

ועדת שימור אתרים – תמליל

מספר הוועדה : 32

מקום ההתכנסות : אולם הנהלה 1

תאריך הוועדה : י"ח בחשון תשפ"ו (09.11.2025)

מזכיר הוועדה בדיון : מורן בן זיו

שעת תחילת הוועדה : 09:09

שעות סיום הוועדה : 14:10

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית ירושלים

עיריית ירושלים וחברת גולד וורק עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל ערך. עם זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו טעויות ו/או השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג R ים

יוחנן ויצמן:

בוקר טוב לכולם, תאריך י"ח בחשוון תשפ"ו אנחנו מתחילים ועדת שימור מספר 32. נוכחים דוקטור לורה ורטון, סגן ראש העיר חיים כהן, אדריכלית שרון דינור, יועצת משפטית

עו"ד לינוי כהן-בדיחי:

עו"ד לינוי כהן בדיחי

יוחנן ויצמן:

עורכת דין נוי או?

עו"ד לינוי כהן-בדיחי:

לינוי כהן בדיחי.

יוחנן ויצמן:

לינוי כהן בדיחי, היית פה כבר פעם.

עו"ד לינוי כהן-בדיחי:

כן.

יוחנן ויצמן:

מאה אחוז. נמצא איתנו גם בדימוס מהמועצה לשימור איציק שווקי מקריית ירושלים...אנחנו מתחילים מהתיק הראשון, הוא ברחוב אלי כהן בקטמון. להכניס אותם?

שרון דינור:

כן בוא נכניס אותם. המצגת שלהם פתוחה כבר.

יוחנן ויצמן:

מה?

דובר:

בימים שיש לי ועדה מחוזית אז אני לא...

נילי חרג':

נילי חרג'

יוחנן ויצמן:

עם ק' בסוף?

נילי חרג':

לא, עם ג'.

יוחנן ויצמן:

תשבו איפה שנוח לכם, מי שמדבר רק שיגיד את שמו. התחילו להציג לנו המשך העבודה עליכם. תגידי את שמך רק שיהיה קל לתמלל אחרי זה.

נילי חרג':

אנחנו משרד ארכטיק, נילי חרג', שרבל הלון, והיזם אבי שווקה.

שרון דינור:

אה רגע תקחו את...אחלה.

נילי חרג':

אוקיי אנחנו מדברים על פרויקט של תמ"א 38 ושתיים ברחוב אלי כהן 1. הריסה ובנייה מחדש. אלה היועצים, אני לא אחזור, אבל זה בעצם המיקום. מדובר בבניין עם שתי כניסות, זה בניין שתוכנן על ידי גוטקוף. הבניין. קשה להבין שנשאר פה...פה, אבל

חיים כהן:

... שימור

נילי חרג':

לא מסומן לשימור, לא מסומן לשימור.

שרון דינור:

באזור לשימור במתחם לשימור.

נילי חרג':

כן. כמו שאתם רואים אלה קווי הבניין שהתקבלו מתיק מידע, אנחנו עובדים בהתאם, התב"ע תקפה היא 2878. זהו. נעבור עכשיו על ההיתר המקורי, בניין מגורים משותף שהוקם בשנות השישים, רוטקוס, שני אגפים, שתי כניסות, שלוש קומות. 18 יחידות דיור קיימות. בניין אינו מוגדר לשימור בתב"ע או בכרטיסיות השיווק. זה הבניין הקיים. יש קומת כניסה מפולשת. ככה, תקופה הירואית של שנות השישים, מכל המשתמע. ההיתר. אנחנו עבדנו כמובן בצמוד למחלקת, לאגף תכנונים,

הבניין המוצע בן שבע קומות, לא יודעת למה הופיע באיזה מקום שזה שמונה קומות, בחוות דעת. שבע קומות מעל מפלס הרחוב.

איציק שווקי:

זה אזור של שש קומות.

נילי חרג':

תכף נגיע.

יוחנן ויצמן:

ביקשו עוד קומה, זה לא דרמה.

נילי חרג':

39 יחידות דיור.

יוחנן ויצמן:

היא אומרת...שבע.

נילי חרג':

התקבלה חוות דעת מאגף תכנון 4.8 תכף יכולים לעבור עליה. בימים אלה אנחנו כבר עברנו, התקדמנו, אנחנו משלימים תיאום תכנון עם היועצים על מנת לקבל אישורים אחרונים, על מנת לעבור בריצה לרישוי, כי יש לנו לחץ או ליום לחץ מאוד גדול ממול הדיירים. כי השלב הזה לקח הרבה זמן.

שרון דינור:

החלפתם אדריכל.

אבי שווקה:

כן

נילי חרג':

זה אבי יוכל לדבר, אני לא החלפתי את עצמי. אבל זה מפלס כניסה, זה חניה מינוס אחד. קומת קרקע ופיתוח, אנחנו משאירים את רוב העצים. שומרים עליהם, מוסיפים אפילו. יש כניסה לאשפה מכאן, רמפה מכאן. יש דירה באגף הזה. זה בעצם תוכנית קומה טיפוסית. כמו שאתם רואים.

איציק שווקי:

5 דירות בקומות.

נילי חרג':

כן ולא. שש.

אבי שווקה:

שש דירות.

איציק שווקי:

שש.

אבי שווקה:

6 דירות.

נילי חרג':

מפלס גגות, דירות קטנות. זה בעצם החתך. מפלס הרחוב.

שרון דינור:

אני רואה 8 קומות... בגלל זה כתבו שמונה, כי בחלק בחתך האחורי יש שמונה.

נילי חרג':

אני רוצה רק לדבר על הדבר הזה ברשותכם. אתם יכולים גם להסתכל על חוות הדעת, או לפחות בדיון שהיה מול הרבל ושלוש כהן. בעצם מה שקרה בגלל המצב הטופוגרפי הקיים, שתי הקומות האלה שהיו קומות חניה בעצם היו מעל הקרקע. ואז התבקשנו להוסיף כאן דירות קטנות, בתוך החלק הזה או דירות שהן בעצם סוגרות את החזית ולא פותחות חזית של חניה כלפי הבניין הזה. החתך השני בכיוון השני. חזיתות.

לורה ורטון:

אז השאלה אם סופרים את הקומה הזאת כקומת חניה?

יוחנן ויצמן:

מעל 00.

נילי חרג':

לא, מעל אפס אפס, מעל מפלס הכביש. אנחנו...

שרון דינור:

סליחה קומות פה סופרים מהיום שהגעת, עבדתי בעיריית ירושלים, כל מה שמעל לקרקע. זה בסדר אני לא, כאילו לא סופרים מעל האפס אפס, כי האפס אפס יכול להיות...

יוחנן ויצמן:

כן אנחנו מעדיפים לא...בחניה.

שרון דינור:

אין בעיה אמרתי התכנון אני מתחברת לטיעון שכל מה שמעל הקרקע לא צריך להיות חניה או קירות אטומים אבל אני רק מסבירה על ספירת הקומות, מה שאתה רואה.

יוחנן ויצמן:

הבניין הוא שמונה.

איציק שווקי:

יש שם כביש או שזה חצר לחצר?

נילי חרג':

סליחה? לא הבנתי את השאלה.

איציק שווקי:

יש שם דופן

נילי חרג':

אתה בעצם שואל מה הייתה הסיבה שעמי ו, הנה אתה רואה פה. זה ממש יושב אחד מול השני ובעצם הם רצו.

איציק שווקי:

אף אחד לא רואה, בקיצור ברחוב לא רואים.

נילי חרג':

לא, זה בחלק האחורי לגמרי.

יוחנן ויצמן:

תחזור לתשריט של 2878 הבניין ההוא לשימור, הבניין ההוא בחר..

נילי חרג':

לא זה לא בניין לשימור.

יוחנן ויצמן:

לא שלך, הבניין האחורי

נילי חרג':

לא.

יוחנן ויצמן:

גם לא לשימור.

איציק שווקי:

זה תוכנית טלביה, אתה יודע זה לא קטמון, טלביה. 28...

נילי חרג':

2878

יוחנן ויצמן:

טלביה 3137.

נילי חרג':

אוקיי ? ויצמן אני יכולה להמשיך?

ציפי רון:

אתם יכולים להראות רק את הפריסה של הבנייה...בצד של המגרש, עם העצים?

נילי חרג':

כן כן, לפני שהפסקתם אותי, או אותנו, רציתי להראות את סקר העצים. ובעצם זה סקר העצים ברקע התוכנית, אנחנו משמרים במידת האפשר את רוב העצים, לפחות בחלק של הגינות לא נוגעים בהן. העצים לשימור.

ציפי רון:

...את התשריט הזה עם קו בניין חדש?

שירה:

שנייה רגע. נילי, כל העצים שסימנת פה לשימור הם מחוץ לקו הכחול שלך, אין אפילו עץ אחד לשימור בתוך כל... כחול זה לא לשימור, כחול זה לא קשור לשימור. אין... כחול זה עץ שהוא לא בוגר עדיין, לא...

לורה ורטון:

או שלא.

שירה:

אז אין אפילו עץ, אולי העץ..

נילי חרג':

נחזור לתוכנית, אבי אתה גם מוזמן.

יוחנן ויצמן:

במקראה מה כתוב?

נילי חרג':

הנה, תראו כמה עצים יש לנו פה בעצם. אלה העצים לשימור.

שרון דינור:

אז יש ארבעה עצים ששמרנו.

נילי חרג':

כן אבל מצד שני אנחנו..

שרון דינור:

תציגו את זה כמו שצריך כאילו אנחנו כתבנו פה...

איציק שווקי:

את עושה... כל העצים האדומים לשימור זה...

שרון דינור:

כריתה של 19 עצים שנטועים בתחום... התוכנית משמרת 11 עצים.

איציק שווקי:

את רואה כל זה גבולות. כל זה כמו שציפי אמרה, מחוץ לגבולות. כל העצים האדומים האלה מחוץ לגבולות. מה עשינו פה?

נילי חרג':

בסדר מה עשינו אבל אני אומרת יש לנו, אנחנו עובדים לפי סקר עצים. אני לא עובדת באופן עצמאי.

איציק שווקי:

סקר עצים סקר עצים את לא משמרת עץ. זה אני אומר לך. לא שעצים...

ציפי רון:

יש לי שאלה. אם אפשר להראות לנו את הבניין למפלס הרחוב, חזית.

שרון דינור:

רגע אני אולי תכף אראה לכם כי המצגת אצלה, ואחרי זה..

נילי חרג':

מה את רוצה, סליחה ציפי מה רצית?

ציפי רון:

את החזית לכיוון הרחוב. את החזית המוצעת, החזית החדשה לכיוון הרחוב, עם הגדר, עם מה ש...

נילי חרג':

הנה הוא, זה החזית. אוקיי?

יוחנן ויצמן:

זה לא תב"ע זה היתר. היא יכולה לקרוא לזה עץ לשימור, זה לא יהפוך לעץ לשימור.

נילי חרג':

בבקשה זו החזית.

איציק שווקי:

אין גינה גדולה. בעיקרון הם ניצלו את כל התכסית.

נילי חרג':

תראו חברים בואו נהיה ריאליים. גם לא לעלות לגובה, גם להיות כלכליים, גם לעשות תמ"א

יוחנן ויצמן:

בסדר

לורה ורטון:

מה זה לא לעלות לגובה? זה לא גובה? זה לא להוסיף ארבע קומות?

נילי חרג':

24 קומות?

לורה ורטון:

לא, אני אומרת זה להוסיף ארבע קומות. יותר נוח

נילי חרג':

זה היה שלוש

לורה ורטון:

עכשיו זה שבע, זה להוסיף ארבע, נכון? אז לא... לעלות, אתם עולים ארבע קומות. מעל המקסימום.

יוחנן ויצמן:

אתם לא בפינוי בינוי ולכן הכלכליות היא לא נושא פה. אבל רק בסקרנות, מכפיל, כמה שטחים המצב נכנס?

שרון דינור:

השטחים או היחידות?

יוחנן ויצמן:

השטחים, לא היחידות, אני בכוונה. בכוונה לא דיברתי על זה. אני יודע שצריך לתת 25...

נילי חרג':

התקלתם אותי, אני לא..

יוחנן ויצמן:

בסדר, לא קרה כלום.

נילי חרג':

אבל אפשר, זה נמצא..

יוחנן ויצמן:

לא, זה נשאר לצורכי סטטיסטיקה, לא לצורכי...

נילי חרג':

אז אנחנו נמלא את זה בבקשה להיתר. אין התנגדות..

יוחנן ויצמן:

אני בודק את זה כי מגיעים אלינו כל הזמן גם פינוי בינוי, ומתחיל שיח מה המכפיל הראוי, תמיד מנסה לראות קול קורא, באמת מה

דובר:

מה היחס.

נילי חרג':

כן. עכשיו אין בעצם, לפי מה שקיבלנו, התגובה שקיבלנו משימור, אין התנגדות להריסה מלאה של הבניין הקיים ובניית חדש מתחתיו.

יוחנן ויצמן:

מאה אחוז.

ציפי רון:

אני אגיד לכם משהו. לא היה משנה לי אפילו העניין של הקומות, זאת אומרת עוד קומה...את ההיבט הכלכלי יותר וכן הלאה, זה לא היה מפריע לי. מה שקצת אני נדרשת אליו, זה הנושא של החזית של הרחוב. כי היום רחוב זה רחוב יחסית אינטימי, ירוק, נחמד, נעים ללכת בו.

נילי חרג':

כן תסתכלי אבל על הגינה.

ציפי רון:

ואני לא בטוחה, אני באמת לא בטוחה, אני לא מצליחה לראות כאן, החזית מאוד עמוסה, איך תיראה הגנית במפלס הרחוב, להולך הרגל. מה אם יש שם הולך רגל, כי היום אני מרגישה ואני מעלה את זה בוועדה, לא דווקא היום, יותר ויותר באזורים האלה, באזורים של קטמון הישנה וכל השכונות האלה, הליכה ברחוב נעשית מאוד מאוד לא נעימה, מאוד לא ידידותית, כי יש קירות..

יוחנן ויצמן:

יש מלא פרויקטים ש...

ציפי רון:

יש כניסות לאשפה, אשפה, חניה, יש...

נילי חרג':

יש פה גינה די גדולה.

ציפי רון:

אז אני לא מצליחה לראות את החזית.

נילי חרג':

הנה היא, כל החלק הזה.

ציפי רון:

לא, אני רוצה לראות את העיצוב של החזית, גם בצורה אחרת. אני לא יודעת

יוחנן ויצמן:

אנחנו קודם...אם היה פה בניין אולי זה יסדר.

ציפי רון:

איפה הכניסה לחניה?

נילי חרג':

אם אתם תרצו אני יכולה להביא לכם הדמיה, זה לא.

ציפי רון:

כי זה עמוס מאוד.

נילי חרג':

זה חזית. זה הכניסה לחניה, זה הכניסה לכל האזור של הפינוי אשפה. יש לנו פה גם את, גם על מים ועל כל מה שקורה פה בצד וכל זה בעצם גינה...לא מוצמדת אפילו.

ציפי רון:

על החזית וזה בניין גדול, זה מגרש לא קטן. וזה להתחיל להיות, זה לא דווקא המקרה שלכם. זה חוזר על עצמו יותר מדי. אנחנו לא נותנים את הדעת על הרחוב. זה רחוב של בני אדם, ואנחנו

מאבדים אותו. אני לא יודעת, יכול להיות שצריך לעשות תכנון קצת יותר עדין, לקחת את זה בחשבון בשלבים הראשונים של התכנון, אני לא יודעת. אני חושבת שתהיה לנו כאן בעיה. זה לא אומר שלא נאשר התוכנית

נילי חרג':

יש פה גינה.

יוחנן ויצמן:

תראי יש להם שלוש מטר של קווי תמ"א, יש להם את קווי התמ"א.

נילי חרג':

כן, אנחנו עובדים, ההפך אנחנו חורגים מהם אפילו.

ציפי רון:

יש לנו בעיה עם האופי של הרחוב. הרחוב מאבד אותם. אנחנו בעיר חדשה, בעיר חדשה. אנחנו זה כבר לא מקום שמשנה את...

נילי חרג':

רק שנייה, אבי רוצה להוסיף.

ציפי רון:

יש את הכניסה לחניה, יש את החניון דרך המדרכה, יש את הגמל, יש את האשפה, יש את כל הדברים האלה והחצר התכווצה והעצים הגדולים אינם.

נילי חרג':

למה אבל נתנו פה חצר יחסית גדולה לטובת הבניין בכניסה.

ציפי רון:

לא

אבי שווקה:

הכביש בעצם הוא פה, איפה שאני מראה עם העכבר המדרכה פה היא מאוד מאוד רחבה, המדרכה נגמרת פה ומפה עד הקו של הבניין במקומות מסוימים, תראי יש פה, אני לא זוכר בעל פה אבל יש פה שבעה מטר בערך.

ציפי רון:

יש חצרות לקומת הקרקע?

נילי חרג':

כן.

שרון דינור:

בוא נשאל את השאלות

אבי שווקה:

רק פה

שרון דינור:

רגע אני אגיד מה שאני חושבת. את יכולה להעביר רגע לקומת הקרקע?

נילי חרג':

כן.

שרון דינור:

אז מה שאנחנו באמת רוצים בשביל לתרום להולך הרגל מה שנקרא, זה שהגדרות הן יהיו בגובה שתוכנית האב אומרת ולא מעבר להן, שלא יהיה הצמדה של גינות פרטיות ב...

יוחנן ויצמן:

...בקומת הקרקע. בחזית.

שרון דינור:

בקומת הקרקע, לא רשמנו את זה כי לקחנו את כל התוכנית הזאת כמו שהיא שעברה כאילו בלעדינו בזמנים אחרים ואמרנו יאללה שיתאמו את זה אדריכל העיר, אבל אם זה חשוב לוועדה, אנחנו נאמץ את ההחלטות שאנחנו בדרך כלל מקבלים פה, ואת זה שהתשתיות לא יופנו כלפי חזית רחוב. זה שלושה סעיפים נורא פשוטים. תשתיות לא על הרחוב, גדרות בגובה של תוכנית אב למושבה, ולא הצמדה פרטית.

נילי חרג':

מה את קוראת תשתיות?

שרון דינור:

שהגמל מים יהיה באנך לזה ולא זה. אבל זה סעיפים סטנדרטיים כאלה.

יוחנן ויצמן:

אבל זה כבר...

שרון דינור:

והחדר...לא יהיה כאילו...

יוחנן ויצמן:

היא כבר עשתה את זה.

שרון דינור:

בסדר בגלל זה אמרתי זה שלושה סעיפים סטנדרטיים שלא נכנסו אליהם ואנחנו יכולים

יוחנן ויצמן:

הדבר שהייתי מבקש שעיצוב החזית הראשי יאפשר, יאפשר, זאת אומרת לא לחייב חלילה, מרפסות בלתי מקורות. זאת אומרת ככל שהם ירצו, לא...אדריכל העיר לא יחסום אותם.

שרון דינור:

אם ירצו.

יוחנן ויצמן:

אם ירצו. זה העסק של היזם, לא שלי.

נילי חרג':

רוצה להוסיף עוד משהו אבי?

אבי שווקה:

לא

נילי חרג':

תודה רבה.

שרון דינור:

תודה רבה. רק לפני שאת הולכת.

נילי חרג':

זה שלקחתי.

שרון דינור:

תודה רבה.

נילי חרג':

להתראות ביי ביי.

יוחנן ויצמן:

אז הצמדת גינות ביקשנו רק בחזית, או בכלל?

שרון דינור:

רגע אני לא ביקשתי בכלל, עכשיו אני

יוחנן ויצמן:

אנחנו כן מבקשים, אנחנו הולכים רק, אז אני שואל את הוועדה, אנחנו הולכים על החזית או בכלל?

ציפי רון:

מה שמפריע לי זה החזית.

יוחנן ויצמן:

אז עושים.

איציק שווקי:

הם אמרו...

יוחנן ויצמן:

נכתוב את זה.

ציפי רון:

בצדדים זה בסדר, החצר תטופל, הכל בסדר. זה לא מפריע לי. אבל בחזית לרחוב, זה מאוד חשוב.
עכשיו אני הייתי רוצה גם שרון, לא נכנסנו לעניין

שרון דינור:

רגע, כן את יכולה לדבר

ציפי רון:

אנחנו לא נכנסנו לעניין לנושא הנטיעות, לנושא הירוק. עכשיו עוד פעם אנחנו מדברים על שכונה שהיא מאוד ירוקה ומאוד איכותית. אנחנו צריכים להבטיח כמה שיותר את השימור של העניין הזה. אז יכול להיות שאנחנו צריכים להיכנס בהחלטות לרמה יותר פרטנית, של מה נוטעים. באיזה גיל העץ, איזה הכנות עושים בשביל העצים. זאת אומרת שזה יהיה אמיתי. זה יותר יקר, זה הרבה יותר יקר. אבל זה חיוני.

איציק שווקי:

ציפי ראית את הסרטון של...החבר שלך...?

ציפי רון:

לא.

איציק שווקי:

עשה סרטון על איזה עצים לנטוע. מדבר על מייש.

ציפי רון:

בסדר מייש דרומי הוא בסדר גמור.

איציק שווקי:

הוא אמר מייש דרומי הוא טוב לירושלים.

ציפי רון:

מייש דרומי אבל יש עוד עצים חוץ ממייש דרומי. מייש דרומי מאוד, הוא בעייתי קצת.

איציק שווקי:

במבשרת כל מבשרת מייש.

ציפי רון:

בסדר אז הוא יכול להתאהב במייש דרומי, זה בסדר אתם יודעים איפה, מכירים את זה. בטלביה. מרחוב הנשיא ומטה, הכל...אבל זה לא זה. אני חושבת שצריך להיות

איציק שווקי:

הם מתרבים, המייש מתרבה. נשלח לך את הסרטון.

ציפי רון:

אני חושבת שצריך להיות...וגם אלון, וגם שקד, לא יודעת כל מיני דברים, לעשות איזשהו מיקס שיהיה נעים גם למי שחי שם וגם למי שעובר ברחוב. אני לא רוצה שנהפוך למדבר אורבני. אני חוזרת ואומרת, היום ללכת ברחוב הפלמ"ח, החלק של לאומי, מהכיוון של הסופר ודרומה, לכיוון טשרניחובסקי, זה ממש לא נעים. הולכים להרוס את כל

שרון דינור:

אולי אפשר

יוחנן ויצמן:

אולי אנחנו צריכים לקחת את הילה בכר פעם, שיושבת על...תכנון, ולתת לזה, יש תדריך הרי ויש גם את תוכנית האב, כמו מה שאמרה...זה נכון. זה נמצא בתוכנית אב כל מה שהיא אמרה, היא לא המציאה דברים. ואתה הולך שם היום, ומרגיש ניכור. זה לא עובד.

ציפי רון:

אנחנו רוצים איכות חיים לאנשים, אנחנו רוצים שהרחובות ימשיכו להיות רחובות שאנשים הולכים בהם. עכשיו אנחנו מדברים על השכונות ההיסטוריות, וברגע שעושים את כל הדברים הטכניים לכיוון הציבור, וגם נותנים דירות בקומה קצת מוגבהת, אז הולכים לאורך חומה. גם מכוניות, גם אשפה, שום דבר, אין לך רחוב. זה כל כך לא נעים, ובטח לא לשלוח שם ילדים.

לורה ורטון:

ישראל גלאון עדיין מייעץ?

שרון דינור:

פגשתי אותו בבתיים מבפנים. הוא היה תייר.

איציק שווקי:

את יודעת למה הוא דיבר על המייש? מייש לציפורים טוב.

ציפי רון:

לא לציפורים, אתה מתכוון על...

איציק שווקי:

כן.

ציפי רון:

אה כן לציפורים הוא מצוין, אבל מה, אבל אתה יודע שהוא...

שרון דינור:

תראו מה כתבתי קו בניין תחתי לחניון...

ציפי רון:

לירושלים ומצידי זה יכול להיות גם מוקלט לפרוטוקול.

שרון דינור:

למה?

ציפי רון:

הייתה בתכנון בתוכניות המתאר של ירושלים, עוד מתקופת המנדט הבריטי, הייתה ההחלטה שלא
בונים בעמקים. שאת העמקים הרציניים משאירים שטח פתוח.

יוחנן ויצמן:

תחזרי לתוכנית החניון

ציפי רון:

שנייה ויצמן רק אני אגמור את המשפט.

יוחנן ויצמן:

לא, היא באמצע לשתות.

ציפי רון:

הייתה חריגה עצומה מהעניין הזה, כשבנו את בית הספר על יד הגן הבוטני.

איציק שווקי:

איזה בית ספר?

שרון דינור:

מנדל

ציפי רון:

קרן מנדל, בומבה.

איציק שווקי:

אבל עכשיו...

ציפי רון:

רק שנייה תן לי לגמור משפט. איציק, תן לגמור משפט, בסדר? אז בנו את הבומבה הענקית הזאת של קרן מנדל, בעמק, בניגוד לכל הכללים שהיו נהוגים עשרות שנים בירושלים, אבל מה, הם למדו מס שפתיים. כי יש להם גג ירוק. באמת, מי רואה אותו כשהוא הולך ברחוב או משהו? גג ירוק, לבתים השחורים ממול אפשר, יכולים לראות גג ירוק. ...בלבן עשה את הגג הירוק, החברה להגנת הטבע לא התנגדה, ויש פה חריגה היסטורית. כל הכללים שהיו נהוגים

איציק שווקי:

מה השטח? מה מתוכנן להיות בשטח של המשתלה?

יוחנן ויצמן:

את המרפסות תוסיפי לאחרי המילים אדריכל העיר. תורידו את זה לאדריכל העיר. זה כאילו הנחיה לצוות....

איציק שווקי:

כל השטח הירוק הזה שאת רואה...איפה?

איציק שווקי:

איפה שמנדל. כל השטח של המשתלה וכל זה, מתוכנן להיות שם מוזיאון צה"ל. כל זה

ציפי רון:

זה שייך לגן הבוטני.

איציק שווקי:

לא מה פתאום

ציפי רון:

זה שטח של הגן הבוטני.

לורה ורטון:

נכון והפכו את זה לחניה

ציפי רון:

איפה שהמשתלה, זה שטח של הגן הבוטני.

לורה ורטון:

ועכשיו רוצים לעשות שם מוזיאון.

ציפי רון:

אני הייתי יו"ר אגודת הידידים של הגן הבוטני. זה שייך לגן הבוטני?

שרון דינור:

כן.

איציק שווקי:

אבל זה לא יהיה

ציפי רון:

אני לא יודעת מה יהיה ומה לא יהיה. אני רק אומרת שיש כלל ברזל שעושה את ירושלים כל כך מיוחדת, וזה השמירה על האבנים. ופה יש חריגה מוטה. אגב כשבנו את קניון מלחה, אנחנו הגשנו התנגדות ודרשנו לשמור על העמק. ולכן בין מלחה החדשה לבין הקניון, שמרו על התוואי של ואדי מלחה, לא ואדי מלחה, ואדי רחביה, רקפות, ויש שם הייתה שם גינה לכל האורך, עם עצי צפצפה וכאילו תוואי של ואדי.

איציק שווקי:

בכל מקרה התוכניות היום החדשות

ציפי רון:

עכשיו זה הפך להיות פק"ל.

שרון דינור:

טוב חבר'ה בואו נתקדם. תראו רגע, בשבילך במיוחד, כתבתי את סעיף 5. קו תחתי לחניון יהיה בנסיגה שלושה מטרים מחזית רחוב על מנת לאפשר נטיעת עצים בוגרים ואולי אף שימוש בחלק מהעצים הבוגרים הקיימים. זה סעיף שהולך, אני לא יודע מה הם הולכים לעשות איתו. יהיה מאוד קשה, כי רמפת החניה שלהם שם, אבל בואו נכתוב את זה ושתכנון... ינסו לעשות מאמץ עם הדבר הזה.

ציפי רון:

כן. תוסיפי רק עוד כמה מילים, כדי להבטיח גם את המפגש בין הבנייה החדשה לבין הולכי הרגל ברחוב. גם הדיירים וגם הולכי הרגל. כדי לשמור על איכות חיים כמקובל בירושלים, בשכונות הוותיקות בירושלים.

לורה ורטון:

מה כתבת שם?

עו"ד לינוי כהן-בדיחי:

... השכונה

ציפי רון:

שם השכונה. השיניים ברחו לך. כאן. איכות התכנון ואיכות החיים של התושבים ושל הולכי הרגל בשכונה הוותיקה. חשוב לי להדגיש את זה, שיבינו למה אנחנו מתכוונים. את המייל של התושבים ושל הולכי הרגל.

איציק שווקי:

התוכנית הבאה. זה מול זה.

ציפי רון:

תגידו...חדש? מה הזמנתם?

יוחנן ויצמן:

לא יודע. לא זימנו אותנו. כנראה עוד לא יצא פרוטוקול.

איציק שווקי:

פרוטוקול לא יצא.

ציפי רון:

כבר חיכיתי לפגישה, התגנדרתי. התלבשתי יפה.

איציק שווקי:

למה חוס? אם התגנדרת זה צריך להיות לבן.

ציפי רון:

שמתי תכשיטים.

שרון דינור:

טוב אנחנו עוברים לתוכנית הבאה, הבניין שאנחנו מדברים עליו נמצא

איציק שווקי:

זה גם ואדי...היום. זה מול משרד עורכי הדין.

שרון דינור:

נכון. הנה המקום, תסתכלו רגע. מדברים על שופן, זה בדיוק מול תיאטרון ירושלים, לשכת עורכי הדין

איציק שווקי:

לשכת עורכי הדין, בפינה.

שרון דינור:

כן, תודה רבה. ליד המוזיאון לאומנות האיסלאם, על הפינה. עכשיו הבניין הזה הוא לא בניין היסטורי, אבל הוא כן נמצא באחד הרחובות, מה שנקרא הכי יקרים אם לא ה. עושה תמ"א 38 אחד. עכשיו מה המכה החולה שלנו בתמ"א 38 אחד? אתם תכף תראו, קודם כל בתמ"א 38 אחד, מאפשרת הרבה יותר בקלות חריגות לקווי בניין אפס, לממ"דים. אוקיי? וזה לא איזה מקום שאף אחד לא עובר בו ולא רואה אותו, זה דבר אחד. דבר שני אני תכף אראה לכם גם כן, קווי הבניין שלהם, התכנון שלהם עוקב אחרי קווי הבניין. זה אומר שהם לוקחים את האופסט של המגרש, רואים שמגרש לא נורמטיבי, לא מרובע. וכל המרפסות וכל התכנית שלנו נהיית כאילו בצורה, הבניין מקבל את הצורה של קו הבניין, שבעינינו זה פחות טוב, זה גם לא כל כך אופייני ומקבל צורות משונות.

ציפי רון:

של הביקור שלו, הוא מקבל את הצורה של המגרש, של הביקור.

שרון דינור:

פתחתי את המצגת שלהם, אני בטוחה שזה גם מופיע, רגע. אז מה שרציתי, הנה. בוא נראה, תסתכלו רגע. זה אומר שאתם רואים כל המרפסות האלה מקבלות זווית, ותראו את הממ"דים האלה פה. עכשיו אמרנו להם קחו את הממ"דים, קחו אותם אחורה. כאילו, יש פה שתי דירות, או שלוש דירות, אפשר, אחת שתיים שלוש. לפחות ממ"ד אחד, כאילו...ואת הממ"ד הזה אפילו תשימו מקדימה או איכשהו נכניס אותו פנימה. עכשיו, אני יודעת שנורא רוצים לתת בעיר הזאת 25 מטר למחסן, ומרפסת, והכל וזה. אבל אני חושבת שבמקום כזה שהוא מאוד מאוד יקר ובאמת כל מטר פה הוא מדהים, באמת אני שמחה בשבילם ואני שמחה שהם הולכים לשפר את הנכס שלהם, אבל הכי חשוב פה זה ממ"ד וויצמן בטח יגיד גם המרפסת, וכל השאר מעבר לזה זה בונוס. כאילו

אני חושבת שזה לא יכול לבוא על חשבון הגינות, והקירבה לשכנים פה, זה לא איזה מקום שהוא לא רואים אותו משום מקום. בחזית הזאת באמת, זה מייצר פה מסת בינוי מאוד מאוד גדולה. הנה אתם רואים גם הגג, תראו איך הכל מתמלא, הכל מתמלא בקווים

איציק שווקי:

אבל את שמה לב שהממ"דים בצדדים, הם לא בחזית. לא מאחורה אפילו.

שרון דינור:

אני שמת לב לזה. כשאתה שם את הממ"ד בצד פה על קו אפס, גם רמסת את הגינה, גם, אנחנו בכל זאת באזור של גינות, כן? של תכנון של עיר גנים. וגם השכן שלך אכל אותה קשות, כן, התרחקו פה שלושה סנטימטר אבל נעים זה לא הולך להיות. כל הגינה האחורית היא כמובן גינה פרטית, זה בסדר, בוא נגיד שלא ניכנס לנושא הזה. אבל זה לא תכנון איכותי. עכשיו אם לא הייתה אופציה, אז הייתי אומרת תקשיבו אין אופציה וואלה ממ"ד, איך אנחנו אומרים היינו כבר, העברנו...אבל אתה יכול לשים את הממ"דים מאחורה, וגם תכנון עיר אמרו לך.

איציק שווקי:

בדירה הזאת אין לך אופציה.

שרון דינור:

סליחה רגע, יש לי אופציה, זה לא נכון מה שאתה אומר, אני מצטערת. רואים את כמות הצהוב שהם עושים פה, הייתי ממקמת את זה בתחום הזה, כן? כמו שהם הורסים

איציק שווקי:

לא רוצים בחזית

שרון דינור:

אתה אולי לא רוצה אבל אני כאדריכלית יודעת שאפשר לייצר גם בחזית קדמית. אל תעשה לי ככה, כי אני יכולה להביא לך אלף דוגמאות של ממ"דים שאפילו נראים יותר טוב. אז אנחנו, אגב משרד אדריכלים מצוין פה, כן? באמת מצוין. זאת אומרת הם אומרים, הטיעון המרכזי פה הוא לא לא יפה או לא יכול לתכנן יותר טוב, יש להם עניינים עם הדיירים. הדיירים פה קובעים את התכנון, וזהו. הם יודעים שהם על שטח נורא יקר, מחזיקים פה את היזם ואומרים אם לא נותן לי ככה וככה. אבל אני בתור נציג שאמור לייצג את הציבור פה, לא יכולה שתכנון פה יכתב לי על ידי דיירים. עכשיו התכנון פה

איציק שווקי:

הם לוקחים מהגינה, הממ"ד לוקח מהגינה, אז בוא נצמצם את...

שרון דינור:

התכנון פה הוא כאילו הם עושים איזושהי מניפולציה, הוא רק זוויתי, בכל החזית הקדמית פה, איפה

איציק שווקי:

...את רואה זה קומה חמישית...

יוחנן ויצמן:

זה מה שהתמ"א מאפשרת להם.

איציק שווקי:

כן הם בונים שם פנטהאוזים

יוחנן ויצמן:

אבל זה התמ"א. התמ"א זה... וחצי.

איציק שווקי:

דירות יוקרה.

ציפי רון:

אני רוצה להסב את תשומת ליבכם לעובדה, תראי רגע את הבניין המוצע, תחזרי רגע. אני רוצה להסב את תשומת ליבכם לעניין שעוד פעם, יש גדרות, יש כאן גדרות, יש כאן ניכוס של החלקה על קו אפס לטובת הדיירים, יעשו שם מה שהם רוצים, לא יהיו עצים ולא כלום, וזה נראה נורא. ואני רוצה להסב את תשומת ליבכם למי שהולך שם. הפינה הזאת, כמו שאמרת שרון, זאת אחת הפינות הכי נצפות בירושלים. סליחה. אז תסתכלו רגע על הבניין החדש שצמוד אליו, שעבר את התמ"א, וכל מי שבא מכיוון התיאטרון ומהכיוון הזה, רואה חדר מדרגות. לכל האורך של הבניין יש חדר מדרגות עם קיר זכוכית ענק, וזה מה שרואים. זה המונומנט מול מוזיאון האיסלאם, ובצומת.

שרון דינור:

מיקי זיידמן עכשיו עשה, בבתים מבפנים הוא לקח אדריכל...

איציק שווקי:

מי זה האדריכל הזה שעושה בנייה כזאת...?

שרון דינור:

מי שעשה את מה שהיא מדברת עליו זה מיקי זיידמן. אבל אני לא חושבת שזה...

ציפי רון:

אני חושבת שזה מונומנט בירושלים. חדר המדרגות הכי מונומנטלי והכי נצפה בעיר. כל מי שבא לתיאטרון ולטלביה ולמוזיאון האיסלאם, ולא חשוב למה, זה מה שהוא מקבל בחדר המדרגות. הנה, חדר המדרגות, הנה אתם רואים? פה, הנה אני אראה לכם.

איציק שווקי:

יש את זה גם בתשע.

ציפי רון:

הנה זה זה. בלילה, כשזה מואר, אז המונומנט

איציק שווקי:

גם בפלמ"ח 9 זה.

ציפי רון:

פלמ"ח, למוזיאון, מה שאתם רוצים, זה מה שרואים. זה איום ונורא. אני לא מדברת כבר על...

לורה ורטון:

לפחות שישומו עציצים במדרגות

ציפי רון:

אין עצים, לא מדברת כבר על זה שאין צמחייה, אין עץ אחד להסתיר את זה. אין כלום.

שרון דינור:

בואו נראה רגע, אגב תראו, הבניין היום, אני לא יכולה להגיד שהוא פאר היצירה

ציפי רון:

אבל הוא משתלב, הוא כבר חלק

שרון דינור:

יש בו משהו, בדיוק, שהוא מאוד הדנא הירושלמי. כאילו אנחנו הפכנו אותו למשהו אחר.

איציק שווקי:

טוב אני בעד, אני מה שאת טוענת ש... ממ"דים בגינה כי זה

שרון דינור:

זה אומר שהממ"ד פה יהיה עד לכאן, מבינים? כל זה, עד לפה. שלא נדבר על זה שהמרפסות האלה, שזה, שהן קצת פנים וקצת חום, חוץ, סליחה

ציפי רון:

זה בניין נורא ירושלמי. מאוד אופייני לסביבה.

איציק שווקי:

הוא לקח את הבניין שנמצא בפלמ"ח 9 לדעתי, שגם יש לו את החדר מדרגות. בדיוק שם, זה לא רחוק.

ציפי רון:

זה הבניין הצמוד. הנה תסתכלו, זה הבניין הצמוד.

שרון דינור:

טוב בוא נקרא לנציגים בבקשה

איציק שווקי:

בפלמ"ח 9 זה היה ועדת שימור אולי הראשונה או השנייה שהייתי בה. היה פולק יושב, ואז הבית היה לשימור בגלל...האלמנטים, הבניין נבנה מבניין טרומי בגרמניה. הנאצים שלחו את היהודים עם הבניין, ובנו את הבית היחידי בירושלים, וזה היה נאצי...

יוחנן ויצמן:

היה בירושלים נאצי.

ציפי רון:

על איזה בניין אתה מדבר?

איציק שווקי:

ברחוב הפלמ"ח 9. זה היה בית טרומי שהגיע מגרמניה. יש עוד בית כזה בחיפה. ירושלים הרסה...היה לפני 25 שנה.

נתנאל מאיר:

נתחיל? שלוש ארבע ו...שלום לכולם בוקר טוב. אז אנחנו נדבר למעשה על החלקה הזאת שנמצאת בכיכר של שופן.

יוחנן ויצמן:

הציגו לנו את זה קודם, כן אז ככה, תחסוך את ההצגה, תיכנס

נתנאל מאיר:

אה מעולה. הנה זה, טוב אז מה להגיד? רק שלום?

יוחנן ויצמן:

אתה מכיר את ההערות, אתה יודע מה

לורה ורטון:

המקובלות עליך.

נתנאל מאיר:

אוקיי אז כבר דיברנו מבחינת נושאים שקשורים, יש בעצם שלוש הערות ממה שזכור לי

יוחנן ויצמן:

עיקריות.

נתנאל מאיר:

שאחת קשורה לחזית, השנייה קשורה לממ"דים, השלישית קשורה אם אני לא טועה לפח אשפה. אז המיקום שלה, נתחיל עם הפח אשפה, פשוט המיקום של הפח אשפה הוא באותו אזור. אם אנחנו היינו רוצים למקם את זה בפינה הזאת, אם היינו רוצים למקם את זה בפינה הזאת בעצם היינו צריכים לבוא ולבלות פה. כי יש הפרש בין המפלס של הרחוב, המפלס הזה הוא מפלס יותר נמוך בקומה. אז היינו צריכים לבוא ולהציג את כל הדבר הזה ואז לעשות פה מעבר, העץ הזה גם נעלם וזה כבר סוכם להשאיר את זה.

שרון דינור:

גם החזית הרבה יותר נצפית.

נתנאל מאיר:

כן, זה גם באמת יותר נצפה. שתיים

שרון דינור:

רגע שנייה רגע, תעביר שקופית אחת שרואים את הפחים. כן, מה שאנחנו עושים בדרך כלל, גם בתמ"א 1 זה קורה שהפחים...מנסים לשים את הפרופיל הצר שלהם כלפי הרחוב ולא לקחת מהרחוב את כל

לורה ורטון:

לסובב את זה.

נתנאל מאיר:

כן, זה לא נכנס פה בסיטואציה הזאת

שרון דינור:

אז יכול להיות שתצטרך לשנות את התכנון, זה כאילו קורה. כי יכול להיות שזה המשמעות, שתצטרך לשנות את התכנון של הדירה, לא של הפחים.

נתנאל מאיר:

איך אני יכול לשנות את התכנון של הדירה?

בת-אל קלימיאן:

אנחנו מגיעים לגבול...

נתנאל מאיר:

אין לי איך לשנות את זה.

שרון דינור:

זה תוספת

נתנאל מאיר:

זה תוספת של הדירה שיש לי פה.

שרון דינור:

כן, שונה, קטנה יותר.

נתנאל מאיר:

זאת אומרת לא לתת תוספת של 25 מטר...

שרון דינור:

תשמעו כאילו הדבר הזה הוא אפשרי, אני באמת אומרת שהקונפליקט בין הציבורי לפרטי במקומות האלה לא תמיד חייב לבוא שהפרטי מנצח. ציבורי צריך לקבל משהו איכותי, ולעשות חזית שהיא חזית של פחים, היא פחות נעימה. בטח למקום כל כך חשוב כמו הרחוב הזה, שהוא רחוב שעוברים בו המון. אז או שתמצאו פתרון לא שם, שיהיה עדיין נעים כאילו, לא יודעת, מוכשרים, תמצאו פתרון.

נתנאל מאיר :

אז אני אומר, מכיוון

שרון דינור :

הפתרון שהצעתי של לסובב את זה זה סתם משהו אחד אבל תמצאו משהו אחר.

נתנאל מאיר :

כמו שעשינו בכל הפרויקטים, ברוב הפרויקטים שלנו, שאנחנו לא יכולים להכניס את זה לבפנים, זה בעצם לבוא ולייצר פה איזושהי מערכת שמכסה את זה, עם צמחייה שמטפסת על זה, יודע לעבוד במקומות הרבה יותר מרכזיים, כמו בבן מימון, אז הפתרון הזה הוא לא מאה, מסכים שזה לא מאה. יכולנו לבוא, היינו יכולים, אם היה לנו יותר בוא נגיד מגרש, היינו יכולים לבוא ולייצר באמת את הכניסה מהצד ואז אין חשיפה לזה, בסופו של דבר עניין של פרטים, שיקבלו פה ביטוי, אז יהיה פה מעל זה אדנית וצמחייה שתטפס, אז הדבר הזה פחות ייראה. לגבי נושא הממ"דים, אני אתחיל מכמה היבטים.

יוחנן ויצמן :

אני אלך איתך על דבר אחד תכלס. לפני שימור...תגיע לוועדה מקומית, יגישו השכנים בבניין התנגדות, ויציעו מקום אחר לממ"ד אז אתה תצטרך להסביר להם למה...הממ"ד בקו אפס.

נתנאל מאיר :

אנחנו כבר, אנחנו קודם כל הגענו להבנות. השכנים פה ליד מקבלים את זה שהממ"ד נמצא פה, זה כבר סוכס איתם. אז ככה שאין לנו בעיה, דרך אגב, המגרש מאחורה מוציא לכאן. המגרש מאחורה מוציא לכאן ממ"ד. ושוב, זה בחלק, בחזית האחורית של הבניין. זאת אומרת דחפנו את זה כמה שיותר אחורה, פה בצד הזה יש לנו שתי דירות אז הצמדנו את הממ"דים, זה היה נראה לנו הפתרון הכי זה, וגם יש פה עצים, ככה שכל הדבר הזה מאוד לא נצפה בגלל הסיטואציה של הצמחייה שיש פה.

בת-אל קלימיאן :

קומה מעל

נתנאל מאיר:

ומעבר לזה אני גם אגיד, כאילו יש פה זוג שגר פה כשהוא בעצם, סליחה. יש פה זוג שגר פה, שכמו שאתם רואים אנחנו לא נוגעים לו בדירה בכלל, חוץ מהחיבור עצמו, וההכשרה של זה, זוג מבוגר. ובעצם כל הבניין מכבד מאוד את הזוג הזה, שכן תשעים. וגם זה איזושהי רגישות שנלקחת בחשבון בתהליכים כאלה שעושים פרויקטים. אז

ציפי רון:

מה זה הכשרה?

נתנאל מאיר:

אנחנו מכשירים שטחים שהם, אני אומר מבחינת שטחי בנייה

ציפי רון:

שהם בשימוש?

נתנאל מאיר:

זה קיים. כן זה בשימוש ואנחנו פשוט משאירים את כל זה. וזה המקום שממנו נכנס האור, וכו', אז מאוד מאוד חשוב. שוב, כמו שאמרתי אנחנו כבר הגענו... שמנו את זה בחלק האחורי. כמה שיותר בסוף, וכבר הבנו

יוחנן ויצמן:

והממ"דים בצד

נתנאל מאיר:

הממ"דים בצד הזה, אין לנו מנוס, בסופו של דבר תהיה פה הדירה הזאת והכי נכון זה לבוא ולהצמיד כדי לקבל צמד ממ"דים ולא לפזר ממ"דים על הבניין.

בת-אל קלימניאן:

מעבר לזה שאם הממ"ד השמאלי יהיה בחזית דרום, זה אומר ש, נתנאל תזיז רגע. זה אומר שהמרפסות פה הקיימות יצטרכו להיהרס.

יוחנן ויצמן:

את השמאלי עזבנו.

נתנאל מאיר:

כן זה בקומות מעל. לגבי הנושא של החזיתות, אז אתם רואים, זה למעשה, ביקשתם מאיתנו להתייחס. אז זה החזית שאנחנו הצענו, יש איזה מין שבירה כזאת שבעצם מתקבלת והיא ממשיכה, וזה החזית שביקשתם, א' היא מייצרת סיטואציה קצת מוזרה כי אי אפשר לצאת אליה, היא הופכת להיות 40 סנטימטר, פתאום איזה נישה שמתקבלת פה.

בת-אל קלימיאן:

גם שלושה עומקים.

נתנאל מאיר:

ומקבלים גם שלושה עומקים.

שרון דינור:

רק חשוב לי להגיד שזה לא החזית שאנחנו, זה לא משהו שאנחנו המלצנו. זה האינטרפטציה שלך כי אנחנו כתבנו עם מרפסות בקווים ישרים, זה אחד. תואמים את אופי האתר ואת אופי המרפסות בשכונה, זה לא תואם. לבטל אלמנט משולש לגיטון, עדיין מופיע פה בשני הדברים אז כאילו בסדר, עשיתם איזושהי אינטרפטציה שלא קשורה. אם הייתם ממשיכים תיאום איתנו עכשיו, זה לא התוצאה שאנחנו מכוונים אליה.

נתנאל מאיר:

אנחנו עשינו תיאום איתכם.

שרון דינור:

אבל זה לא התוצאה, החזית בהמלצת שימור זה לא

נתנאל מאיר:

אנחנו עשינו איתכם את התיאום הזה.

שרון דינור:

לא, את ההדמיה הזאת לא.

איציק שווקי:

אגב את ההמלצה של...גדר...ההמלצה של מחלקת שימור...מה לא שמתם גדר?

לורה ורטון:

לא

נתנאל מאיר:

מה זאת אומרת, איזה גדר?

איציק שווקי:

איפה הגדר?

בת-אל קלימיאן:

יש גדר.

איציק שווקי:

איפה הגדר? אין גדר לרחוב?

נתנאל מאיר:

אפשר לראות את זה פה. יש גדר לרחוב.

איציק שווקי:

ומה הגובה שלה?

נתנאל מאיר:

מטר ועשרה, כאילו רק כדי שלא ייפלו, יש פה הפרש של קומה כמו שאמרתי. אז רק כדי שלא ייפלו.

איציק שווקי:

אותו דבר.

נתנאל מאיר:

כן, גדרות כולן מטר ועשרה.

איציק שווקי:

מפה תשעים ברחביה אבל

יוחנן ויצמן:

תשעים זה לא תקני. 9988

נתנאל מאיר:

אבל גם התקן לא מאפשר. בטיחות דורש מטר ועשרה גובה של מנח"י. זאת אומרת גם הבניינים ההיסטוריים, לא משנה. פה בכלל, זה מטר ועשרה...השפה הזאת דרך אגב היא, אם מסתכלים

כאילו על תיאטרון ירושלים על החזית אפשר לראות סימון, איך שזה היה נראה. יש את זה בהמשך הרחוב. ממש מהצד השמאלי, אפשר לפתוח את זה אם אתם רוצים ב GIS ונסתכל על זה.

לורה ורטון:

יש פה מפלסים, זה לא...

נתנאל מאיר:

איזה גדר? זאת?

בת-אל קלימיאן:

כן משני הצדדים.

ציפי רון:

אני רוצה לשאול איזה מין גדר זאת. לפי...לפי השרטוט הזה, קשה לדעת למה הכוונה. זה נראה משהו אטום לגמרי

נתנאל מאיר:

כל החזית הזאת בנויה מאבן, עם שילוב של אלומיניום. שהאלומיניום הזה הוא בעצם גם אדניות.

ציפי רון:

זאת אומרת המעקות שאתה מציע גם לחצר וגם לאורך הרחוב, הם מעקות אלומיניום אטומים?

נתנאל מאיר:

כן, שילוב של אלומיניום ואבן.

ציפי רון:

אני הייתי מציעה, קשה לי להעביר ביקורת, אני לא יודעת. אבל

נתנאל מאיר:

אני אשמח שתבואו פעם לסיום, אני אראה לכם בניינים שאנחנו עושים

ציפי רון:

תגיד לנו

נתנאל מאיר:

היה ביום שישי סיור בבתים מבפנים, רחוב המדרגות. יש פרויקט בשכונה שהיא מוקפת, בניין שמוקף בבניינים, בניין כלוא, גם האדניות האלה. אני מאוד אשמח שתלכו לראות. לפני שמעבירים ביקורת, אפשר גם לצאת לשטח. בשמחה. אם אתם רוצים ללכת לעוד פרויקטים

ציפי רון:

אני לא מעבירה ביקורת

נתנאל מאיר:

אפשר להעביר ביקורת, אנחנו לא נטולי ביקורת.

ציפי רון:

אני לא מעבירה ביקורת, אני אגיד לך מה מטריד ולמה אני מעלה את העניין הזה. אנחנו דיברנו על זה גם בפרויקט הקודם, אנחנו מדברים על זה כמעט בכל ישיבה. אכפת לנו מאוד מהליכתיות. אכפת לנו מאוד שתהיה התייחסות להולכי רגל. ברגע שהרחוב הופך להיות אטום, החצר אטומה, הרבה פעמים גם כל הפונקציות, גם על מים ועל החניה, פסולת הכל לכיוון הרחוב, והכל אטום, זה הופך את הרחובות לבלתי הליכים, לבלתי נעימים, לא נעים ללכת בהם. ובטח לא לשלוח גם ילדים, זה הופך, זה מפקיע מהציבור את הסיפור של מפגש בין מגורים לבין רחוב. אז זאת הבעיה שלנו. וזה הולך וקורה, אז לכן אני שואלת את השאלה, זה מעניין מאוד.

נתנאל מאיר:

אני מסכים, לכן גם אפרופו דיברתם על רחביה, 9988, הבניין שעשינו בבן מימון 1. למרות שב9988 יש הוראות של איך הגדר אמורה להיות, אנחנו, אפשר ללכת לראות איך זה נראה בשטח. כמה שיותר לצמצם

גבי ג'ייקובס:

תלו עכשיו דשא סינתטי

שרון דינור:

אז אני אומרת אנחנו צריכים עכשיו גם לצמצם את האפשרות שמישהו...מתישהו, ואז תולים את הדשא סינתטי, זה הזיה.

נתנאל מאיר:

זה דרך אגב, בניין ברחוב המדרגות, אתם יכולים לראות

איציק שווקי:

אתה רואה את הגדר של היום? זה 40 סנטימטר, אפילו לא מטר.

נתנאל מאיר:

זה לא תקני.

ציפי רון:

איפה הגדר ברחוב...?

יוחנן ויצמן:

מה גובה...?

בת-אל קלימניאן:

האדנית היא...

ציפי רון:

תראה לי את החזית.

נתנאל מאיר:

זה החומר, זה החומר של האבן וזה...

איציק שווקי:

רק הגדר?

ציפי רון:

כן.

איציק שווקי:

איזה גובה? 40 סנטימטר? זה מפריע למישהו? לא מפריע.

ציפי רון:

עושה את המקום לנעים. זה מה שעושה את המקום לנעים, נעים ללכת שם. אגב זאת מדרכה, אחת המדרכות הכי מתוירות בירושלים.

נתנאל מאיר:

תכניסו את זה, אפרופו בהמשך. אני אבל חייב להגיד, כל הזמן אנחנו כאילו חוטפים חוטפים. אנחנו, שנייה תני לי רגע לדבר. אנחנו, אנחנו כשעשינו את הפרויקט בדובנוב, הורדנו גדר שלמה מהחזית. יצרנו הרחבה של המדרכה, לקחנו מהמגרש תשע מטר לאורך כל החזית, לנצל גם...לא נדרשנו לזה

מהעירייה, אף אחד לא ביקש את זה מאיתנו, עשינו את זה. אז אני אומר, לא להתייחס למתכננים כל הזמן כאילו הם לא רואים את העיר. זה לא הדרך שאנחנו פועלים.

לורה ורטון:

תשמע

נתנאל מאיר:

בבניין שהיה לו נצפות, תסתכלי כמה השקעה יש, בבניין שכלוא מסביבו ארבעה בניינים.

יוחנן ויצמן:

אני יכול להגיד לך משהו.

לורה ורטון:

התפקיד שלנו, לדאוג לשימור, ל...לכל הדברים האלה, זה התפקיד שלנו.

נתנאל מאיר:

זה לא סותר.

לורה ורטון:

אל תיקח את זה אישית כמתקפה. אנחנו פה לבקר, לבדוק, ברגע שיהיה...

נתנאל מאיר:

...העבודה של המשרד שלנו, מתעסקת בזה המון. אבל כשיש לי הפרש של קומה, אני חייב לייצר גדר להפרש הזה. הוא אומר תעשה לי 40 סנטימטר, בבקשה.

ציפי רון:

אבל אנחנו לא אמרנו לך שלא תייצר גדר, אם יש הפרש גובה כזה...דבר אחד. אני אומרת מה מרגיש הולך הרגל שיהיה לידו עציץ באלומיניום אטום, ולא יראה כלום ויילך ככה על המדרכה. זאת הבעיה שלנו.

נתנאל מאיר:

זה גובה של מטר ועשרה.

ציפי רון:

זה לא משנה. ועל המטר ועשרה יהיה איזשהו...שני מטר...

איציק שווקי:

אני רוצה להגיד

נתנאל מאיר:

לא לא, אני רוצה רגע לענות. היא אומרת טענה, אנחנו חיים את הדברים האלה בפועל. אז מה האופציה? זה להגיד אוקיי

ציפי רון:

כולנו חיים את הדברים האלה בפועל, לא רק אתה

נתנאל מאיר:

ברור

ציפי רון:

כל האחרים חיים.

נתנאל מאיר:

אבל אני אומר מה התוצאה של זה? עושים בלי גדר, עושים גדר שהיא מחוררת, ואז מה קורה...מי שגר פה, במבוק שיבוא על הגדר הזאת. זה שנינו יודעים. אז לפחות אם אני מייצר, מכתוב אדניות חלק מבונה מהבניין, אז צמחייה תהיה חלק מבונה מתוך הפרויקט הזה. אז אני מעדיף לבוא ולהכתיב שחלק מזה זה אדניות, חלק מזה זה אבן, אני פותר איזושהי סיטואציה. ולא להשאיר את זה שמחר יבואו וישימו...

יוחנן ויצמן:

שווקי שנייה.

איציק שווקי:

אני רוצה להגיד לך, אני למדתי באוניברסיטה ו...עבודת התזה שלי הייתה על קירות בירושלים. אוקיי? כל התב"עות של הדירות ההיסטוריות לא הגיעו ל80 סנטימטר. אני יכול להראות לך את זה בחתך עם כל התב"עות

יוחנן ויצמן:

אבל...

איציק שווקי:

כל התב"עות ההיסטוריות של השכונות אני מדבר, לא על הבתים. והיום האדריכלים לא מעניין אותם בכלל, לא מעניין אותם ההיסטוריה, לא מעניין אותם היופי, לא מעניין אותם העצים. מעניין אותם לגמור את הבניין מטר עשרים כי זה מסוכן, שמים מטר עשרים קו וסוגרים אותו. זה לא נכון.

נתנאל מאיר:

אתה מוזמן ללכת

איציק שווקי:

אני...

נתנאל מאיר:

אני אוכל להצטרף אליך. חוק תכנון ובנייה הוא מטר ועשרה, מה אני אעשה, פעם זה היה שמונים.

יוחנן ויצמן:

העברנו, אישרנו, מה אני יכול לעשות?

חיים כהן:

אוקיי בוא נעשה דיון פנימי וזהו.

יוחנן ויצמן:

אני כן הייתי רוצה לסגור את נושא הממ"ד, אדריכלית דינור, את רוצה להציע את הממ"דים, את ההצעה שלך ושידונו בזה?

שרון דינור:

אני הצעתי, הצעתי גם, היה לנו פגישת תיאור. הצוות הציג ואז קיבלנו את התשובה ששמענו פה, יש פה דיירים בני 90 שמכתיבים את התכנון העתידי של ירושלים, באמת. זה כאילו, אני מצטערת אבל זה לא שיקול שאני יכולה לקחת, זה שיקול של מתכננים מאה אחוז.

ציפי רון:

אבל שרון הוא אומר שהגיעו להסכמה עם השכנים בדירה של...

שרון דינור:

אבל עם כל הכבוד, גם השכנים ממגרש ליד לא מתכננים את העיר. אם יש אופציה, צריך לנסות לעבוד עם האופציה. אם אין אופציה, בסדר. כאילו זה

חיים כהן:

אני חושב שההצעה שלו, ההצעה שלו לשים את זה שם

נתנאל מאיר:

הנה אתם יכולים לראות, לא רואים את הזה. יש צמחייה... בחלק האחורי.

שרון דינור:

לא החזית שבבניין...

נתנאל מאיר:

בצד השני? בצד השני יש לי... ממ"ד.

ציפי רון:

תראה לנו את החזית ברחוב הפלמ"ח

נתנאל מאיר:

פה יש לי דירה, אין לי איפה לשים את הממ"ד, זה בחלק האחורי.

יוחנן ויצמן:

אני חייב לומר... מתחיל לדבר, קצת...

נתנאל מאיר:

אוקיי פה יש לי ממ"ד כי יש לי דירה, אין לי איפה לשים אותה חוץ מפה. אני לא יכול לשים אותה בחלק האחורי. זאת אומרת כך או כך נקבל ממ"ד. אז אני לא אראה את הממ"ד הזה כי גם ככה הוא מאחוריו.

ציפי רון:

אנחנו לא רוצים ששימו אותו לכיוון רחוב שופן.

חיים כהן:

אני חושב שההצעה...

יוחנן ויצמן:

כן, שנייה אחת כן, חיים.

חיים כהן:

אני חושב שההצעה הזאת שלו, מה השם שלך סליחה?

נתנאל מאיר:

נתנאל

חיים כהן:

נתנאל. של לשים את זה בצד, ועם הסכמת שכנים...הסכמת שכנים, זה אומר שאתה מגלגל את העסק לעוד איזה שנה וחצי, ולכן יש לו את הסכמת השכנים, והגינה שמסתירה את הממ"ד, אני חושב שלא מבין למה לא לאשר את זה.

ציפי רון:

אין לי בעיה, אני רוצה רק לראות את הפתרון, מה שמוצג כאן כמפגש הנושק בין הבנייה החדשה לבין הרחוב.

שרון דינור:

אולי תראה חתך. יש לך חתך?

ציפי רון:

לא כל כך מסתדר לי במקום הזה. זה אחד המקומות, זה אחד מהצמתים הכי חשובים בעיר הזאת. זה דורש תיקון יותר...אני מצטערת.

לורה ורטון:

אני גם לא הבנתי מה אתה אמרת על ההצעה לסווג את התשתיות, כן.

נתנאל מאיר:

אני רק אסביר רגע את ההפרש. אנחנו פה בין 780 וחצי, ל778. יש הפרש בין זה לזה, של מפלס. לכן אנחנו צריכים לייצר פה, שלא ייפלו, גדר.

איציק שווקי:

לא אבל יש לך שם גם...

נתנאל מאיר:

נכון ויש לנו פה צמחייה ועצים, כמו שהראינו באיך שזה נראה.

יוחנן ויצמן:

טוב סיימנו את התיק הזה?

לורה ורטון:

לא, לגבי הסיווג של התשתיות שם.

נתנאל מאיר:

לגבי הפח אשפה אז

לורה ורטון:

עדיף שזה יהיה...

נתנאל מאיר:

לא, זה סגור. כל זה סגור.

לורה ורטון:

אני יודעת, אני אומרת שעדיף שיהיה פתוח, לא הבנתי למה אי אפשר.

נתנאל מאיר:

פה? לסובב את זה לפה?

לורה ורטון:

כן.

נתנאל מאיר:

אני לא יודע, איך אני יכול לסובב את זה לפה? אני שם את הזבל על החלונות של דיירים?

לורה ורטון:

לא על החלונות, לאורך.

נתנאל מאיר:

אם זה ככה, מגיע לפה. ומעבר לזה אין לי מספיק עומק.

לורה ורטון:

לפינה. אי אפשר לסובב ולצמצם את...?

נתנאל מאיר:

זה תנועה, לא, אנחנו לא יכולים לשים את זה ככה, אחרת היינו שמים את זה. וזה גם תואם, יש שוב הפרש טופוגרפי, 781 ל-779. אני לא יכול, אם אני צריך לשוב את זה אני צריך בעצם לבוא ולצקת פה. כדי שאני אוכל להגיע לזה. אותו דבר פה. אם אני שם

לורה ורטון:

את זה אני הבנתי אבל שם...

נתנאל מאיר:

יש פה הפרש של 781, 50, 779. יש פה הפרש של שני מטר אז אני גם את זה לא יכול זה. סגור. כמו שהראינו פה בזה. בסופו של דבר יהיה סגור, חלק... להיות עם זה.

לורה ורטון:

לא רואים כאן את התמונה.

ציפי רון:

יש לי בקשה. יש לי בקשה. בדרך כלל, בדרך כלל, יש לנו בקשה לראות את חתך הרחוב, לראות את הבית על יד, ושני הבתים על יד. אני מבקשת ממך לראות את חתך הרחוב גם לכיוון שופן, וגם לכיוון פלמ"ח. איך הבית, מה שאתה... חתך הרחוב. זה דבר שאנחנו מבקשים אותו באופן קבוע.

שרון דינור:

יש אותו בהרמוניקה?

נתנאל מאיר:

יש את זה בהרמוניקה.

לורה ורטון:

הנראות.

ציפי רון:

אני אגיד לך את זה עוד פעם. אנחנו מדברים על אחד מעמדות המשק הכי חשובות בעיר הזאת, בין הציבור לרחוב, למקום. זה רחוב הפלמ"ח, מוזיאון האיסלאם, תיאטרון ירושלים, לשכת עורכי הדין, ועוד אלף דברים. יש שם תנועת הולכי רגל מאוד ערה, מאוד. וזה מאוד חשוב, מה הולך רגל רואה, על יד מה הוא עובר. אנחנו לא יכולים להשאיר את זה ליד אני לא יודעת מה, כל אחד ואחד. יש לנו אחריות. ויש לנו כללים שאנחנו בדרך כלל מבקשים את זה. כבר די הרבה שנים שאנחנו עושים את זה.

נתנאל מאיר:

טוב בהרמוניקה זה קיים. תכף.

ציפי רון:

איך אתם נפגשים?

יוחנן ויצמן:

רק לפרוטוקול אני טעיתי ב9988, זה 90.

איציק שווקי:

90 סנטימטר גובה...אני זוכר, אני נלחמתי על זה.

ציפי רון:

כן היה על זה ויכוח אז, ואז הוא הוחרג.

איציק שווקי:

זה גובה הגדרות...90 סנטימטר. מדבר על מטר ועשרים?

בת-אל קלימיאן:

מטר ועשרה. אין לך...

איציק שווקי:

אין תקן לגדר. אין תקן.

נתנאל מאיר:

יש למעקה מבחינת בטיחות.

ציפי רון:

זה לא עניין של מעקה בטיחות, זה עניין של ההשקה בין הבניין לרחוב. זה מאוד חשוב לנו. יש עניין של הליכתיות

בת-אל קלימיאן:

יש בחזיתות אפשר

ציפי רון:

אז מה אם קנה את זה מישהו, עולה חדש שבא לפה, מישהו ... להפקיע מאיתנו את הכל, יש לנו אחריות כלפי האנשים שגרים פה, ושהולכים פה. ובייחוד בנקודה כזאת.

נתנאל מאיר:

אני רק אומר

ציפי רון:

אבל זה הכלל לגבי רחביה. תאמין לי שהעבודה על התוכנית של רחביה ארכה שנים ועלתה בדמים מרובים. וזה לא במקרה שזה מה שנקבע. היה מאחורי זה גם דיון ארוך מאוד והרבה שיקול דעת. אצל מי?

נתנאל מאיר:

עבדתי אצל נחום מלצר שעשו את התוכנית.

ציפי רון:

יפה, ונחום הלצר קיבל את העבודה הזאת, רגע. ונחום מלצר קיבל את העבודה הזאת, ידידי נחום מלצר אחרי שעבדנו על, הרבה שנים על עיריית ירושלים, שזה יקרה. והיה סעיף 77 78. כן כן. פגשתי אותו לא מזמן. אני רק אומרת שהייתה עבודה ארוכת שנים עד שנעשתה התוכנית הזאת, עד שמלצר קיבל את העבודה הזאת. כי רצינו להציל את רחביה. זה לקח שנים, עד, והיה סעיף 77 78. עד שעשו את התוכנית. וכל פרט שם היה אחרי מחשבה ואחרי מאמץ.

שרון דינור:

חבר'ה אנחנו סיימנו? אין לי חתך רחוב, לא עשו פה. מצטערת, זה לא בסדר שאנחנו לא שמנו לזה, אני מתנצלת. גם כתבתי עכשיו למחלקה שוב פעם, בתמ"א 38 אין סיבה שלא, שלא נעלה לדיון פשוט את מה שלא זה. יש לך רק את החתך של, כאילו מבט כזה, זה לא חתך רחוב, זה כלום אבל זה מה שיש.

ציפי רון:

רק רגע מה זה פה פח אשפה?

נתנאל מאיר:

כן.

ציפי רון:

ואז יש ירידה ויש חצר אנגלית?

שרון דינור:

לא חצר אנגלית.

יוחנן ויצמן:

למעלה.

שרון דינור:

רחוב שופן.

ציפי רון:

לא לא.

נתנאל מאיר:

אני אסביר רגע אולי את הבניין. הבניין למעשה

שרון דינור:

אתה רוצה חתך או...?

נתנאל מאיר:

אפשר להראות את זה בתוכנית שנייה.

שרון דינור:

על מה אתה רוצה שאני...?

נתנאל מאיר:

אסביר. למעשה זה קומת הקרקע שממפלס שופן

ציפי רון:

זאת הכניסה היום, כמו שהיא היום.

נתנאל מאיר:

בדיוק. יש מתחת לכניסה הזאת, בקומה הזאת, אמרתי קומה מתחת, יש קומת עמודים מפולשת שאותה אנחנו משלימים. בסדר? מה שאת ראית בחתך חזית הזה, זה בעצם את הסיטואציה הזאת שבין ההפרשים.

ציפי רון:

כן כן, מכירה את הבניין.

נתנאל מאיר:

טוב.

ציפי רון:

ביקרתי בו אנשים.

שרון דינור:

טוב תודה רבה. תכף אנחנו פוגשים אותם שוב בדיון הבא. שלחתי לכם למייל מצגת חדשה שכבר...מהבוקר. בבוקר. שכבר מתייחסת ל...תודה רבה. אני...רוצה כמה דברים.

ציפי רון:

שרון יש לי בקשה אליך. אני מעבירה לך.

שרון דינור:

אני שנייה רציתי להגיד משהו סיפתחי כזה כללי. קודם כל שבאמת אני רואה, קרין כותבת לי עכשיו שאין פגישה שלא ביקשה חתך רחוב. אמרתי לה פשוט לא נעלה אותם בלי חתך רחוב, באמת היא אמרה, הם הבטיחו לה שהם יעשו לה דיון, אנחנו רואים שזה לא קורה. אז אני מתנצלת, זה משהו שאמרנו בוועדה שלפחות בתמ"א 38 שיש לנו איכשהו את היכולת לשלוט על הזמנים, נעשה, אז צריך להשלים את זה. הדבר השני שרציתי להגיד, כללי, זה שאנחנו רואים שיש פה מאז עידן, לא יודעת אם זה העידן של הפייק ניוז או משהו, אנשים יושבים פה, גם בדיון הקודם וגם בדיון הזה ואומרים דברים, שאין אותם על הדף. זה מגניב אותי, כאילו

ציפי רון:

מה למשל?

שרון דינור:

שנילי אומרת שהם שומרים על העצים אבל מה שהיא מקרינה לנו זה משהו שאין בו אפילו עץ אחד.

לורה ורטון:

עצים שלא שלהם, כן.

שרון דינור:

אז זה כאילו, יכול להיות שיש טעות, במסמך שלה, אבל

ציפי רון:

מצוינים עיגולים ירוקים. לקחו מהמחשב והדביקו עיגולים ירוקים.

שרון דינור:

נתנאל שזה אדריכל שאני באמת אומרת לכם, עם יד על הלב, אני מעריכה אותו והוא מאוד אמוציונלי לגבי הדברים שהוא עושה, כמו שאתם רואים, כי הוא באמת מאמין בדברים, עדיין עומד פה ומראה לנו משהו, אומר זה תואם עם שימור ולא ראינו את זה. שואלת את קרין, את ראית את זה? לא, לא ראינו. אז זה נורא מבאס, מה אני צריכה להעלות את כל הצוות כל פעם לפה כדי להגיד? זה פשוט כאילו היד קלה על ההדק בלהגיד דברים, זה מעצבן אותי. אני התעצבנתי.

ציפי רון:

אז אני רוצה להגיד משהו שרון

לורה ורטון:

טוב שאת מתעצבנת, אל תפסיקי להתעצבן

ציפי רון:

זה חשוב להתעצבן אבל אני רוצה להגיד משהו לגבי הפרויקט הזה. וממנו אולי נגיש לדברים נוספים. אנחנו מדברים כאן, איציק שקט, תקשיב. אני רוצה להגיד כאן משהו שונה מדברים אחרים שאמרתי, אבל אמרתי את זה קודם בתחילת הדיון. אנחנו מדברים פה על אחת מהנקודות החשובות בירושלים המערבית. אנחנו מדברים פה באזור של איך טדי קרא לזה, המייל התרבותי. הקילומטר מרובע התרבותי של ירושלים. שכמעט כל מוסדות התרבות הרציניים נמצאים פה. בית הנשיא, אמרתם בית הנשיא, אמרתם ון ליר, אמרתם תיאטרון ירושלים, אמרתם לשכת עורכי הדין, מוזיאון האיסלאם. אחר כך בית הנסן, בהמשך. תיאטרון אמרתי תיאטרון ירושלים, בית הנסן. אנחנו ממשיכים הלאה עוברים את הכביש, מגיעים לימין משה, טלביה. בקיצור מכון הרטמן, כל מה שיש, מוזיאון הטבע, הכל על הקטע הקטן המסוים הזה. לא יכול להיות שיבוא אדריכל עם בניין בנקודה הכי נצפית ומרכזית בצומת, באחד הצמתים האלה, ש...ויגיש כזאת תוכנית עם עיצוב כזה. זה מה שהוא חשב לנכון, עציצים ואלומיניום. עכשיו אני אומרת לכם, אני מעריכה אותו, אני לא רוצה לפגוע באף אחד. אבל יש לי דרישה אליכם, אל המחלקה ואל העירייה. אתה שומע אותי ויצמן?

יוחנן ויצמן:

כן.

ציפי רון:

יתכבדו ויכינו תוכנית עיצוב למייל התרבותי של ירושלים. יש לנו את רחוב שופן, כל פעם משנים אותו. פעם עושים ככה פעם עושים ככה, פעם חונים ככה פעם חונים ככה. הייתה שדרת מגנוליות

באמצע הרחוב, יוצאת מן הכלל עצי מגנוליה כמו בוול סטריט, או דיסי, כרתו אותם. נשאר מגנוליות רק בצד, בצד הצפוני של הכביש, על יד מאגר המים בין התיאטרון ללשכת עורכי הדין. מה שהיה בשני הצדדים נמוג. איך זה קרה שהם נמוגו? יש שם עצים בני עשרות שנים כבר. נעלמו, כי שינו את התכנון של הכביש, של הרחוב. אני לא יודעת למה ואיך. איפה זה עבר? מי ידאג לזה? מי יחליט על העיצוב? מי מטפל בזה? יש עין אחראית על מה שקורה פה?

שרון דינור:

יש אדריכלית עיר חדשה, תיפגשי איתה, תדברי איתה.

ציפי רון:

אז אני חוזרת, אז אני אומרת את זה לפרוטוקול, ואני אדבר לאט כדי שיבינו אותי טוב טוב. עיריית ירושלים, לא יודעת איזה מחלקה, מחלקת מהנדס העיר, אדריכל העיר, מחלקת שימור, כולם ביחד. להקים צוות שייתן את דעתו על התכנון של המייל התרבותי, של ירושלים, של המרחב הציבורי, והבניינים שנושקים בו. במיוחד עכשיו, לאור המגפה האולי מבורכת של תמ"א 38. לא יכול להיות שכל אחד יבוא עם איזה רעיון, אני לא יודעת מאיפה. אז בונים דירות גן, ודירת גן שיבואו, לא יודעת מי יגור שם, הוא רוצה את הפרטיות, ואז יבנו גדר אלומיניום, עציץ מאלומיניום, עם עוד צמחייה, עם עוד משהו. וגם אם מאיימים עליי שיש לי שם יוטה וקני סוף, אני לא יודעת מה, העירייה צריכה להיות פיקוח. זה לא יכול להיות שזה יהיה המערב הפרוע וזה יהיה, אני לא רוצה להגיד הפקר, זאת מילה חריפה מדי, אבל זה מחייב התייחסות. סליחה. ורק בגלל זה היה כדאי שאני אגיע לוועדה הזאת. אז תרימו את הכפפה.

לורה ורטון:

אני בעד. אני חושבת שאנחנו צריכים לדבר על זה.

ציפי רון:

ואת הבניין הזה ככה עם האלומיניום אני מסרבת לאשר. העיצוב שלו כאן הוא קריטי. הוא קריטי

איציק שווקי:

...מעוגל אם הוא בפינה

ציפי רון:

אנחנו בית ספר לרעיונות אדריכליים ולעיצוב חומרים ולהכניס כל מיני דברים! לא. אנחנו עיר, עיר היסטורית, יש בה בנייה מאבן, יש בה הולכי רגל, יש בה תיירות, יש לנו מחויבות. זה הכל. תרימו את הכפפה.

לורה ורטון:

אני חושבת שצריך להגיד אי שצריכים לבדוק את הגדר, אם זה 90 סנטימטר אז זה צריך להיות 90 סנטימטר ולא יותר, וגם להתייחס לחומרים.

יוחנן ויצמן:

אז בוא נרשום, בוא נתחיל לעבוד על ההחלטה.

ציפי רון:

והנקודה האחרונה...הרצף

יוחנן ויצמן:

בוא נסכם את הדברים. מה הדעה שלכם בנושא הממ"דים?

ציפי רון:

לא אכפת לי שזה יהיה מה שהוא הציע כי אין אפשרות אחרת. אכפת לי אבל אין אפשרות אחרת.

יוחנן ויצמן:

ד"ר ורטון?

לורה ורטון:

אני...לא רלוונטי...

יוחנן ויצמן:

אני גם...אני מודה על האמת שאין לי

לורה ורטון:

אני ממש לא בטוחה כי אם כבר סיכמו בצד אחד...מסכם אבל אני כעיקרון מכימה עם שרון שלא צריך לתת לשני דיירים מכובדים ככל שיהיו להכתיב את התכנון, אבל לא ברור לי איפה ישים את זה.

ציפי רון:

צריך לבדוק אם זה נכון. אם תמיד יש הסכמה, אנחנו לא יודעים.

יוחנן ויצמן:

הם יבואו לוועדת התנגדויות הם ייפלו. כשבן אדם מציע ממ"ד בקו אפס, בא מתנגד ואומר יש לו מקום אחר

שרון דינור:

אני רוצה להראות לכם משהו כי זה פשוט אדריכלית, הדיון שלכם, סליחה, אולי אני לא יודעת אם בגלל שאתם לא מכירים את התוכנית כמו שאני. הממ"ד תיאורטית

איציק שווקי:

הוא אמר...

שרון דינור:

אתה תיתן לי לדבר עכשיו. כי באמת קשה איתך. במיוחד כי אתה בנושא הזה קופץ. הממ"ד הוא יכול היה להיות בתחום

לורה ורטון:

רגע את יכולה להזיז הצידה קצת?

שרון דינור:

הוא הורס את כל הפינה פה בכל מקרה, אוקיי? הדיירים לא נשארים... כמו ב... הוא הורס את כל זה ועושה הרחבה. אם הממ"ד היה נהיה פה, והייתה לפניו מרפסת שהייתה, מרפסת יכולה להיות לפני ממ"ד כי הכניסה אל המרפסת היא כאן. זה משהו שלא, כאילו היה יכול להיראות נהדר ברחוב, כאילו האקסיומה הלא נכונה תכנונית שממ"ד בחזית הרחוב זה פשע נגד האנושות, זה לא נכון. השאלה מה יותר, אז נכון השטח פה אולי הוא לא היה מקבל את כל ה-25 מטר, אולי היה מקבל קצת פחות אבל אני חושבת שהוא היה יכול להציע הרחבה גם פה עד הקו הזה, כן? עד לקו, היה יכול לעשות הרחבה. זה עוד פעם להגיד את זה שאסור. זה אסור ובגלל זה חייבים לתת אפס, ולא אכפת לי מהדיירים פה אם הוא הגיע איתם להסכמה או לא, זה לא רלוונטי. אנחנו נמצאים פה באזור שהוא אזור של גנים. עכשיו שני הפחים פה נכון נאשר אותם מול רונאל, בסדר, רונאל יכול לאשר עוד דברים, תגידו לי. שני הפחים פה הם עם מרווח ביניהם, בן אדם נכנס, מוריד את הזבל. אם הוא היה עושה אותם פה, הם היו צמודים זה לזה. הם לא היו תופסים את אותו מרחב. הם היו שני צמודים, נכנסים, מקורה, כן היה יכול לעשו תאת העבודה הזאת. הפתרונות קיימים, פשוט צריך לרצות לחשוב אותם. אם הוועדה תאשר כל דבר שיהיה פה, לא צריך... אם הוועדה, אני מזכירה לכם אנחנו ממליצים. אם הוועדה תגיד בוא רגע תנסה להתכוון, אנחנו רואים שיש פה, אז יכול להיות שהוא יעשה עוד עבודה מול תכנוני אבל בסוף הם יחליטו כן הצליח או לא הצליח. אבל להגיד מראש שזה האופציה היחידה שיש, זה לא נכון. זה לא נכון. גם אנחנו רואים דברים. עכשיו זה שהוא שם צמחייה על הדברים האלה זה נורא נחמד. אבל אין לי סטייה ניכרת, גם לא מול פיקוח על עצים, אדניות או פחי זבל. באמת, מחר בא מישהו ולא מתאים לו להשקות שם, ולא עשה שם צמחייה, ואנחנו נתקעים במקום הכי חשוב בעיר, כמו שאמרה ציפי, עם גוש של פחים. לא יודעת, בעיניי, אגב יכול להיות פה, ויכול להיות פה, הוא יכול להיות פה, יכול להיות כל מיני מקומות. אני לא התחנתני

עם המקום הזה אבל אני מודה שכאילו אני מוצאת את ההיגיון מבחינה טופוגרפית... זהו, זה מה שהיה לי להגיד, אני לא אוהבת את זה שאומרים...

איציק שווקי:

אני רק רוצה להגיד לך שאצלי בבית, אצלי בבית שני הפחים מסובבים ככה...ככה. במבשרת...פח אחד...זה שטח מבוזבז. זה שטח שהוא לוקח אותו על נוף של הציבור. בשביל מה צריך כזה גדול. גם בהערה אפשר את פחי האשפה לצמצם, שאחד פה ואחד פה...חיפשי את התמונה העדכנית אז יש תמונה מאוד ישנה של הבית שלי, זה לא נכון. בעיקרון שינינו. אני את הגינה את רואה פה, הממ"ד הזה תופס גינה.

יוחנן ויצמן:

אין ממ"ד בירושלים שלא תופס גינה...

איציק שווקי:

לא, לגמרי.

ציפי רון:

אבל זה לגמרי ברור שתופס את הגינה.

שרון דינור:

בקיצור החלטות, עכשיו החלק הקריטי.

יוחנן ויצמן:

דקה אני רוצה לזרום איתך. הממ"ד הזה נשאר, תסתכלי עליי. הממ"ד הזה נשאר?

שרון דינור:

למה שהוא יישאר? סליחה, אני לא מבינה למה? אנחנו אמרנו, אנחנו

יוחנן ויצמן:

פתרת את הבעיה של הממ"ד הזה, ו...אני קונה את ההצעה.

שרון דינור:

זו הדירה הלא פתורה שלי. שני אלה...יכולים להיכנס לפה, זה מה שתכנן עיר המליץ לי. הממ"דים האלה הכי פתורים שיש.

ציפי רון:

אבל רגע שרון אני עוד פעם אומרת. בהיעדר תוכניות רחוב, אין לנו את מבטי הרחוב, מה שאת מציעה כאן זה לכיוון רחוב הפלמ"ח.

איציק שווקי:

לא, זה אחורה.

ציפי רון:

בין הבתים?

שרון דינור:

בין הבתים, זה מה שאני אומרת, ההכי נורמלי שימשיך את הקו...

איציק שווקי:

ופה הבית מתחת הוא מגיע מסביב.

שרון דינור:

עד לכאן ועד לכאן. זהו וכל השאר מרפסת או הרחבה מה שאתה רוצה.

איציק שווקי:

הבית הזה שנמצא כאן, מגיעים אליו בכלל משם. ממש למעלה. לא מגיע מהרחוב.

לורה ורטון:

אז בוא נתחיל

יוחנן ויצמן:

אני רוצה לומר משפט שלא...באמת, לתמליל ולפרוטוקול, אני חושב שאדריכלית דינור צודקת, והנושא של ה-25 מטר בירושלים, צריך לעבור...

לורה ורטון:

שמה?

יוחנן ויצמן:

הנושא שאנחנו מתייחסים עד הרגע, שפינוי בינוי זה 25 מטר 30

שרון דינור:

זה לא פינוי בינוי.

יוחנן ויצמן:

לא משנה, תמ"א 1, שבן אדם יקבל את כל ה-25 מטר ואנחנו נעשה כל מאמץ ונאלץ כל תכנון בשביל לתת לו את זה, אני חושב שבערכי... של היום זה לא מוצדק. מצד שני, אני חושב על הפרויקט הזה, ואני אומר כבר עשו את הדרך ואנשים חתמו. אם היה בא מהנדס העיר, עושה מחר מסיבת עיתונאים, אני מוכן לעמוד לידו כשהוא עושה את זה.

שרון דינור:

מהנדס העיר אומר אמרתי לך. מהנדס העיר אומר אותו דבר.

יוחנן ויצמן:

הוא מדבר נקודתי ואני מדבר רוחבי. אני הולך מחר ואומר, מוציא מסמך מדיניות שלא, מאשר את זה בוועדות, אומר רבותי נגמר 25 מטר בירושלים. 12 מטר. ממ"ד. זה בסדר. אני איתו.

שרון דינור:

איך קטגורית נצמצם ל-12? יש מקומות שבהם 25 מטר אפשר להסתדר.

יוחנן ויצמן:

אפשר... לשלם היטל השבחה

לורה ורטון:

לא חובה, זה לא שמגיע להם

שרון דינור:

אנחנו צריכים...1003...

ציפי רון:

מה שוויצמן אומר שזה לא יסוד מוקנה.

יוחנן ויצמן:

אנחנו כבר... להתייחס לזה... הראשון בירושלים שאנחנו הולכים להוריד את זה, אני מנסה, זה לא יעבור.

שרון דינור:

זה לא הראשון בירושלים.

יוחנן ויצמן:

שהורדנו, שמנענו, לא, זה לא הראשון שלא קיבל...יש כאלה שקווי הבניין, יש כאלה שקווי הבניין לא נותנים להם, זה ברור. הרי אנחנו לא נולדנו אתמול. אבל אני מדבר, ברגע שבן אדם יצליח להציג יתרון בתוך קווי בניין, ואמרנו לו לא, אני עוד לא זוכר שזה קרה.

שרון דינור:

אגב אני עוד לא אמרתי שזה, אני לא יודעת להגיד אם זה הורס לו את ה-25 מטר או התכנון שלו ישתנה. למה החלטת שזה בטוח...?

יוחנן ויצמן:

ברגע שאתה מכניס את זה בתוך

שרון דינור:

הכנסת אבל החלפת עם משהו אחר.

יוחנן ויצמן:

משהו אחר אתה לא יכול לשים בחוץ על קווי בניין. את המטרים...

שרון דינור:

סליחה, מתוך 25 מטר, הדבר הזה מטר על...שלושה מטר ירדו. אז

יוחנן ויצמן:

הוא יכול לקבל...תמ"א. לכן על הדירה הזאת היה לי קל יותר. אני מסכים איתך.

שרון דינור:

כן, אבל פה הוא יכול לקבל את כולם.

יוחנן ויצמן:

לא, אין לו.

שרון דינור:

למה לא? קח את הממ"ד, תקבל אותם פה.

יוחנן ויצמן:

אז...בדירה העליונה אני רואה, מצאת פתרון שרק התכנון הסכים. ובשתי הדירות התחתונות

שרון דינור:

אני לא בטוחה. הוא עדיין יכול להרחיב את החלק הזה, גם אם הוא עושה את הממ"ד פה. וכאן הוא יכול להחליט אם הוא רוצה מרפסת או לא.

יוחנן ויצמן:

בסדר...על חשבון המרפסת, לא משנה.

שרון דינור:

אני אומרת אנחנו לא מדברים על...צמצום של שלושה מטר.

יוחנן ויצמן:

...מחר הזים מרים טלפון לדייר ואומר לו הורדתי לך, יכול להיות שהוא יסכים, יכול להיות שיגיד לו תשמע חבוב אין מה לעשות זה מה שהוועדות החליטו, כנראה, אני מניח שזה גם קשור אפילו בחוזה שלהם, והדייר ייכנע, ו...שזה לא רשום בחוזה, והדייר יגיד לך לכל הרוחות

לורה ורטון:

לא, אבל תלוי איך יגיד את זה. יוכל להגיד הוועדה דרשה ככה, אפשר להמשיך להיאבק, אבל זה יעכב את התוכנית שלנו.

יוחנן ויצמן:

לא יעכב, הוא יכול להגיד, הוא מחר יכול לבוא לתכנון להגיד אני רוצה תפרסמו ככה ושלוש. תבוא עם המלצה שלילית לוועדה המקומית ונילחם שם. אני לא רוצה שזה יקרה.

לורה ורטון:

אבל אני חושבת שאנחנו צריכים לנסות, זאת אומרת

יוחנן ויצמן:

לא יודע, מצידי מה שתחליטו מקובל עליי. ניסיתי להציג את הדברים שעומדים בפנינו.

לורה ורטון:

כן אני מבינה. אני חושבת שאנחנו צריכים לנסות, רוצים להיאבק אז

שרון דינור:

אני גם אומרת, תכנון עיר איתנו. זאת אומרת מהרגע שהבן אדם, זה שהוא חתם עם דיירים זה מדהים, אבל

לורה ורטון:

יפה מאוד

שרון דינור:

בשביל מה צריך את תכנון עיר, את שימור בדברים האלה, אדריכל העיר, את המערכת העירונית, התכנון נעשה, אוקיי באת לפה, נתנו לנו הנחיות מהיום הראשון, הילה דיברה איתם. עמי דיבר איתם, אני דיברתי איתם. כולנו אמרנו את אותו הדבר. יש פה דיירים שהם לא ישמעו את זה מאיתנו. הם צריכים לשמוע את זה מהוועדות, ואם הוועדות חושבות אחרת אז יגידו.

ציפי רון:

טוב ואני מציעה לאמץ את ההצעה שלי, לעשות תכנון לאזור הזה.

שרון דינור:

זה כתבנו בפרוטוקול, אין בעיה.

ציפי רון:

אוקיי בסדר.

יוחנן ויצמן:

התיק הבא?

ציפי רון:

ועוד דבר אחד, עוד שנייה. שרון.

איציק שווקי:

הגדר כתבת של 90 סנטימטר?

ציפי רון:

רק רגע שרון

יוחנן ויצמן:

בהתאם לתוכנית האב.

ציפי רון:

שרון, ועוד דבר אחד. להוציא איזשהו מסמך שקובע כללים לגבי מעקות.

יוחנן ויצמן:

אבל יש.

ציפי רון:

משהו יותר מסודר.

שרון דינור:

מעקה של מרפסת?

ציפי רון:

מעקה של מרפסת ומעקה של גינה. ומעקה של גינה

שרון דינור:

גם ההנחיות לעיר ההיסטוריות, של אדריכל העיר, יש, וגם תוכנית אב, לדעתי כולם

ציפי רון:

שרון צריך רענון. שרון צריך רענון, כי כמו שאת רואה הוא בא עם חומר חדש, הוא בא עם אלומיניום, שזה... לעשות עציץ אלומיניום...

איציק שווקי:

שרון צריך ש...אדריכל העיר יעזוב את תפקידו.

יוחנן ויצמן:

עניין של טעם אבל אני מבין מה שאת אומרת.

איציק שווקי:

עדיין לא בתפקיד, אז נחכה שיילך.

לורה ורטון:

אלומיניום ירוק, צבע ירוק פשוט...מכוער. מכוער ביותר. קרקסים הם יפים.

ציפי רון:

אנחנו מאבדים, עלולים לאבד אותם.

יוחנן ויצמן:

בסדר התיק הבא. חנניה? אנחנו בלוי"ז?

מורן בן זיו:

כן.

שרון דינור:

אוקי חנניה זה תיק יחסית קל, למה הוא קל? כי הוא בניין שהוא לא היסטורי, הוא בניין שאין לנו שום בעיה

מורן בן זיו:

לא, אנחנו בכספי.

שרון דינור:

כספי אני חייבת לתת דוגמה.

מורן בן זיו:

עמוד 12.

לורה ורטון:

רגע לא הבנתי, איפה?

איציק שווקי:

כתוב לי חנניה פה.

יוחנן ויצמן:

סדר היום השתנה.

ציפי רון:

סדר היום השתנה?

שרון דינור:

כי...אדריכל, אז היא רצתה...

מורן בן זיו:

זה יפה, שרון, נכון?

ציפי רון:

לא

מורן בן זיו:

לא אמרתי את זה אבל...

שרון דינור:

זה אותו אדריכל, במקום שימרח אותו כל היו. תראו כספי זה כן, זה סוגיה מאוד

יוחנן ויצמן:

זה...לוועדה המקומית וזה סוגיה

שרון דינור:

למה זה סוגיה? כי תקשיבו. פה ממש לפני שאני נכנסתי לתפקיד, אולי ועדת השימור האחרונה שהייתה עם תמר, אישרתם פה את הקובץ בניינים האלה, לשימור. עכשיו זה בתים, לא סתם אישרתם את זה לשימור. בתים מדהימים, בטון, שדוב צינסקי זה האדריכל והם משמנות הבתים הראשונים של שכונת צפון תלפיות, הם על נוף מטורף

לורה ורטון:

ממש

שרון דינור:

לעיר העתיקה וזה, באמת הכל בסדר. אבל מה, הבתים האלה, ביקרתי בהם כמה פעמים השנה, כי כבר

איציק שווקי:

הם היו נטושים הרבה שנים.

שרון דינור:

הם עדיין נטושים, סליחה רגע אני רוצה להשלים. הם נטושים עדיין. המצב הפיזי שלהם מתדרדר, הערך שלהם הוא לא ערך טכנולוגי. יש פה ערך של תכנון אדריכלי ואני לא חושבת שיש מישהו שייכנס לבתים האלה כמו שהם ורק יעשה שיפוץ להם, זה כאילו אין חיבור בין החלום למציאות. כאילו אין חיבור פה. ובגלל זה אני כן הסכמתי פה, כשהם הגיעו והציעו הצעה של הריסה ובנייה מחדש, אני כן אישרתי את ההריסה הזאת, לאור זה שאם אני לא אעשה את זה עכשיו אז עוד עשר שנים כאילו ממשיכים ככה, אולי אפילו פחות, המבנים נראים שהם

איציק שווקי:

שטח יקר מאוד.

שרון דינור:

נכון, זה שטח נורא יקר.

ציפי רון:

הכי יקר בעיר.

שרון דינור:

נורא יקר, באמת לא הצלחתי למצוא במבנים שלי, אני מדברת שלי אדריכלית שרון דינור, מספיק מוטיבציה להיאבק על השימור שלהם. אז מה שאני אישרתי פה תכף תראו, כן לשמור על המסות, לשמור על הזוויות, על הערך שמי שהולך ברחוב יראה את העיר העתיקה, לשמור את הצמחייה, ולשמור אפילו על, ביקשתי שאת האדריכלות הבינלאומית ישלבו בחזית שפונה לרחוב, כל השאר שחררתי. אני מאוד מאוד סקרנית לשמוע את הדיון שיהיה פה, במיוחד בגלל שאמרתי שאני בדרך כלל לא אוהבת לקחת אחורה מהחלטות שנעשו. אבל פשוט הרגשתי שהחלטה הזאת לא תצליח להחזיק איתי או בלעדיי. אוקיי?

ציפי רון:

יש לי שאלה, חשבת על תיוד והנצחה של זה במקום?

שרון דינור:

כן כן, זה מופיע בחוות דעת גם כן. אז בוא נכניס אותם, אני כאילו מרגישה ממש שזה אולי פעם ראשונה שמשוהו שכבר שהוצע ככה לשימור, שאני אומרת משוהו הפוך אבל

איציק שווקי:

זה...טרנר היה גם בעניינים

שרון דינור:

הוא עדיין, כמה בניינים היו, הוא היה אצלי ממש ביום חמישי, לא דיברתי איתו על זה, הוא כל כך כעס עליי

ציפי רון:

על מה הוא כעס עלייך, שאישרת את ההריסה?

שרון דינור:

לא לא, על זה לא דיברתי איתו בכלל, אמרתי אולי עדיף שאני לא אעלה את זה פשוט כרגע.

ציפי רון:

על מה הוא כעס עלייך?

יוחנן ויצמן:

אני אספר לך אחר כך, לא...

ציפי רון:

את יכולה גם לכעוס עליו, הכל בסדר.

שרון דינור:

אני אספר לך אחר כך.

ציפי רון:

...את החדשה?

מורן בן זיו:

כן הנה העלינו את זה.

יוחנן ויצמן:

את ההמלצה של עמי לא שלנו, המלצה של מהנדס העיר, אבל הדיון הוא יום רביעי יש לכם גם בטח.

נתנאל מאיר:

אנחנו יש לנו פגישה איתו אחרי.

גבי ג'ייקובס:

אבל היה לנו כבר פגישה איתו לפני שנתיים.

נתנאל מאיר:

כן...אחרי

שרון דינור:

קדימה שוט, זה...

גבי ג'ייקובס:

טוב אז גם פה כבר עברנו על המצגת נכון? שרון גם פה כבר עברתם על המצגת?

יוחנן ויצמן:

לא

שרון דינור:

לא, רק דיברתי על ההחלטה הקודמת...

גבי ג'ייקובס:

טוב אז אנחנו מדברים על כספי, 33 עד 37, אפשר לראות זה ממש יושב בסוף רחוב כספי על טיילת שרובר. שנייה רק ממקמים בשכונה, אנחנו בצפון תלפיות. כמו שאמרתי קודם ממש על הטיילת. בעצם אנחנו מדברים על ארבעת המגרשים האלה, גם על 74. אני קצת רצה קדימה, שלא...כרגע זה המבנים. הם במצב לא טוב. הם בסגנון נבנו בסגנון הבינלאומי, תכף הנה זה מתוך התיק תיעוד, בעצם הבתים הראשונים שנבנו בשכונה הזאת. אחד משמונת הבתים הראשונים שנבנו בשכונה, בסגנון הבינלאומי. אני קצת מריצה את הדברים האלה כדי שנגיע להצעה התכנונית שלנו. בעצם כמו שאמרתי אנחנו יושבים על הטיילת. מבחינת נצפות לעיר העתיקה, אפשר לראות אנחנו בעיגול האדום. אפשר לראות פה חתך שבעצם אנחנו הקו שנקרע, אנחנו באדום אבל הקו שנקרע בכל מקרה הוא מסת הבנייה והקווים המבנים הגבוהים שנמצאים בדרך חברון. פה אנחנו בעצם רוצים לדבר על מספר הקומות שקיימות ברחוב לאורך הרחוב. יש לנו פה בתחילת רחוב כספי, אפשר לראות פה, בניין של שש קומות, פה באמצע רחוב כספי אפשר לראות פה בניין של שלוש קומות. פה לידנו גם בניין של שלוש קומות לכיוון הרחוב. בצד השני שלנו, פה יש לנו בעצם בניין של שלוש קומות ועוד בניין של ארבע קומות.

איציק שווקי:

למה אתם מראים את הגובה? הבית הזה היה בית לשימור לא, הגובה חשבו לשמור על הבית בגלל האיכויות, ייחודיות שלו והגובה שלו. עכשיו את מראה גובה את רוצה עכשיו בתים לגובה?

גבי ג'ייקובס:

אנחנו תכף נראה את ההצעה שלנו. לא גבוה.

איציק שווקי:

אז למה את מראה גובה?

נתנאל מאיר:

מראה מה שיש בסביבה.

איציק שווקי:

יש כל מיני חטאים, גם פה. החטא הכי גדול בסביבה זה פה, אתה רואה את הבניין הזה ממול?
שראש העיר מביא את השגריר האמריקאי ואומר לו תראה את הרובע היהודי, הוא לא רואה כלום.
תראה את זה, כלום. למה יש פה בומבה מסתירה את הנוף. פה פה, הבית הזה. את כל הנוף של העיר
העתיקה.

גבי ג'ייקובס :

טוב זה חתך רחוב עקרוני כרגע. עכשיו ניכנס לתכנון שלנו, בעצם

איציק שווקי :

ואסור היה לבנות לגובה. לפי תוכנית

ציפי רון :

אדריכל שימור על השכונה.

יוחנן ויצמן :

...אסור.

איציק שווקי :

אסור היה לבנות, נבנה. ואי אפשר להוריד אותו.

גבי ג'ייקובס :

אנחנו אז בעצם מדברים על ארבעת החלקות האלו. סך הכל הגודל של הבניין שרוצים לעשות...

שרון דינור :

ממש מתנצלת, ממש.

יוחנן ויצמן :

אנחנו איתכם.

גבי ג'ייקובס :

אנחנו רוצים לעשות איחוד חלקות, בעצם אנחנו מגיעים למגרש שמעל שניים וחצי דונם, שבעצם
אנחנו בגלל הטופוגרפיה פנים כלפי... בעצם מתחת לתת קרקע ובונים מעל שלוש קומות. כשהרעיון
הוא בעצם מעבר, יש לנו ממול בעצם את, את טיילת שרובר ולקחת בעצם את קו

נתנאל מאיר :

הצורה הטופוגרפית.

גבי ג'ייקובס:

כן נעלמה לי המילה טופוגרפיה. בעצם לפי זה לייצר את הבינוי שלנו. שבעצם עיקרון מאוד חשוב שהיה חשוב לנו לשמור זה בעצם לשמור על מבטים לנוף, מה שלא קיים כיום ברחוב. אבל זה בעניינו נקודה מאוד מהותית, לשמור על החתכים. ככה שאם זה החתך הקיים כיום, אנחנו מבקשים בעצם לעלות עוד קומה אחת, ולרדת קומה, ככה שאנחנו בעצם נהיה בשלוש קומות מעל הקרקע. בחזית במבנה השלישי, בעצם על יחידה 37, אנחנו בעצם יורדים מטר וחצי, אנחנו מבקשים שלוש וקצת, כי אנחנו מורידים את האפס האפס בגלל הטופוגרפיה שקיימת ברחוב, בעצם יורדים מטר וחצי, אז אנחנו עולים שלוש וקצת קומות. עכשיו זה פה תוכנית קומת הקרקע שלנו. מה שחשוב מאוד לראות, כרגע המצב ברחוב הוא כזה. סתם לקחנו מה GIS צילומי רחוב, יש גדרות, אפרופו השיחה הקודמת, גדרות לאורך כל הרחוב. לנו היה מאוד חשוב לייצר הרחבה של הרחוב, משהו פתוח, אין שום גדרות, ככה שזה אזור שהוא נשאר פתוח בהרחבה לדרך. אפשר לראות פה גם בהדמיה שאנחנו בעצם משמרים את המבטים, פותחים אותם, מה שהיום לא פתוח. אפשר לראות שככה זה המצב בכל הרחוב, אז אנחנו דווקא, כאלה מבנים כן רוצים לפתוח ולאפשר

נתנאל מאיר:

אפרופו הליכטיות, אין ספק

גבי ג'ייקובס:

ולייצר פה מרחב שאתה כבר, הרבה יותר פתוח. עכשיו, קיבלנו הערה ממחלקת שימור, בעצם לשמור על הסגנון הבינלאומי בחזיתות. אז אפשר לראות פה, מה זה? אה סליחה בחזיתות שפונות לרחוב כספי. אז בעצם עלינו פה על הצעה חדשה, שבעצם אחורה אנחנו פותחים את המבטים, אבל לכיוון רחוב כספי אנחנו בעצם כן משמרים את הסגנון הבינלאומי, ואז עלתה עוד הצעה, עוד בקשה, בעצם לוותר על הדירוג.

לורה ורטון:

לוותר על מה?

גבי ג'ייקובס:

עלתה עוד בקשה לוותר על הדירוג. אז אנחנו פה הבאנו דוגמאות להראות שכן קיים דירוג ממבנים בסגנון הבינלאומי, זה לא דבר שבהכרח מתנגד לסגנון הבינלאומי.

שרון דינור:

הכוונה היא הייתה בחזית הקדמית, שהחזית הקדמית תישאר, פה.

יוחנן ויצמן:

זה מבבל, למה את קוראת קדמית?

שרון דינור:

מה שאני קוראת קדמית זה מה שפונה לכספי.

גבי ג'ייקובס:

הרי מה שפונה אחורה אף אחד לא יראה. אנחנו מדברים על החזית הקדמית שבה...

איציק שווקי:

ממול. כל הנוף, מי...רואה את זה.

גבי ג'ייקובס:

נכון אבל לא ב...

איציק שווקי:

גם ב...הס וגם...

גבי ג'ייקובס:

התכוונתי לא יראו את זה האנשים...אז בעצם פה, הראינו שכן קיימים דירוגים שקיימים, אבל יש לנו פה הצעה, שהיא בעצם הצעה לחזית בלי דירוג, שיש לנו אנחנו עושים איזושהי מעטפת בסגנון הבינלאומי, כמובן שזה ראשוני, אנחנו עוד נלטש ונעבוד על זה. ובעצם יש איזושהו באפר זון בין החזית הפנימית, המדורגת. החיסרון פה שאנחנו בעצם קצת מקטינים את ההרחבה שעשינו לרחוב, אבל גם בעינינו זה גם יכול לייצר משהו מעניין אז אנחנו

שרון דינור:

מה החיסרון? שאתם מקטינים?

נתנאל מאיר:

שזה יורד

גבי ג'ייקובס:

רגע אני חוזרת לתוכנית, אז זה אומר שההרחבה תהפוך להיות קטנה יותר, היא תהיה נגיד עד פה.

נתנאל מאיר:

ברגע שאנחנו עושים את זה קו מיושר ולא מדורג, ברגע שזה מדורג אז בעצם יש לי רחבה יותר גדולה, אבל אין לנו בעיה אופציה א' או אופציה ב'.

שרון דינור:

אני חושבת שמה שהצעתם שזה פעם ראשונה שאני רואה פה, הרבה יותר הכיוון של מה שרצינו.

גבי ג'ייקובס:

את זה?

שרון דינור:

כן, זה לא עושה מהפך כלפי רחוב כספי.

נתנאל מאיר:

אנחנו מבחינתנו שניהם עובדים.

גבי ג'ייקובס:

אין בעיה.

שרון דינור:

גימיני שולט.

גבי ג'ייקובס:

גימיני רק בהדמיה, תקשיבו הכנסנו, גם פה הכנסנו את ההדמיה הזאת עם חזית חדשה תהפוך לי את ההדמיה שתראה בצבעוניות הזאת. הוא עושה את זה לא רע. אבל החזית זה אנחנו עשינו. טוב פה אני מראה עוד קצת מבטים. כמו שאפשר לראות, פה אנחנו בעצם בגלל הטופוגרפיה ברחוב, אנחנו בעצם כן, זה מרגיש שלוש קומות מעל. שלוש וקצת, בגלל שאנחנו באמת יושבים יותר נמוך. פה בעצם זה, שוב יוצא מאותו רעיון של הטופוגרפיה, גם פה רצינו לייצר את אותם קווים טופוגרפיים.

נתנאל מאיר:

משהו מדורג שבעצם מכניס את הצמחייה של הטיילת גם פנימה, עם המסלעות שיש שם.

גבי ג'ייקובס:

גם פה, ישבנו בעצם, אנחנו לא רוצים להשטיח, אלא לשבת על האבן, גם פה אפשר לראות.

איציק שווקי:

היחידות האלה יהיו יחידות אורגניות או...דירות?

גבי ג'ייקובס :

כל קומה זה דירה. אז סך הכל אנחנו מבקשים 13.13.

איציק שווקי :

13 יחידות דיור.

בת-אל קלימיאן :

פה הייתה עוד הערה, אני שנייה עוברת על ההערות שנתת לנו, אז ההערה הראשונה, כבר אמרתי על זה, על הרחבת הפתיחה לרחוב. עכשיו אני שנייה אעבור...

שרון דינור :

מה היה הראשונה, על התכנית?

בת-אל קלימיאן :

אוקיי אז בוא נעבור לפי הסדר שלכם. הערה ראשונה זה התכנית, שבעצם אנחנו אומרים שאנחנו פתחנו את הגדר דווקא, אני שנייה אחזור לזה. פתחנו את הגדר, פתחנו את המבט דווקא לכיוון הרחוב. בנקודה הצרה הכי שלנו, אנחנו על חמש, אבל אחר כך אנחנו גדלים, אנחנו יכולים לנסות להגדיל את זה מעט. הערה שתיים, חציצה לכיוון הרחוב, לא יהיה חציצה, זה כל הרעיון. הערה שלוש, זה על

שרון דינור :

אז אתם מסכימים עם...

גבי ג'ייקובס :

כן כן. הערה שלוש, שלא תהיה חציצה כלפי הרחוב.

נתנאל מאיר :

לא תהיה גדר.

גבי ג'ייקובס :

כן. הערה מספר שלוש, אנחנו מקבלים את ההערה פה, של בתת קרקע להתרחק, אתם ביקשתם עשר, בגלל המורכבות של...מבקשים שבע, לכיוון הטיילת. ולכיוון רחוב כספי, הסיבה שיצרנו את זה, אפשר לראות שבעצם זה לא תמיד אפס, כאילו בהוראות באמת כתבנו אפס אז נתקן. אנחנו בעצם כן מייצרים לעצים את הרדיוסים שלהם, והיה חשוב לנו להכניס נקודות אור לחניון. ככה שלכן שמרנו

שרון דינור:

בקונפליקט שבין עצים כלפי הרחוב לאור לחניון, אני חושבת שעצים כלפי הרחוב

גבי ג'ייקובס:

אבל שימרנו את העצים.

נתנאל מאיר:

לא, העצים נשארים.

שרון דינור:

לא, גם עצים נוספים, צמחייה, כאילו שטח כזה שהוא גינה איכותית יותר

נתנאל מאיר:

זה גם משולב, גם יש לי עצים מהחניון וגם עצים מהרחוב. ככה שיש לי שילוב כאילו, כשאני נכנס נגיד דרך הצנרת עצים ל...

שרון דינור:

אתה יכול גם לעשות את זה גם כשקו הבניין שלך הוא

נתנאל מאיר:

לא, אבל אז כשאני נכנס לחניון זה יהיה חניון...

שרון דינור:

לא יודעת.

גבי ג'ייקובס:

אז זאת ההערה הזאת. הערה מספר 4, אני שנייה אחזור להדמייה הזאת, רואים את זה טוב על הגובה

שרון דינור:

כאן תסתכלו בבקשה חברים.

גבי ג'ייקובס:

על הגובה. אנחנו בעצם מבקשים שלוש קומות בשני המבנים האלה, ובקומה הזאת אנחנו מבקשים

שרון דינור:

לא לא, זה הדמייה מעולה

גבי ג'ייקובס :

זה דווקא רואים יותר

שרון דינור :

זה צריך להוריד כדי להישאר, זה תואם למדיניות שלנו, בסדר.

גבי ג'ייקובס :

אבל אנחנו אומרים, האפס אפס פה הוא הרבה יותר גבוה. ככה שאם אנחנו מגדירים את האפס אפס לפי הרחוב פה, אנחנו על שלוש קומות וקצת.

נתנאל מאיר :

אפשר לראות את זה בחתך.

גבי ג'ייקובס :

אפשר לראות,

שרון דינור :

אז עוד פעם, אנחנו פעם שנייה בדיון היום,

יוחנן וייצמן :

ומה ... בבניין לידכם?

נתנאל מאיר :

הוא ארבע קומות.

גבי ג'ייקובס :

הבניין לידינו הוא ארבע קומות.

יוחנן וייצמן :

הוא ארבע?

גבי ג'ייקובס :

הוא, הנה, רגע, אפשר לראות,

נתנאל מאיר:

הנה, זה למעשה, שניה רגע. למעשה זה הסיטואציה שלנו. בגלל ההפרש הטופוגרפי אז אנחנו כאילו שלוש וקצת בסיטואציה של הבניין הכי קיצוני, שלידו יש בניין של ארבע קומות.

גבי ג'ייקובס:

כן, זה, אני שנייה חוזרת אחורה ל-, הנה. פה אנחנו בעצם על בניין של שלוש קומות, וארבע קומות לידינו.

יוחנן וייצמן:

אפשר לראות גם הדמיית רחוב?

גבי ג'ייקובס:

זה המבנים לידינו, שלוש וארבע קומות.

יוחנן וייצמן:

בבקשה, גברת רון,

לורה ורטון:

כן.

יוחנן וייצמן:

מה שאת מבקשת תמיד.

לורה ורטון:

כן.

ציפי רון:

הדמיית רחוב בתמ"א.

יוחנן וייצמן:

תראה לנו את הרחוב,

לורה ורטון:

כן.

יוחנן וייצמן:

... שאתם רואים מ-, תן לי לראות אותו.

גבי ג'ייקובס:

אה, את התמונות של הרחוב?

ציפי רון:

כן, כן.

גבי ג'ייקובס:

הנה, זה מה ששמתי.

יוחנן וייצמן:

תן לי להבין שאתם צודקים.

גבי ג'ייקובס:

זה התמונות של הרחוב, זה הבניינים לידינו.

איציק שוויקי:

לא, לא, לא,

ציפי רון:

לא לזה הכוונה. לא לזה הכוונה, הכוונה לרצף.

גבי ג'ייקובס:

הנה, אז אפשר לדבר על החתך, רגע, רגע, סליחה, זה.

יוחנן וייצמן:

מה החתך?

ציפי רון:

לא, זה לא הוא.

גבי ג'ייקובס:

היא רוצה חתך,

ציפי רון:

זה החתך של ... ,

נתנאל מאיר:

זה?

לורה ורטון:

מה שיש היום,

נתנאל מאיר:

של מה?

גבי גייקובס:

לא, היא רוצה חתך,

ציפי רון:

לא, ... חתך רחוב.

שרון דינור:

לא, לא, סליחה, לי יש, לי יש. הייתה כאן,

יוחנן וייצמן:

כעת כבר יש לך?

שרון דינור:

לא, אני אומרת, כשעשינו את המדיניות של רחוב כספי עשינו חתכי רחוב, אז אתם יכולים כאילו לראות, אני יכולה להראות לכם.

גבי גייקובס:

יש פה חתכים שרואים, כאילו לכיוון כספי,

ציפי רון:

כן.

גבי גייקובס:

שאנחנו בעצם, אבל אין את החתך ההפוך, מה שאת מבקשת. הערה מספר 4, אה, זה דיברנו עכשיו על הגובה. הערה מספר 5, אנחנו מקבלים את ההערה ונבטל את העניין של המרפסות המקורות. הערה מספר 6, דיברנו על זה, הסגנון הבינלאומי, שאנחנו,

שרון דינור:

... כן, אין מה להרחיב.

גבי ג'ייקובס:

סבבה. וזהו, מ-7 והלאה מקובל עלינו.

שרון דינור:

בסדר.

גבי ג'ייקובס:

אז אנחנו, בעצם הסוגיות,

יוחנן וייצמן:

... פתוחות?

שרון דינור:

יש שאלות.

יוחנן וייצמן:

לי יש שאלות ואני שאלתי ואני אשאל את זה שוב.

נתנאל מאיר:

חבר'ה, אנחנו מבחינתנו, אין לנו,

יוחנן וייצמן:

תשכנעי על הבניין ההוא, הגובה. אני, יכול להיות שאפשר לאשר.

שרון דינור:

שאני או שהיא?

יוחנן וייצמן:

לא, שהיא או שאת. היא מבקשת לשכנע אחרת מההערה שכתבת, אז לכן ביקשתי לראות את זה ברחוב. פשוט, את לא רוצה שנצא לסיור כעת, זאת אומרת.

שרון דינור:

אולי אתם רוצים,

יוחנן וייצמן:

אפשר לראות מהמרפסת?

שרון דינור:

שנסה להראות,

איציק שוויקי:

לא, זה לא כאן.

שרון דינור:

לא, אולי בתלת ממד ... ?

גבי ג'ייקובס:

מה, את החתך רחוב.

יוחנן וייצמן:

כן, כן,

גבי ג'ייקובס:

כן, אז אולי נפתח את ה-GIS.

יוחנן וייצמן:

מציד ב-GIS.

גבי ג'ייקובס:

נפתח ב-GIS.

שרון דינור:

אז אני אפתח לכם את הזה, אולי זה,

יוחנן וייצמן:

אם הבניין לידו ארבע, אז מה אכפת לנו לאשר כבר גם פה ארבע?

נתנאל מאיר:

אנחנו אפילו לא ארבע,

גבי ג'ייקובס:

אנחנו גם לא מבקשים ארבע, אנחנו מבקשים שלוש וקצת.

נתנאל מאיר:

אנחנו מבקשים שלוש וקצת בגלל הטופוגרפיה.

שרון דינור:

יש לנו מדיניות מסודרת לאזור הזה.

יוחנן וייצמן:

אז איך ההוא ליד קיבל?

שרון דינור:

בסדר, הוא היה לפני המדיניות, והוא נמצא בקצה של הרחוב, ואני לא יכולה להגיד שזה היה,

ציפי רון:

... בניין אחד גבוה בכניסה לרחוב,

גבי ג'ייקובס:

אבל אם אנחנו מגדירים את האפס של 160,

נתנאל מאיר:

כן, לא, אבל הוא שש קומות.

גבי ג'ייקובס:

כאפס אפס שלו?

ציפי רון:

כל האחרים,

יוחנן וייצמן:

כאן אתם תגיעו,

שרון דינור:

לא מעניין אותי, הסיפור הזה חייבים להתנתק ממנו.

ציפי רון:

לא רק נמוכים,

נתנאל מאיר:

שמה?

שרון דינור:

האפס אפס, ... מעניין אותנו מה רואים ברחוב, כאילו, זה ... שלי.

ציפי רון:

רגע, כל הבניינים האחרים, שרון,

שרון דינור:

את לא הראשונה פשוט היום.

ציפי רון:

שרון,

שרון דינור:

כן, כן.

נתנאל מאיר:

שמה?

ציפי רון:

יש בניין אחד גבוה בכניסה לרחוב. כל הבניינים האחרים ב... הזאת,

שרון דינור:

מעניין אותנו ... ,

ציפי רון:

הם נמוכים וחלקם גם יורדים מתחת למפלס הרחוב.

שרון דינור:

הנה, זה הבניין, אתם רואים? גם הוא עשה דירוג, כן, וגם הוא יש לו זה.

גבי ג'ייקובס:

אבל לכיוון הרחוב הוא כן שלוש קומות.

שרון דינור:

שלוש קומות, הוא מין אחד, שתיים ואיזה,

איציק שוויקי:

וגג רעפים. שלוש ... ,

נתנאל מאיר:

שלוש, מה זה.

גבי ג'ייקובס:

שלוש, וההוא מאחוריו ארבע.

יוחנן וייצמן:

כן.

שרון דינור:

ההוא מאחוריו שייך לסיפור אחר כבר. כאילו, הגדה הזאתי קיבלה,

ציפי רון:

הוא בגדה אחרת של הרחוב.

שרון דינור:

כן.

גבי ג'ייקובס:

אז ההוא לידינו, מהצד השני, הוא גם שלוש. הוא משופע. אבל אם תסתכלו מכיוון הרחוב,

ציפי רון:

אנחנו מדברים על הגדה המזרחית של הרחוב.

גבי ג'ייקובס:

אבל רגע, אם את יכולה לסובב את האחד עם הגג המלוכסן,

איציק שוויקי:

... מייק טרנר נמצא ברחוב,

ציפי רון:

נכון.

גבי ג'ייקובס:

תראו, הבניין הזה מהרחוב הוא שלוש קומות.

ציפי רון:

... קומה אחת לכיוון הרחוב,

שרון דינור:

מי?

ציפי רון:

וירידה למטה.

גבי ג'ייקובס:

אחד לידינו.

שרון דינור:

זה?

גבי ג'ייקובס:

כן.

ציפי רון:

וגם אחרים, גם של זה שהיה הבעלים של החברת מעילים,

גבי ג'ייקובס:

הוא, כאילו הם עשו את זה אלכסוני, אבל דווקא לרחוב הוא שלוש.

ציפי רון:

איך קוראים לו? החברה למעילים ש

איציק שוויקי:

ברים, ברים, ברים,

ציפי רון:

ברים, כן, גר שם, אחרי מייק טרנר.

שרון דינור:

ואת מגיעה לגובה שלו, את רוצה להגיד לי? את זה אתם צריכים לעשות חתך רחוב בשביל כזה דבר. ובאמת אם זה הטענה, אז,

יוחנן וייצמן:

תראי,

ציפי רון:

שרון,

יוחנן וייצמן:

אנחנו יכולים לכתוב את זה במלל, שלא יעבור את הגובה, זהו.

ציפי רון:

יש הבדל גדול בין הגדה המערבית, בין הגדה המערבית לגדה המזרחית של הרחוב. יש הבדל,

יוחנן וייצמן:

אין סיבה לא לתת להם מה ש ...

ציפי רון:

בגובה, בבנייה, בסגנון.

לורה ורטון:

אלא אם כן יש מדיניות.

שרון דינור:

אני חושבת שלא יעבור את הגובה של אלה שהוא כבר הציע פה, ... כאילו.

גבי ג'ייקובס:

את דיברת על שלוש קומות, שרון.

שרון דינור:

אני אומרת שמה שיש פה, הנה, זה שלוש קומות, מקסים, יאללה, אל תעבור את זה.

נתנאל מאיר:

? ...

גבי ג'ייקובס:

ואם אנחנו את המבנה ההוא מורידים?

שרון דינור:

הנה, כי פה יש לנו משהו שהוא, כאילו,

נתנאל מאיר:

זה גם שלוש קומות, הוא פשוט,

שרון דינור:

נכון, הוא פשוט גבוה בקומה.

גבי ג'ייקובס:

כי האפס אפס שם,

נתנאל מאיר:

אנחנו בירושלים, אנחנו לא בתל אביב.

גבי ג'ייקובס:

אם תסתכלי על ה-, אפשר לראות בתכנית,

נתנאל מאיר:

שוב, אפשר לראות את הסכמה,

גבי ג'ייקובס :

... לראות תכנית שניה. תחזרי לתכנית.

נתנאל מאיר :

אפשר לראות את הסכמה,

גבי ג'ייקובס :

כן, תעלי, רגע, אני רוצה גם להראות את ה-, הנה, האפס אפס ברחוב שם, טוב זה לא מעניין אותכם.

לורה ורטון :

שמה?

גבי ג'ייקובס :

האפס אפס פה של המדרכה הוא כאילו,

שרון דינור :

אני הבנתי את הטיעון הזה, אני רק אומרת שמשנה לנו מה שרואים בסוף, לא, שהאפס אפס עליו זה, כאילו, אתם לא בפרויקט פינני בינוי שאני צריכה לעשות איזה פליק פלאק לאחור, זה כאילו,

נתנאל מאיר :

אז קודם כל מה שרואים בסוף זה,

שרון דינור :

איכות התכנון צריכה ל ...,

נתנאל מאיר :

אין פה גדר, אנחנו ... בכל הרחוב הזה,

לורה ורטון :

יפה. יפה.

נתנאל מאיר :

ואני אומר, למה זה חשוב? כי זה השיחה הקודמת שלנו.

לורה ורטון:

כן, כן, כן,

נתנאל מאיר:

כי באמת איך אפשר, שוב, בהקטנה, איך אפשר לייצר איזושהי סיטואציה אחרת.

לורה ורטון:

יפה.

נתנאל מאיר:

זה נכון שבגלל הסיפור הטופוגרפי פה, הבניין הזה, אם נלך לסכמה, החתך הזה שהיה שמה, את יכולה, שרון, את יכולה להעביר לגבי את ה-, בגלל שאנחנו כן מנסים לעבוד עם הטופוגרפיה אז, ... הסכמה הזאתי ש-?

גבי גייקובס:

כן, כן, רגע.

נתנאל מאיר:

אנחנו בסיטואציה כזאתי. זאת אומרת, יש לו שלוש קומות וקצת. זה בגלל הטופוגרפיה, זה הסיטואציה. אז,

ציפי רון:

אבל האמת, אבל האמת שאם אתה מסתכל על המדרון שעולה ויורד,

נתנאל מאיר:

כן?

לורה ורטון:

אז זה חמש כבר.

ציפי רון:

אז זה היה צריך להיות קצת פחות מהבניין האמצעי.

נתנאל מאיר:

שמה?

ציפי רון:

זה לא נכון שיש לו את אותו גובה כמו לבניין האמצעי.

נתנאל מאיר:

זה?

ציפי רון:

זה לא נכון שיש את אותו קו גובה של שני הבניינים, כי הכל כאן מדורג.

נתנאל מאיר:

נכון.

ציפי רון:

אחד, שתיים, שלוש, צריך להיות,

נתנאל מאיר:

אז אני אומר, אבל יש לנו איזושהו,

ציפי רון:

כדי לשמור על ה-,

נתנאל מאיר:

אבל יש לנו איזושהו אפס אפס ...

שרון דינור:

אם אני אגיד לכם כמו שוייצמן הציע, שלהגיע לגובה של ההוא המלוכסן, זה מספיק טוב לכם? כי זה נראה לי שאתם הרבה יותר גבוהים ממנו.

יוחנן וייצמן:

נו, אז זה מה שהיא ניסתה לשכנע אותי,

שרון דינור:

אני אומרת,

גבי גייקובס:

לא, אנחנו, אנחנו יותר התייחסנו ל ... ,

שרון דינור :

לי נראה שאם אנחנו נדבר על ... הזאתי זה לא עוזר להם, אבל,

נתנאל מאיר :

אני אומר ככה,

גבי ג'ייקובס :

אנחנו ... פה ליד.

נתנאל מאיר :

אני אעשה את זה פשוט. אם אנחנו, אם אני הולך רגע חזרה לחתך ההוא,

גבי ג'ייקובס :

אה, סליחה.

נתנאל מאיר :

אם אנחנו צריכים פשוט להוריד את זה, כאילו את הצ'ופצ'יק הזה, זה פשוט ייצר את הרחבה הזאתי מדורגת. זה, ואז נגישות,

ציפי רון :

זאת אומרת שזה לא יהיה באותו מפלס, שהגג לא יהיה על אותו קו.

נתנאל מאיר :

זה לא, ... ואז זה עניין של נגישות, אם נלך רגע לתכנית, ואז פה אנחנו מייצרים כאילו סיטואציה שבמקום לייצר נגישות ומשהו שהוא אחיד אז אני אצטרך לייצר פה רמפות וזה, ואז, זה מה שמייצר לנו פה וזה פחות עדיף. זה הטרייד אוף. אם לא יהיה מנוס אז אנחנו נוריד את זה בקצת, אבל אנחנו פה באיזשהו אירוע,

שרון דינור :

תראו, אז עוד פעם, אפשר פשוט להוריד,

ציפי רון :

לא חייב,

שרון דינור:

את הקומה האחרונה.

ציפי רון:

נכון.

שרון דינור:

זה גם אופציה שהיא לגמרי,

ציפי רון:

אפשר גם לא לעשות,

(מדברים ביחד)

שרון דינור:

להשאיר את התכנון,

לורה ורטון:

להשאיר את התכנון,

ציפי רון:

רגע, יש הרבה אופציות,

לורה ורטון:

להשאיר את התכנון ...

ציפי רון:

אפשר גם לא לעשות את הקומה שלמה, אפשר גם לעשות אותה חלקית או משהו, אפשר קצת לשחק עם זה.

נתנאל מאיר:

אז אני אומר, הפתרון שאנחנו יכולים לבוא ולייצר זה,

ציפי רון:

אני לא יודעת.

נתנאל מאיר:

זה פשוט ייצר ברחבה הזאתי איזשהו דירוג ואז להוריד את זה, אם זה כזה, עוד פעם, זה לא קומה, אנחנו מדברים על שלוש קומות וקצת. אבל בסדר.

יוחנן וייצמן:

מה גובה הקומות ש-,

גבי ג'ייקובס:

אז,

יוחנן וייצמן:

אולי תשחקו עם גובה הקומות ואז תביאו ... ?

גבי ג'ייקובס:

כן, אנחנו,

נתנאל מאיר:

אפשר לשחק עם הקומה העליונה, להוריד אותה טיפה במבנה האחרון.

יוחנן וייצמן:

כי בעיניים הם היו נראים כאילו,

ציפי רון:

תחזיר רגע, תחזיר רגע ל ... ,

נתנאל מאיר:

... לשחק כאילו אם רוצים.

ציפי רון:

תחזיר רגע, רגע, רגע, תשאיר את זה רגע כאן.

גבי ג'ייקובס:

עליו?

ציפי רון:

מה באמת הגובה של קומה כאן?

גבי ג'ייקובס :

אנחנו עשינו, זה עוד הערה שקיבלנו,

יוחנן וייצמן :

3.5.

גבי ג'ייקובס :

לא.

ציפי רון :

לא, 4.5.

גבי ג'ייקובס :

עשינו 4.5, אבל בסדר, זה הערה,

ציפי רון :

4.5.

גבי ג'ייקובס :

נכון, זה הערה שאנחנו קיבלנו כבר.

איציק שוויקי :

קומה וחצי.

ציפי רון :

... קומות. והנה, 9, זאת אומרת,

איציק שוויקי :

ראיתי ברחביה עכשיו,

ציפי רון :

זה 4.5 מטר גובה קומה.

איציק שוויקי :

... 3.30.

נתנאל מאיר:

ו-5.

איציק שוויקי:

עכשיו עברתי על רחביה,

נתנאל מאיר:

3.35. וגם זה, אתה יודע,

לורה ורטון:

אני חושבת שאפשר להוריד את ה-4.5

נתנאל מאיר:

יש סיטואציות,

ציפי רון:

זה נכון, גובה ה-,

(מדברים ביחד)

נתנאל מאיר:

... שימור היו לך קומות של 4.5-5.

איציק שוויקי:

הבעיה זה החימום.

נתנאל מאיר:

החימום? לא, היום יש מערכות, מערכות בתת הקרקע של מים,

איציק שוויקי:

לא, אבל זה עולה למעלה,

נתנאל מאיר:

לא, החום עולה.

ציפי רון:

אבל לא בקטמונים, שמה משאירים את זה,

נתנאל מאיר:

אנחנו דווקא בירושלים, צריך את החום, בגלל הקור.

שרון דינור:

אני מחכה לקור כבר שיגיע.

גבי ג'ייקובס:

אני גם, אני גם. לא מבינה איפה הוא.

דובר:

לקור או לגשם?

ציפי רון:

טוב, בואו נעבור רגע לנושא אחר, בואו נעבור רגע לנושא אחר.

גבי ג'ייקובס:

זהו, אני חושבת שאנחנו,

ציפי רון:

אני רוצה לתת מטלת יזם. מטלת יזם.

נתנאל מאיר:

אני לא היזם אבל.

ציפי רון:

לא משנה, אבל אתה איש הקשר.

נתנאל מאיר:

אני אמסור לו.

ציפי רון:

אבל אתה איש הקשר. אולי יזמית, אני לא יודעת. לעשות תיעוד, ולדאוג לגינה הקדמית היפה שאתם עושים, שלט עם ההיסטוריה של המקום.

גבי ג'ייקובס :

כן, זה הם ביקשו וקיבלנו.

ציפי רון :

לא, אבל עם ההיסטוריה המפורטת של המקום. זאת אומרת, גם התיעוד שלהם וגם ההיסטוריה. בתל אביב עושים את זה נורא יפה,

גבי ג'ייקובס :

נכון.

ציפי רון :

על כאילו דמוי כסף כזה, אז,

גבי ג'ייקובס :

כן, נעשה, נעשה.

ציפי רון :

זה לא נורא יקר, נדמה לי, ... מטר.

איציק שוויקי :

שב, שב, שב.

נתנאל מאיר :

בסדר גמור.

גבי ג'ייקובס :

שיהיה שלט, מה שביקשתם.

שרון דינור :

בסדר. אני ממש אוהבת את התכנון, ...

דוברת :

זהו, גם כתוב פה.

נתנאל מאיר:

אנחנו אין לנו בעיה עם האופציה שהצעתם, כאילו של החזית הקדמית, או זה או זה זה. בסדר?

שרון דינור:

תודה רבה.

נתנאל מאיר:

תודה רבה לכם.

גבי ג'ייקובס:

תודה רבה.

דוברת:

תודה רבה.

גבי ג'ייקובס:

תודה.

שרון דינור:

כן. אפשר הפסקה דקה, רק לפני שאנחנו,

יוחנן וייצמן:

כן. ... 4.5 מטר זה,

לורה ורטון:

פשוט מטורף.

יוחנן וייצמן:

לא, כולם היום עושים ככה אבל,

ציפי רון:

זה הכל זכוכית. אתם יודעים שזה קירות זכוכית.

יוחנן וייצמן:

אז הוא בתב"ע, בתב"ע אין הנחיות.

ציפי רון:

אתם יודעים שזה קירות זכוכית.

איציק שוויקי:

זה שברחביה הגדירו אותם,

ציפי רון:

אתה יודע כמה אנשים היו אצלי ... בסיוור? בסביבות 150. ... כמו הפגנה.

איציק שוויקי:

גם לי, תראי, אני יכולה להראות לך,

ציפי רון:

ואסור מדונה. רגע, ואסור מדונה כי החליטו שלא ... , בית כנסת במלחה,

איציק שוויקי:

... 150.

ציפי רון:

וזה פורסם רק באינטרנט, לא ב ... , זה היה משהו מטורף.

יוחנן וייצמן:

כן, ... מאוחר. למה?

ציפי רון:

מה, הסיוור שלי?

יוחנן וייצמן:

כן.

ציפי רון:

ככה יצא, אבל הגיעו כ-150 איש. זה היה משהו, ...

איציק שוויקי:

... על הרב ש ... , הוא נמצא שם.

ציפי רון:

והייתי צריכה לפנות את בית הכנסת עד מנחה, נתנו לי שם ...

איציק שוויקי:

איפה המסגד? המסגד ... בית הכנסת?

ציפי רון:

לא, מה פתאום, הבית על שם ראובן זכריה, ...

איציק שוויקי:

מה עשו עם המסגד? למה לא עשו בית כנסת?

ציפי רון:

מישהו גר שם, מישהו ... שם. המסגד הוא מהמאה ה-19 והוא נהרס ברעידת האדמה ב-27', והמנדט הבריטי שיפץ להם אותו.

איציק שוויקי:

לא, כי מותר להתפלל במסגד.

ציפי רון:

נו, בסדר, תתפלל.

איציק שוויקי:

לא, ברצינות אני אומר לך.

ציפי רון:

לא, אני לא אמרתי שלא.

איציק שוויקי:

את יכולה,

ציפי רון:

אבל אתם יודעים שיש רחוב מדרגות במלחה,

איציק שוויקי:

נכון, וייצמן?

ציפי רון:

תשמעו רגע,

יוחנן וייצמן:

מה? מותר להתפלל במסגד, מה השאלה.

ציפי רון:

רגע, תשמעו סיפור. יש במלחה, אחרי השיפוץ ברחוב מדרגות, התושבים לא רצו שם מדרגות, הם רצו שאם יצטרכו להביא אמבולנס הוא יוכל לרדת עד למטה בירידה תלולה מאד. עכשיו, תמיד היו שם סימנים של גלגלים שמישהו בטעות ירד ולא הצליח לחזור. אז אמרתי לתושבים, אבל אם אתם גרים בבית של ארבע קומות וצריכים אמבולנס, האמבולנס לא עולה לקומה רביעית, עולים עם אלונקה. אז מה ההבדל?

שרון דינור:

טוב.

ציפי רון:

בסוף סיימנו, הייתי בעקבה, נסעתי מעקבה לפטרה, ראיתי שם את כל הכבישים בכפרים, שחלק מדרגות וחלק אספלט. צילמתי, וזה מה שעשינו. חלק מדרגות וחלק אספלט.

יוחנן וייצמן:

טוב, בוא ננסה ככה.

ציפי רון:

מהקצה של רחוב עמשא.

יוחנן וייצמן:

חברים, אפשר לחזור לדיון?

איציק שוויקי:

ראיתי סרטון ישן,

יוחנן וייצמן:

חברים, די, בואו, די, רחמים.

איציק שוויקי:

... ברחוב המדרגות רכבים נוסעים. ראית את זה גם?

ציפי רון:

עשיתי את העיצוב שראיתי בירדן.

איציק שוויקי:

לא, ברחוב המדרגות,

יוחנן וייצמן:

טוב, אפשר לחזור לתיק הזה, שוויקי?

איציק שוויקי:

צריך לחפש את זה.

ציפי רון:

אני מציעה לצאת לסיור במקום ולראות שמה את ההדמיה.

יוחנן וייצמן:

לא ... ,

שרון דינור:

זה הולך לוועדה עכשיו אצלנו.

יוחנן וייצמן:

זה בתוך וועדה. אני חושב שנקבל החלטה כעת. זה גם מגיע לאמי ביום רביעי, אין פה טעם,

שרון דינור:

זהו, בגלל זה אני אומרת, אין,

יוחנן וייצמן:

אין טעם פה להתחיל לשחק. תראי, הגובה של 4.5, בואו ככה, אני בעד לאשר, בגדול אני בעד לאשר, הבנו שהעיצוב הוא, יש איזה הסכמה ביניכם?

שרון דינור:

כן, כן,

יוחנן וייצמן:

הייתה הסכמה.

שרון דינור:

אני אומרת לכם, יש לנו הסכמה.

יוחנן וייצמן:

... את זה. אפילו שוב, אני לא נגד המשרביות האלה,

לורה ורטון:

לא נגד המה?

ציפי רון:

בתנאי שזה לא יותר מדי זכוכית, כי ככה זה נראה ... ,

שרון דינור:

מה שהם הציעו, התכנון שלהם?

יוחנן וייצמן:

כן.

שרון דינור:

... שלהם מהמם.

ציפי רון:

זה נראה שהבניינים הם מזכוכית.

לורה ורטון:

לא, יש שתי,

שרון דינור:

החלק שפונה לנוף,

לורה ורטון:

שתי גרסאות.

שרון דינור:

הוא מזכוכית. אתה לא עושה כזה נוף ועושה לו,

יוחנן וייצמן:

עכשיו, אני חושב שאת הבניין הפינתי, בואי נשאיר את זה ככה. אני נגד ה-4.5 מטר, אני לא יודע מה להגיד.

שרון דינור:

איפה 4.5 מטר? קומה כאילו?

יוחנן וייצמן:

כן. זה משהו, הגבלנו, עשינו שלוש קומות, אז הוא עושה שלוש קומות של 4.5 מטר? אני זוכר עוד בימי איד קוראים לו, זה משהו קצת לא פייר.

ציפי רון:

זה קומות לנפילים, אבל הם עשירים.

יוחנן וייצמן:

לא, תראי, דירות היוקרה היום נמכרות ככה, באמת.

איציק שוויקי:

מה, כמה מטר יש לך פה באולם הזה?

יוחנן וייצמן:

מה?

איציק שוויקי:

כמה יש לך פה?

יוחנן וייצמן:

זה אולם, זה לא דירה.

איציק שוויקי:

כמה יש לך פה? אתה יודע?

יוחנן וייצמן:

זה,

ציפי רון:

פחות, פחות, הרבה פחות.

יוחנן וייצמן:

3, 3. בנטו, 3 בערך.

איציק שוויקי:

בשביל מה אתה צריך 4.5?

יוחנן וייצמן:

כי זה הדירות היקרות, הדירות היקרות היום נמכרות במחירים האלו.

ציפי רון:

הם רוצים ארמונות.

יוחנן וייצמן:

אני מבין את הלב שלו, אני יודע איפה הוא ...

ציפי רון:

הם רוצים ארמונות. ארמונות.

איציק שוויקי:

אז מהניסיון שלי אני אגיד לך, הוא, בשביל דירה,

יוחנן וייצמן:

אבל לא משנה,

שרון דינור:

אני, רגע,

יוחנן וייצמן:

אנחנו עשינו אזור לשימור,

שרון דינור:

לא, אני אגיד לך, התחלתי לכתוב את זה ועצרתי את עצמי. למה? כי אני חושבת שאם אתה עושה פה שלושה והם באותו רוח והם תאומים והאחרים מקבלים 4.5, ודווקא הוא בקיצוני יקבל,

יוחנן וייצמן:

לא, אני נגד ה-4.5 בכל השלוש.

שרון דינור:

טוב.

יוחנן וייצמן:

אני לא, תראי, אני לא הולך, את יודעת, ואני מוכן לוותר,

שרון דינור:

לא, בסדר, אני,

יוחנן וייצמן:

... רק אני אומר, סתם, אתם הייתם צריכים להגיד לבן אדם,

חיים כהן:

אני, סליחה שאני מתערב, יוחנן,

יוחנן וייצמן:

עשינו תכנית אב.

חיים כהן:

סליחה שאני,

יוחנן וייצמן:

כן?

חיים כהן:

אני, כמו שאני אמרתי לך גם אתמול על זה, אני, למה ...

לורה ורטון:

כן, ...

יוחנן וייצמן:

בוא, זה הנוף של ירושלים.

איציק שוויקי:

זה, הדירה נראה גדולה. היא נראית,

יוחנן וייצמן:

זה אחד מחלונות הראווה של ירושלים. הם דיברו מקודם על שופט, סליחה, שופט מעניין אותי עשירית ממה שקורה בכספי.

איציק שוויקי:

זה הנוף, הנוף של ירושלים.

יוחנן וייצמן:

כל הנושא הזה של, גם ...

איציק שוויקי:

כל התיירים באים, ... הנוף של ירושלים.

שרון דינור:

תקשיב, השארתי את זה,

יוחנן וייצמן:

היבלות הזה, זה לא יפה.

שרון דינור:

תסתכלו על הסעיף, הסעיף שכתבתי עכשיו. הוועדה מוכנה לשקול את החריגה בגובה המוצע, לא המוצעת, המוצע, בכספי 37, אך יש להציע גובה קומה סטנדרטי בכל המבנים ולא 4.5 מטר. ואז זה משאיר את זה פתוח בין 3.5 ל-4, כאילו, לא יודעת, לא נגיד כמה. 4 זה גם גבוה.

איציק שוויקי:

4 זה גבוה.

לורה ורטון:

4 זה גם גבוה.

איציק שוויקי:

אני נותן 4 במקום 4.5, ונגמר הסיפור.

שרון דינור:

אני אומרת, לא אמרתי,

איציק שוויקי:

וכלם יהיו שמחים.

שרון דינור:

השארתי את זה גמיש כאילו.

יוחנן וייצמן:

לא, אני אומר כללי שעשינו מדיניות לכספי,

איציק שוויקי:

תכתבי עד 4.

יוחנן וייצמן:

... חלק מזה של קומות, פתאום בא בן אדם ואומר קומה 4.5,

(מדברים ביחד)

ציפי רון:

2.60 בדירות רגילות.

לורה ורטון:

אני לא הייתי אומרת אך יש להציע. אך מציעה.

יוחנן וייצמן:

בא יזם לוועדה המקומית,

לורה ורטון:

אנחנו מציעים שיורידו את גובה הקומות.

ציפי רון:

זה מטורף.

לורה ורטון:

זה מטורף.

ציפי רון:

זה מטורף, הגובה הזה.

איציק שוויקי:

2.70 זה נורמלי, סטנדרטי.

ציפי רון:

היום בבנייה סטנדרטית בתמ"א 38 מה הגובה של דירה?

איציק שוויקי:

2.70 זה הנורמלי.

ציפי רון:

2.90

איציק שוויקי:

עכשיו אתה עושה 4, זה בסדר, אתה מגדיל ל-4, אבל לא 4.5, כי 4.5, תוסיף שלוש קומות, חצי, חצי, חצי, זה המון. זה חצי קומה. אתה מוסיף עוד חצי קומה. וככה אתה נותן לו 4,

יוחנן וייצמן:

שירד ל-4,

ציפי רון:

למה? זה מוסיף קומה.

יוחנן וייצמן:

ותתני לו את הבניין הזה ככה ושלוש.

ציפי רון:

אם קומה רגילה זה 3 מטר,

יוחנן וייצמן:

... אם הם ימשיכו ללכת בדרך הזאת.

ציפי רון:

יש לך פה, יש לך פה,

לורה ורטון:

כפול 3, זה עוד קומה. כן.

ציפי רון:

יש לך יותר מתוספת של קומה.

איציק שוויקי:

אז אני מוריד לו,

ציפי רון:

יש לך תוספת של 3.5 מטר, יש לך פה תוספת של, קומה ענקית, לא קומה רגילה.

איציק שוויקי:

כן, אבל אני מדבר על 4, לא על 4.5.

ציפי רון:

בסדר, אבל זה גם, עדיין, יש לך פה,

איציק שוויקי:

4 זה בסדר, זה גבוה וזה בסדר.

לורה ורטון:

אז יש את הגובה, ...

שרון דינור:

היה עוד סעיף שרצית להתייחס אליו, או אתם רציתם?

יוחנן וייצמן:

כן, הנושא של קווי בניין. בוא ננסה לשחק להם שמה,

שרון דינור:

לא, לא, תקשיב, קווי הבניין, אתה מדבר רק על מה שהוא הראה עם החניון? כי זה ...

יוחנן וייצמן:

לא, צד אחד 7, מצד אחד החניון מואר זה באמת הצחיק אותי.

שרון דינור:

כן. כאילו, לא, ראיתי את זה בדובנוב, הם עשו איזה משהו, כנראה... אבל באמת, חניון,

יוחנן וייצמן:

לא, אם זה היה בחרדי, אם הייתי יודע שמתכננים שם דירות, הכל בסדר.

שרון דינור:

אה, אוקיי, זה מצחיק.

יוחנן וייצמן:

אבל,

שרון דינור:

אבל אנחנו לא אמרנו כמה בכלל. אנחנו כתבנו הוצע קו אפס, לא מקובל, יש לצמצם על מנת לשמור עצים ...

יוחנן וייצמן:

אז בוא נראה מה קורה שמה עם העצים,

שרון דינור:

לא כתבתי כמה, כאילו, זה אצלכם בתכנון עיר עכשיו תבדקו ותגידו. לא אמרתי, להיפך, השארתי את זה הכי גמיש שיש.

יוחנן וייצמן:

אז אפשר להציע למעשה אפס, למעט סביב העצים מספר, תגידו את.

שרון דינור:

אפס? לא, אפס,

יוחנן וייצמן:

לא, בצד ההוא. צד אחד 7 מטר הציע, צד שני כן לעשות אפס ולסייג את זה,

ציפי רון:

יש לי הערה נבזית.

יוחנן וייצמן:

לא סביב העצים. אני שואל אם זה, אני מציע, לא אמרתי,

שרון דינור:

אני לא חושבת שכדאי לתת אפס.

ציפי רון:

יש לי הערה נבזית.

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

קדימה.

ציפי רון:

איפה עציצי האלומיניום?

לורה ורטון:

כן.

שרון דינור:

אל תדאגי.

ציפי רון:

הירוקים, הירוקים, שיראו אותם מהר הזיתים. אולי שהם יהיו בטורקז,

יוחנן וייצמן:

נכון, התצפית היא לא ... ,

ציפי רון:

שיהיה בטורקזי זוהר,

לורה ורטון:

כן, טורקזי,

ציפי רון:

אז יראו את זה מהר הזיתים ומהר הבית ומכל מקום.

איציק שוויקי:

אתה יודע, התצפית הכי ... בירושלים באים לשם, לטיילת הזו.

שרון דינור:

וייצמן, אני רוצה להשאיר ברשותך את הסעיף כמו שהוא, כי אני חושבת שהוא ...

יוחנן וייצמן:

מה שאת מציעה, אני איתך.

שרון דינור:

אולי נעבור הלאה? זהו, הם הסכימו לכל, כאילו, זה לא,

ציפי רון:

אבל אתם יודעים איך נולדה טיילת ארמון הנציב?

איציק שוויקי:

רצו לבנות מגדל.

ציפי רון:

לא,

איציק שוויקי:

תכנית למגדל.

ציפי רון:

לא, הייתה תכנית מגורים מאושרת,

יוחנן וייצמן:

כן, אבל את כן נתת שמה,

ציפי רון:

במסגרת עמ/9,

יוחנן וייצמן:

הסכמת איתם על ה-7 מטר.

ציפי רון:

רק שניה,

שרון דינור:

לא, לא הסכמתי,

ציפי רון:

רק שניה,

שרון דינור:

הסתכלתי, לא,

איציק שוויקי:

היה מגדל.

ציפי רון:

רק שניה, חבר'ה,

שרון דינור:

אני יכולה לכתוב את זה.

ציפי רון:

תשמעו משהו. במסגרת טיילת ארמון הנציב, תכנית עמ/9 הייתה מאושרת במורד לבנייה,

יוחנן וייצמן:

כעת פה זה עמ/9.

ציפי רון:

מה?

יוחנן וייצמן:

זה עדיין בשטח של עמ/9.

ציפי רון:

נכון. הייתה תכנית מאושרת לבנייה מדורגת על איפה שהיום טיילת ארמון הנציב. ואנחנו, החברה להגנת הטבע, היושבת כאן וחבריה, יזמנו את שינוי הייעוד והפיכת המקום לטיילת.

יוחנן וייצמן:

רוצים לאכול ארוחת בוקר, חבר'ה?

ציפי רון:

יכלו לבנות שם, ואנחנו עצרנו את זה ושינינו את זה.

איציק שוויקי:

ועשו אחר כך מגדל.

ציפי רון:

לא מגדל, אין שם מגדל.

איציק שוויקי:

אני זוכר,

ציפי רון:

בצד השני של הטיילת, לא בטיילת עצמה. בטיילת עצמה מעולם לא הוצע מגדל. הבטיחו לאיזיק סטרן שם וילה, בבנייה המדורגת, והייתה שם תכנית מאושרת שברוצקוס היקר עשה אותה, ואנחנו גרמנו לשינוי ייעוד. זה הכל.

לורה ורטון:

כל הכבוד.

איציק שוויקי:

ברוצקוס בנה שם את הבית,

ציפי רון:

אמרתי למנכ"ל העירייה אז,

לורה ורטון:

טוב, אנחנו סיימנו עם התיק הזה?

ציפי רון:

אני לא זוכרת מי זה היה, ההוא מהשב"כ נדמה לי. אמרתי, תשמעו, חברים, לתל אביב יש ים, לחיפה, לכולם. לירושלים יש טיילת, תעשו טיילת. ממש ככה. לא להאמין, אבל זה מה שהיה.

שרון דינור:

כתבתי, במעמד הדיון הוצעו 7 מטרים,

ציפי רון:

הסיוור הזה כתוב ... הארץ.

לורה ורטון:

רגע, מה?

שרון דינור:

אני על סעיף 3, קווי הבניין התת קרקעיים. במעמד הדיון הוצעו 7 מטרים,

ציפי רון:

יותר לאט, יותר לאט,

לורה ורטון:

רגע, רגע, לא.

שרון דינור:

במעמד הדיון הוצעו 7 מטרים כפי צפון על ידי האדריכלים. מקובל. אך אין לייצר קו בניין אפס תחת כלפי רחוב כספי שהוצע. ואת זה אני משאירה גמיש, בואו, שתכנון עיר יגידו מה,

ציפי רון:

עכשיו,

איציק שוויקי:

רגע, על הגובה, לא רשום,

לורה ורטון:

לא, על הגובה היא אמרה.

שרון דינור:

על הגובה רשמתי.

לורה ורטון:

יש לתכנן גובה קומה סטנדרטי עד ל-4 מטר.

ציפי רון:

לא, אמרנו קצת יותר.

לורה ורטון:

זה מה שכתוב, אני,

ציפי רון:

גובה קומה, גובה קומה עד 4 מטר.

איציק שוויקי:

עד 4 מטר. בסדר, זה בסדר.

ציפי רון:

כן, זה בסדר, זה כתוב.

לורה ורטון:

לכל המבנים, ולא 4.5. יפה.

ציפי רון:

עכשיו שרון, איפה כתוב סעיף לגבי תיעוד של מה שיש שמה היום? באיזה סעיף כתוב תיעוד?

שרון דינור:

רגע, רק שניה, אני תיכף אגיד לך. את יכולה להגיד לה רגע באיזה סעיף יש את התיעוד? עשינו באחד האחרונים.

ציפי רון:

לא כתוב.

מורן בו זיו:

את מדברת על תנאים למתן היתר?

שרון דינור:

כתבנו פה, רגע, כתבנו איפשהו עם, רגע, אני אחפש את זה. לא, לא, אני ראיתי, אני ראיתי שהיה פה. הנה, 7, בשלב הביצוע יוצב שלט של סיפור המקום. התיעוד ...

ציפי רון:

אז אני רוצה להרחיב את זה ואני רוצה לבקש, אני דיברתי איתו עכשיו, עם האדריכל, של תיעוד הבתים הקיימים, זאת אומרת, לתת את הסיפור של המקום, זאת אומרת, גם את הקונטור של הבתים, להראות את העיצוב של זה, כאילו, להטביע את זה על שלט.

דובר:

הוא חייב אבל,

ציפי רון:

שניה. להטביע על שלט את המצב היום ועל יד זה לספר את הסיפור, וזה בגינה הקדמית לכיוון רחוב כספי. ההיסטוריה.

שרון דינור:

הערה חשובה, שלא ישימו לי את השלט במקום ...

ציפי רון:

שזה מטלת יזם, ההיסטוריה המתועדת, גם ויזואלית וגם מילולית.

שרון דינור:

בסדר.

ציפי רון:

על שלט, כמו שבתל אביב עושים את זה על שלטים אפורים כאלה יפים, תעשו מה שאתם רוצים לכיוון רחוב כספי בגינון, ובמקום נגיש ובולט.

שרון דינור:

אוקיי. יאללה, בוא נמשיך הלאה לפרויקט הבא. מוכנים. מוכנים, מוכנות?

יוחנן וייצמן:

כן.

שרון דינור:

אפרתה 26.

איציק שוויקי:

מה זה?

שרון דינור:

אפרתה 26, אני חושבת שהתיעוד שלנו, לדעתי נפלה בו, חסר בו אינפורמציה קטנה וחשובה.

ציפי רון:

סליחה, איפה ... עכשיו?

לורה ורטון:

אפרתה.

שרון דינור:

כן. למה? כי באפרתה,

יוחנן וייצמן:

... הרבה היסטוריה.

שרון דינור:

מה זה?

יוחנן וייצמן:

יש גם הרבה היסטוריה. לא?

שרון דינור:

ההיסטוריה הקרובה שלו לדעתי לא מצולמת פה בצורה מספיק ...

דוברת:

עמוד 8.

שרון דינור:

אז אני רגע אגיד.

איציק שוויקי:

אני יכול להגיד שבדיון הקודם אני יצאתי וזה היה כי זה היה הבית של הדודה, ואז אני יצאתי מהדיון כי לא רציתי שיהרסו את הבית, הבת דודה שלי רבתי איתה, וכמעט הבן שלה נתן לי מכות, אמרתי לו ...

שרון דינור:

תראו, הבניין הוא בניין שהוא בניין לשימור אבל הוא לא בניין היסטורי, הוא נבנה ב-1956. יש בו המון פרטים ואדריכלות וזה, הוא לא רוקפלר או משהו כזה, בניין מאד חמוד, יפה, של נדמה לי שתי קומות.

איציק שוויקי:

הוא נכנס לשימור, זה לא משנה איפה הוא נבנה ומתי.

שרון דינור:

נכון, נכון.

איציק שוויקי:

גם תיאטרון ירושלים נבנה ב-,

שרון דינור:

אני מסכימה איתך, ואין צורך ל... . אחת הבעיות הראשיות של המבנה הזה, זה שהוא נמצא בעומק החלקה. עכשיו, באמת שמה פה חיה את כל ההחלטות הקודמות, אני חושבת ש-,

ציפי רון:

תראי, תראי אותו.

איציק שוויקי:

זה וילה.

שרון דינור:

אני אראה לכם. רגע,

איציק שוויקי:

הנה, זה הבית.

שרון דינור:

רגע, רגע, הנה, אתם רואים את זה פה. עכשיו,

איציק שוויקי:

יש פה שתי יחידות דיור, אחת מתחת לבית ואחת ...

שרון דינור:

זה המבנה, שדווקא, אתם רואים? פה יש לו חזית, תנסו להסתכל איתי. כאן, אני אראה לכם גם בתיק תיעוד, בטח ... החזית פה היא די פשוטה. דווקא החזית היותר משמעותית שלו היא פה בצד השני, אני אראה לכם בתיק תיעוד תיכף.

לורה ורטון:

מה זאת אומרת בצד השני?

שרון דינור:

בצד הפנימי שלא פונה לשום רחוב, לא פונה לרחוב אפרתה, ושמה יש מין מרפסת קטנה שיורדת לגינה. עכשיו, מה שאני רציתי לחדד זה שהייתה פה תב"ע, התב"ע 141010, בשנת 2017 קיבלה תוקף, הייתה פה בדיונים בוועדות ויש פה את ההחלטות הקודמות. והתב"ע הזאתי נתנה, היא עשתה שימור של כל החזיתות של המבנה ונתנה תוספת על החזית הקדמית שלו, על הגינה. עכשיו, כאילו, כשהם באו אליי לפני לא יודעת, שנה או משהו כזה הסתכלתי על התב"ע ואמרתי, אין שום משמעות לחזית הפנימית הזאתי שהם משאירים בתוך בניין. הם רצו להרוס אותה, את החזית הזאת. כי איזה משמעות יש לה בתוך בניין? אף אחד לא רואה אותה. ובואו, אני אראה לכם גם בתיק תיעוד, היא לא מספיק מיוחדת בשביל, אם היה פה, לא יודעת, עמודים קורנתיים, לא יודעת, סתם, אני צוחקת.

ציפי רון:

אבל אם הם רצו לשמר אותה?

שרון דינור:

הם לא רצו, הם אמרו, התב"ע אמרה להם לשמר אותה, הם רצו עכשיו, בואי ניפרד ממנה. ואז הם רצו גם להוסיף עוד קומה, בסדר, כאילו, עוד דברים אחרים שלהם. ועשו עוד שיפורים בתכנון שאנחנו,

איציק שוויקי:

זה אפרתה 26, את מדברת?

יוחנן וייצמן:

כן.

שרון דינור:

אפרתה 26.

איציק שוויקי:

אבל הדיון, אני זוכר בוועדה דחו את התכנית בכלל, אז איך את אומרת יש תב"ע?

שרון דינור:

כי התב"ע אושרה.

איציק שוויקי:

לא, אבל דחו את התכנית.

יוחנן וייצמן:

וועדת שימור דחתה אותה.

שרון דינור:

וועדת שימור, עם כל הכבוד, כאילו, היא לא, וועדת שימור עדיין לא מכרעת. לכן, הוועדות כן אישרו את התכנית ואישרו אותה עם שימור של המבנה ותוספת, והשימור פה במקרה הזה הוא מגוחך, כי באמת, אפילו אם הייתי מבקשת מהם עכשיו תעתיקו את החזית הזאתי ותשימו אותה בחלק הקדמי, הם היו עושים את זה, אבל היא פשוט לא מספיק איכותית בשביל שאני אבקש אפילו את זה. אז סיכמנו על שימור החזיתות, שלושת החזיתות האחרות, תוספת קומות על המבנה. אגב, אני גם רוצה לעדכן שאני לא רוצה להתייחס למספר הקומות, כי אני חושבת שאם אנחנו בשכונה

מתפתחת, המדיניות מאפשרת איפה שאין שימור עד שש קומות, אז אפשר לעשות עד שש קומות.
כתבנו עד חמש פה.

איציק שוויקי:

...

שרון דינור:

מה זה?

איציק שוויקי:

התב"ע מדברת בתלפיות עד חמש קומות ולא על שש, לדעתי.

שרון דינור:

אבל לדעתי כאילו איפה שאין שימור אפשר להגיע שם עד שש. בואו תשמעו אותם, כאילו, אבל הדיון
הוא כבר לא, אבל הדיון הוא כבר לא בתחום של השימור, אז בואו נשמע אותם.

איציק שוויקי:

... של שימור?

שרון דינור:

זה כבר רחוק מדי, רחוק מדי מהשימור.

יוחנן וייצמן:

לא, כי זה נקרא ... דרך אגב, מה ש-, הטענה שהעלית מקודם, שאנחנו דחינו ואושר הלאה, זה מראה
את החיסרון שאנחנו לא נותנים, אם מאשרים, איך לאשר. לפעמים ההמלצות, החיסרון של המלצת
דחייה גורפת.

איציק שוויקי:

זה היה פעם, לא בתקופה הזאת.

מורן בן זיו:

אז הוא נכנס כבר? ...

שרון דינור:

בוא נראה. בינתיים אני אפתח את התיק תיעוד. אני לא רואה, הם שלחו חומר מעורך בקשה? כי אני
לא רואה. תראו, זה החזית שאנחנו מאשרים עכשיו את הפירוק שלה. אוקיי? כאילו,

איציק שוויקי:

זה הוילה.

שרון דינור:

זה החזית.

ציפי רון:

עם הסורגים המיוחדים שלה, החלונות.

שרון דינור:

נכון. השאלה האם הסורגים,

(מדברים ביחד)

שרון דינור:

רגע, עכשיו אני אראה לכם, זה החזית האחורית והיא כן נשמרת. אוי.

מורן בן זיו:

לא, לא, זה אני, דקה, רגע.

יוחנן וייצמן:

אם אתה צבעת, זה לשימור מחמיר.

איציק שוויקי:

צבעתי אותה בתור, בגיל, לפני צבא.

ציפי רון:

צבע עם עופרת או בלי עופרת?

איציק שוויקי:

אין עופרת שמה.

יוחנן וייצמן:

לא ידעו אז מזה בכלל.

ציפי רון:

זאת החזית האחורית, היפה.

יוחנן וייצמן:

היא נשאר.

איציק שוויקי:

... זה הדירה התחתונה, ... הדירה התחתונה.

ציפי רון:

רגע, זה עוד שייך למשפחה?

איציק שוויקי:

לא, ... פה.

ציפי רון:

אה, מכרו את זה?

איציק שוויקי:

כן, מכרו את זה, זה היה של המשפחה, של דוד שלי. אם היה הייתי יוצא, כמו שיצאתי פעם קודמת.

מורן בן זיו:

רוצה להראות?

שרון דינור:

אתם הראיתם משהו? אתם מציגים עכשיו? יש לכם חומר שאתם מציגים?

תדהר בקר:

זה המצגת ש...

שרון דינור:

אני הראיתי את התיק תיעוד.

מורן בן זיו:

שלחתם מצגת?

תדהר בקר:

היא שלחה מצגת, כן.

מורן בן זיו:

מתי? אני לא ראיתי.

תדהר בקר:

ביום חמישי.

שרון דינור:

למורן או אלי?

תדהר בקר:

סליחה?

מורן בן זיו:

למי שלחתם?

תדהר בקר:

למורן.

חוה:

מורן, שלחתי אליך.

איציק שוויקי:

משה, עכשיו אתה בקונטיקט?

יוחנן וייצמן:

מה פתאום, הוא פה בחוץ.

שרון דינור:

לא, הוא פה.

תדהר בקר:

לא, הוא יצא, ...

ציפי רון:

איציק, ...

מורן בן זיו:

אז אולי תשתפי את זה בזום?

חנה:

כן, אני יכולה לשתף.

מורן בן זיו:

סבבה.

איציק שוויקי:

משה בבית שלו, לא? אתה בבית שלך, משה?

משה שפירא:

לא, לא, אני בנסיעה מחוץ לעיר אבל אני מקשיב ומאזין. ואם יהיה לי מה להוסיף אני גם אדבר.

איציק שוויקי:

רגע, משה, גם היזם פה או רק האדריכל?

מורן בן זיו:

זה מהמשרד שלו,

יוחנן וייצמן:

אדריכל שימור.

חנה:

תגידו לי רק שאתם רואים.

יוחנן וייצמן:

כן, רואים.

חנה:

מעולה.

איציק שוויקי:

... רק האדריכל או רק היזם?

תדהר בקר:

משה שפירא ואני אנחנו האדריכלים, אלדד הוא נציג היזם.

איציק שוויקי:

קנית את הבית ממירה, נכון?

אלדד חוסרדי:

ממירה? ...

איציק שוויקי:

מיכל, סליחה, קוראים לה מיכל.

אלדד חוסרדי:

מישהי מהוד השרון. אני לא היזם עצמו, לא זוכר את השם.

שרון דינור:

מי זה היזם עצמו?

יוחנן וייצמן:

טוב.

אלדד חוסרדי:

אברהם, אברהם ... אין יזם, הוא פשוט פרטי, רכש פרטי.

איציק שוויקי:

טוב.

יוחנן וייצמן:

מי מדבר?

תדהר בקר:

אני אשמח להציג.

יוחנן וייצמן:

יאללה.

תדהר בקר:

אוקיי. באפרתה 26 בתלפיות יש בית, וילה, שהיא חד קומתית לכיוון רחוב ושתי קומות לכיוון החזית האחורית כי יש הפרשי טופוגרפיה, ועל סמך תיק תיעוד שנעשה היא וילה מקסימה אבל היא מוגדרת לשימור ג', גם לפי נספח השימור של תכנית האב לתלפיות. הבניין נבנה ב-1956 ולכן בסיכום תיק התיעוד שעשה האדריכל גיורא סולר, יש המלצה ש-, כלומר, יש בעצם, כמו שאני מציין לא ניתן לציין בו חשיבות ספציפית, לא אדריכלית לא היסטורית. ושוב, היא וילה מאוד נעימה, אבל היא מאוחרת, היא לא מהבית הראשונים של, בתי הכפר המקורי. ומה שאנחנו מבקשים, זה בעצם בתוך ה - , רצון טוב ו - , וחיבה שיש לנו לבניין לשמר אותו, אבל לשמור על מירב הזכויות הניתנות על סמך תוכנית האב של תלפיות, וזה אומר בנייה של 6 קומות לכיוון רחוב אפרתה, עם נסיגה של קומה עליונה כדי לקבל 6 קומות גם מכיוון החזית האחורית, שזה מה שמקובל בכל התחדשות עירונית של תלפיות. חלק הארי של, של הווילה שאנחנו משמרים אותה. את הכניסה לחנייה אנחנו עושים סמויה, דרך מעלית שהיא מתחת למפלס הרחוב, אנחנו רואים פה,

ציפי רון:

אפשר להראות את חזית הרחוב?

איציק שוויקי:

הנה זה,

תדהר בקר:

כן,

ציפי רון:

חזית הרחוב הכניסה לחנייה,

איציק שוויקי:

זה איפה שהעץ, איפה העץ.

ציפי רון:

אני רואה, אני רואה,

תדהר בקר:

זה מבנה החנייה, מי שמכיר את התב"ע שבתוקף, בעבר היה שמה מבנה כזה מאוד מגושם חיצוני שעמד שם,

ציפי רון:

כן, כן, מין מוסך כזה.

תדהר בקר:

נכון,

ציפי רון:

אבל גם גדר, גם צמחייה, אפשר לראות את חתך הרוחב,

תדהר בקר:

יש בנספח הבינוי את החתך לכיוון הבניין השכן, החומה היא לא יותר,

ציפי רון:

כן. פה (לא ברור) חומה, אז אפשר.

תדהר בקר:

בנספח הבינוי,

שרון דינור:

חווה, את יכולה לשים על השתק בינתיים? חווה,

חווה - אדריכלית:

כן, סליחה, כן,

תדהר בקר:

חווה, את יכולה לשים את נספח הבינוי? כדי שנראה את חתך 3 - 3.

חווה - אדריכלית:

כן,

איציק שוויקי:

עושים הדמיה, גם עושים הדמיה עם הגדר.

ציפי רון:

אני מקווה שידוע מהמאבק, בית צבי.

איציק שוויקי:

אדריכלים, (לא ברור).

שרון דינור:

מה זה ההשקעה הזאתי כאילו?

ציפי רון:

מסמכים שחבל על הזמן.

איציק שוויקי:

איפה?

ציפי רון:

באוניברסיטה,

תדהר בקר:

הנה כאן,

לורה ורטון:

רגע, אני מסתכלת,

תדהר בקר:

אפשר לראות כאן בעצם זה החתך המעלית לחנייה, דרך מינימאלית, כאן יש את ה - , את הטופוגרפיה שיוצרת בבניין השכן.

ציפי רון:

כן, יש לי בקשה למשהו אחר,

תדהר בקר:

כן.

ציפי רון:

את הבתים הסמוכים,

תדהר בקר:

חתך הרוחב,

ציפי רון:

את הבית המוצע, עם התוספת, עם החום,

איציק שוויקי:

זה נראה לי,

ציפי רון:

לא הכניסו,

תדהר בקר:

כן, כן,

ציפי רון:

זה לא בקשה חריגה, אבל,

לורה ורטון:

זה קלאסי.

תדהר בקר:

אני אשמח להוסיף את זה. אני אוכל להגיד משני צידי הרוחב, הבניינים הם מ – 3 קומות, עם תוספות בנייה שעתידיות ל – 6 קומות, כלומר באפרתה, אנחנו מדברים על אפרתה 26, שני מגרשים שם באפרתה 22, יש היתר לתוספת של הבניין קיים,

אלדד חוסרדי:

23 הוא כבר בנוי,

תדהר בקר:

23 מעבר לרוחב, הוא 6 קומות,

אלדד חוסרדי:

החזית הקדמית,

לורה ורטון:

ולידו בצד? באותו צד?

ציפי רון:

הכול בסדר,

אלדד חוסרדי:

לידו זה עדיין, הם הולכים לתמ"א עכשיו,

ציפי רון:

אין פה ויכוח על תוספת,

תדהר בקר:

כן,

אלדד חוסרדי:

כן,

ציפי רון:

אלא רק, רק הכניסה לחנייה, העיצוב של החצר, העיצוב של הבית, איך זה נופל ביחס לשכונה, לשכנים, זה מה שאנחנו רוצים.

אלדד חוסרדי:

מה שמאוד יפה, שהכול הוא סט – בק בעצם כל המבנה הזה,

ציפי רון:

נכון,

אלדד חוסרדי:

יש לו המון עצים,

ציפי רון:

זה ברור,

אלדד חוסרדי:

והוא מכוסה, והוא, הרעיון היה שהוא יהיה הכול קומפלימנטרי לרחוב עצמו, שהוא ייהנה מה - , מהטופוגרפיה שלו, מהצמחייה שלו.

תדהר בקר :

חוה תוכלי, תוכלי לחזור בבקשה להדמיות?

אלדד חוסרדי :

פה בזה, לא, בנספח.

תדהר בקר :

בסדר, זאת,

אלדד חוסרדי :

כן, עוד אחד.

תדהר בקר :

אחוזי הבנייה וקווי הבניין הם לפי תוכנית אב של תלפיות, כלומר שהיא,

לורה ורטון :

חריגה?

תדהר בקר :

חריגה. יש פה שטחי מרפסות מאוד נדיבים על חשבון זכויות הבנייה, כלומר יש פה רצון להקלה, של, של התוספת החדשה על גבי הבניין קיים, שניתן.

לורה ורטון :

אתה אומר שלא יהיה עומס בנייה.

תדהר בקר :

כן, שלא יהיה עומס אסתטי של בנייה.

לורה ורטון :

יש סקר עצים?

תדהר בקר :

יש סקר עצים, כן, הוא חלק מה - , מהתשריט.

אלדד חוסרדי:

תראה אותו.

חוה - אדריכלית:

אתם רוצים שאני אציג את הסקר?

תדהר בקר:

כן, בבקשה.

לורה ורטון:

בבקשה. שלושה עצים שכורתים, שזה בצד של אפרתה.

אלדד חוסרדי:

כן, שבתוקף, גם שמה הכניסה (לא ברור) עץ.

לורה ורטון:

יש תוכנית לנטיעות? תחליף?

תדהר בקר:

סליחה?

לורה ורטון:

יש גם תוכנית לנטיעות או התייחסות? כי ככה,

אלדד חוסרדי:

יש המון עצים,

לורה ורטון:

עצים בזה, מה?

אלדד חוסרדי:

יש המון המון עצים,

לורה ורטון:

אבל בצד של אפרתה,

ציפי רון:

רחוב אפרתה, לצערי הרב מאוד, היה, זאת אומרת היה ידוע רחוב עם עצי אורן ענקיים, היה רחוב ירוק יותר, אולי כל התמ"א מבנים אחרים, הוא מתחיל לאבד את הירוק שלו, ולכן אם אתם עושים בנייה חדשה, זה בסדר, רק תציעו גם מה שמבקשים כאן, זה נטיעות לכיוון החזית של הרחוב,

לורה ורטון:

מה שיש פה, יש חמישה עצים ושלושה מהם הם לכריתה,

ציפי רון:

כן, אז להציע לכיוון החזית עצים בוגרים,

תדהר בקר:

אנחנו נשתול, בטח.

ציפי רון:

זה רק ישפר את איכות החיים וגם את (לא ברור).

תדהר בקר:

לגמרי.

לורה ורטון:

יש עוד מה להוסיף? שרון.

ציפי רון:

אחד העצים,

שרון דינור:

נתנו הערה על העצים, אני רק,

לורה ורטון:

אז זהו כתוב פה ש - , זאת אומרת להציג את הסקר, הציגו אבל שלושה מתוך החמישה כורתים.

ציפי רון:

כן. זה הכניסה לחנייה, לא (לא ברור) זה הכניסה לחנייה. בנייה.

חיים כהן:

(לא ברור) עושים,

לורה ורטון:

יוחנן, אתה חזרת?

יוחנן וייצמן:

את מנהלת את התיק, לא אני,

חיים כהן:

הבית שלך,

לורה ורטון:

אז לגבי,

יוחנן וייצמן:

אני יצאתי,

ציפי רון:

שרון,

שרון דינור:

כן,

ציפי רון:

תראי לי את מה שיש בחזית בסעיף ד', יש להוסיף חתך רוחב בכניסה, את יכולה להעלות את זה?

שרון דינור:

אני בדיוק, אני פתחתי את הנספח בינוי, אין לי שום דבר עם הבניינים הסמוכים, אפילו לא בניין אחד אז כאילו, זה תב"ע, הם,

ציפי רון:

את השכנים,

שרון דינור:

אין לי, אין לי את זה,

ציפי רון:

אין לך.

שרון דינור:

אין לי, אני אומרת פה אני גם לא יכולה,

ציפי רון:

אפשר להעלות ב – GIS שנראה,

שרון דינור:

ב – GIS בוודאי, תגידי, אבל אני צריכה לנתק אותם, נכון?

ציפי רון:

בסדר, אז אחר כך בדיון פנימי,

יוחנן וייצמן:

למה את צריכה לנתק אותם? הם לא יראו את המסך.

שרון דינור:

אני לא, איך אני מראה?

יוחנן וייצמן:

את לא צריכה, את יכולה לפתוח מסך אחר.

מורן בן זיו:

לא, היא צריכה לשתף, את צריכה להיכנס,

שרון דינור:

לא, זה מסובך מידי, בואו, תראו, אם אתם רוצים לראות אני אסובב לכם את המסך שלי. זה ה - ,
זה הבניין נשוא הבקשה, מצליחים לראות? הבניין שלנו הקטני הזה,

ציפי רון:

איפה?

לורה ורטון:

רגע,

שרון דינור:

פה,

ציפי רון:

כן,

שרון דינור:

ואנחנו רואים כל הבניינים פה, בוא נראה רגע ב – GIS חלק מהם בטח כבר תחת תמ"א/38 וזה לא יהיה פחות מ – 6 קומות, בוא נראה.

יוחנן וייצמן:

מה שאת אומרת בעצם התוכנית אב כבר אין משמעות.

שרון דינור:

לא, לא אמרתי שאין משמעות, אני חושבת שההבדל בין 5 ל – 6, באזור הזה הוא לא דרמטי,

יוחנן וייצמן:

הוא לא דרמה.

שרון דינור:

אם היינו בימין משה, הייתי אומרת שההבדל בין,

יוחנן וייצמן:

ברור,

שרון דינור:

2 ל – 3 הוא דרמטי,

יוחנן וייצמן:

לא, בכספי זה יותר הטריד אותי ה - ,

שרון דינור:

כספי זה כאילו פחות זה, בגלל זה אני,

איציק שוויקי:

כספי זה מקום אחר,

יוחנן וייצמן:

נכון,

איציק שוויקי:

זה רחוב של עשירים.

שרון דינור:

לא כספי, סליחה,

לורה ורטון:

אפרתה,

ציפי רון:

גם פה זה לא למסכנים.

לורה ורטון:

אנחנו מדברים על אפרתה,

שרון דינור:

כן, הנה, תראו שנייה רגע, פה יש התחדשות עירונית של תמ"א/38, באותו רחוב יש, באותו בלוק
סליחה, יש 1, 2, 3 של תמ"א/38 ואם אני,

יוחנן וייצמן:

זה 626,

שרון דינור:

אם אני אפתח עכשיו רגע את ה - , רגע,

יוחנן וייצמן:

תראו הנושא הזה לא,

שרון דינור:

פה יש לנו עוד תוכניות של התחדשות כאן וכאן,

יוחנן וייצמן:

גובה קומות הנחיות מרחביות,

שרון דינור:

כן, לא.

לורה ורטון:

זה לא הם, כאן,

יוחנן וייצמן:

פתחו אותו כעת בגלל שזה,

שרון דינור:

כמה גובה קומה עושים?

לורה ורטון:

4, נעבור דבר דבר,

שרון דינור:

שנייה רגע,

לורה ורטון:

מה את בודקת?

שרון דינור:

לא, הוא שאל כמה גובה קומה פה, אני אומרת זה 3.5 ברוטו, זה בסדר כאילו. מה שכן, אם תשימו לב ההערות שלנו,

לורה ורטון:

כן,

שרון דינור:

היו,

לורה ורטון:

בין היתר כתוב, כתבת פה, עיצוב מוצע בהתאם לחלוקה,

שרון דינור:

קודם כל,

לורה ורטון:

מבנה לשימור,

שרון דינור:

העיצוב סליחה, זה לא עניין של טעם אישי פה וזה, בסדר? זה כאילו טיפה יותר מידי טיפה פחות מידי, זאת אומרת השכונה היא כן הקפידה עד היום על בנייה של אבן חלק (לא ברור) הירושלמי, אני לא חושבת שצריך לוותר עליו, אם אפשר למתן את זה קצת, אוקי, זה לא להגיד קחו תעיפו את כל התכנון שלכם לפח, אלא טיפה שיהיה יותר נוכחות של אבן, מאשר אלמנטים נגיד, אני לא יודעת אם זה עץ או אלומיניום, אין לי מושג מה זה אמור להיות, אבל כאילו טיפה להקפיד על הדבר הזה. הנספח בכל מקרה הוא, הוא מנחה, כן, הוא לא, אנחנו בשלב של תב"ע. אבל כן חשוב לי לציין את זה כבר עכשיו שיהיה,

תדהר בקר:

אנחנו נשמח לתאם זה בשלב ההיתר,

שרון דינור:

סליחה, אני חשבתי שאתם רואים את זה, זה הדבר הבא, הדבר השני, שאמרנו שהוא כן, אולי יותר משמעותי עבורכם, לא, לא השני, אבל חשוב, המעלית רכב היא,

ציפי רון:

היא על הפינה של הבניין,

שרון דינור:

היא יותר טובה ממה שהיה בשלב התב"ע הקודמת. אבל היא עדיין לא טובה, אוקי, טובה היא לא, כאילו זה עדיין גוש בינוי גדול, גם אפילו שהראיתם את מה שהראיתם בחתך, על ה - , על קו אפס עם שכן וזה מבאס שבניין חדש נראה ככה.

אלדד חוסרדי:

איפה? שרון,

שרון דינור:

פה.

אלדד חוסרדי:

השכן יש לו רמפה בדיוק באותו, באותו מקום,

ציפי רון:

יש לי שאלה, יש לי שאלה, במקום כאן כתוב גם דשא סינטטי בכל המקומות, למה כתוב דשא סינטטי?

שרון דינור:

באמת?

אלדד חוסרדי:

כי קיים, קיים שם דשא סינטטי,

תדהר בקר:

זה מהתוכנית מודד,

ציפי רון:

ודשא סינטטי שקיים?

תדהר בקר:

כן,

ציפי רון:

אז אנחנו בעד,

אלדד חוסרדי:

ברור, ברור,

תדהר בקר:

אנחנו גם שמרנו על מטר וחצי,

אלדד חוסרדי:

דרשנו את זה.

שרון דינור:

כן, מה? אני לא שמת לי לב אפילו שכתוב,

תדהר בקר:

זה בגלל המודד. אנחנו שמרנו על מטר וחצי עומק שתילה גם מעל דרך אפרתה.

אלדד חוסרדי:

שרון שוב, בנושא הכניסה לחנייה, העלמנו את זה מהרחוב, זה פשוט ירידה מתחת לאדמה.

שרון דינור:

דחפתם את זה יותר רחוק, ו - ,

אלדד חוסרדי:

לא, זה גם ככה יותר עמוק.

שרון דינור:

אבל זה מבנה, נכון? זה מבנה שנמצא.

אלדד חוסרדי:

לא רואים אותו, הוא מתחת לאדמה.

שרון דינור:

אז אני לא רואה שלא רואים אותו בשרטוטים,

אלדד חוסרדי:

איפה?

שרון דינור:

זה, תגידי אפשר להוריד אותו אם סיימנו?

איציק שוויקי:

רגע, לא רואים את זה, אין, אין מבנה.

שרון דינור:

כי הם לא רואים את שלי פשוט.

תדהר בקר:

חוה, חזית צפון את,

שרון דינור:

אם סיימתם עם המצגת שלכם, אז,

תדהר בקר:

חזית צפון, יש חתך דרך הרמפה,

איציק שוויקי:

אין מבנה, הם יורדים בכבש.

שרון דינור:

אין כזה דבר,

תדהר בקר:

הנה,

שרון דינור:

תושי"ה לא מאשרת, הנה אתה רואה יש שביל ביניהם.

איציק שוויקי:

איפה?

תדהר בקר:

הגג של מבנה הנמוד,

שרון דינור:

הנה,

תדהר בקר:

הוא מעל, הוא מתיישר עם מפלס ה – 00 הוא לא עובר את המטר מעל גובה הרחוב.

איציק שוויקי:

.00

תדהר בקר:

כן, הוא לא עובר את המטר מהגובה,

אלדד חוסרדי:

כמו הגדר.

שרון דינור:

אני רואה בחזית מזרחית שלכם, ששלחתם לנו, יש, יש משהו כמו 3 מטר, אולי 3.5 מטר כלפי שכן, עם מתקן, הנה זה בדיוק זה זה, זה גדול, וזה מעל הרחוב הוא לא, אני לא רואה את מה שאתה אומר. כל הדבר הזה הוא מבנה מקורה, כן? זה לא איזה משהו, אין,

איציק שוויקי:

אין כאן, אין קירוי, זה,

שרון דינור:

אין כזה דבר לא מקורה, ירידה לרכב בירושלים לא נתקלתי, אפשר לעשות על הנייר אולי, הדבר הזה הוא,

לורה ורטון:

הוא מקורה,

תדהר בקר:

הוא מקורה.

שרון דינור:

קופסא של בטון, או לא בטון, אני לא יודעת מה, שהיא על ה - ,

אלדד חוסרדי:

אבל שרון זה הרמפה שלהם גם כן מצד ימין, של הבניין הסמוך.

שרון דינור:

אתה לא מציג את זה פה, אז אני לא רואה,

אלדד חוסרדי:

הם יורדים, הם יורדים לחנייה,

שרון דינור :

אתה מציג לי שיש עץ לידו,

אלדד חוסרדי :

לא, לא,

שרון דינור :

אין רמפת חנייה,

תדהר בקר :

זה מהרחוב.

אלדד חוסרדי :

יש, יש ירידה, אני גר שם. תראי (לא ברור),

שרון דינור :

חבל שאני, אני לא גרה שם, אז חבל שהמסמך שלך לא מראה את זה,

אלדד חוסרדי :

בסדר, אבל,

שרון דינור :

כאילו, אז מה בסדר?

אלדד חוסרדי :

לא, אני אומר, אז אם צריך לתקן, נתקן,

שרון דינור :

לא, אני רוצה להבין שזה מה רואים פה, אם זה כאילו כמו שכן, אז אני יכולה להבין את זה, אבל
אם אתה אומר לי, אני מייצר כלפי שכן שלי, קופסא של 3 מטר, אז זה כאילו פחות הגיוני,

אלדד חוסרדי :

לא, זה 3 מטר, שגם הוא יורד באותו, באותו,

שרון דינור :

ולא רואים את זה, אני מתייחסת למה שיש,

לורה ורטון:

3 מטר זה קומה, זאת אומרת זה,

תדהר בקר:

כן, 3 מטר זה קומה.

אלדד חוסרדי:

ממפלס הרחוב זה מטר. השכן.

שרון דינור:

מה זה משנה? כי אנחנו בודקים את זה כרגע לעומת השכן.

אלדד חוסרדי:

אני מבין, אבל השכן יורד באותו תדירות, זה לא, בגלל זה זה נהפך להיות יותר גבוה.

תדהר בקר:

חוה, את יכולה לעבור לקומת קרקע בבקשה? כאן,

שרון דינור:

כאילו בצילום אוויר, אני לא רואה את זה, את מה שאתה מדבר עליו.

אלדד חוסרדי:

אז אולי זה,

תדהר בקר:

אם תסתכלו על המפלסים, אלה המפלסים של הרמפה שהיא יורדת גם במגרש השכן.

שרון דינור:

אולי יש רמפה שיורדת במבנה השכן, אבל אין לו את הקופסא הזאתי על קו בניין אפס, זה מה שאנחנו אומרים,

ציפי רון:

את מדברת לעניין של העיצוב של הירידה?

שרון דינור:

זה זה,

ציפי רון:

העיצוב של הירידה אל החניון.

לורה ורטון:

אנחנו רוצים להבין איך זה ייראה,

תדהר בקר:

גם היום, גם היום יש פה את הקופסא הזאת, יש פה מדרגה, להבדיל מהרמפה אצל השכן, פה יש מדרגה.

שרון דינור:

כן, אבל זה משהו נורא קטן ועדין בתוכנית מבנה לשימור היסטורי,

תדהר בקר:

זה אומר שהקיר,

שרון דינור:

סליחה, יש נפח שהוא גדול פי 2.5 למה שיש שם.

תדהר בקר:

עם זה אני מסכים,

שרון דינור:

גם בגובה הוא יותר גדול והוא גם על קו אפס,

תדהר בקר:

הקיר,

שרון דינור:

לא משתלם.

תדהר בקר:

הקיר לכיוון השכן, קיים היום.

אלדד חוסרדי:

קיים היום.

תדהר בקר:

בגלל המדרגה הזאת.

שרון דינור:

א', לא רואים את זה אצלכם, אנחנו לא רואים סליחה, לא רואים את זה בשום מקום, ו – ב', הדבר החדש שאתם עושים, הוא מעצים את התוצאה הזאת, זה קיים. אם היית אומר לי - תשמעי, אני יכול לעשות רמפה, ולא יהיה לי מבנה, מעולה, כאילו הייתי הכי שמחה. אבל אין לך, זה לא רמפה, זה מעלית רכב, נכון, כאילו זה,

תדהר בקר:

בחנו את הרמפה,

שרון דינור:

ואת המעלית חייבת את המבנה מעליה,

תדהר בקר:

בחנו את הרפה, הרמפה הייתה מגיעה כמו אצל השכן, חותכת את החצר מאחורה, אנחנו נכנסנו לחצר מאחורה, לא רצינו את הרמפה שעושה את השסע במגרש,

שרון דינור:

כן, כן, אני מבינה, השאלה אם אי-אפשר לצמצם את זה או לדחוף את זה.

תדהר בקר:

לדחוף את זה יותר שמאלה?

שרון דינור:

זה, זה בעצם יותר לתת מענה לזה.

תדהר בקר:

אפשר לדחוף אותו יותר שמאלה, כן,

שרון דינור:

אוקי, זה מדהים, לא, בוא נראה רגע,

תדהר בקר:

ואז היא תהיה יותר נמוכה,

ציפי רון:

את אומרת שזה לא יהיה על קו אפס כאילו?

תדהר בקר:

זה עדיין יהיה על קו אפס, אבל היא תהיה יותר נמוכה, כי הרמפה בעצם שיורדת (לא ברור),

ציפי רון:

את רוצה להרוויח, את רוצה להרוויח קצת גינון כאילו בין הירידה לרמפה הזאת?

שרון דינור:

חווה, חווה את יכולה להעביר בבקשה ל - , לתוכנית מפלס שימור תחתון, ואז אתה תסביר לי מה אתה יכול לעשות.

תדהר בקר:

כן,

שרון דינור:

כאן, תגיד מה, כן, איפה שהיית זה היה מעולה, מפלס שימור תחתון, כן, תודה.

תדהר בקר:

זה אומר שמעלית הרכב במקום להיות, להגיע לכאן, יגיע לכאן, הרמפה תהיה בעצם יותר ארוכה, ועוד איזה כ - 3 מטר,

שרון דינור:

היא תרד יותר,

תדהר בקר:

אז היא תרד יותר, ואז כל המתקן חנייה יותר,

שרון דינור:

זה לדעתי יותר טוב, בוא, אני זה מה שאני אכתוב.

תדהר בקר:

אני חושב שזה גם מתיישר עם, עם המדרגה שקיימת היום. אתם רואים,

אלדד חוסרדי:

האמת שזה יותר נכון.

לורה ורטון:

כן,

ציפי רון:

אז אתה צריך להרוס את המדרגות שקיימות היום בחצר, השאלה אם אנחנו רוצים לשמור עליהם. שרון,

שרון דינור:

אני לא,

ציפי רון:

חצר, זה פשוט,

לורה ורטון:

אזור של הדשא סינטטי,

ציפי רון:

זה על חשבון המדרגות והדשא סינטטי המדרגות.

שרון דינור:

אולי אפשר לשים על המעלית רכב דשא סינטטי גם,

תדהר בקר:

חלילה,

שרון דינור:

אני נורא רוצה להראות לכם מהתיק תיעוד אבל, בואי ניפרד מחוה, כאילו סליחה חוה, הכול זה, פשוט נראה לי סיימנו את ההצגה פה.

ציפי רון:

אני לא רואה הצעה של, נטיעה של עצים חדשים,

שרון דינור:

הנה, אז היא ירדה,

ציפי רון:

יש הצעה כזאת?

שרון דינור:

לא, אנחנו כתבתי לעצמי עכשיו שדיברתם להוסיף את זה, כי הם הסכימו.

תדהר בקר:

נוסיף במרווח הקדמי בוודאי.

ציפי רון:

כן, אבל אולי גם, באזור של הדשא סינטטי.

שרון דינור:

הנה, הנה אני רוצה להראות לכם את המדרגות, ואת תגידו לי אם צריך לשמר אותם, לי נראה שלא, הנה, אוקי אז זה ה - , זה המבנה שבעצם הולך ל - ,

תדהר בקר:

מיקום הקיר הזה, בעצם יהיה המיקום של המעלית,

ציפי רון:

יש שם עץ רימון, יש שם עץ רימונים.

שרון דינור:

יש שם חובבי חתולים, שזה,

ציפי רון:

כן, ברור,

שרון דינור:

נקודת בונס,

ציפי רון:

אבל יש שם עץ רימון,

אלדד חוסרדי:

יש שם עץ רימון, נכון.

שרון דינור:

טוב, סיימנו?

לורה ורטון:

לא, רגע, הם חוזרים לכאן, לא, לא הבנתי יש פה, זאת אומרת כתבת דברים מאוד, מפחדים על ה - ,
על ה - , הריסה של 3 חזיתות לא, (לא ברור),

שרון דינור:

סליחה, עוד פעם.

לורה ורטון:

בסעיף 8 כתבת דברים לא תותר הריסת 3 חזיתות של בניין היסטורי,

שרון דינור:

כן, שלושת החזיתות האלה, זה בעצם ברור, כאילו הם לשימור, הן נשמרות הם לא נהרסות. נכון,

לורה ורטון:

וכל זה מקובל ואתם קראתם, הבנתם?

תדהר בקר:

זה תוכן, כן, סימנו.

שרון דינור:

לא, אבל מה שרציתי להגיד ההערה השנייה, שאתם רוצים לשים אליה לב אליה, והיא כן משהו ש - ,
אמרנו שהוא לא תואם את התכנון שלכם, אני מראה לוועדה פה, הבינוי מבחינתנו, לא צריך, כאילו
הקו של הבינוי הרציף לא צריך, של הקומה, לא צריך לעבור את הקו הזה, של הבינוי של הקומה
היסטורית, והמרפסות בהתאם לקו של המרפסת התחתונה, אוקי, כאילו זה דבר אחד. והדבר השני,
שרציתי להראות לכם, אולי זה לא שינוי כל כך דרמטי, אבל רגע, הדבר השני, אותו עיקרון גם ל - ,

תדהר בקר:

לצדדים?

שרון דינור:

לצדדים, בדיוק, כי אין סיבה, הנה פה.

תדהר בקר:

בצדדים מי (לא ברור) את זה המרפסת, זה כאן קובעים למרפסות,

לורה ורטון:

לא, אבל גם החדרים שם, לא?

אלדד חוסרדי:

שרון, זה נותן לנו תחושה של ריחוף.

לורה ורטון:

זה רחב יותר מהבניין המקורי,

שרון דינור:

אני לא מתחברת לתחושה של הריחוף,

אלדד חוסרדי:

לא, לא, זה אנחנו רוצים להקל על המבנה לשימור, זאת תחושה של ריחוף.

שרון דינור:

אני חושבת שזה לא מקבל על מבנה לשימור כשמגדילים את התכסית מעליו, אז זה, זה גם לא היה בתב"ע הקודמת, אם זה היה בתב"ע הקודמת אז אולי אפשר היה לשקול את זה, אבל אני חושבת שלהגדיל את התכסית פה זה מעל המבנה לשימור, זה פחות נכון, אבל בחלק הקדמי של הבניין כאילו, מה שהתכנון עיר ואתם מחליטים. זהו.

ציפי רון:

אני לא מבינה, המבנה לשימור לבנייה מעליו?

לורה ורטון:

אם הבנתי את ההחלטה,

תדהר בקר:

כו,

לורה ורטון:

את מדברת על, על זה,

שרון דינור:

נכון,

לורה ורטון:

שזה יתאים לקו הזה.

שרון דינור:

כן, איפה שהבניין לשימור, לא להגדיל מעליו כאילו,

לורה ורטון:

כו,

שרון דינור:

כאילו זה מאוד מאוד מכביד, זה ההיפך,

אלדד חוסרדי:

בחלק האחורי?

ציפי רון:

החלק האחורי, שזה שרון אני חושבת שזה,

אלדד חוסרדי:

שרון זה לא, זה מקל עליו,

שרון דינור:

המלצה שלנו,

אלדד חוסרדי:

זה מקל עליו,

ציפי רון:

אני חושבת שזה בסדר, כן.

אלדד חוסרדי:

ואז יהיה נסיגה כזאת בבניין, הוא לא, או רצף של הפלאטות האלה,

שרון דינור:

תראו אמרנו את זה רק איפה שהמבנה לשימור, שאר האגפים כאילו, האגף החדש, בסדר,

ציפי רון:

עד לקומה של המבנה לשימור?

שרון דינור:

מבנה לשימור הרי הוא רק החזית האחורית, זה 3 חזיתות, שמה לא לחרוג, לא לגדול מעבר למבנה לשימור, זהו. דרמטי, לא דרמטי, לא יודעת.

ציפי רון:

אז אני אעשה בקומה שמעליו אבל הקומות שמעל הקומה הזאת זה לא (לא ברור), זה משפר להם את איכות הדירות וזה, זה לא אפשרי, כי יש שמה מרווח מספיק,

שרון דינור:

טוב, אז זהו סיימנו?

לורה ורטון:

רגע, רגע, דבר אחרון, מה לגבי התשתיות בתחום הבינוי? תשתיות.

שרון דינור:

בוא נדבר על זה רגע, זה קומת הקרקע זה זאתי, לא? למה אני לא רואה אותה רגע. יש פה עוד אחד למטה, סליחה.

תדהר בקר:

(לא ברור) שמאלה,

שרון דינור:

כן, כן.

לורה ורטון:

אז איפה התשתיות?

שרון דינור:

הנה פה כאילו יש לנו, סליחה, ככה. רגע, הנה.

לורה ורטון:

איפה התשתיות עכשיו?

שרון דינור:

נישה של פח אשפה פה, על הרחוב, כאן יש לנו את הכניסה וכאן מה זה הדברים האלה? סולר וכל הדברים האלה?

תדהר בקר:

לא, סולר זה בתוכנית המודד, וזה אבני מדרך של, של הכניסה.

שרון דינור:

אנחנו כותבים את זה למען הסר ספק, כשאנחנו עושים בניין בוודאי שזה בניין חדש, כן, זה לא בניין שאנחנו מדברים על בניין על תוספות, מערכות הם מוצנעות מהרחוב, ולא על כלפי הרחוב, הכי כאילו,

ציפי רון:

זה סולר או גז?

שרון דינור:

אני לא רואה איפה תברואה,

תדהר בקר:

זה מיכל קיים, זה מתוכנית המודד,

שרון דינור:

אז צריך,

תדהר בקר:

זה כמו הדשא סינטטי,

ציפי רון:

אז זה פשוט עף משם.

אלדד חוסרדי:

זה עף.

תדהר בקר:

לגמרי,

ציפי רון:

זה לא קיים, זה לא יהיה.

אלדד חוסרדי:

ברור.

איציק שוויקי:

זה בתוכנית, אתה לא היית צריך לשים אותו,

ציפי רון:

לא, אבל התשתיות לכיוון הרחוב, איזה תשתיות לכיוון הרחוב?

לורה ורטון:

כן,

איציק שוויקי:

זה התוספת, אין פחי אשפה, אין כלום.

לורה ורטון:

השאלה אם אפשר,

ציפי רון:

פחי אשפה,

לורה ורטון:

כמו שהצגת בתוכנית הקודמת, אם אפשר לשובב את זה,

שרון דינור:

תראו, א', אנחנו במצב הרבה יותר טוב מהתוכנית הקודמת, כי הם רק בתב"ע, את הדברים האלה, הפכים אותם בהיתר, אבל כדאי שכבר עכשיו בגלל שאתם כבר, אתם ממשיכים,

איציק שוויקי:

אם אפשר,

ציפי רון:

לא, אבל כל התשתיות,

שרון דינור:

אז תיקחו את זה כבר עכשיו בחשבון,

לורה ורטון:

אפשר לסובב את התשתיות.

שרון דינור:

ברור שאפשר, כל הדברים האלה.

לורה ורטון:

שהם כמה שפחות,

תדהר בקר:

על התשתיות שבעצם (לא ברור) את הרחוב, נוסף, זה,

שרון דינור:

מה שאנחנו עושים בדרך כלל, אבל אני לא צריכה לספר לך את זה, זה את (לא ברור) מים, אנחנו עושים בעירייה,

תדהר בקר:

אוקי,

שרון דינור:

ואת הפח כאילו גם את הירידה ואז כל הדבר הזה אנחנו לא עושים הצמדה, ל - , של גינות פרטיות כדי שיהיה גדר נמוכה לרחוב,

תדהר בקר:

ברור,

שרון דינור:

אוקי, זה היה,

ציפי רון:

כדי שהולך הרגל ברחוב לא יראה, ידבר של תשתיות, הוא (לא ברור) לחנייה, ולפח אשפה, ולגמל מים, ולגז, ואני לא יודעת למה, אנחנו רוצים שהחצר הקדמית תהיה ידידותית גם כלפי הרחוב, גם הדיירים בעצמם,

שרון דינור:

יללה בואו נסיים,

לורה ורטון:

(לא ברור) הדברים יהיו.

תדחר בקר:

שאלה טובה,

שרון דינור:

תודה רבה, ותודה רבה על שיתוף הפעולה.

ציפי רון:

ותוכנית נטיעה על עצים בוגרים לכיוון החזית,

לורה ורטון:

זה אישרנו,

שרון דינור:

אנחנו נכתוב את ההחלטה יחד,

לורה ורטון:

כן. טוב,

תדחר בקר:

תודה לכולם.

לורה ורטון:

תודה רבה.

חיים כהן:

אני רוצה לציין לשבח את באמת את ה - , (לא ברור) המחלקה, אני חושב שזה מקל עלינו הרבה,

אלדד חוסרדי:

זה ממש כך,

חיים כהן:

הרבה פעמים סתם נכנסים לפינות ויכוחים מיותרים כי אנחנו לא כל כך בקיאים בכל פרטי התוכנית, עד שאנחנו רואים את זה, אז, אני באמת מרגיש טוב להגיד לכם,

אלדד חוסרדי:

תודה לכם. תודה רבה.

חיים כהן:

איפה היושב ראש וועדה נעלם?

לורה ורטון:

הוא ביקש לצאת, שאני מלאתי את מקומו, כן. אז נתחיל מהתחלה לגובה, מה?

איציק שוויקי:

הוא גם אישר את הנושא של הגדר, שהיא לא תהיה גבוהה מאוד,

לורה ורטון:

כן, שזה 90, 90 ס"מ,

יוחנן וייצמן:

זה 90 ס"מ,

לורה ורטון:

כן,

איציק שוויקי:

זה שכונת גנים כי תלפיות זה (לא ברור).

עו"ד דני ליבמן:

מה זה תעמיק בחלקה?

שרון דינור:

הם הציעו לדחוף את המתקן של המעלית יותר עמוק לחלקה, ואז הרמפה יש לה יותר מקום לרדת למטה,

איציק שוויקי:

הרמפה זה באמת בשיפוע,

שרון דינור:

ולכן המבנה של המעלית עצמו,

לורה ורטון:

הוא יהיה יותר נמוך,

שרון דינור:

הוא יורד יותר נמוך,

עו"ד דני ליבמן:

אז תכתבי את זה, החנייה,

ציפי רון:

תוסט,

עו"ד דני ליבמן:

תוסט יותר, כן,

ציפי רון:

נדמה לי זה מערבה,

עו"ד דני ליבמן:

תוסט לפנים החלקה,

ציפי רון:

מערבה,

איציק שוויקי:

לא, תיכנס ישר. לתוך, לתוך החלקה.

עו"ד דני ליבמן:

תוכנס,

איציק שוויקי:

תוכנס לתוך החלקה,

עו"ד דני ליבמן:

פנימה לחלקה,

שרון דינור:

אני מנסחת,

לורה ורטון:

על חשבון הדשא הסינטטי,

שרון דינור:

אני רושמת את זה אחרת כאילו,

עו"ד דני ליבמן:

לא, כי עומק זה,

שרון דינור:

מעלית החנייה ימוקם בעומק,

ציפי רון:

החלקה,

שרון דינור:

בעומק החלקה.

איציק שוויקי:

בגינה היה דשא,

לורה ורטון:

מה?

איציק שוויקי:

דשא בגינה היה לי דשא, כל שנה, הדשא, הייתי מחליף את הדשא, כי שכן שמו לו, (לא ברור) של הנשיא הגנן, והבוס של הנשיא נהיה ברוש,

לורה ורטון:

כן, כל ה - ,

איציק שוויקי:

הברוש נהיה 30 מטר, וכל, הוא הוציא (לא ברור),

לורה ורטון:

שהורס את הדשא,

איציק שוויקי:

ואז אין דשא בכלל, כי שורף אותו,

לורה ורטון:

כן, כן,

איציק שוויקי:

החלפתי ועוד פעם החלפתי, בסוף שמתי.

לורה ורטון:

דשא סינטטי? כן,

ציפי רון:

אתה לא נורמאלי,

איציק שוויקי:

מה אני אעשה?

ציפי רון:

זה חומרים רעילים.

איציק שוויקי:

אי-אפשר,

ציפי רון:

זה הרבה חומרים רעילים,

איציק שוויקי:

אי-אפשר היה,

ציפי רון:

זה לא טוב לילדים,

איציק שוויקי:

הייתי משקה כל בוקר את הדשא, את יודעת מה זה כל בוקר להשקות?

ציפי רון:

תמצא את סוג הדשא,

לורה ורטון:

לא, יש, אתה קונה בכלום כסף, זה הכול. עם מחשב להשקיה ו - ,

איציק שוויקי:

יש לי, אבל היום, הייתי משקה כל יום,

ציפי רון:

לא, לא,

לורה ורטון:

לא,

ציפי רון:

דשא סינטטי,

איציק שוויקי:

גם בקיץ גם בחורף הייתי,

ציפי רון:

דשא סינטטי זה רעל מרוכז. אתה,

לורה ורטון:

כן,

ציפי רון:

מביא את הנכדות שלך לשחק שם.

איציק שוויקי:

הנכדים שלי משחקים שם עם,

ציפי רון:

אז זה לא מומלץ,

איציק שוויקי:

עם מתקני (לא ברור),

ציפי רון:

לא מומלץ. איכות הסביבה, איכות הסביבה,

איציק שוויקי:

אם זה היה רעל,

לורה ורטון:

לא, יש כל כך הרבה דרכים, באמת יש כל כך הרבה מחשבים,

שרון דינור:

אני כתבתי את כל ה - , מה שסיכמתי איתם,

לורה ורטון:

שנייה,

ציפי רון:

של האדריכלית,

איציק שוויקי:

רק בגלל השכן יש לי את זה,

לורה ורטון:

רגע אחד, שנייה,

שרון דינור:

אחד, הורדתי את הנושא של הגובה,

לורה ורטון:

כן?

שרון דינור:

אוקי, כאילו כן, כי אני חושבת שההבדל בין 5 ל – 6, כל השכונה פה זה, הוא כבר לא, הוא לא דרמטי, אז אני פשוט הורדתי,

לורה ורטון:

שתיים את משאירה, שלוש, ארבע, מה את אומרת על 4? לא דיברנו,

שרון דינור:

במעמד הדיון בוועדת שימור סוכם עם האדריכלית, כי מיקום מעלית החנייה ממוקם בעומק החלקה, בחזית המבנה לשימור ורמפת החנייה תונמך בהתאם, לכן מופע מעלית הרכב ימותן. אחר כך בעצים הוספתי, שלא תותר הצמדה,

איציק שוויקי:

ראינו,

שרון דינור:

כלפי חזית רחוב אפרתה, תוצע נטיעת עצים בוגרים בחזית זו,

לורה ורטון:

אוקי, בחזית של אפרתה,

שרון דינור:

זהו, כן,

לורה ורטון:

רגע,

ציפי רון:

עשית, הם עשו בעצמם קו מפריד,

לורה ורטון:

כן,

ציפי רון:

לקיים הזה, נכון? זה הרווח הזה המסוים, זה בסדר.

שרון דינור:

טוב, עכשיו,

לורה ורטון:

רגע, מה, מה עם ההוראות שלך לגבי ה - , איפה זה? על העיצוב, מה הכוונה לעיצוב.

שרון דינור:

עיצוב אישרתי אותו, הם צריכים למתן את העיצוב, מה? מה קרה?

לורה ורטון:

זה מספר 4? המספרים השתנו,

שרון דינור:

עיצוב המבנה, עיצוב (לא ברור),

לורה ורטון:

אוקי,

שרון דינור:

מאופי מבנה לשימור ואינו משתמש, מסה משמעותית של אבן וזה, הם יעשו את זה בשלב ההיתר, זה לא עכשיו.

ציפי רון:

במקום להתעלם זאת מילה קצת קשה,

שרון דינור:

אני גם מסכימה שזה,

ציפי רון:

תכתבי - יש לקחת בתכנון המוצע את נושא העיצוב בהתאם ל - , לשכונה,

שרון דינור:

מסכימה, התכנון המוצע,

ציפי רון:

מבנה לשימור,

שרון דינור:

נראה לי, צודקת,

ציפי רון:

לא, לא לפגוע, לא לפגוע.

שרון דינור:

התכנון ה - , זה באמת קצת יצא פוגעני. התכנון המוצע כך,

ציפי רון:

יש,

לורה ורטון:

לא מתאים ל - ,

ציפי רון:

לא, לא, יש לשפר בתכנון המוצע,

שרון דינור:

בסדר, בואו, בואו זה. בסדר.

לורה ורטון:

וכל העניין לגבי ה - , 3 החזיתות זה מקובל עליהם, זה,

ציפי רון:

לא הכנסנו תוספת עצים בוגרים בחזית,

לורה ורטון:

כן, כן,

ציפי רון:

איפה יש תוספת עצים בוגרים בחזית?

שרון דינור:

פה בזה, תסתכלי,

מורן בן זיו:

ההחלטה,

ציפי רון:

איזה סעיף?

שרון דינור:

הקראתי אותו מקודם 7,

לורה ורטון:

כן,

שרון דינור:

אבל את צריכה להסתכל על הקיר,

ציפי רון:

יש לסמן עצים, לא, לא,

לורה ורטון:

לא, לא, אבל יש פה תיקון,

ציפי רון:

אנחנו, אני מציעה שאנחנו נקבע כמה עצים בוגרים, לא פחות מ –

לורה ורטון:

לא תותר,

ציפי רון:

לא יפחת מ - ,

לורה ורטון:

יוצע נטיעות עצים בוגרים בחזית זו,

ציפי רון:

מסתבכים?

עו"ד דני ליבמן:

לא,

ציפי רון:

עצים בוגרים אז הם ישימו שניים,

עו"ד דני ליבמן:

לא, אבל יש להם מחלקת גננות זה לא,

ציפי רון:

לא, לא, כן, כן, ראינו, ראינו,

לורה ורטון:

אולי תוצע נטיעת עצים בוגרים,

ציפי רון:

שרון,

לורה ורטון:

בחזית זאת? להחלפת אלה ש - ,

ציפי רון:

לא פחות, בוא נכתוב לא פחות,

לורה ורטון:

בוגרים,

ציפי רון:

מ – 5 עצים,

לורה ורטון:

כי הם מציעים כריתה של שלושה עצים מתוך חמישה,

ציפי רון:

לא פחות מחמישה עצים, אם הם יערערו, אז זה,

לורה ורטון:

כדי לשמור,

שרון דינור:

אם את אומרת לא פחות, זה יוצא אחד. אז זה לא הרבה,

ציפי רון:

מה? מה?

לורה ורטון:

לא, לא,

שרון דינור:

את רוצה להציע רק אחד, אני אמרתי עצים,

לורה ורטון:

לפחות להחליף את,

ציפי רון:

לא,

לורה ורטון:

את ה - , מספר עצים, לא, שלושה הם כורתים שם,

שרון דינור:

א', זה מחוץ לחלקה, אבל בסדר בוא נגיד ש - 1, 2,

לורה ורטון:

1, 2, 3,

ציפי רון:

לא, פחות מחמישה עצים,

לורה ורטון:

אז זהו, כורתים שלושה שיוסיפו לפחות שלושה.

ציפי רון:

אני חושבת ש - 3 זה מעט מידי. אתם נורא רחמנים,

לורה ורטון:

אז כתוב לא פחות מ - .

ציפי רון:

אם זה שלושה,

שרון דינור:

אבל כן, אבל יש לה, לא, אבל יש לך אחד שהוא, זה בנוסף למה שהם כבר מציעים,

ציפי רון:

בנוסף לעץ שנשמר,

לורה ורטון:

כן,

שרון דינור:

אז יש לך כבר, לא, יש לך עוד שניים,

ציפי רון:

בנוסף לעץ הזה,

שרון דינור:

שניים,

ציפי רון:

בנוסף לעץ הקבוע לשימור.

לורה ורטון:

כן,

שרון דינור:

כן.

ציפי רון:

בנוסף,

לורה ורטון:

השימור (לא ברור).

שרון דינור:

טוב, זהו.

מורן בן זיו:

אנחנו באיחור,

לורה ורטון:

אוקי,

שרון דינור:

אז חנניה, בואו נעבור עליו זריז,

לורה ורטון:

חנניה, איזה עמוד?

שרון דינור:

חנניה זה מה שהתחלתי להגיד לכם, חנניה,

לורה ורטון:

5?

שרון דינור:

כן,

לורה ורטון:

עמוד 5, חנניה.

שרון דינור:

חנניה, זה פרויקט שיחסית קל, למה הוא קל? מציעים הריסה, אנחנו בסדר עם זה, הבניין צמוד לעמק רפאים, הבניין הוא בניין לא, לא מיוחד, רגע.

איציק שוויקי:

מה הוא לא מיוחד?

ציפי רון:

לשימור?

איציק שוויקי:

הוא לא לשימור?

שרון דינור:

הוא לא לשימור רגע, אני רוצה להראות לכם את התמונה, הוא לא לשימור, הוא, אבל מה יש לו, אלמנט אחד מאוד מאוד חשוב שזה הגדר של ה - , זה החומה, של בית הקברות הטמפלרי,

לורה ורטון:

רגע,

ציפי רון:

אוקי,

שרון דינור:

רגע, אני מנסה, אני לא חושבת שאני אצליח להיכנס אליו, אבל אולי,

איציק שוויקי:

הנה החומה,

ציפי רון:

הנה, הנה.

איציק שוויקי:

הבית הזה מדברים? זה,

עו"ד דני ליבמן:

לא, זה,

לורה ורטון:

זה שבפינה.

איציק שוויקי:

לא בפינה,

שרון דינור:

השני, זה כבר כן, זה סיפור אחר.

איציק שוויקי:

זה פה,

שרון דינור:

אז הוא,

איציק שוויקי:

זה ש - ,

עו"ד דני ליבמן:

ליד הקופת חולים,

שרון דינור:

הוא לדעתי כבר עבר ההתחדשות של בועז ביטמן,

עו"ד דני ליבמן:

זה היה קופת (לא ברור).

איציק שוויקי:

סרצ'יו גר שם, המשרד של סרצ'יו אדריכלים,

לורה ורטון:

גועל נפש,

איציק שוויקי:

הבניין היפה זה, את יודעת אנה, את מכירה את אנה. היא עובדת שם.

עו"ד דני ליבמן:

הייתי שם,

איציק שוויקי:

משה שפירא גם עבד שם.

שרון דינור:

אז בעצם ה - , התוכנית רגע אני אעבור אליה, זה בלי מידע. בוא נראה, הנה הרמוניקה, אני פותחת רגע. סתם כמה שיהיו לכם, כמה תמונות של איך שזה נראה, רגע. אתם רואים את הבניין קיים?

לורה ורטון:

זה הבניין קיים?

שרון דינור:

כן, אבל הנה הגדר הטמפלרית, שבחלק האחורי שלו, זה תמונות שקארין צילמה, תמיד היא בתזוזה, אז יש טשטוש קל. הנה,

איציק שוויקי:

הם צריכים רק להיזהר שלא יפילו, כי פעם הפילו אותה.

שרון דינור:

אז לא, אנחנו ביקשנו, נתנו הרבה הנחיות לנושא הזה, והדבר השני שנתנו זה הנחיות,

איציק שוויקי:

דרך אגב אני חושב שבקיר הזה יש שם את ה - , מצבות של הבית הקברות הטמפלרי שפינוי מתל – אביב לירושלים, את יודעת את זה?

שרון דינור:

לא,

איציק שוויקי:

הטמפלרים היה להם בית קברות בתל - אביב והיה אז בנו את שרונה, והעבירו את כל המצבות שלהם לירושלים. לפני שהם העבירו חלקם לקחו את זה ונתנו את זה לפסלים, ואומנים את כל המצבות, על מנת באבן, במקום, ואחר כך הביאו אותם לירושלים, והצמידו אותם לקיר.

שרון דינור:

אוקי, זה הרמוניקה מתוקנת שקיבלנו לדיון, אבל אני כן אגיד שבהרמוניקה הראשונה שקיבלנו, היה חיפוי אלומיניום טוטאלי,

לורה ורטון:

אויי לא,

שרון דינור:

על כל החזית הזאת,

ציפי רון:

לא יכול להיות,

שרון דינור:

ובגלל זה ביקשנו לתקן, והדבר, בעצם אני רציתי רגע שתסתכלו על הדמיה, אני חושבת שיהיה הכי קל לתאר, אז יש לנו, יש את כל ההנחיות שנתנו לגבי שמירה על הגדר, על החומה הטמפלרית, אני לא חושבת שצריך להוסיף, הוא גם אין לו התנגדות ל - , או משהו כזה. יש פה כמה נושאים ש - ,

לורה ורטון:

שנייה,

שרון דינור:

יש פה כמה נושאים שהתבאסנו שלא הצלחנו איתם, אחד זה זה שבבניין חדש לא הצלחנו לייצר כניסה נגישה מהרחוב, כלומר למה שלא יתכננו בבניין חדש ישר כניסה מהרחוב, למה צריך מעלית או מעלון, אתם רואים שיש פה בכניסה והוא הסביר לנו שזה בגלל רמפת החנייה שהוא לא מצליח אחרת להתמודד. דבר, שזה אולי הוא יכול להסביר לכם גם פה. המיקום של האשפה פה,

ציפי רון:

איפה?

שרון דינור:

כאן.

ציפי רון:

איפה?

לורה ורטון:

כמו שרצית,

שרון דינור:

המיקום של האשפה, הוא כלפי רחוב חנניה,

לורה ורטון:

זה במקום הבנק.

שרון דינור:

כאן, אוקי, הוא גם מאוד גבוה, וגם אני מזכירה שבמבנים חדשים, אנחנו מבקשים שהפתרון חנייה, יהיה בתוך הבניין, ולא הרחוב,

לורה ורטון:

כן,

שרון דינור:

בתוכנית השימור הכי מכובדת, או אחת המכובדות יותר שיש בעיר הזאת. אז זה הערה שנייה, הוא כמובן לא מסכים. ואת הצמצום חזית אלומיניום הוא כבר עשה, אולי אפילו הוא יראה לנו עכשיו

עוד שינויים שהוא עשה, זהו, אין לי הערות נוספות, אני מציעה שנעלה אותו, ושנשמע אותו, בוא נראה אם יש לי פה איזה משהו שחומר שהוא רוצה שאני אפתח,

מורו בן זיו:

כן, יש,

שרון דינור:

הנה, הנה, הנה המצגת שלו עולה. הנה, אז אתם רואים קודם כל הוא הוריד את החיפוי השחור שזה באמת אנחנו כותבים לו, הוא נראה הרבה יותר טוב,

ציפי רון:

נראי רגע את הבניין קיים, את יכולה להראות?

שרון דינור:

כן, כן, אני הראיתי לכם לפני שנייה,

ציפי רון:

נראי עוד הפעם. את הראית רק את החלק התחתון שלו, את העמודים, את לא הראית את כל הבניין,

שרון דינור:

את זה הראיתי לפני, את זה הראיתי לפני דקה, זה מה שיש שלי. זה מה שאמרתי שה - ,

ציפי רון:

זהו, ראינו את קומת החנייה כאילו.

שרון דינור:

הסטריט – ווי משום מה, הרכב של גוגל כנראה לא נכנס ממש מול החזית, אז יש לי רק מבט צידי עליו,

ציפי רון:

טוב, אז כנראה אין לך, בסדר.

שרון דינור:

אין לי, אולי עכשיו במצגת שלו אולי יש איזה משהו, כן, הנה הבניין,

ציפי רון:

הוא גבוה מידי? זאת אומרת יחסית למקום ולסביבה?

שרון דינור:

בוא נראה, האזור הזה הוא עד 5 קומות, והבנייה שהוא מציע 5 קומות. הנה, הנה תמונה טובה של החזית שביקשת.

איציק שוויקי:

כן, זה בנק לאומי שמה.

ציפי רון:

איפה להגיד שזה מלך היופי, לא.

איציק שוויקי:

יחסית חדש, יחסית.

שרון דינור:

אבל תראי איזה ריק, המצגת ריקה פה. ארז,

ארז קלפר:

שומעים אותי?

לורה ורטון:

כן,

שרון דינור:

אתה יכול אתה לשתף? כי המצגת ששלחת לי,

ארז קלפר:

אני אשמח, אני אשמח, אני לא רואה אבל כלום, אני לא רואה אתכם.

עו"ד דני ליבמן:

תיכף נסדר את זה.

מורן בן זיו:

אתה רואה עכשיו?

ארז קלפר:

אני רואה מסך כחול בלבד.

מורן בן זיו:

עכשיו?

ציפי רון:

הקודם.

ארז קלפר:

לא רואים כלום.

שרון דינור:

אנחנו שומעים אותך, אנחנו רואים את המצגת שלך, שזה הכי חשוב,

ארז קלפר:

אחרי שקיבלתי כאלה מחמאות, אני רוצה לראות את זיו פניכם היפה.

עו"ד דני ליבמן:

בסדר, נשלח לך בוואטסאפ תמונה.

מורן בן זיו:

אתה יכול להתחיל, ארז.

ארז קלפר:

טוב, מי נוכח רק? כי אני פשוט לא רואה אף אחד.

שרון דינור:

כולם,

עו"ד דני ליבמן:

כל מי שאתה מכיר פה.

שרון דינור:

כל החבר'ה הקבועים,

ארז קלפר:

אז בוקר טוב לכולם, כמעט צהריים טובים שלום לכולם, מה שלומכם? אני אציג ממש ממש בקצרה, עשינו על הפרויקט הזה איזה שהוא, עשינו תיאום, תיאום מסיבי עם קארין, ולאחריו, גם דיברנו עם שרון, אחרי שרוב הנושאים נפתרו, ואפילו עדכנו את ההדמיות, אז אני חושב שסך הכול הדברים פשוטים, במיוחד שמדובר בבניין שהוא לא לשימור, אלא רק ה - , המרקם הוא שימורי. אז אני ארוץ בקצרה, חנניה 4, אחד הבניינים הבודדים באזור שהוא לא לשימור, בניין חדש יחסית, לעומתו הרבה בניינים בסביבתו וממולו, הם בניינים לשימור לפי התוכנית הקיימת. רואים פה את המיקום שלו, הוא נמצא בדופן של בית הקברות הטמפלרי, יש לו באמת קיר, חומה משותפת, וככה יש לנו נושא של טיפול בחומה הזאתי בזה עסקנו, וגם הקונסטרוקטור שלנו חיים פינקלשטיין המנוסה, הוציא פרט מיוחד לשימור הקיר הזה, שחלילה לא ייפגע. אנחנו נמצאים בסמיכות לציר הרק"ל של עמק רפאים, וגם תיאמנו עם, עם צחי וילטזון ועם צוות רק"ל לגבי תוכנית אב לתחבורה. אנחנו נמצאים באזור כאמור פתוח, צמוד ל - , לברושים של, בית הקברות, מבחינת ה - , הייעודי קרקע אנחנו באזור מגורים מיוחד, ו - ,

לורה ורטון:

מה זה 4 מיוחד?

ארז קלפר:

4 מיוחד לפי תוכנית מתאר 62 מאפשר בינוי של 3 קומות ואחר כך שתיים,

שרון דינור:

לא, בתוכנית האב מציעה פה כבר 4, 5 קומות,

לורה ורטון:

אבל זה 6,

ארז קלפר:

זה כבר התוכנית המתקדמת יותר. בכל מקרה לעניינינו, רואים פה את המדידה של המגרש, מדובר במגרש יחסית קטן, 686 מטר, עם בינוי יחסית מסיבי בקומות המסד הקיימות, עם בנק שהפך להיות עכשיו בית חב"ד, וחנייה לבניין,

לורה ורטון:

דני, דני, שמעת?

עו"ד דני ליבמן:

הבנק,

לורה ורטון:

הבנק הפך להיות,

עו"ד דני ליבמן:

את הקופת חולים כללית השארתם שם.

לורה ורטון:

כן.

ארז קלפר:

אני לא זוכר, אני חושב שזה בית חב"ד כיום. פעם אחרונה שהייתי שם.

חיים כהן:

ראיתי שבתמונות היה בית חב"ד.

ארז קלפר:

כן, בכל מקרה זה פשוט מאוד מבחינת הפרויקט, וכמובן לחניות הם על הרחוב, עם גרם מדרגות שמעלה כלפי מעלה, בגלל ה - , נושא, שאני אציג עוד רגע, הבינוי למעלה המקורי, זה דירות של 82 ו - 68 מטר, של חלקן נבנו והתעבו בערבות השנים, בצורה חלקית חוקית, חלקית מאוד לא (לא ברור). רואים פה את היתר הבנייה הקיים שבו החניות במפלס הרחוב, רחוב חנניה, ויש בו חניות תת-קרקעיות ומחסנים, ומעל כמובן קומת המגורים הטיפוסית שחוזרת על עצמה פעמיים, יצרנו בעצם תמהיל דירות על בסיס המצב הקיים עם התוספות, הכול כמובן על בסיס תמהיל הזכויות של תמ"א/38, ויצרנו בעצם שלושה מפלסי חנניה, שהמפלס, אני אתחיל מהתחתון ביותר שהוא בעיקר למאגר מים ומחסנים, אבל החניות פה הם יחסית מאוד מאוד קומפקטיות, מאוד צפופות,

לורה ורטון:

כן,

ארז קלפר:

כדי לנצל היטב את הקרקע, ולתת את התמורה לדיירי, הדיירים בפרויקט. עם רמפה מאוד מאוד מדויקת וצפופה, אבל הדברים עובדים, עברו בחינה מדוקדקת, ותכנון של יועץ התנועה. אנחנו פה במרתף מינוס 1, רואים בעצם את הירידה של הרמפה, חניות על הדופן הזה, ירידת שורות ממ"ד וכן רמפה נוספת למרתפים הנוספים. נושא מאוד משמעותי שדובר עליו, זה נושא הפנייה לרחוב, הקישוריות של הבניין לרחוב, ופה הצגנו זה כבר שיפרנו את זה קצת בהדמיה, אבל הצגנו פתרון

שהיה מקובל על אגף תכנון שבו בעצם הנמכנו, את הגינה, הגינה שאתם רואים פה, זו גינה במפלס הרחוב, יצרנו עוד נסיגה קטנה לטובת צמחייה נטיעות חדשות לרחוב, ורק בגלל הבעיה של הגבהים, שזה בעיה שנובעת מהרמפה, מהחנייה, יצרנו בעצם יציאה מהדירה, לסוג של מרפסת קטנה, שאתם רואים אותה פה, וירידה דרכה לגינה,

לורה ורטון:

איפה ה - , איפה המרפסת? לא הבנתי.

ארז קלפר:

אתם רואים את הסימונים שאני מסמן בתוכנית?

לורה ורטון:

כן, כן,

ארז קלפר:

אז בכלל קשקושיה גם באדום פה,

לורה ורטון:

כן,

ארז קלפר:

זו המרפסת,

לורה ורטון:

אוקי,

ארז קלפר:

בעצם כאן אנחנו מגשרים עליו דרומה. אנחנו נאלצים לעלות פה מדרגות, שאגב הוא, ויתרנו על ה - , ויתרנו על זה לבקשת השימור, ויצרנו פה מדרגות הרבה הרבה יותר גדולות ורחבות, ואני מודה להם על ההערה הזאת, רואים את זה בהדמיה גם, רואים את זה בהדמיה, ובעצם אנחנו עולים לקומת כניסה, אנחנו לא יכולים להיכנס ישירות מהרחוב לכניסה כמו שזה היום אגב, בגלל שאנחנו צריכים להרוויח את גובה הרמפה שהיא מאוד מאוד צפופה, ויש לנו גם עמודת ממ"דים שתלויה פה מעל הרמפה באוויר. הבניין מאוד מאתגר, בגלל קווי הבניין, בגלל הנפחים בגלל הדיירים, בעיקר בגלל הדיירים, בגלל דירות התמורה, והיא הסכמה שלהם לא להיות נגישים. אז פה רואים בעצם את הפתרון שהצענו במפלס הקרקע, ואושר ע"י אמי ארבל, ואגף תכנון עיר. רואים פה בעצם קומה ראשונה שהיא די קומה טיפוסית, היא חוזרת על עצמה, אלה דירות התמורה, קומה שנייה זהה,

רואים 4 דירות בקומה, שתי הדירות הקדמיות הן דירות הבעלים, שתי הדירות האחוריות קצת לפט – אובר, זה דירות קטנות יותר. ורק בקומה הרביעית כבר יש לנו נסיגה יותר גדולה, כדי לקבל מרפסת יפה, ודירה אחת שמאחדת את שתי הדירות העורפיות. זה התכנון, יחסית בניין קטן ופשוט, יש לנו פה את קומת הגג, שבה רואים את קולטי השמש, ואת סידור המזגנים, וכמובן גם את ה - , חדר הגנרנטור, ש - , קיבלנו את ההערה להסיט אותו ולהדביק אותו לגרעין, ובכך למנוע הפרעה ויזואלית כלפי הרחוב,

לורה ורטון:

רגע, לגבי זה ראית את ההערה 14, של שימור, מבנה חדר גנרנטור במפלס גג יתוכנן במידות מינימאליות, וזה.

שרון דינור:

זה מה שהוא מראה,

ארז קלפר:

זה מה שאני מראה עכשיו בדיוק מה עשינו. כל ההערות שהצלחנו ליישם, יישמנו, ו - , והראינו. מבחינת חתכים, פה אנחנו רואים את החתך של הבניין, זה באמת אנחנו מרוויחים גובה מסוים ו - , באזור היותר שמן של הרמפה, שדרך אגב עכשיו מנסים להכניס לפה חדר טרפו, אני לא יודע איך זה אמור להיכנס, אבל זה הרעיון החדש. ורואים פה את הקיר לשימור שאגב סיכמתי עם שרון, שכדי לשמר את הקיר ולא, ולא לייצר בינוי כנגדו, אנחנו ניצר פה דירוג של מסלעה, כמו שאתם רואים את הסימון שלי, כדי שנחשוף ככל הניתן את החומה הזאתי, ולא נקבור אותה מתחת לגינה. הוצאנו את זה איזה גם פרט של המהנדס. פה אנחנו מציגים בעצם את הבליטה של הממ"דים, עמודת הממ"דים,

איציק שוויקי:

משקל,

ארז קלפר:

מעל הרמפה, רואים פה את הכניסה המאוד מצומצמת לרמפה, שהכול נובע, הכול צפוף פה ו - , מורכב ועדין ו - , ומאתגר. חתך נוסף, חתך, חזית קדמית עם חתך של החנייה, שבה רואים את הפתרון של הגדר המונמכת, כמו כל הרחוב, והצמחייה והנטיעות החדשות במפלס הרחוב. חזית נוספת לעורף, שעוד צריכה טיפול הגדר המערבית שכמובן אנחנו משמרים אותה כהווייתה, ומבקשים לחשוף אותה ככל הניתן. זהו, מבטי תלת – מימד שעוד צריכים קצת עיבוד ויזואלי, ו - , זה הכול, זה הפרויקט.

שרון דינור:

שאלות מהקהל?

ארז קלפר:

רק אני מדגיש פה, אנחנו יצרנו פה איזה שהוא התעגלות כזאתי אם אתם רואים, עם צמחייה ואדניות באזור החנייה, במקום (לא ברור) חניית אופניים שתוכננה פה מלכתחילה על יועץ, ע"י יועץ התנועה, יצרנו פה גדר נמוכה, יותר נמוכה דרך אגב, עזבו, שזה לא נכון, זה רק בשביל ההדמיה. אבל אנחנו יותר נמוכים, ואנחנו שומרים על המפלס הנמוך של הגדר היפה, גדר האבן, ומייצרים מעקה עליון זו המרפסת האמורה שממנה יורדים לגינה, וגם כל המערכות הם בתוך הבניין פנימה, ולא בולטים כלפי חוץ, זאת אומרת נכנסים פה לסמטה קטנה, והאשפה היא מתחת היא פה, ולא כלפי הרחוב. אז במובן הזה שימרנו ודאגנו לרחוב, למלוא הדרו ויופיו ירושלים.

ציפי רון:

יש פה עדיין גדר שהיא יותר גבוה מבן אדם.

לורה ורטון:

כן, מה גובה הגדר?

שרון דינור:

זה לא שלו,

ארז קלפר:

יש פה גדר אבן נמוכה, וגדר מתכת שאמורה,

איציק שוויקי:

אבל זה של הבניין הבא.

ציפי רון:

גדר מתכת ש - ,

שרון דינור:

את הגדר מתכת אי-אפשר להנמיך קצת?

ארז קלפר:

זה כל, הכול פה יחסית מאוד נמוך, גם גדר האבן, וגם גדר המתכת, אבל אני חייב לסגור איכשהו את הנושא הזה, כי יש לי גם מעלון מצד ימין, וגם אשפה מצד שמאל.

איציק שוויקי:

למה אתה מצמיד את הגינה לדירה, ואז אם אתה לא מצמיד אותה, אתה לא צריך לשים לה גדר, אתה צריך לשים עצים,

ארז קלפר:

אין לי פריבילגיה זה דירת דייר קיים, אין לי פריבילגיה, אני חייב להחזיר לו את זה,

איציק שוויקי:

אבל הבנק שם, איזה דירת גן? זה הכול בנק.

ארז קלפר:

בגלל ש - , במסגרת ההסכמים, אני ליוויתי גם את היזם הקודם, היה פה יזם בשם (לא ברור) אורורה שסגר הסכמים לצערי מאוד בעייתיים מול הדיירים, ולא הצליח לעמוד בהם, ועזב את הפרויקט, וה - אס.איי שירשו את הפרויקט, לקחו על עצמם את אותם ההתחייבויות, בהעדר ברירה, כי יש פה דיירים מאתגרים מאוד, בוא נגיד את זה בלשון העדינה, ויש ההתחייבויות פה, הפרויקט הזה כבר למעלה משנתיים וחצי ימים בדיונים, לא מצליח להתקיים, בגלל אי - הסכמות.

איציק שוויקי:

אני גם חושב שאתה שם את האבנים שדיברת על לשים אבנים מול הגדר ההיסטורית, יש בעיה, כי הלחץ של האבן הוא כבד, הוא הדחיק את ה - , את החומה, עדיף היה לשים,

ארז קלפר:

אז הוצאנו בשביל זה פרט, הוצאנו פה בשביל זה איזה פרט שמהנדס מאוד מאוד בכיר ומנוסה בשם חיים פינקלשטיין שאנחנו לא מתקרבים ל - , לגדר, יש לנו ניתוק ברור, של 30, 40 ס"מ מהגדר, ואין שום קרבה לחומה הקיימת.

לורה ורטון:

אפשר להסביר מה זה בקומה העליונה מין, לא יודעת, מה זה מרפסת? מה זה?

איציק שוויקי:

זה לסוכה,

ארז קלפר:

זה פרגולה לסוכה,

איציק שוויקי:

זה פרגולה לסוכה,

לורה ורטון:

זה מה?

איציק שוויקי:

זה פרגולה לסוכה,

לורה ורטון:

פרגולה לסוכה. כן,

ארז קלפר:

נכון,

יוחנן וייצמן:

הוא עשה סוכות יפה, בכל הקומות,

ארז קלפר:

כל הקומות סוכות, אין דירה בלי סוכה.

יוחנן וייצמן:

מאוד יפה.

איציק שוויקי:

זה אמריקאיים דתיים.

לורה ורטון:

וזה זאת אומרת, כי זה, עוד שאלה, זה נראה כמו יותר מ – 5 קומות, זה נראה כמו 6 קומות לפחות, באזור הזה אמור להיות 3, 4,

ציפי רון:

(לא ברור) של 6 קומות,

יוחנן וייצמן:

למה? האזור הזה,

שרון דינור:

למה? הוא עושה 5, האזור אמור להיות 5, 4, 5 קומות,

לורה ורטון:

כן,

שרון דינור:

יש קומות של,

ציפי רון:

אתם רואים את האנשים עומדים שם ברחוב?

ארז קלפר:

פעם אחרונה שאני ספרתי ראיתי 5 קומות, לא יודע איך ראיתם 6 קומות,

ציפי רון:

1, 2,

איציק שוויקי:

יש חצי קומות, חצי קומה, יש חצי קומה,

ציפי רון:

6 קומות,

איציק שוויקי:

יש פה חצי קומה,

ציפי רון:

יש פה קומת מגורים,

לורה ורטון:

יש עוד חצי קומה למעלה,

ציפי רון:

שאתה רואה שם בן אדם עם החולצה הכחולה עומד,

לורה ורטון:

חצי קומה למעלה, או,

איציק שוויקי:

למה אתה לא בונה בקו אפס? כאילו, מוריד את הבית,

עו"ד דני ליבמן:

אבל יש כללים, איפה,

ציפי רון:

מה פתאום בקו אפס, מה פתאום,

איציק שוויקי:

לא, הגובה,

שרון דינור:

הוא שואל למה לא קו אפס, אלא למה לא ב – 00, את זה הוא הסביר את העניין של הרמפה,

איציק שוויקי:

זה מה שהבנתי 00, למה הוא 00, למה אתה לא יורד ל – 00?

ארז קלפר:

אני אסביר שוב, יש לי פה מגרז מאוד מאוד מצומצם,

שרון דינור:

כן,

ארז קלפר:

אנחנו חישבנו את הרמפה בצורה מקסימאלית, אוקי, אני אראה את זה כבר, וברמפה הזאתי שרואים אותה פה, הגענו עד לפה וזה רדיוס הסיבוב המינימאלי שיש לנו, והכול נקבע לפי הדבר הזה, ואני צריך גם להיכנס לחנייה איכשהו ויש לי עוד ממ"דים שאין לי דרך אחרת למקם אותם. אז למעשה מה שקיים היום, זה המדרגות עלייה למפלס הכניסה זה שימרנו אותם בדיוק כדי להגיע לגובה המינימאלי, אם לא יהיה לי את המדרגות האלה, אני אצטרך להנמיך למעשה את כל המפלס הזה, ולא יהיה לי חנייה, פשוט לא יהיה לי חנייה, כי לא נכנס לי, שיפועים שמצליחים להיכנס לגובה הזה, אני מרוויח את הגובה הזה, עם באמצעות העובדה שאנחנו משמרים את המפלס הקיים, הגובה יותר.

לורה ורטון:

זאת אומרת אתה הולך מאחורה קדימה בעצם מה - , מהסוף של החנייה קדימה,

ארז קלפר:

מה?

לורה ורטון:

טוב, הבנתי. בסדר.

איציק שוויקי:

הוא מנצל את ה - ,

לורה ורטון:

זאת אומרת אתה מיישר עם ה - , מה שצריך כדי לאפשר אותה.

ארז קלפר:

אנחנו העדפנו לא לעשות מעלית רכב, אלא לעשות חנייה קונבנציונאלית, ולא להתחיל להכניס שם (לא ברור) של מעליות רכב ולכלוכים לרחוב, שהוא מאוד עדין, ומאוד יפה, וככה אנחנו מעלימים הכול ומקבלים את זה בצורה מאוד אסתטית.

לורה ורטון:

הבנתי, ומה זה התוספת למעלה של ה - ?

ארז קלפר:

זה?

לורה ורטון:

נראה כמו חצי קומה, זאת אומרת,

ארז קלפר:

חדר על הגג וגנראטור.

לורה ורטון:

זה מה?

ארז קלפר:

חדר על הגג יציאה לגנראטור.

איציק שוויקי:

אמרנו שהגנראטור למטה, לא?

לורה ורטון:

כן, אבל למה זה יש,

ארז קלפר:

אין מקום להכניס את הגנראטור, אין מקום להכניס את הגנראטור למטה, בדקנו את זה, בגלל שיש דרישה של חברת חשמל לעשות פה חדר טרפו, ומעבר לזה חפרנו כבר זה אנחנו על הסף הכלכלי, כי חפרנו שלושה מפלסי חנייה, ומעבר לזה צריך להעביר את האוורור, את הצינור פליטה של ה - , גנראטור, ואנחנו מציעים לעשות את זה בגרעין הקיים, הכול מאוד מאוד צפוף, אני כבר אני אראה לכם, מאוד מאוד צפוף, מערכות בקושי נכנסות לנו, תראו זה הגרעין הקיים, שום דבר לא עובר פה, וגם כל היועצים ביקשו עוד אזורים, ועוד עבודות, אין לא נכנס לנו, פשוט לא נכנס לנו.

ציפי רון:

אתה יכול להראות רגע את הקונטור את הבניין המוצע על גבי המגרש?

ארז קלפר:

בטח,

איציק שוויקי:

הוא כמעט בנה את הכול,

ציפי רון:

כאן, כאן, עם קו המגרש,

איציק שוויקי:

אין כמעט אדמה. כמעט אין,

יוחנן וייצמן:

בסדר, אבל זה קווי התמ"א,

איציק שוויקי:

בכל התכסית,

ציפי רון:

כן, אבל זה, אבל לא נשאר גינה בכלל.

ארז קלפר:

אנחנו בונים בתוך קווי בניין,

יוחנן וייצמן:

כן,

ארז קלפר:

כפי שמתיר לנו ה - , התמ"א, ו - , נשארות גינות קטנות יחסית, נכון.

איציק שוויקי:

(לא ברור) פרטי,

ציפי רון:

נשאר אזור לחלחול? לא נשאר פה.

איציק שוויקי:

ואז לרצף אותה, בכל מקרה השכן (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

אז תבקש (לא ברור),

איציק שוויקי:

הוא הצמיד, אין מה לעשות, הוא אמר יש הסכמים, שאלתי אותו למה שהוא על הגינה, במקום לשים עצים, יש הסכמים,

יוחנן וייצמן:

זה תמ"א/2 מה, זה,

איציק שוויקי:

הוא רוצה גינה לעשות על – האש השכן,

לורה ורטון:

אפשר לחזור ל - ,

ציפי רון:

בעיה, בעיה,

שרון דינור:

הדמיה?

לורה ורטון:

בחזית, אנחנו רואים בחזית מקומות שוב אולי אני פספסתי משהו, אבל עדיין לא מבינה את ה - , לא לפי היגיון, זאת אומרת הקומה עליונה, חוץ מהעניין של המבנה של הגנראטור, היא מאוד גבוהה. מה? למה היא,

ארז קלפר:

הקומה העליונה, הקומה העליונה היא קומה בדיוק כמו כל יתר הקומות, אין לה שום גובה נוסף, פשוט החלטנו ברמה העיצובית שבמקום לעשות כל מיני רפפות, או מתכות, או כל מיני מסגרות מכוערות, להמשיך את קונטור הבניין באבן, קצת יותר יקר, אבל הרבה יותר אסתטי, ולהחביא את כל המערכות שלא רואים אותם, אין להם שום נראות מהרחוב, זה הכול, לכן זה נראה כאילו זה קומה גבוה,

יוחנן וייצמן:

תעשה חוקי,

לורה ורטון:

אז זה בעצם רק, זה לא חלק מהדירה העליונה אלא,

ארז קלפר:

לא, לא,

לורה ורטון:

יש שם,

ארז קלפר:

זה מעקה גג בלבד, מעקה גג בלבד.

לורה ורטון:

הבנתי אוקי. יש עוד שאלות פה? הערות?

ציפי רון:

יש לי שאלות למחלקה אחר כך,

לורה ורטון:

אוקי, טוב תודה רבה לך.

ארז קלפר:

תודה לכם.

לורה ורטון:

נכנסים לדיון פנימי. תודה.

ארז קלפר:

כל טוב, להתראות.

לורה ורטון:

תודה רבה.

איציק שוויקי:

מנהלת בנק אמרו (לא ברור).

ציפי רון:

יש לי שאלה,

לורה ורטון:

כן, מה?

ציפי רון:

מתחילים את הדיון או ש - ?

יוחנן וייצמן:

כן,

לורה ורטון:

כן,

יוחנן וייצמן:

כן, אפשר. אם את מצליחה לדבר בפה מלא,

ציפי רון:

אני לא רוצה,

איציק שוויקי:

רגע, מה,

ציפי רון:

עדיין.

יוחנן וייצמן:

אז שמישהו אחד ידבר.

לורה ורטון:

כן,

ציפי רון:

מי שאוכל בדרך כלל מדבר אחר כך.

לורה ורטון:

האמת היא שקיבלתי תשובה,

איציק שוויקי:

במקום שהוא יגיע ויתחיל מ – 00, הוא לא יכול, אבל יש לו את הבניין, מראש, מראש בנק לאומי
בנה את המדרגות האלו, זאת אומרת,

יוחנן וייצמן:

נו, אז מה? זה לא לשימור,

איציק שוויקי:

לא לשימור, הבנק הזה לא לשימור בכלל,

ציפי רון:

אולי (לא ברור).

לורה ורטון:

מה?

ציפי רון:

אולי את מה שאני מתלוננת.

לורה ורטון:

אולי בינתיים לא,

איציק שוויקי:

זה הבעיה הכי גדולה, אין עצים, זה שכונה, מושבה גרמנית זה שכונה שנבנית עם עצים, גדרות,

יוחנן וייצמן:

אני מסכים עם שוויקי בנושא הצמדה של החצרות אני חושב ש - ,

לורה ורטון:

שמה?

יוחנן וייצמן:

כמו בתיקים הקודמים.

איציק שוויקי:

אם אני מצמיד את זה, אין גינה. אין עצים, אין גינה, אין כלום, כאילו הוא יעשה איזה רחבה, וישם שם כיסאות ויעשה על – האש. עכשיו,

יוחנן וייצמן:

זה לא תקני שמה היום,

איציק שוויקי:

עכשיו, עכשיו הדירה הזאת אין דירה בקומת קרקע, כי יש בנק, בשביל הלמעלה, הוא רוצה את ה - ,
הגינה, עשו הסכמים. עכשיו היה,

שרון דינור:

רציתי להראות לכם את המצב הקיים של העצים,

יוחנן וייצמן:

כן,

איציק שוויקי:

אין, לא יהיו כלום.

שרון דינור:

לא, יש אולי איזה שניים, האחרים הם על הגבול של ה - ,

איציק שוויקי:

כן, אבל גם את לא יכולה, גם איפה שהגדר ההיסטורית, את לא יכולה לנטוע עצים, למה השורשים של העץ.

יוחנן וייצמן:

לא, ברור, הצד ההוא לא,

איציק שוויקי:

ישברו את ה - , ישברו את הזה, פשוט. העצים השורשים שלהם בלי עין הרע,

לורה ורטון:

כן, השורשים ישברו את ה - ,

איציק שוויקי:

כן, יורידו את הגינה הזאת, את הגדר, אז יש בעיה, אי-אפשר לשתול עצים.

ציפי רון:

אבל הבנייה החדשה גם תזעזע אותה פשוט,

איציק שוויקי:

כן, אבל מה שקורה הוא משתמש לפי, כל התכסית, הוא בונה על כל התכסית זה גינה, וגם אין עצים, כי הוא נותן את ה - ,

יוחנן וייצמן:

את כתבת גם כן, הם למעשה, מה שהם העלו פה, טובת ציפי רון, את הנושא של ה - , של החצי קומה הזה, שיש של המדרגות, כל הבניין הזה לא נגיש, הוא עושה עליו מעלון בשביל שהוא יהיה נגיש, יש פה איזה משהו קצת של אילוצים שלא היה צריך להיות בבניין חדש,

איציק שוויקי:

נכון,

יוחנן וייצמן:

זה תמ"א/2, זה לא תמ"א/1.

איציק שוויקי:

הוא לא רוצה לחפור עוד חצי מטר. כי הוא רוצה לחפור חצי מטר?

יוחנן וייצמן:

לא, בוודאי,

לורה ורטון:

הבעיה היא עם החריגה,

יוחנן וייצמן:

לא, זה שיפוע מידי קשה, הוא לא יכול שהמכוניות ירדו לו כמו,

לורה ורטון:

הבעיה עם הגישה של ה - ,

יוחנן וייצמן:

45% זווית.

לורה ורטון:

ככה הבנתי ממנו, שהבעיה עם הקווים,

יוחנן וייצמן:

מה אנחנו עושים?

לורה ורטון:

שהוא מיישר את זה ככה,

יוחנן וייצמן:

הוא העלה טענה צודקת, אבל לא, אתם כתבתם,

איציק שוויקי:

כל רחוב מוריד חנייה שבונה בית,

יוחנן וייצמן:

כן,

איציק שוויקי:

הוא יורד לחנייה, הוא ממלא את הבית בחצי מטר?

יוחנן וייצמן:

זה גם נכון.

איציק שוויקי:

מה? אני לא מכיר דבר כזה, מי שיוורד לחנייה, אני לא מכיר דבר, שהוא מעלה את הבית חצי מטר, מטר וחצי בשביל להוריד את האוטו,

יוחנן וייצמן:

שלום, ישראל.

איציק שוויקי:

אני לא מכיר את זה, תגיד לי, אני הייתי פה בוועדה הזאת, 25 שנה, אני לא מכיר סיפור כזה. טענה כזאת, אתה מכיר טענה כזאת?

עו"ד דני ליבמן:

ש - ?

לורה ורטון:

שיש (לא ברור),

איציק שוויקי:

שאני מרים אתה בית מטר וחצי בגלל של השיפוע של החנייה?

עו"ד דני ליבמן:

תראה, אני לא, צריך לשאול מהנדס חניות,

איציק שוויקי:

לא, אתה מכיר את זה שהיה לנו מקרה כזה?

עו"ד דני ליבמן:

אני לא זוכר,

איציק שוויקי:

זה מה שהוא אמר עכשיו. אני,

עו"ד דני ליבמן:

אבל יש, יש,

איציק שוויקי:

אני לא חושב שזה נכון,

עו"ד דני ליבמן:

אבל יש,

איציק שוויקי:

זה טענה לא (לא ברור).

עו"ד דני ליבמן:

אבל יש בתקנות,

לורה ורטון:

של מקום,

עו"ד דני ליבמן:

גובה מסוים,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

שרון דינור:

אבל הוא השאיר את ה - ,

איציק שוויקי:

אני לא מכיר ב - ,

עו"ד דני ליבמן:

שזה לא נחשב קומה, אני חושב שזה,

איציק שוויקי:

לא, אני לא מדבר, הוא הרים את הבית, את הבית,

עו"ד דני ליבמן:

כן, הוא הרים את הבית,

איציק שוויקי:

לא, הבית נמצא בגובה כזה. כרגע הבית נמצא בגובה כזה, כי הבית בנק לאומי אתה עולה אליו במדרגות, אני מכיר את הבנק הזה.

עו"ד דני ליבמן:

כן,

איציק שוויקי:

יש שם כבש גם, בסדר? אז הבית נמצא בנקודה הזאת, אז הוא המשיך לבנות אותו, בנקודת ה - 00.

שרון דינור:

יש משהו שאני צריכה להוסיף לחוות הדעת למעט? כתבתי את הנושא שוייצמן אמר עכשיו,

איציק שוויקי:

וייצמן,

שרון דינור:

חצרות כלפי רחוב,

יוחנן וייצמן:

שנייה אחת, מה?

ציפי רון:

אני רוצה להגיד,

שרון דינור:

שאלתי אם יש עוד משהו שאני צריכה להוסיף בחוות דעת,

ציפי רון:

כן,

שרון דינור:

מה שאתה עכשיו,

ציפי רון:

כן, אני רוצה להגיד משהו על התוכנית הזאת,

יוחנן וייצמן:

כנראה שאת יכולה להוריד. מיד תראי לי,

שרון דינור:

מה?

לורה ורטון:

את מה להוריד?

שרון דינור:

הנה את זה אני משאירה,

עו"ד דני ליבמן:

מה שאת אומרת, את מתכוונת לא להצמיד לדירות.

איציק שוויקי:

אין להצמיד לדירות,

עו"ד דני ליבמן:

לדירות תכתבי,

איציק שוויקי:

לדירות, לדירות.

שרון דינור:

בסדר. שמעתי,

איציק שוויקי:

(לא ברור) הפיצול.

יוחנן וייצמן:

עכשיו באמת הוא טען, השאלה אם הוא באמת הטענה שלו בנושא הגבהה של החצי הקומה,

איציק שוויקי:

אני לא מכיר את זה,

יוחנן וייצמן:

היא צודקת או לא?

שרון דינור:

אני חושבת שהיא צודקת.

איציק שוויקי:

איך את חושבת? את מכירה מקרה כזה?

שרון דינור:

להסתכל, כן, אני מכירה עוד מקרים כאלה,

איציק שוויקי:

כן?

שרון דינור:

כן, אמרנו יש את החנייה,

ציפי רון:

אהבתי מאוד את סעיף 10,

איציק שוויקי:

לא, אם את מכירה,

ציפי רון:

יש להם כן בחתך מפלס תיק רק מרתף, עבור גן ירוק לאדמה גננית בחצר קדמית, בחזית האחורית. תראו, מותר לי להגיד משהו?

לורה ורטון:

כן, שכתבת,

ציפי רון:

אני חושבת, אני נורא נזהרת עכשיו במילים שלי, אני חושבת ש - , אולי הגודל (לא ברור), כשאני מסתכלת על ה - , תמ"א/2/38 של ההריסה הזאת, אני רואה, אני חושבת שצריך טוב טוב לשקול לטובת העיר. אני חושבת שהשיטה, תוספות בנייה וכן הלאה, היא מנוגדת לעניין הזה למקום הזה, (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

אמרתי לך, זה רק להתמודד לכנסת,

ציפי רון:

שנייה, אני חושבת שהתוכנית הזאת לוקחת כמעט עד קו אפס וכאילו,

יוחנן וייצמן:

זה הזכויות שיש לו מכוח תוכנית מתאר ארצית,

ציפי רון:

היא לא מתאימה לסביבה שלה,

יוחנן וייצמן:

את תוקעת עוד כמה חודשים, אבל כן,

ציפי רון:

היא לא מתאימה לסביבה, היא לא מתאימה לשכונה לשימור, היא לא מתאימה לשכונות הקרובה, זה,

איציק שוויקי:

הנה (לא ברור),

ציפי רון:

אין במקום ירק, אין במקום, רגע איציק, אל תפריע לי. אין במקום ירק, אין במקום עץ, אין ב - , זה משהו נורא.

יוחנן וייצמן:

אז מה נעשה? אבל זה גדול עלינו.

ציפי רון:

אני לא יודעת, זה צריך להעלות לדיון, יכול להיות, שבמקרים מסוימים, צריך למצוא דרך אחרת, זה לא יכול להיות, שאותה דרך סטנדרטית של הריסה ותוספות כדי להצדיק את זה, מעל מגרש כזה שלא מתאים. לא המיקום, לא השכונה, לא הסביבה,

יוחנן וייצמן:

כמה (לא ברור) יש שם היום?

שרון דינור:

אני אגיד לכם, זה רשמתי לי,

ציפי רון:

אני לא יודעת בכנות,

שרון דינור:

9 דירות.

ציפי רון:

הוא עשה את מה שהוא יכול,

שרון דינור:

4 בסך הכול,

יוחנן וייצמן:

איך אפשר?

ציפי רון:

אין לי תלונות לאדריכל,

יוחנן וייצמן:

אבל אין פה, זה לא אדריכל, יש 9,

ציפי רון:

אני אומרת (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

יש את חוק החיזוק,

ציפי רון:

אני אומרת שזה לא (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

התוספת פה היא מידתית מינוס, סליחה איך שאני אומר את זה,

ציפי רון:

אז יכול להיות שיש מקום שצריך להגיד פה רק חיזוק, פה לא הולך תמ"א/38/2 של הריסה מלאה,

יוחנן וייצמן:

אז בשביל זה,

שרון דינור:

אני גם חושבת שבחיזוק, תמיד התוצאה יותר טובה,

ציפי רון:

לא, לא, אני לא יודעת,

יוחנן וייצמן:

אז היית מקבלת ממ"דים שבולטים לאיזה, לכמו (לא ברור), נו, באמת.

שרון דינור:

תראו, תראו, העץ,

יוחנן וייצמן:

הרבה יותר אנושי,

ציפי רון:

אבל אין כלום, אנחנו הופכים להיות מדבר אורבאני, אין, מה זה, זה לא מתאים לא לסביבה, ולא לשכונה.

שרון דינור:

אבל מצב נכנס שלו, זה שונה, יש לו איזה, מגרש כזה.

ציפי רון:

לדעתי צריך לעשות חשיבה לעניין הזה, צריך לנסות למצוא עוד פטנטים, זה לא יכול להיות ככה. אנחנו, אנחנו מאבדים את העיר, אנחנו מאבדים את (לא ברור) של העיר.

איציק שוויקי:

זה שכונה היסטורית,

שרון דינור:

אני פותחת את הסקר עצים,

יוחנן וייצמן:

אני דרך אגב, אני מסכים איתו, את כתבת בסעיף 5, יש להנמיך ככל הניתן מה ששוויקי דיבר קודם, אני מסכים איתו שזה רמפה, וזה הרבה יותר טוב מ - , מתקן חנייה,

שרון דינור:

עם מי אתה מסכים?

יוחנן וייצמן:

עם האדריכל,

ציפי רון:

זה לא (לא ברור),

שרון דינור:

אמרתי לו,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

ככל הניתן, אני אומרת שאני חושבת שהוא, אני השתכנעתי,

יוחנן וייצמן:

מצד שני זה, יש פה בסוף, התוצאה הסופית היא סוג של 5.5 קומות באזור של 4,

ציפי רון:

(לא ברור)

שרון דינור:

נכון, באזור של 4, או 5, ע"פ תוכנית המושבות.

יוחנן וייצמן:

כן, אם זה 5 במושבות, הוא קיבל רק 5.5,

שרון דינור:

זה מה שאני אמרתי, זה לא,

יוחנן וייצמן:

זה לא הוגן,

שרון דינור:

מה?

יוחנן וייצמן:

אז אפשר להשאיר את זה,

ציפי רון:

לא, וברחוב אתה הולך, מול חומה.

יוחנן וייצמן:

אבל אין פה חומה, למה שיהיה חומה?

ציפי רון:

זה יהיה חומה, כי הבטיחו לבן אדם איזה קרקע,

יוחנן וייצמן:

כן, אז ביקשנו להוריד את זה,

ציפי רון:

כן בטח, אז הוא יגיד שזה לא כדאי לו, זה לא משתלם לו,

יוחנן וייצמן:

עכשיו תשמעי, זה לא ידפוק לו את התמ"א, בוא נירגע,

ציפי רון:

זה דופק לנו את כל הסביבה,

יוחנן וייצמן:

לא, אני אומר החצר,

ציפי רון:

החצר הקדמית,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) של החצר הקדמית הזאתי, אם, הוועדות הלאה יקבלו את ההמלצה שלנו, לא לדפוק לו את התמ"א. הוא צריך לדבר עם איזה שכן.

ציפי רון:

אבל,

איציק שוויקי:

תיתן לו פיצוי, אל תדאג.

יוחנן וייצמן:

שוב, אם זה היה תמ"א/1 אני הייתי הולך איתו, כי בתמ"א/1 בסוף, הבן אדם נשאר בדירה שלו. בתמ"א/1 לבוא ולהגיד, אני הבטחתי את זה למישהו, ולכן אל תתנו לי, זה קצת, קצת קצת לא לעניין,

עו"ד דני ליבמן:

גם בתמ"א/2 יש הבטחות.

ציפי רון:

זה כל הבעיה פה,

יוחנן וייצמן:

לא, כן, אבל מה אתה מבטיח על חשבוני,

עו"ד דני ליבמן:

נכון,

יוחנן וייצמן:

זה על חשבון הציבור בסוף, הנושא הזה של החצרות הצמודות לחזיתות, אנחנו באמת באמת לא אוהבים אותם.

עו"ד דני ליבמן:

השאלה אם אפשר לפקח על זה.

ציפי רון:

אני חושבת שיש כאן כובד ולחץ מיותרים על השכונה הזאת, על הרחוב הקטן הזה,

יוחנן וייצמן:

זה לא ילד,

שרון דינור:

אגב הוא מטר מרכבת קלה, באמת, מטר מרכבת קלה, אם אתם רוצים לתת לו פטור, אפשר להוריד לו את החצי קומה, ומוותרים את ה - , זה יהיה,

יוחנן וייצמן:

אני מוכן,

ציפי רון:

זה רחוב, זה רחוב קטנטן,

יוחנן וייצמן:

פטור מוחלט או פטור חלקי.

שרון דינור:

לא, אם היינו נותנים לו פטור מוחלט או חלקי, אני לא יודעת את החלקי היה משפיע,

יוחנן וייצמן:

פטור מוחלט לא ילך באזור הזה, זה סתם רשעות.

שרון דינור:

אז חלקי, אני לא רואה איך הוא נותן, עדיין אני אצטרך רמפה גם בשביל חלקי.

איציק שוויקי:

אנשים הולכים לחנייה,

לורה ורטון:

אני חושבת ש - ,

איציק שוויקי:

חנייה זה כמו דירה.

יוחנן וייצמן:

אני, כמה שאני נגד חניות, ואני מבחינתי הייתי מוריד את כל החניות בעיר, אבל,

ציפי רון:

אנחנו לא יכולים לוותר להם,

יוחנן וייצמן:

להוריד פה 9 חניות, להוריד פה את החניות זה מוזר.

ציפי רון:

אנחנו לא יכולים לבטל,

יוחנן וייצמן:

לא הגיוני,

ציפי רון:

לא, לא יכולים לבטל את החנייה, לא יכולים לבטל,

לורה ורטון:

כן, זה לא שהם,

איציק שוויקי:

זה קל,

דובר לא מזוהה:

מוסיפים הרבה דיירים,

איציק שוויקי:

אפשר (לא ברור). קר לי פתאום יותר מידי.

ציפי רון:

אני אומרת,

יוחנן וייצמן:

לא אכלת מספיק חריף, תני לו חריף.

איציק שוויקי:

לא, לא, נהיה לי (לא ברור).

עו"ד דני ליבמן:

שרון גם (לא ברור),

שרון דינור:

רגע,

ציפי רון:

שרון ואני אוכלות את החרף. אני רק רוצה להגיד,

יוחנן וייצמן:

ואחרי זה תגידו שאתם אשכנזים, בסדר.

איציק שוויקי:

אני לא אוכל חריף, ואני ספרדי.

ציפי רון:

אני לא מתביישת שאני אוכלת,

יוחנן וייצמן:

אני גם,

ציפי רון:

חריף. אני רק רוצה להגיד, למען הסדר החריפות, מה שנקרא, שמישהו צריך לקחת וליזום דיון על הנושא הזה של תמ"א/38/2, מה המחיר או לא מחיר, איפה כן איפה לא, לא בכל,

יוחנן וייצמן:

לא משנה, זה כמה חודשים,

ציפי רון:

מה המחיר, יש לנו,

שרון דינור:

את יודעת שהיא מסתיימת התמ"א.

יוחנן וייצמן:

כמה חודשים, במאי אין אותה.

שרון דינור:

במאי אין יותר תמ"א.

ציפי רון:

במאי תהיה פה מפולת?

יוחנן וייצמן:

אז תהיה, יהיה את חוק שקד, שהוא יותר מתמ"א.

לורה ורטון:

מי שיספיק,

שרון דינור:

אני לא יודעת מה יהיה פה,

יוחנן וייצמן:

רגע, אם הוא היה הולך לחוק שקד, (לא ברור),

ציפי רון:

יהיה יותר חזק.

שרון דינור:

אני לא יודעת מה הוא היה מבקש, אני לא יודעת מה הוא היה מקבל,

ציפי רון:

זה יהיה יותר חזק.

שרון דינור:

מה שאומר יואל אבן, זה שאנחנו ממשיכים בהתאם למדיניות, כאילו לא ממשיכים, זה מה שהוא אומר, אבל מה אתם תחליט, אני לא יודעת, אני יודעת מה אני אמליץ, אני לא יודעת מה אתם, זה יהיה אחריות על הוועדה, איך אומרים?

יוחנן וייצמן:

הוועדה רוצה לעשות מדיניות, לא בטוח ש - ,

שרון דינור:

(לא ברור),

יוחנן וייצמן:

הוועדה, הוועדה רוצה לעשות מדיניות, ולא בטוח שהיא תואמת את המדיניות שיואל אבן רוצה.

שרון דינור:

אבל לא צריך לעשות מדיניות, כי המדיניות קיימת.

יוחנן וייצמן:

לא, בסדר, לא מרוצה מהמדיניות הקיימת.

שרון דינור:

אני לא יודעת,

יוחנן וייצמן:

היא חושבת שהיא לא נוחה לעיבוי של ירושלים,

איציק שוויקי:

תגיד לי מתי יעשו תוכנית מתאר לירושלים, מתי?

איציק שוויקי:

כנראה לא ב – 2000 שנים הקרובות.

ציפי רון:

זה לא בדור שלנו,

איציק שוויקי:

ב – 61?

עו"ד דני ליבמן:

ב – 3000,

איציק שוויקי:

עשו אותה ב – 59,

ציפי רון:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

לא, היה,

ציפי רון:

ב - 3000 כבר היה,

לורה ורטון:

היה תוכנית 2000,

עו"ד דני ליבמן:

לא, לא,

לורה ורטון:

לא הסכימו לא,

עו"ד דני ליבמן:

לא ב – 3000 של יסוד העיר, ניסו ב – 2000 תוכנית 2000 לא הצליחו, יהיה ב – 3000 ינסו.

איציק שוויקי:

לא, אבל ברצינות זה זה,

ציפי רון:

אם בכלל, תלוי לפי צורך של מדינת ישראל,

איציק שוויקי:

לא, זה עוד ב – 6,

ציפי רון:

75 שנה מקסימום,

איציק שוויקי:

תוכנית מתאר,

ציפי רון:

וייצמן, אתה יודע לפי שהאיסלאם 75 מקסימום,

איציק שוויקי:

בכלל לא כוללת את מזרח ירושלים,

עו"ד דני ליבמן:

אני יודע מה זה,

איציק שוויקי:

אז מה אתה?

ציפי רון:

מתקופת החשמונאים,

איציק שוויקי:

בחיך זה,

ציפי רון:

זה הממוצע.

עו"ד דני ליבמן:

אנחנו יודעים,

ציפי רון:

מדינת יהודה, מדינת ישראל,

איציק שוויקי:

זה בסוף, בסוף יהיה,

עו"ד דני ליבמן:

עמ/9.

לורה ורטון:

טוב, אז יש לנו תיקונים לזה?

יוחנן וייצמן:

מה?

לורה ורטון:

יש עוד התייחסויות לזה?

יוחנן וייצמן:

אנחנו משאירים, אנחנו רק הוספנו את הנושא של הצמדת חצרות וזהו, השאר נשאר אותו דבר?

ציפי רון:

לא, אנחנו מוסיפים גם לגבי הגדר הקדמית,

יוחנן וייצמן:

נו, זה הנושא.

ציפי רון:

כן, כן, שיהיה גדר קדמית כזאת. חזית צידית אני חושבת שצריך לבקש קצת תוספת,

יוחנן וייצמן:

באמת,

ציפי רון:

עוד חומה שרוצים, אין שמה, אין שמה,

יוחנן וייצמן:

מה הגובה הכי נמוך שאפשר לפי הנחיות מרחביות?

שרון דינור:

אני לא זוכרת אם זה 1.10 מטר, אבל זה תוכנית של מה?

לורה ורטון:

של הגדרות?

שרון דינור:

כן,

יוחנן וייצמן:

להתאים את זה לתוכנית המושבות,

לורה ורטון:

כן.

שרון דינור:

איפה? תעזרו לי רגע אם אתם רואים, הנה, הנה.

לורה ורטון:

זה אושר כבר ציפורי?

שרון דינור:

רק שנייה, רק שנייה. גובה הגדר בהתאם (לא ברור). טוב, עברנו הלאה? חברים,

לורה ורטון:

כן,

איציק שוויקי:

כן, כן,

לורה ורטון:

רחוב ציפורי עמוד 16,

שרון דינור:

ציפורי, כן, תנו לי רגע אני אסגור ואפתח, אנחנו, איזה עמוד זה עכשיו? 16?

לורה ורטון:

16, כן.

שרון דינור:

כן, זה מבנה שהוא בתחום נחלאות דרום, מהשכונות הטוריות לשימור, רגע. היה לנו פה מבנים דומים בעבר פה, דיברנו גם עם ה - , ציפורי, אולי אני אעשה לפי גוש חלקה, אוקי. הוא בדיוק נמצא בין צפת לציפורי, אתם רואים את ה - , אתם רואים את זה מסומן על המפה. עכשיו הבינו,

ציפי רון:

רק שנייה, איזה,

לורה ורטון:

אנחנו בעמוד 16,

שרון דינור:

16,

לורה ורטון:

עמוד 16, רחוב ציפורי,

שרון דינור:

כן. אנחנו בתמ"א/2/38 בעצם משמרים פה רק חזית, האופי של הבינוי פה בשכונה הוא טורי רציף לכיוון צפת, והחצר האחורנית היותר שמתפרקת, אני קוראת לזה, שיש לה כל מיני תוספות לאורך השנים, ומרפסות, ומדרגות חיצוניות, וזה, זה נמצא כלפי הרחוב. עכשיו הם הורסים את הכול, ושומרים חזית לשימור, החזית לשימור, היא כבר כזאתי ב - , בתב"ע מאושרת,

עו"ד דני ליבמן:

קודמת לנחלאות דרום,

שרון דינור:

כן, של נחלאות דרום היא, אימצה אותה 3510, ואימצה את ההנחיות שלה. עכשיו הם מציעים פה, אנחנו ב - , הם מציעים קצת יותר גבוה, ממה שאנחנו רצינו, דיברנו על האדריכלית היא אמרה לנו שההמלצה שלנו היא מקובלת עליה, של ניתן להגביה את מדלפות הגג כתבנו ב - 95 ס"מ לכל היותר, כן אנחנו,

יוחנן וייצמן:

למה עד 95?

שרון דינור:

כי לא רצינו, רצינו שזה יהיה, אני אראה לכם רגע את ה - , אני אפתח את הזה, רצינו שהדירוג כלפי הרחוב יישמר, בצורה הטבעית שלה, הנה אני אפתח. עובדה גם שהיא הסכימה, אז זה כנראה לא דרמטי עבורם. מה שכן רציתי להגיד זה שיש, אמנם אישרנו את ההריסה של ה - , המבנה, ראינו את התיק תיעוד, אני אשמח אם גם אתם תסתכלו איתי.

איציק שוויקי:

אם אישרתם, אישרתם.

שרון דינור:

אנחנו אישרנו, אתם עוד לא אישרתם. אז אני מסתכלת רגע על התמונות, אז אתם יודעים ה - , הפחים האלה,

איציק שוויקי:

זה שכונת הפחים, זה ככה קראו לה.

שרון דינור:

הפחים האלה יש להם, יש להם סיפור,

יוחנן וייצמן:

שימורי,

עו"ד דני ליבמן:

זה לא,

שרון דינור:

ערך סיפורי, אוקי כאילו יש את הסיפור, אנחנו לא שומרים אותם,

איציק שוויקי:

לא, לא, זה זה,

שרון דינור:

זה,

ציפי רון:

אפשר לבקש לשמור אותם בתמונה שמה להציג,

שרון דינור:

יכול להיות, אבל אני כן ביקשתי לשלב את הריצופים, אתם רואים שיש ריצוף היסטורי, אפשר בחצר, אפשר בבית, זה נורא מיוחד, הזאתי, וגם,

איציק שוויקי:

היו כל כך עניים, זה נקרא חארת אל (לא ברור), ככה קראו לשכונה הזאת, חארת אל – תאנה,

שרון דינור:

וגם אני חושבת שהפתחים, הם מאוד מאוד מיוחדים, ואפשר לשלב אותם, גם במבנה החדש, כי זה חלק מה – DNA של המקום,

ציפי רון:

רק שתדעו שהבלאטות האלה, הם כל כך מסוכנות, כי מרוב שדחו עליהם כל כך חלקות,

לורה ורטון:

נכון,

ציפי רון:

שאפשר בקלי קלות לשבור עליהם את העצמות.

איציק שוויקי:

אבל האגן, הם שוברים את האגן שם.

ציפי רון:

נכון, הן קשות מאוד בהליכה.

איציק שוויקי:

לא, זה היה דירות של עניים, היו גרים עניים בשכונה הזאת, וגם שלא היה כסף, אז הם בנו מפחים, ומאבן, מאבן, במקום בלאטות, כי בלאטות זה יותר יקרים מאבן,

שרון דינור:

אז רציתי רק להראות לכם את הפרטים האלה, כתבנו כמה שאפשר לשלב, לשלב אותם בתוך הבנייה החדשה זה כזה,

איציק שוויקי:

שזה לא שווה,

שרון דינור:

כל כך יפה לעשות את זה, כל כך,

ציפי רון:

שרון, אני איתך,

שרון דינור:

אוקי, עכשיו בוא נסתכל רגע על התוכנית מה שהשאלה שוייצמן שאל, אז,

איציק שוויקי:

זה החתך?

שרון דינור:

כן, אז כן,

יוחנן וייצמן:

פה.

שרון דינור:

אז אתם רואים הפער שבין פה לפה, הוא נורא נורא גבוה, אני לא יודעת אם זה לא מציק לכם,

יוחנן וייצמן:

זה הבניין המדובר מה שאת מקשקשת עליו?

שרון דינור:

כן, כן, רצינו שהוא יהיה פער יותר קטן בין איפה שה - , כן,

איציק שוויקי:

הוא עשה פה עוד קומה.

ציפי רון:

זה לא משנה,

יוחנן וייצמן:

הוא עשה פה עוד קומה.

שרון דינור:

נכון, זה לא, זה לא רק ללמעלה, הדרמטי תראו, אומר לנו - בואו, אני אגיע אם, אם זה הוא עושה כאן, יש תוספת לפי תב"ע, זה יהיה, אתם רואים זה יהיה קצת יותר נמוך באמת כאילו, וזה יהיה כאילו אחריו, קצת יותר נמוך, זה,

לורה ורטון:

אני לא מבינה את זה שנייה, מה? מה?

שרון דינור:

יש פה דירוג לאורך הרחוב,

לורה ורטון:

כן,

שרון דינור:

עכשיו יש מקומות שמותר שתי קומות וגג, התוכנית,

לורה ורטון:

כן,

שרון דינור:

וקומת מרתף, לזה אין קומת מרתף, אז הוא לא יכול לייצר לעצמו קומת מרתף, זה שלידו,

לורה ורטון:

כן,

שרון דינור:

אז הוא יכול לעשות רק שתי קומות וגג. הוא לא יהיה יותר גבוה, אז הפער פה הוא מאוד מאוד גדול, כאילו זה ה - , אז אמרנו בוא תנמיך טיפונת, וגם אולי אפשר יהיה לצמצם את ה - ,

איציק שוויקי:

נכון,

שרון דינור:

הקיר האטום הגבוה הזה,

לורה ורטון:

כן,

שרון דינור:

זהו, אז בוא נשמע אותם פשוט האדריכלית,

לורה ורטון:

אוקי,

ציפי רון:

אני אגיד לכם את האמת, זה לא משנה השורת אבן או שתי שורות אבן, כדי שתהיה לו קומה נורמאלית,

איציק שוויקי:

לא, יהיה לכל,

ציפי רון:

זה כבר,

איציק שוויקי:

זה לא (לא ברור),

ציפי רון:

אז תהיה לו שם קומה, ו - ,

יוחנן וייצמן:

הוא יכול להכניס אותם,

ציפי רון:

זה יהיה לכל האורך, לכל הטור הזה, כבר בסביבה שם קיבלו את זה, ולא שווה לנו,

איציק שוויקי:

ציפי,

יוחנן וייצמן:

מה?

איציק שוויקי:

זה שכונה שצריך לשפץ אותה,

יוחנן וייצמן:

בכלל.

איציק שוויקי:

זה אם בונים בית חדש, (לא ברור) טוב ישראל.

ציפי רון:

בסדר, נו,

יוחנן וייצמן:

יללה.

ציפי רון:

אני הייתי נותנת להם את זה,

שרון דינור:

אני חושבת שמורן ברחא מהקור, אני הולכת להכניס אותם בעצמי.

איציק שוויקי:

מהקור?

איציק שוויקי:

גם אני בורח מהקור,

לורה ורטון:

אני באתי עם שכבה נוספת,

איציק שוויקי:

לא, אתה בשחור תמיד.

עו"ד דני ליבמן:

לך חס, כי אתה לבוש בחליפה.

לורה ורטון:

3 שכבות.

מורן בן זיו:

לחמם את זה?

איציק שוויקי:

קר.

ציפי רון:

להוריד קצת.

שרון דינור:

יש עליך איזה חוט על המכנסיים,

ציפי רון:

להעלות את הטמפרטורה קצת.

מורן בן זיו:

שעד שיתחמם.

שרון דינור:

נירה, (לא ברור) המצגת.

איציק שוויקי:

כנראה, כנראה, ראש העיר כנראה רוצה להיות ראש ממשלה. באותו יום שהיינו פה, כל הליכוד. ואז הוא החליט את ההחלטה, באותו יום שהייתם בזה, כל (לא ברור) הליכוד הייתה אצלו בחדר, אולי הבטיחו לו הבטחות בליכוד.

מורן בן זיו:

יוחנן, אתה רוצה להגיד לפנחס?

עו"ד דני ליבמן:

גם לברקת פעם הבטיחו הבטחות, זה.

(מדברים ביחד ברקע)

שרון דינור:

הייתי כל כך רעבה, אני חושבת שבגלל שאני נוסעת עכשיו על אופניים, כאילו הלוך חזור. בעלי הקפיץ אותי עד לגבעת שאול ומשמה, אבל עכשיו הדרך חזרה,

עו"ד דני ליבמן:

דרך חזרה בירידה,

שרון דינור:

הדרך חזרה היא בירידה, אז זה באמת.

עו"ד דני ליבמן:

תיזהרי בסיבובים.

שרון דינור:

אני נוסעת רוב הדרך על,

יוחנן וייצמן:

דרך היער?

שרון דינור:

כן, אני נוסעת על מדרכות, בסדר?

איציק שוויקי:

אם יש וועדת שימור,

שרון דינור:

אבל היום,

איציק שוויקי:

אני יכול לאסוף אותך מהבית.

שרון דינור:

ביער יש חושך, אז זה מאט, ויש פסי האטה, אז רוב האנשים מאטים שמה.

ציפי רון:

את מתכוונת בדרך, בדרך לירושלים מבית זית וזה?

שרון דינור:

כף, מה זה כף, התנים מייללים, אני מייללת איתם, זה נחמד.

יוחנן וייצמן:

זה כף.

שרון דינור:

זה באמת כף, זה באמת הרגשה של שחרור.

ציפי רון:

זה להסניף קצת ריח של (לא ברור),

לורה ורטון:

הצרה היא שכל הזמן, (לא ברור) ביער ירושלים.

(מדברים ביחד ברקע)

שרון דינור:

בקיצור מה שאני רוצה להגיד לכם, שאני לא לוקחת את הילדים מהגן, כאילו (לא ברור) לא בלחץ בלהגיע, אז הרכיבה על האופניים, היא נותנת לך את האפשרות לעבור את היום מהעבודה לכוזה,

עו"ד דני ליבמן:

מה סופו של עץ בחוף חנניה, וכתבתי עליו לרחוב, למוקד העירוני.

שרון דינור:

אנחנו מחכים לעוד מישו או שנראה לי?

יוחנן וייצמן:

לא, לא,

עו"ד דני ליבמן:

כרגע רק רואה את התמונה של אחרי שהם טיפלו.

מורן בן זיו:

את העכבר?

שרון דינור:

כן, כן,

עו"ד דני ליבמן:

אני אשלח לך,

יוחנן וייצמן:

חברים, די,

לורה ורטון:

חוזרים, הייתה לנו הפסקת אוכל.

נירה אורן:

אני הפרויקט המדובר זה ברחוב צפת, בלב נחלאות, נחלת אחים. בין רחוב ציפורי לרחוב צפת שתי חזיתות לשני הכיוונים.

יוחנן וייצמן:

כן.

נירה אורן:

כן. זה מפת מדידה וזה הבניין הקיים. כמו שאתם רואים מה שקיים, מאוד עלוב. יוסיף לו רק לבעלים של המגרש לכל השכונה. זאת החזית לרחוב צפת, זאת החזית לרחוב ציפורי. כל מה שאני מראה זו חזית. בעצם יש קומה שנייה פחות שזה החזית שלו, הצפונית בחלק של, של הצפון, בחלק הצפוני החלק, בחלק הקדמי הוא רק קומה אחת ולמעלה זה שתי קומות פח. כאן אני מראה את החזית לרחוב, לרחוב, לא, רחוב, כן, רחוב,

שרון דינור:

רחוב צפת,

נירה אורן:

נכון, נכון, צודקת טעות. נכון, רחוב צפת כל הרחוב אני מראה את הבית, הוא נמצא באמצע שם. זה שרואים שם את השורות אבן, הוא משתלב לפי דעתי בשיפוע של הרחוב, בייחוד שיש הרבה בתים שם שעדיין לא עשו תוספות בנייה. מה שאני מציגה כאן זה בעצם המצב הקיים.

לורה ורטון:

סליחה, במצב הקיים כבר יותר גבוה מהבניינים שלידו?

נירה אורן:

לא, לא, לא, סליחה.

יוחנן וייצמן:

תשימי לב, הבניין פה באותו גובה, המבנה פה מגיע לכאן בעצם עד פה יש תב"ע מאושרת.

לורה ורטון:

הבנתי.

נירה אורן:

לא, לא, הבניין, סליחה,

יוחנן וייצמן:

הגובה האלה מגיעים עד לכאן, אבל הגובה,

לורה ורטון:

אבל,

יוחנן וייצמן:

הגובה התב"עי הוא כבר,

נירה אורן:

הבניין שלי, זה עם התוספת סליחה, הבניין שאני מציעה הוא עם התוספת,

יוחנן וייצמן:

עם (לא ברור),

לורה ורטון:

כן,

נירה אורן:

בלי התוספת,

לורה ורטון:

כי זה לא מצב קיים,

נירה אורן:

לא, לא, לא, נכון, צודקת.

לורה ורטון:

כן, לא, זהו, אבל היא אמרה שזה המצב הקיים, וזה לא,

נירה אורן:

לא, לא, זה המצב המוצע,

לורה ורטון:

אוקי,

נירה אורן:

כאן אני רק מראה כתוב שיש לשימור, כאן מה שלשימור, כמו שאתם רואים זה החלק התחתון כאן שהוא חלק היסטורי עם (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

זה צפת,

נירה אורן:

כן, זה לרחוב צפת, שלושה חלונות.

איציק שוויקי:

שלושה חלונות זה קומה?

נירה אורן:

זה קומת מסד.

איציק שוויקי:

קומת מסד שימי לב שהקומה השנייה כמה היא גבוה,

נירה אורן:

כן,

איציק שוויקי:

לעומת הקומה השלישית,

יוחנן וייצמן:

לא,

נירה אורן:

ע"פ הקומה השנייה. אני תכף אראה לכם את התוכניות ואת החתכים, ואז אני אראה לכם רגע את החתכים הוא חלק מעליית גג שכאן,

שרון דינור:

כן,

נירה אורן:

אני מראה בגלל זה. אתה רואה את החתך? חתך א - א מימין את הצד השמאלי שלו

ציפי רון:

הנה אתה רואה את הקיים בצהוב ובאדום,

איציק שוויקי:

כן, 1, 2, 3, וקומת גג.

נירה אורן:

אז אני רק שנייה אעבור כאן על התוכניות פחות או יותר, וכמובן לא להיכנס לזה,

איציק שוויקי:

זה יחידה אחת, או שתי יחידות?

נירה אורן:

שתי יחידות.

איציק שוויקי:

שתי יחידות, הייתה אחת, והופכת לשתי יחידות,

נירה אורן:

לא, לא, זה שתי יחידות, יש,

איציק שוויקי:

כרגע, כרגע יש שתי יחידות?

נירה אורן:

כרגע גם יש שתי יחידות.

לורה ורטון:

וההצעה היא,

נירה אורן:

הקומה למטה, כמו שהראיתי לכם, הקומה למעלה, זה שתי יחידות, סליחה,

לורה ורטון:

וההצעה היא לשמור על שתי יחידות?

נירה אורן:

תוספת יחידות דוור.

לורה ורטון:

אוקי, יש מימין אנחנו רואים את קומת המסד, התוכנית קומת קרקע. זה הכניסה כניסה לשתי הדירות, זה מרחוב ציפורי. אני נכנסת במדרגות החיצוניות ועולה לדירה השנייה, שמתחילה בקומה ראשונה וכוללת קומה ראשונה ועליית גג. הדירה השנייה היא בקומת קרקע בקומת מסד והתכנון הפנימי. אני כן רוצה להגיד משהו על התכנון הפנימי. גם אתם כתבתם משהו בחוות דעת. אני לא לא אוהבת, והסתדרתי כאן גם עם היזם והכול לא לעשות את הממ"דים הם עם חזית לרחוב. מה שאני עושה כאן אני עושה במרכז הבית כמו שאתם רואים את הממ"דים.

איציק שוויקי:

זה חלון?

נירה אורן:

סליחה?

איציק שוויקי:

זה יהיה חלון.

נירה אורן:

לא, עם חלון, יש לי פיר אוורור, בצד הבניין, ויש שם חלון.

שרון דינור:

אין לנו בעיה עם זה, אנחנו רק שאלנו וגם אין לי בעיה להוריד את ההערה הזאת. היה פשוט את זה, הוא לא נראה רציף עד למטה, ולא מעובה, אז לא הבנו.

נירה אורן:

אז אני אגיד לך זה, זה טור זה מאושר כבר, המהנדס שלנו, של הפרויקט הזה זה הרצל חסידים.

שרון דינור:

עזבי, אנחנו נוריד את הערה הזאת.

נירה אורן:

והדבר הראשון שעשיתי לפני שתכננתי, כלומר היה לי את הסקיצה הזאת, והתייעצתי איתו אם אתם רוצים שאני אכנס לפרטים, מה שהוא בעצם לוקח כקירות שירדים זה הקירות, כולל הקיר החיצוני הימני, זה הקירות שירדים למטה. הם בעצם,

שרון דינור:

אני, אני אוריד את ההערה הזאת חבל על הזמן.

נירה אורן:

אבל אני רוצה לבקש משהו אחר בקשר לזה, בבקשה.

שרון דינור:

אוקי,

נירה אורן:

זה כאן. אני ראיתי שעם כל ההורדה, אני ביקשתי תוספת של 1.20 מטר ב - , בגמלון, כאילו בצד,

יוחנן וייצמן:

בסדר, יללה תקבלי. בסדר, סיכמנו את זה עוד לפני שנכנסת.

נירה אורן:

שיהיה לי, אני אגיד לכם למה,

שרון דינור:

היא אמרה לנו לפני הדיון שהיא מסכימה להערה הזאת.

נירה אורן:

נכון, אבל עשיתי טעות, אני רוצה שתתחשבו בינתיים,

לורה ורטון:

רגע,

נירה אורן:

אני אגיד לכם למה, כי הגובה של הממ"ד הוא לא תקני עכשיו, ואתם רואים יש לי כבר את הכול מתוכנן, אז,

שרון דינור:

רגע את יכולה להגדיל את זה שנייה? או שאני אגדיל את זה.

נירה אורן:

אני אדגיל,

יוחנן וייצמן:

אדריכלית אני,

שרון דינור:

רגע, שנייה, שנייה, תן לי רגע שנייה לסכם,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

בסדר? סליחה סליחה אני מתנצלת, זה מטר,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור),

נירה אורן:

זה מטר, זה היה הסיכום שלי עם שחר, ואני רוצה את זה 1.20 מטר, כי אחרת אין לי גובה בממ"ד.

שרון דינור:

כמה זה, כמה זה בתוכנית שהגשת לנו? אפשר בבקשה,

נירה אורן:

מטר, מטר, בתוכנית שהגשתי לכם זה מטר,

שרון דינור:

עכשיו את רוצה יותר מהתוכנית שהגשת לנו?

יוחנן וייצמן:

עוד לא (לא ברור),

נירה אורן:

כי אני ראיתי, אני עשיתי את זה אז אחרי הסיכום איתו, עשיתי את זה, הוא רצה מיד שאני אעביר לכם,

איציק שוויקי:

לא רואים את זה,

יוחנן וייצמן:

תראי לנו את החתך רחוב.

איציק שוויקי:

לא, אבל זה לא,

יוחנן וייצמן:

אצל מי העכבר?

ציפי רון:

זה לא משנה,

נירה אורן:

בחתך רחוב זה בדיוק כמו שזה היה, לא תיקנתי את זה,

יוחנן וייצמן:

זה 1.20 מטר?

נירה אורן:

זה 1.20 מטר בחתך רחוב, כן.

ציפי רון:

בסדר,

נירה אורן:

רוצה לראות את זה?

יוחנן וייצמן:

כן, כן,

שרון דינור:

לא צבוע בכחול?

יוחנן וייצמן:

תישארי פה, בוא ננסה אדריכלית דינור, אני הייתי מנסה לבוא לעשות קו דמיוני מפה לכאן,

שרון דינור:

כן,

יוחנן וייצמן:

ולבקש לא לעבור את זה.

נירה אורן:

בסדר.

יוחנן וייצמן:

זה נמצא בתוכנית הזאת,

ציפי רון:

לפי הזכויות שלהם לפי מה שמגיע.

נירה אורן:

אז אני,

יוחנן וייצמן:

אנחנו עושים את הקו הדמיוני מפה לפה.

איציק שוויקי:

הנה הנה חבר דמיוני,

שרון דינור:

אני לא, אני לא חושבת,

יוחנן וייצמן:

אז זה,

נירה אורן:

אבל הנה בכל, את מסכימה,

שרון דינור:

אני דבר עוד, שנייה רגע, מה שאתם עושים עכשיו זה לא רציני,

ציפי רון:

איציק, זה לא ככה, זה לא ככה,

לורה ורטון:

רגע,

יוחנן וייצמן:

זה כן ככה,

לורה ורטון:

אפשר?

ציפי רון:

לא,

שרון דינור:

כי יש זה של הזה – מרקר, אנחנו לא מאשרים ב - ,

ציפי רון:

מדרגות

נירה אורן:

מבחינתך זה בסדר, שרון.

שרון דינור:

לא, אני רציתי הדיון זה על הקו ולא זה, אבל מבחינתי,

יוחנן וייצמן:

לא, אני הצעתי את זה,

שרון דינור:

הדבר היחיד ש - ,

לורה ורטון:

רגע, אחד אחד.

שרון דינור:

הדבר היחיד שאני מצרה עליו, זה שלא ניתנה לי הזדמנות לבחון את זה, כי אם היא אומרת שזה,

יוחנן וייצמן:

25 ס"מ, באמת.

שרון דינור:

לא, א', אני לא יודעת איך זה נראה, כאילו זה ה - ,

יוחנן וייצמן:

זה מה שהיא אמרה,

שרון דינור:

כשאני רוצה לראות את זה, אז אני רוצה להגיד אוקי, רגע, אם זה הולך להיות יותר גבוה ממה שיש עכשיו, אולי שווה לעשות שורה של חלונות בחלק של הקיר, אולי צריך לעשות, כאילו זה הדברים,

יוחנן וייצמן:

אז זה ייבחן, בואי נעשה ככה, אנחנו נשאיר 1.20 מטר, ותחליטי אחרי זה איתה ב - 4 עיניים,

שרון דינור:

בסדר,

יוחנן וייצמן:

אם עושים חלונות או לא,

ציפי רון:

אנחנו נותנים לך מנדט לשבת (לא ברור),

נירה אורן:

שומעת, שומעת? שרון.

ציפי רון:

שומעת,

שרון דינור:

זה 7 קומות, 8,

ציפי רון:

להוסיף 30 ס"מ.

נירה אורן:

אנחנו 7, כמעט 6 מטר (לא ברור) חשובים במקרה הזה.

לורה ורטון:

עד 30, עד 30.

נירה אורן:

1.30 מטר.

שרון דינור:

לא, 1.20 מטר, מה? אנחנו בשוק? מה קורה?

נירה אורן:

הנה, הנה, אבל אני שומעת כאן,

שרון דינור:

אבל סליחה, זה לא, היא לא הייתה,

לורה ורטון:

זה לא החלטה,

שרון דינור:

זה לא החלטה,

לורה ורטון:

זה כבר ללא,

נירה אורן:

תבחני את זה מחדש, אז אני אשמח לזה, זה כל מה שאני אומרת, שרון,

יוחנן וייצמן:

1.20 מטר זה לא בעיה,

שרון דינור:

תתני לי לבדוק את זה,

ציפי רון:

שרון,

יוחנן וייצמן:

לא, אל תבדקי,

ציפי רון:

תבדקי את זה,

יוחנן וייצמן:

אנחנו את ה – 1.20 מטר נאשר, ואת תבדקי איך, מאין לעשות חלונות בתוך הרעפים, או לעשות חלונות מאבן,

ציפי רון:

כן, בדיוק, שרון, תבדקי את זה ברוח טובה.

נירה אורן:

אני מניסיוני, אני עובדת הרבה בשכונות האלה, החלונות, אני מאוד אוהבת את הפרט הזה שחלונות שמתחברים מעשית זה מאוד קשה. זה גורם לפרט מאוד לא סימפטי. אז אני לא רוצה לעשות.

לורה ורטון:

אוקי, אז אחר כך ננסח את הדברים,

איציק שוויקי:

אוקי,

לורה ורטון:

אנחנו שמענו אותם.

נירה אורן:

כאן אני פשוט מראה פריסות של הגדרות בחוץ.

שרון דינור:

יש משהו מהחוות דעת שכתבנו חוץ מהנושא הזה שאת מרגישה לא נוח איתו?

נירה אורן:

לא, שום דבר לא בסדר.

איציק שוויקי:

יללה, אז קדימה,

שרון דינור:

אוקי, בסדר,

נירה אורן:

אפשר ללכת? בסדר,

שרון דינור:

יללה.

נירה אורן:

אני הולכת.

שרון דינור:

את האמת שזה יפה. תראי לנו את ההדמיות אם כבר יש הדמיות,

לורה ורטון:

בוא נסתכל.

נירה אורן:

אני אראה לכם כאן את ההדמיה. אני היה לי. אני. זה היה דווקא רעיון של שחר לעשות את ההגבהה משמאל שמה שתהיה בעצם חזית אבן בכל האזור שמופיעות מדרגות חיצוניות.

שרון דינור:

את ראית שאנחנו ביקשנו,

נירה אורן:

כן, אבל דיברתם על זה, אני מקבלת בהחלט, כן.

שרון דינור:

את זה ביקשנו להוריד את ה - ,

נירה אורן:

את זה נוריד.

שרון דינור:

(לא ברור) השנייה של הגדר,

נירה אורן:

נוריד את זה ורק נשאיר את זה בקומה הראשונה.

שרון דינור:

אוקי. אבל היה לנו גם בקשות לשלב את ראית בחוות דעת,

נירה אורן:

לחלוטין.

יוחנן וייצמן:

את האבנים בחצר.

נירה אורן:

כן, אני אשלב, ואני עושה את זה תמיד בפרויקטים. ואני רוצה להגיד לכם שהפרויקט הזה, המצב שלו הוא כל כך עלוב עכשיו, שמדובר רק בשילוב של אבני ריצוף ואת זה אני אעשה.

יוחנן וייצמן:

רק אבני ריצוף, היו עוד דברים,

נירה אורן:

ריצוף,

שרון דינור:

לא היו עוד דברים שביקשנו, האם את יכולה,

נירה אורן:

אני אעבור על זה עם שחר, עברתי שוב על התיק תיעוד, אין שום כלום, אני בשמחה.

יוחנן וייצמן:

אז בואו תמסגרו (לא ברור), באמת.

שרון דינור:

אני לא, סליחה, אני לא מורידה, כי זה בדיוק הפרטים שלפני שנייה, לפני שהיא נכנסה.

איציק שוויקי:

היא ממש יושבת,

שרון דינור:

וואו כמה את צודקת, זה כל כך מוסיף אופי לשכונה. לא הפרטים החדשים, אלא,

נירה אורן:

אני אוסיף את זה,

לורה ורטון:

רגע, בוא, אי-אפשר לשמוע כך,

נירה אורן:

לא, אני אומרת אני בשמחה, ואני אעשה ואני עשיתי את זה בהרבה בתים אחרים, אבל אני, אני אעבור ואראה, כי אני ראיתי את הבית מבפנים, יש צילומים, יש תיק תיעוד, אני אשמח שתסתכלו על זה.

שרון דינור:

הסתכלנו ביחד,

נירה אורן:

אז אין שמה,

שרון דינור:

בואי אני אראה לך, בואי אני אראה לך,

נירה אורן:

חוץ מהריצוף.

שרון דינור:

על מה אני מדברת, לא, לא,

יוחנן וייצמן:

לא, ריצוף ראינו, ריצוף ראינו,

נירה אורן:

ריצוף בהחלט, הריצוף אני,

ציפי רון:

שמישהו ישבור את הראש, הכול בסדר.

לורה ורטון:

כן.

שרון דינור:

רגע, אני מחפשת את זה, שנייה.

יוחנן וייצמן:

זה בחצר, זה לא בתוך הבית.

לורה ורטון:

אבל זה חלק מאוד באמת.

יוחנן וייצמן:

כן?

נירה אורן:

נכון שחלק.

עו"ד דני ליבמן:

בוועדת בטיחות בדרכים, בדרכים,

יוחנן וייצמן:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

ורוכבי אופניים התלוננו שיש,

יוחנן וייצמן:

נכון, על ה - ,

עו"ד דני ליבמן:

אבן ירושלמית, אז זה מחליק.

ציפי רון:

נכון, גם להולכי רגל,

שרון דינור:

תסתכל רגע,

יוחנן וייצמן:

אני הולך עם הליכון עם גלגלים זה (לא ברור),

שרון דינור:

הסגנון הזה,

נירה אורן:

הסגנון בהחלט,

שרון דינור:

על הסורגים האלה, תראי איזה, זה כאילו הדלתות האלה,

נירה אורן:

דלתות, אני לא יודעת,

שרון דינור:

אלה,

נירה אורן:

אבל בסדר, אני אעבור,

שרון דינור:

אלה, המקומות האלה,

יוחנן וייצמן:

הדלתות עזבי,

נירה אורן:

לשמור על האופי של המקום,

שרון דינור:

תפסיק להגיד - עזבי, זה הדברים משלמים את הכסף,

יוחנן וייצמן:

מי? באמת מי ישים את זה על הבית שלו את (לא ברור) הזה?

שרון דינור:

אני הייתי שמה בשמחה,

יוחנן וייצמן:

אז שהיא תביא את זה לעירייה בפירוק,

שרון דינור:

לא, למה אני רוצה שהיא תישאר,

לורה ורטון:

רגע, בוא נשמע אותה,

שרון דינור:

(לא ברור) את זה,

לורה ורטון:

אנחנו דווקא אהבנו,

יוחנן וייצמן:

אני לא, אני לא כזה קומוניסט, אני לא חושב,

שרון דינור:

אבל היא אומרת שהיא מוכנה לבחון את זה איתי, אז למה?

יוחנן וייצמן:

אז לבחון כן,

שרון דינור:

בסדר. אבל אתה אמרת קטגורית, רק מרצפות,

יוחנן וייצמן:

לא,

שרון דינור:

לא,

יוחנן וייצמן:

אני,

שרון דינור:

אני כתבתי, כתבתי פה,

יוחנן וייצמן:

לא, אני רוצה,

שרון דינור:

לבחון,

יוחנן וייצמן:

אני רוצה להסביר,

שרון דינור:

היה לבחון פה,

יוחנן וייצמן:

סליחה שלא הסברתי. אני רוצה להסביר באמת את הראש שלי, או את המדיניות שלי, או את הקו מחשבה שלי, ואני אומר ככה, יש דברים ש - , אם וולונטרי חושב היזם שזה יועיל לו, וזה יפה, וגם את חושבת ככה, מה טוב ומה נעים, לא צריך לעשות את זה בצורה, שהרגולציה מכריחה אותה.

שרון דינור:

אז כתבנו בחוות דעת, כתבנו לבחון,

יוחנן וייצמן:

לבחון בסדר,

שרון דינור:

ואז אתה אמרת - טוב, רק ריצופים, על זה אני אומרת לא, תן לי שנייה כאילו,

יוחנן וייצמן:

לא, אז אני אומר, ריצופים,

שרון דינור:

כי הדבר הזה,

יוחנן וייצמן:

סוג של מחייב, סוג, לבחון בחיוב את השלב,

ציפי רון:

אתם לא, אתם לא (לא ברור) את מה שכחתם.

לורה ורטון:

הויכוח הזה לדיון הפנימי,

ציפי רון:

כן,

לורה ורטון:

היא פה,

יוחנן וייצמן:

לא, היא פה, בסדר.

לורה ורטון:

אם היא הסכימה, היא מסכימה היא לשמור על הפריטים,

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז,

לורה ורטון:

לכמה מאיתנו כאן, זה מאוד חשוב, את הניסוח המדויק נעשה,

יוחנן וייצמן:

בסדר.

ציפי רון:

ושכחנו דבר מאוד חשוב רגע,

יוחנן וייצמן:

כן,

ציפי רון:

שכחנו דבר מאוד חשוב, לשים איזה פס מבדיל בין ה - , בקומות, בקומה עם שלושת החלונות הקיימים לבנייה,

נירה אורן:

אני מה שאני מציעה כאן אני לא יודעת אם אני אעשה את זה, אני מקבלת, כי זה בדרך כלל משהו עושים, להיות טיפה יותר מקורי,

שרון דינור:

יש פה,

נירה אורן:

יש פה.

ציפי רון:

לא אמרתי בהכרח לעשות את זה, תעשי את זה הכי מקורי שאת רוצה,

נירה אורן:

אז תראו את זה בהדמיה,

יוחנן וייצמן:

לדעתי זה טוב.

נירה אורן:

כן, תסתכלי בהדמיה רגע, שרון, הבלטתי את החזית החדשה.

שרון דינור:

רגע, הנה,

נירה אורן:

לא, בצד,

שרון דינור:

הנה רואים, רואים,

לורה ורטון:

יש דבר כזה, כן,

נירה אורן:

כן, בדיוק.

לורה ורטון:

יפה.

ציפי רון:

בסדר גמור,

לורה ורטון:

יפה מאוד,

שרון דינור:

נראה יפה מאוד,

לורה ורטון:

טוב, תודה רבה.

נירה אורן:

תודה רבה לכולם,

לורה ורטון:

טוב.

שרון דינור:

אתם רואים שהחבר שלה בצד ימין, השתמש במסגרת הזאת, זאת אומרת יש פה משהו שהוא,

לורה ורטון:

הוא יפה,

שרון דינור:

וגם בצד שמאל,

יוחנן וייצמן:

זה בסדר.

שרון דינור:

לא, אבל ישר אמרת - לא, זה כאילו,

יוחנן וייצמן:

לא, אני אומר, לא לחייב את זה,

שרון דינור:

היא הייתה,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) את המסגרות מעתיק, הנגרות לא. המסגרות אני חשבתי שזה כן צריך לשלב פה.

שרון דינור:

אני משאירה את זה בקיצור לבחון וזהו,

לורה ורטון:

כן, כן, והיא כבר אמרה,

ציפי רון:

וזה גם אמרה שהיא יודעת לעשות את זה,

יוחנן וייצמן:

ואת הגובה אנחנו מאשרים 1.20 מטר?

ציפי רון:

כן, זה בסדר.

יוחנן וייצמן:

לא, יש עוד, שתי,

ציפי רון:

מצידו מטר וחצי,

לורה ורטון:

עד 1.20 מטר לתאם עם, עם,

יוחנן וייצמן:

לא, בתיאום עם החלונות,

שרון דינור:

ציפי, את כל שנייה עולה ב – 20 ס"מ, די, היא ביקשה 1.20 מטר, די.

ציפי רון:

אם זה עוזר לעשות קומה,

לורה ורטון:

אבל אם, אבל אם

עו"ד דני ליבמן:

יוחנן,

יוחנן וייצמן:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

היה סיור בבתיים מבפנים שלא השתתפי בו, זה נקראה בעקבות עבודות המתכת והפלדה, ברחוב הנביאים, סיור שלם על ה - ,

יוחנן וייצמן:

עם מי? שוויקי?

איציק שוויקי:

לא, בתי חולים,

יוחנן וייצמן:

לא, אני בעד, יש מסגרות אדירה בירושלים.

איציק שוויקי:

אם אתה רוצה לבוא, לסיור בית חולים תגיד לי, אני אעשה סיור,

עו"ד דני ליבמן:

עבודות ברזל ופלדה מתקופות שונות,

יוחנן וייצמן:

יללה, מה תיק הבא? שנייה תראי לי איך עשית את זה.

שרון דינור:

גובה עד 1.20 מטר,

לורה ורטון:

רגע,

שרון דינור:

רגע, שנייה,

יוחנן וייצמן:

תכתבי ש - ,

לורה ורטון:

גובה עד זה,

ציפי רון:

1.30 מטר.

לורה ורטון:

עד? כן גובה,

שרון דינור:

היא אמרה 1.20 מטר, כל הכבוד,

לורה ורטון:

כן,

שרון דינור:

נעבוד עם זה, ואם היא תצטרך, (לא ברור) אני לא אחזור לוועדה,

לורה ורטון:

בתיאום עם המחלקה?

ציפי רון:

בדיוק, שרון, אל תחזירי אותו,

לורה ורטון:

בתיאום עם,

ציפי רון:

וזה תהיה קומה לליליפוטאים.

שרון דינור:

טוב, זהו, אין לי עוד הערות.

יוחנן וייצמן:

יללה, מה כעת?

ציפי רון:

זה קומה לננסים.

שרון דינור:

תקשיבו זה תוכנית עכשיו הבאה, היא דרמטית, אז אני מבקשת שתהיה רציניים לפחות כמו שהייתם עכשיו סתם, זה באמת, זה באמת מאוד מאוד מיוחד, אנחנו מדברים על בית האו"ם, שזה זה בניין, אוקי,

ציפי רון:

מה זה?

שרון דינור:

הבניין הזה,

עו"ד דני ליבמן:

סנט ג'ורג' 7.

שרון דינור:

סנט ג'ורג', זה, אתם יודעים זה ליד מלונות הליאונרדו, אני לא יודעת, איך קוראים לזה? עץ הזית, כן.

לורה ורטון:

זה עם ה - ,

איציק שוויקי:

זה היה, זה היה,

ציפי רון:

על יד הכנסייה (לא ברור).

איציק שוויקי:

לא, זה היה של, לפני שער מנדלבאום, האו"ם ישב פה בגלל שהיה פה מעבר,

שרון דינור:

אני,

איציק שוויקי:

והם השתלטו על הבית.

שרון דינור:

אני אציין, הוא הוקם ב – 1925, שימש כבית הספר לנערות עיוורות,

איציק שוויקי:

נכון,

שרון דינור:

על שם הלן קלר ושימש למבנה האו"ם.

איציק שוויקי:

בגלל שער מנדלבאום.

שרון דינור:

וואי תקשיבו, אתם קשים, בבתים מבפנים, הקשיבו לי יותר. טוב בין 48 ל - 67 שימש כמבנה ועדת שביתת הנשק, ולאחר 67 ועד ימנו הוא ממשיך לשמש את האו"ם. המבנה כולל שתי קומות מקוריות במתכונת ליוואן תוספת מאוחרת יותר, על הגג.

חיים כהן:

למי זה שייד?

יוחנן וייצמן:

לאו"ם.

שרון דינור:

זה, כן, זה שייד לדעתי. האמת שאין לי פה את הזה.

ציפי רון:

יכול להיות שזה של מדינת ישראל שהם יושבים שם.

שרון דינור:

תכף אנחנו נשאל אוקי, אני לא. אני לא חושבת שזה של מדינת ישראל.

איציק שוויקי:

זה לא של המדינה,

שרון דינור:

גם המגיש פה.

איציק שוויקי:

האזנים ישב שם בגלל שהיה שער מנדלבאום,

שרון דינור:

שער,

לורה ורטון:

לא, יש שמה זה לפליטים, הייתי בישיבה שמה מזמן.

שרון דינור:

(לא ברור),

לורה ורטון:

כן,

שרון דינור:

אוקי, עכשיו, חוץ מהבניין החד משמעי המונומנטאלי וזה, יש עוד מבנה בחלקה שרציתי שתכירו שזה מבנה א', אבל אתם רואים שזה מבנה ב', מבנה ב' הזה הוא קצת.

ציפי רון:

רגע, תראי עוד פעם אני פספסתי, תראי עוד פעם שנייה.

שרון דינור:

תיכף נראה אותו, רגע שנייה אני מתקדמת (לא ברור), רגע. איפה זה? הנה מבנה א', מבנה ב'. אוקי, המבנה הזה הוא מבנה הרבה יותר קדום. ועכשיו אני רוצה שתסתכלו רגע, זה אגב,

לורה ורטון:

איזה יופי.

שרון דינור:

מה זה יופי? מה משהו,

לורה ורטון:

איזה מהמם,

שרון דינור:

מהמם, מהמם.

לורה ורטון:

יפיפייה.

חיים כהן:

מה רוצים לעשות?

שרון דינור:

רגע, תיכף אני אסביר, אני עוד לא הגעתי למה רוצים, אני רוצה רגע שתראו, שנייה, מה יש, אוקי, הוא מבלבל. למה מבחוץ זה המבנה ב', הקטן יותר, מה זה, מה זה, סתם איזה משהו, אוקי, אבל בואו נראה קצת יותר לעומק. זה מבנה עם חצר כזאתי ואנחנו מסתכלים עליו מבחוץ. ואז אתם רואים שיש פה איזו ירידה כזאתי של,

לורה ורטון:

כן, איזה יופי.

שרון דינור:

באיזשהו מורכבות. רגע, ואז התוכניות כבר מלמדות אותי שיש לו. זה המבנה (לא ברור) רגע, אני מדלגת ממנו.

ציפי רון:

בית (לא ברור).

שרון דינור:

כן. רגע, אני רוצה להגיע אליו. זה בקונצרט. אני רוצה להראות לכם את השני שלא סומן לשימור. זה המבנה השני. אנחנו רואים לפי הקירות שלו כבר שהוא היסטורי, שיש לו חצר פנימית, יש לו בור מים. אנחנו רואים את זה כבר מפה. ואז כשמגיעים לתיעוד אנחנו מגלים דברים מעניינים פה. אוקי, זה, כן,

איציק שוויקי:

זה הקומת,

שרון דינור:

לא, זה עדיין,

עו"ד דני ליבמן:

זה הבניין הגדול,

שרון דינור:

לא, לא, הנה זה.

עו"ד דני ליבמן:

הנה זה זה,

שרון דינור:

אוקי, תראו את הפתחים. אוקי, גם רואים שאהבו אותו, שיפצו אותו, השקיעו בו, יש לו את החצר הפנימית הזאת ואת המעברים אליה, גם מאוד מיוחד. תראו את החלל הפנימי עם הקמרונות ואת האבן שכנראה הייתה מטויחת בעבר והסירו את זה.

ציפי רון:

עשו פה איזה שיפוץ, זה מודרני.

איציק שוויקי:

מודרני, כן,

שרון דינור:

זה מודרני, אבל זה לא מודרני.

ציפי רון:

למה?

שרון דינור:

כאילו זה ה - ,

ציפי רון:

לחשוף את זה,

לורה ורטון:

כן,

שרון דינור:

נכון, נכון, זה,

עו"ד דני ליבמן:

איפה הבית?

שרון דינור:

אז טוב, זה כבר זה חזרנו לראשי. אז הם בעצם בואו נחזור, בוא אני עכשיו אספר לכם על מה. על
מה בעצם ה - ,

יוחנן וייצמן:

מה הסיבוך,

עו"ד דני ליבמן:

דיון,

שרון דינור:

על מה הדיון. הם מבקשים פה תוכנית שלדעתי מאוד מאוד דרמטית, יותר מדי דרמטית. מציעים פה
ככה את המבנה של בית ההוא מסומן לשימור, עליו מציעים תוספת של קומות, לפחות 2 קומות.
תיכף אני אראה שלא טעיתי בתיאור.

איציק שוויקי:

למי אני שייך האדמה? בוא נגיד ככה.

שרון דינור:

אנחנו תכף נגיע לזה.

חיים כהן:

זה מה שהיא אמרה,

שרון דינור:

בסדר? זה, אני לא יודעת למי זה שייך.

איציק שוויקי:

לא, יכול להיות שזה שייך למדינת ישראל.

שרון דינור:

הנה, בבקשה. אז מה, אני מבחינתי אני חייבת להגיד את זה לא כל כך מעניין אותי. כאילו לא נותנת יותר קומות לזה בכלל. אם זה שייך למדינת ישראל. אוקי,

איציק שוויקי:

טוב.

שרון דינור:

זה התוספות, יש פה מוצעת תוספת קומות, עכשיו המבנה ההיסטורי השני שהראיתי לכם. הוא לא מסומן פה לשימור, והוא גם לא מסומן להריסה, אבל כן מסומן בנייה מעליו, והבנייה שמעליו,

יוחנן וייצמן:

מסומן, איפה זה מסומן?

שרון דינור:

אני, אני באה.

יוחנן וייצמן:

לא,

שרון דינור:

רגע, אל תשים לי רגל אחת.

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

זה המבנה לשימור השני,

יוחנן וייצמן:

כן, איפה הוא מסומן? באיזה מקום?

שרון דינור:

בתשריט, הוא לא מסומן בכלל לשימור,

איציק שוויקי:

לא, בגלגול הקודם, מה היה עד היום? עד התוכנית הזאת.

עו"ד דני ליבמן:

מה הסטאטוס שלו?

שרון דינור:

מה התוכנית המאושרת?

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

זה לא 162, או אולי,

יוחנן וייצמן:

אין עליו שימור סטטוטורי,

שרון דינור:

אין עליו איזה תוכנית, בדרך כלל,

יוחנן וייצמן:

אני לא הבנתי,

שרון דינור:

תוכניות קודמות בשטח התוכנית כתוב לי רק ייעוד שטח למוסד, מתוכנית משנת 89,

עו"ד דני ליבמן:

כן, 2969.

שרון דינור:

2969, היא שני נתיבים 89,

יוחנן וייצמן:

היא קובעת (לא ברור)?

שרון דינור:

ייעוד למוסד, לא, לא, אין פה, אין פה.

עו"ד דני ליבמן:

זה לא שימור,

יוחנן וייצמן:

מה?

עו"ד דני ליבמן:

אין פה, עכשיו הוא גם לא בתוך מע"ר מזרח, למרות שהוא מאוד מאוד צמוד אליה. ומה שאני מנסה לספר לכם שזה הכי דרמטי. עכשיו תהיו הכי הכי איתי. הוא, מציעים פה כל הפסולת הזו,

לורה ורטון:

איזה פס?

שרון דינור:

כל הדבר הזה,

לורה ורטון:

כן,

שרון דינור:

זה מבנה חדש של מלון, עכשיו אני מראה לכם את ההדמיה, אבל תחזיקו את עצמכם חזק, רגע, ו - ,
הנה זה זה, סליחה, כאילו כי אני חושבת שזה פשוט מזעזע, כן,

יוחנן וייצמן:

כאן, לפחות כעת אני תופס איפה אני,

שרון דינור:

רגע, כן, זה ליד הרכבת הקלה, אי-אפשר לפספס את זה. כן? אז זה אומר, עכשיו הם עושים, מציעים 10 קומות, כי הם טוענים,

דוברת לא מזוהה:

10 קומות,

שרון דינור:

וגם אם יורשה לי, לא לטעמי, אוקי, כאילו בכל מקרה גם אם זה היה משהו במקום אחר, זה,

איציק שוויקי:

(לא ברור) דבר מה זה אומר?

שרון דינור:

אז עכשיו יש פה היום גינה מקסימה לכיוון של הרכבת הקלה, הם גם מוסיפים על הבניין ההיסטורי, מה שאומר שכל החללים.

איציק שוויקי:

גן מלאכים שם גם ממול.

שרון דינור:

שזה אומר שכל החללים אל בתיאור להוסיף זה אומר ממ"דים, מעלית תה תה, כאילו כל ה - , הריסה של הפנים, ואת ה - 10 קומות האלה שבאים מול העיר העתיקה מפלחים את הקרקע. והם אומרים שמדיניות רכבת קלה. עכשיו פתחתי את המדיניות רכבת קלה וראיתי שבאזור הזה היא מסומנת כלא חלה. זאת אומרת שסימנו את המדיניות רכבת קלה אמרו זה האזור שאנחנו לא מכילים עליו את המדיניות של הרכבת קלה,

איציק שוויקי:

זה לא,

שרון דינור:

מסומן אחרת. אז אנחנו אמרנו בוא נראה מה כן אפשר לאשר להם. אז הנה, החוות דעת שלנו היא לא דחייה, היא חיובית, אבל מה שאנחנו אומרים,

חיים כהן:

תעשי בחשבון, כן: את מבינה שמקדמים לך שמה,

שרון דינור:

מכירה,

חיים כהן:

(לא ברור), לא,

שרון דינור:

אין, אין משהו שאני לא מכירה פה,

חיים כהן:

אוקי, אז לכן אני אומרת.

שרון דינור:

אז אני רק רוצה להסביר.

לורה ורטון:

היה דיון על זה ו - ,

שרון דינור:

היה לי, היה לי,

לורה ורטון:

יש עדיין (לא ברור) שהתחילו את כל התוכנית הזאת,

חיים כהן:

נתנו לך משהו,

שרון דינור:

כן, כן,

חיים כהן:

אנחנו צריכים להיאבק, אבל מצד שני לא לצאת פארס.

שרון דינור:

אנחנו לא נצא.

חיים כהן:

כי אנחנו לא נגיע, מישוהו אומר רגע, זה המדיניות רק"ל.

שרון דינור:

אז אני רוצה,

חיים כהן:

יש פה מגדל,

שרון דינור:

אז שמה,

חיים כהן:

וזה,

שרון דינור:

שמה זה מדיניות רק"ל, שמה זה מדיניות רק"ל. אפשר להגיד שאולי היא שגתה, כאן אין מדיניות רק"ל. וכאן יש מגרש קטן מאוד ומורכב. שם יש מגרש מאוד גדול.

חיים כהן:

ולכן הם לא מבקשים לך 30 קומות, אז הם אומרים לך רק 10.

שרון דינור:

אבל ה - 10 קומות זה מדיניות רק"ל, זה לא. אז בקיצור, זה לא מתאים פה עכשיו. מה מע"ר מזרח שגובלת בזה נותנת? נותנת 5 קומות. אז אמרנו למלונאות אנחנו נותנים קומה מעבר, יקבלו,

לורה ורטון:

אז 6,

שרון דינור:

6 קומות. עדיין זה בסדר, אבל כאילו לא. אני חושבת שבמקום הרגיש הזה, שזה באמת מול העיר העתיקה, באזור פיתוח של שימור, כאילו אוקי, שאנחנו עשינו תוכנית מדהימה של מע"ר מזרח,

הקפדנו לא, לא להגביה שמה, להגיע להיות יותר גבוה אפילו מהמלונות פה זה פשוט ממש ממש להרוס, להרוס פנינה כאילו.

חיים כהן:

אני חושב בקול גדול,

שרון דינור:

כן,

חיים כהן:

שהגובה הזה לכאורה זה גם פוגע בגובה אחר,

איציק שוויקי:

קברי מלכים, גם יש קברי המלכים שם.

חיים כהן:

בגובה החומה.

יוחנן וייצמן:

לא,

חיים כהן:

כן, מה אתה אומר לי לא?

שרון דינור:

לא, לא, לא, אני לא אמרתי לא.

חיים כהן:

בגובה של החומה,

שרון דינור:

כן,

חיים כהן:

הרי יש הסתכלות, נראות החומה זה נקרא,

איציק שוויקי:

כן,

חיים כהן:

בצד שזה נמצא ובצורה שמתחיל לבנות.

ציפי רון:

תחזירי רגע, תחזירי רגע,

חיים כהן:

זה בודאי פוגע.

איציק שוויקי:

יש 500 מטר מהחומה.

ציפי רון:

תחזירי רגע, שרון, כמה?

שרון דינור:

רגע, הנה, הנה אני מסתכלת רגע על מה שחיים אמר, כי אני רוצה,

איציק שוויקי:

500 מהחומה?

שרון דינור:

תסתכלו, הוא צודק, כן, כי אני,

לורה ורטון:

הבדיקות גם לגבי כל ה - ,

יוחנן וייצמן:

אני חייב להזכיר לוועדה, שהוועדה המחוזית אישרה,

לורה ורטון:

כל המפלצות היו, בשייח – ג'ראח הם גם,

יוחנן וייצמן:

עם התנגדות של הוועדה המחוזית,

לורה ורטון:

קרה אסון תכנוני, ופוגע בנצפות, אז בוודאי ששם, שזה עוד יותר קרוב.

חיים כהן:

הנה את רואה?

שרון דינור:

כן,

חיים כהן:

זה פוגע ועוד איך זה פוגע.

שרון דינור:

וזה ממש, אני חושבת שזה פשוט מחריד. כאילו באמת אני מסתכלת על זה, ואני.

ציפי רון:

יראה מכאן, זה יראה מהעירייה. מאוד.

שרון דינור:

אין מקום שזה לא יראה, וזה יפלח את המבט כמו שחיים אומר לכיוון העיר העתיקה.

חיים כהן:

חד וחלק.

ציפי רון:

כן, ברור, מה?

שרון דינור:

אוקי,

חיים כהן:

טוב, בוא נכניס אותם.

יוחנן וייצמן:

שוב. אני רוצה רק להזכיר לוועדה דבר אחד שבאותו מקום לתכנון, היא הוועדה המחוזית אישרה בהתנגדות שלנו כמובן 40 קומות.

ציפי רון:

(לא ברור) הנביא?

יוחנן וייצמן:

קוקייה,

ציפי רון:

את קוקייה? מה זה קוקייה?

חיים כהן:

קוקייה זה ברחוב יפו, מה אתה רוצה?

יוחנן וייצמן:

יש קטע שסוכם על תכנון לעתיד,

איציק שוויקי:

על איקס,

יוחנן וייצמן:

מהאיקסים עד לנקודה הזאתי ממש. זה שני הקצוות, אנחנו מדברים על שני הזנבות של ה - , של מה שמסומן ירוק במדיניות רק"ל, בוועדה המחוזית בזנב השמאלי או הדרום מערבי, איך שאתה רוצה לקרוא לו, אישרה 40 קומות,

חיים כהן:

זה בתיאום,

לורה ורטון:

בקוקייה?

חיים כהן:

בתיאום עם מהנדס העיר,

יוחנן וייצמן:

בקוקייה, כן.

חיים כהן:

זה לא,

איציק שוויקי:

זה לא היה, לא אושר בסוף,

חיים כהן:

לא, ואל תגיד וועדה מחוזית,

איציק שוויקי:

לא, זה בזה, עיריית ירושלים, לא, זה לא,

חיים כהן:

עם מהנדס העיר,

יוחנן וייצמן:

עם מהנדס העיר, כן,

ציפי רון:

רגע,

איציק שוויקי:

אבל לא הסתיים עדיין, לא אושר,

ציפי רון:

זה צומת האיקסים?

יוחנן וייצמן:

אושר, וזה הלכו לבית משפט, יש החלטה של הוועדה המחוזית.

חיים כהן:

נכון, אושר בתיאום עם מהנדס העיר.

יוחנן וייצמן:

בתיאום עם מהנדס העיר,

איציק שוויקי:

אתה יודע מה?

יוחנן וייצמן:

הוא בא לריב איתנו בוועדה המחוזית. וועדה מקומית לא רצתה לאשר. הוא בא להתחנן.

איציק שוויקי:

אתה יודע מה עכשיו יעשה?

חיים כהן:

לא רק הוא.

יוחנן וייצמן:

כן, לא רק הוא.

איציק שוויקי:

היום,

יוחנן וייצמן:

כן,

איציק שוויקי:

היום של,

חיים כהן:

ראש העיר גם,

איציק שוויקי:

היום,

יוחנן וייצמן:

ראש העיר (לא ברור),

איציק שוויקי:

תשמע רגע,

חיים כהן:

בסדר, אבל הוא הגיע לוודא, שזה,

יוחנן וייצמן:

כן,

איציק שוויקי:

היום עכשיו של ביקור חולים, באמת זה הרבה.

יוחנן וייצמן:

נכון, הוא מקבל, ואיך קוראים לו? וידידנו, נו ממול שמה בתחנת רכבת,

איציק שוויקי:

העיניים, עם העיניים, לא?

יוחנן וייצמן:

עם העיניים, לורנט לוי, גם. בבקשה לורנט לוי מקבל,

איציק שוויקי:

הוא קיבל 12.

חיים כהן:

שרון, אפשר להתחיל?

ציפי רון:

איפה לורנט קיבל?

איציק שוויקי:

איפה (לא ברור), הסמטת, סמטת בארי,

ציפי רון:

חשבת שהיא קנה את זה שמה,

שרון דינור:

איציק, חשבתי שלא תשאל את השאלה, מי ה - ,

איציק שוויקי:

לשאול אותו,

יוחנן וייצמן:

פרטיים.

חיים כהן:

מה?

יוחנן וייצמן:

פרטיים.

איציק שוויקי:

לא יודע,

ציפי רון:

תסתכל,

שרון דינור:

נשאל את המגישים,

חיים כהן:

מי המבקש, מי המבקש פה? אתה במיוט, מי המגיש?

איציק שוויקי:

תשאל אותו,

חיים כהן:

הנה הוא פה בזום.

איציק שוויקי:

הוא בזום?

שרון דינור:

אחמד, אתם שומעים אותנו?

איציק שוויקי:

אחמד,

אחמד אבו-חסין:

כן, שומעים.

חיים כהן:

מי? מי המגיש?

איציק שוויקי:

של מי הקרקע?

חיים כהן:

של מי המבנה, של מי הקרקע, שטח פרטי, של מי זה?

אחמד אבו-חסין:

זה שטח פרטי,

חיים כהן:

כן,

אחמד אבו-חסין:

בבעלות חברה, קוראים לה חברת מסע שהיא הבעלים של הקרקע.

חיים כהן:

אוקי,

איציק שוויקי:

רגע זה מ – 67 או מ – 48? הקרקע.

אחמד אבו-חסין:

לא הבנתי,

ציפי רון:

הוא שואל לגבי בעלות, אם זה בעלות ישנה, חדשה, עתיקה?

אחמד אבו-חסין:

אני לא שומע אתכם טוב.

איציק שוויקי:

אבל השטח זה היה שטח, שטח גבול בין ישראל לירדן לפני 67 נכון?

אחמד אבו-חסין:

זה בקו התפר כן, זה בקו התפר.

איציק שוויקי:

קו התפר. הקרקע שהייתה בקו התפר,

אחמד אבו-חסין:

כן,

איציק שוויקי:

ניתנה לאו"ם בשכירות, או שהאו"ם זה השטח של האו"ם?

אחמד אבו-חסין:

לא, לא בשכירות, היו בשכירות.

חיים כהן:

ומתי רכשתם את הקרקע אתם? מאז זה שלכם?

דוברת לא מזוהה:

לפני כ- 10 שנים.

חיים כהן:

לפני כ- 10 שנים.

איציק שוויקי:

מי בעל פרט, הבנתי.

יוחנן וייצמן:

לא משנה,

לורה ורטון:

לא יודעת למה זה רלוונטי, אנחנו לא דנו בבעלויות במקומות אחרים,

יוחנן וייצמן:

כן, ברור, זה לא,

לורה ורטון:

לצערי, לצערי.

איציק שוויקי:

זה שאלה היסטורי,

ציפי רון:

סתם סקרנות.

איציק שוויקי:

סקרנות, זה לא קשור,

ציפי רון:

התעניינות היסטורית.

עו"ד דני ליבמן:

(לא ברור),

יוחנן וייצמן:

פשוט כתבתי את ה - ,

אחמד אבו-חסין:

מתחילים?

לורה ורטון:

כן,

שרון דינור:

אבל תיכף חוזרת.

יוחנן וייצמן:

כן,

לורה ורטון:

כן.

אחמד אבו-חסין:

טוב, נמצא איתנו, נמצאים איתנו אחמד וועארי שהוא עורך התוכנית, אני שותף שלו וגם השתתפתי בתכנון. שנינו אדריכלים. אדריכלית, אדריכלית אינאס מוסא, שהיא גם מייצגת את הבעלים, משה שפירא, שהוא אדריכל השימור שהכין את תיק התיעוד. אני אקדים בקצרה על (לא ברור), אנחנו נמצאים ליד, זה המקום שלנו, אתם רואים,

לורה ורטון:

כן,

אחמד אבו-חסין:

זה ליד מתחם המלונאות של ליאונרדו ועץ הזית. זה גובל ברחוב בדרך חיים בר למים וביוב, בקצה הצפוני של מע"ר מזרח. על השטח הזה חלה מדיניות הרכבת הקלה, כפי שאתם רואים כאן וכאן,

לורה ורטון:

(לא ברור) זה לא, כן

יוחנן וייצמן:

תחזור שוב ל - ,

אחמד אבו-חסין:

מה?

יוחנן וייצמן:

תחזור שוב.

חיים כהן:

הרכבת הקלה נמצא,

לורה ורטון:

לא,

חיים כהן:

היא אומרת שזה לא חל.

עו"ד דני ליבמן:

לא, הוא אומר,

אחמד אבו-חסיין:

אנחנו, אנחנו בדיוק ליד התחנה של שבטי ישראל.

יוחנן וייצמן:

אז אתה מול הירוק או מול האדום? במפה העליונה אתה מול הירוק, מול האדום?

אחמד אבו-חסיין:

זה הגבול האדום.

יוחנן וייצמן:

אתה מול האדום, אתה מולו.

אחמד אבו-חסיין:

אנחנו לפני התכנון תיאמנו את זה עם הוועדה המחוזית.

יוחנן וייצמן:

בסדר, הכול בסדר, אני רק שואל אותך, לא, לא תקפתי. שאלתי האם אתה מול ממזרח? למה שצבוע ירוק? למה שצבוע אדום?

אחמד אבו-חסיין:

באדום, זה נקבע שאנחנו באדום, על פיילוט, על פי התיאום עם הוועדה המחוזית הם,

שרון דינור:

לא, לפי המפה הוא לא,

יוחנן וייצמן:

לפי המפה.

אחמד אבו-חסין:

מתכנן המחוז,

יוחנן וייצמן:

הגבול הוא רחוב,

דובר לא מזוהה:

לפי המפה.

יוחנן וייצמן:

נכון,

אחמד אבו-חסין:

זה ה – GIS של העירייה. אנחנו בשטח שהוא לפי מדיניות הרק"ל, וכאן אנחנו בקטע האדום, כי אנחנו מחוץ לתוכנית מע"ר מזרח. בסדר?

יוחנן וייצמן:

מדרום (לא ברור), נכון?

אחמד אבו-חסין:

כן, אבל זה תשריט בקנה מידה 25 אלף. אתה לא יכול לקבוע.

יוחנן וייצמן:

אבל יש לך את הרחוב. הרחוב הוא הגבול, רשום לך את השם רחוב שהוא ממול.

אחמד אבו-חסין:

לא שמעתי.

יוחנן וייצמן:

רשום לך את השם רחוב שהוא הגבול, לא.

אחמד אבו-חסין:

בסדר, אבל זה נדון ונקבע בוועדה המחוזית, זה תואם במחוזית.

יוחנן וייצמן:

תואם,

עו"ד דני ליבמן:

(לא ברור),

ציפי רון:

זה רחוב הראשי,

אחמד אבו-חסיין:

זה השטח שלנו, קיימים שמה שני בניינים, זה בניין האו"ם, מה שנקרא בניין האו"ם ועוד בניין קטן ככל הנראה, זה היה בניין עזר בזמנו של הבניין ההיסטורי. אלה שני הבניינים הקיימים. זה חיים בר לב וזה רחוב סנט ג'וזף. לפי תוכנית מאושרת זה התוכנית המאושרת, זה תוכנית קו התפר היא מאושרת מ - 88. השטח כיום מיועד למוסד, בבעלות פרטית. אנחנו מציעים תכנון מעורב, מסחר, משרדים ומלונאות לפי מדיניות רק"ל, של 10 קומות. אני זה הבניין הזה מסומן לשימור, ואני כאן נותן למשה לדבר על הבניין והערך ההיסטורי שלו. בבקשה משה, משה, שומע? לא שומעים אותך. תפתח מיקרופון.

יוחנן וייצמן:

הוא בכלל בוזם?

משה שפירא:

כמו שאנחנו רואים. הבניין היה כאן כמו שזה הוצג לפני כן. יש כאן את הבניין הראשי, ובצידו בנייה, בנייה שהיא קלה יותר, בנייה, לא בנייה, מבני עזר שהיו שם ועוד מבנים (לא ברור), יותר שקשורים לבנייה של נחלת שמעון. מה שנשאר לנו עכשיו זה בעצם המבנה עצמו. אפשר לראות בצילומים בפנים. גם, הוא עבר שינויים, אפשר לראות גם כן הגג. הגג השתנה. יש לנו קומה חדשה בעצם הקומה העליונה שמה עם גמלון, זאת לא קומה היסטורית. אפשר לראות שהגג היה בעבר היה גג ארבע שיפועי הפך להיות גג דו שיפועי, והמבנה הזה הוא מבנה באמת יש לו, כמו שאנחנו רואים הוא מבנה ליוואן, בית חלל מרכזי, מרשים, מרשים מאוד בקומה הראשונה והשנייה, אבל גם בפנים נעשו שינויים שהשתנו, אבל הקומה השלישית בקומה מאוחרת. אפשר לעבור עוד איזה שקופית, זהו, זה הם. יצא לראות כאן את כל ה - , כן, אפשר לראות כאן את כל המדרגות על החזית, את כל השינויים שנעשו. בעצם, המטרה של התוכנית היא בעצם לנקות את המבנה, להשיב עטרה ליושנה ולקבל את הזכויות שאפשר לקבל לאור הצמידות לקו רק"ל.

איציק שוויקי:

משה, אתה יכול להראות לי איפה הקברי המלכים שם? בתצ"א.

יוחנן וייצמן:

לא, מאחורה.

משה שפירא:

קברי המלכים לא קשורים לפה,

איציק שוויקי:

מאחורה,

יוחנן וייצמן:

זה לא פה.

איציק שוויקי:

מאחורה,

משה שפירא:

זה צד שני של הכביש,

ציפי רון:

הוא רוצה לראות, משה, הוא רוצה,

איציק שוויקי:

משה, תראה לי ע"פ התצ"א איפה על תצ"א, איפה קברי המלכים, מול המלון,

שרון דינור:

אמרתי לך, זה פייק ניוז שכל אחד אומר, שחור על גבי לבן, זה שטח ירוק,

עו"ד דני ליבמן:

בסדר,

איציק שוויקי:

איפה קברי,

משה שפירא:

זה הרבה, זה דרומה צד שני של הכביש.

אחמד אבו-חסין:

זה זה, נכון? או זה,

ציפי רון:

זה זה,

יוחנן וייצמן:

התחתון, התחתון. כן.

אחמד אבו-חסין:

זה, נכון? משה.

עו"ד דני ליבמן:

לא, לא, כן,

משה שפירא:

אני לא רואה את הסימון איפה סימנת?

יוחנן וייצמן:

כן, הוא מקשקש שמה.

אחמד אבו-חסין:

אתה רואה את ה - ,

משה שפירא:

כן, כן,

אחמד אבו-חסין:

עכבר, זה זה

משה שפירא:

לא, לא, זה לא, לא, זה לא זה, זה סנט ג'ורג', סנט ג'ורג' שמה. לדעתי. זה סנט ג'ורג'.

אחמד אבו-חסין:

זה מה שמסומן עכשיו,

אינאס מוסא :

כן, זה סנט ג'ורג'.

משה שפירא :

זה סנט ג'ורג', לא, זה לא קברי המלכים, לא מה שהוא רוצה. הוא רוצה את האתר הזה, אתר הארכיאולוגי. הוא לא קשור לכאן, הוא לא קשור. אין שום קשר בינו לבין.

אחמד אבו-חסין :

טוב, בסדר. אז אני חוזר לאיפה שהיינו.

ציפי רון :

הוא רצה רגע לשם התמצאות.

איציק שוויקי :

רואים אותו, זה בפינה.

אחמד אבו-חסין :

טוב משה בבקשה. להחליף?

משה שפירא :

לא, פה אנחנו רואים את המבנה. כל מה שיש במבנה. במבנה הראשי כמו שאמרנו, מבנה מפואר בבית חלל מרכזי עם, עם הליוואן בכניסה, עם כל ה - , עם כל המופע שלו ובצידו יש את המבנה השני שהוא,

ציפי רון :

משה, כמה קומות אתה רוצה להוסיף על מבנה הזה?

אחמד אבו-חסין :

אנחנו מוסיפים שתי קומות,

לורה ורטון :

הם הציגו,

אחמד אבו-חסין :

מעל הבניין.

לורה ורטון:

שתי קומות מעל הבניין של הנוסף.

ציפי רון:

שתי קומות מעל המבנה ההיסטורי?

עו"ד דני ליבמן:

כן,

אחמד אבו-חסיין:

משחזרים את הגג המקורי בארבע הצלעות.

משה שפירא:

גם בצידו יש, יש מבנה שהוא מבנה. אני לא יודע אם להגדיר אותו מבנה עזר או מבנה, מבנה ישן כפרי בצורה הרבה יותר פשוט, שנמצא על הדופן של המבנה.

יוחנן וייצמן:

מה דעתך על המבנה הזה? משה.

חיים כהן:

לא שומע.

משה שפירא:

הוא, הוא קדום, הוא מבחינה אדריכלית, הוא פחות, פחות מרשים, מבחינת תיארוך, הוא יותר קדום.

יוחנן וייצמן:

ממה? מה מוצע על הבניין הזה? להרוס אותו ולבנות חדש?

אחמד אבו-חסיין:

אנחנו משמרים אותו, ו - , לא, לא, לא, אנחנו לא מציעים אף הריסה. לא על הבניין הקטן ולא על הבניין המרכזי. אנחנו לא עושים כלום. אנחנו בבניין המרכזי, אנחנו משנים את השימוש שלו לבית מלון, כחלק מבית המלון החדש. ומעל הבניין הזה אנחנו מוסיפים את הבניין המרכזי, שהיה הבניין המרכזי לאורך רחוב סנט ג'ורג. אז אנחנו משמרים את שניהם. להיפך, אנחנו גם מטפחים אותם,

מנקים אותם ושומרים עליהם היטב. זה המתחם של, וקיימים עצים, רובם עצי פרי. יש כמה עצים שהם ברוש או,

שרון דינור:

אורן.

אחמד אבו-חסין:

והם בגבול, בגבול החלקה. זה בעצם סקר העצים. אתם יכולים לעיין בו, זה חלק מהמסמכי התוכנית.

לורה ורטון:

כמה? כמה כריתות אתם מבצעים?

אחמד אבו-חסין:

סליחה?

לורה ורטון:

כמה כריתות מתוך העצים הקיימים?

אחמד אבו-חסין:

עכשיו יש עצים, עצי זית ועצי לימון ודברים כאלה. עצי הדר שאנחנו, עצי הדר אי אפשר להעתיק,

לורה ורטון:

כן, אפשר.

אחמד אבו-חסין:

עצי זית אפשר להעתיק. אז אנחנו מעתיקים אותם. מהעצים הנחשבים כאילו אבל, אבל זה גם לא עץ מקומי. אני לא יודע למה,

ציפי רון:

לימון, לימון,

אחמד אבו-חסין:

זה לא מקומי.

ציפי רון:

גם אפשר להעתיק.

אחמד אבו-חסין:

אם כן, אפשר אז מעתיקים, מה ש - , זה לפי חוות דעת אגרונומים. אנחנו מעתיקים, ושני העצים שאנחנו יודעים להגיד שהם בוגרים של העצים.

שרון דינור:

זה שאפשר להעתיק, זה לא אומר,

אחמד אבו-חסין:

אנחנו לא כותרים, ושאר העצים,

ציפי רון:

אם אפשר להעתיק,

אחמד אבו-חסין:

הם מחוץ לחלקה, הם בין החלקה שלנו לחיים בר לב. אתם יכולים כאן לראות את החזית של הבניין, יחד עם החזית שרואים בדרך בר לב. בסדר? זה הבניין שלנו, וכאן זו החזית האחורית של הבניין. בבקשה משה.

לורה ורטון:

משה,

אחמד אבו-חסין:

צילומים מבפנים,

משה שפירא:

מה שאפשר לראות כאן במבנה באמת שהוא הקדום יותר. אפשר לראות שיש כאן חללים עם קמרונות. כמו שנאמר, החללים האלה נשמרים במסגרת ה - , במסגרת התוכנית.

שרון דינור:

אני רוצה שם,

משה שפירא:

כל החללים המחוברים האלה נשמרים. אפשר לעבור עוד רגע. זה כבר, זה כבר בניין הבניין הגדול בית האו"ם.

שרון דינור:

גם הקודם שהראית, גם הקודם שהראית זה היה בית האו"ם, זה היה קומת התת קרקעי.

משה שפירא:

שנייה, סליחה, סליחה,

אינאס מוסא:

נכון, נכון.

משה שפירא:

כן, סליחה, התבלבלתי, סליחה.

עו"ד דני ליבמן:

פה היה (לא ברור),

שרון דינור:

לא נורא, הראינו את זה עוד לפני ש - , שזה, אתה יכול להתקדם.

משה שפירא:

אוקי, אוקי, אפשר לראות שאין, שאין פה,

שרון דינור:

זה המבנה הקדום,

משה שפירא:

כן,

אחמד אבו-חסיין:

זה הבניין השני,

משה שפירא:

כן,

אחמד אבו-חסיין:

בניין ב', או א', אולי אפילו, הבניין הקטן בקיצור.

משה שפירא:

כן, אז יש פה, כאילו יש פה קמרונות, אפשר לראות את ה - , את ה - , מיני קמרונות עם הרלסים, כן, ואת הקמרונות של המרתף,

אחמד אבו-חסיין:

טוב.

לורה ורטון:

יפה.

אחמד אבו-חסיין:

אז כן, אנחנו, אנחנו כאן מציגים את התוכנית. מה שאנחנו מציעים. אנחנו בעצם המטרה של התוכנית היא לקבוע בינוי של מסחר לאורך רחוב סנט ג'ורג, בבניין חדש של עשר קומות, שהוא מתרחק מספיק מן הבניינים הקיימים, מבניינים לשימור. אנחנו מייצרים, כפי שאתם רואים מספר שתיים בתוכנית כאן, חצר שעוטפת את הבניין. אנחנו נכנסים מהרחוב מהצד הזה אל תוך חצר שהיא מטפחת את הבניין ומראה את החשיבות שלו, ולא נוגעת בו. אז אנחנו מייצרים את החצרות סביב הבניין, מעל הבניין הקטן. יש כאן חצר קטנה, שהיא איזה מין פטיו כזה, אז אנחנו עולים מעל הבניין. אנחנו לא נוגעים בגג שלו, אלא עושים איזה מין קונסולה כזו שמעליו, אבל גם כן אנחנו משמרים אותו. הבנייה היא בקו אפס לרחוב על מנת לייצר דופן של, של לרחוב הזה. זו הדמיה להמחשה. כאן אתם יכולים לראות את הבניין הישן, גם כאן והחצרות שאנחנו מייצרים. סביב הבניין, הבניינים לשימור, זה החזית, החזית לאורך הרחוב. כאן אנחנו רואים ה - , מצד חיים בלב את הבניין המוצע, אתם יכולים לראות את הבניין הישן לשימור. אנחנו כן משמרים אותו, ומוסיפים עוד שתי קומות מעליו. בעצם אנחנו חשבנו ללכת עם ההיסטוריה של הבניין. הבניין הזה המקורי נבנה בשני, בשתי קומות וגדל עם הזמן. הוא עוד יותר גדל, גדל עם התוכנית שלנו בשתי קומות נוספות, ומחזירים את הגג המקורי עם ארבע צלעות. זה של מכיוונים שונים מצד דרך שכס, סנט ג'ורג ומציר הרק"ל רחוב חיים בר לב. אתם הבניין, אתם יכולים שהבניין משתלב עם הסביבה. מכיוון שאנחנו נמצאים במתחם הכלוא בין 3 רחובות. שהוא המתחם של בתי המלון, המלון שמה. עוד בדיקות. מה שאתם רואים בכחול, זה בניינים מאושרים לפי תב"ע, את הבניין שלנו, וזה כפי שאמרתי לכם, אנחנו כלואים כאן בין שלושה רחובות שהם כולם בניינים גבוהים. ויש עוד תכנית שאושרה. אתם יכולים לראות אותה כאן, שהיא תכנית תוספת של שתי קומות של עץ הזית, בית מלון, עץ הזית. אז אנחנו ממילא נמצאים במתחם שהוא בין 10 ל 8 - 10 קומות. גם זה מקבל שמונה קומות. לפי תכנית מאושרת הוא כבר קיבל היתר, והבניין שלנו נמצא כאן, מבחינת נצפות אתם יכולים לראות כאן, איך הוא משתלב בסביבה הקרובה. מה שאתם רואים בכתום זה תוכניות בהתהוות. או לפחות,

שרון דינור:

טוב, זה התוכנית שדיברת עליה מקודם.

יוחנן וייצמן:

נחלת שמעון, כן,

אחמד אבו-חסין:

זה נחלת שמעון, כן.

עו"ד דני ליבמן:

היה בוועדה,

יוחנן וייצמן:

לא, זה לא כזה,

אחמד אבו-חסין:

תוכנית בצנרת שעמדה בתנאי הסף. אז אנחנו רואים שהבניין שלנו.

יוחנן וייצמן:

את הבניין של 30 קומות של (לא ברור), לא?

ציפי רון:

שלא אישרנו אותו,

יוחנן וייצמן:

שלא אישרנו, אבל הוא שם ב - ,

חיים כהן:

מי לא אישר?

יוחנן וייצמן:

אנחנו לא אישרנו.

לורה ורטון:

אנחנו,

שרון דינור:

אנחנו,

אחמד אבו-חסיין:

זה נדון בוועדה, וביקשו 30 קומות, והוועדה הסתפקה ב – 18. וועדת התכנון.

יוחנן וייצמן:

כן,

אחמד אבו-חסיין:

זה בדיקות נצפות מכיוונים שונים. אנחנו יכולים לראות היטב שהבניין משתלב כן עם הסביבה, ולא פוגע בנצפות מהעיר העתיקה. אנחנו רואים עוד כאן, מכאן זה, זה מכיוונים שינויים של גבעת, זה מעיוון העירייה, בניין העירייה, איפה אתם יושבים,

יוחנן וייצמן:

מאחורינו.

אחמד אבו-חסיין:

זה מכיוון אוגוסטה ויקטוריה, וזה מכיוון העיר העתיקה. אז אתם יכולים לראות היטב שהבניין לא, לא, לא פוגע בנצפות אל מהעיר העתיקה. כאן הוועדה, לא, מחלקת התכנון ביקשה מאיתנו חלופות, אז אנחנו יצרנו שתי חלופות. זה שבירת המסה הזו של הבניין לשני אגפים. ההבדל בין זה לזה, שזה מחובר עם קומה של שלוש או ארבע קומות בבנייה קלה, על מנת לתת שקיפות כלפי מהרחוב, כלפי הבניין לשימור. זה ללא חיבור, הצד ההצעה השנייה. כאן אתם יכולים לראות מכיוון הציר רכבת קלה את ה - , את אחת משתי החלופות. וכאן אני קראתי היטב את ה - , את המלצת מחלקת השימור. אני נדהמתי שזה לא המלצה של מחלקת שימור, כאילו זאת המלצה של מחלקת תכנון, כי בין היתר מדיניות הרק"ל חלה, מדיניות הרק"ל כן חלה,

שרון דינור:

היא לא חלה, בדקנו את זה.

יוחנן וייצמן:

זה ברור שהיא לא חלה. אתה מול הירוק, אמרת את זה לבד.

אחמד אבו-חסיין:

כן אבל זה לא, אבל זה לא העניין להגיד,

יוחנן וייצמן:

כן,

אחמד אבו-חסין:

בסדר, בואו, בואו נתקדם.

שרון דינור:

תודה שאתה קובע מה העניין של מחלקת השימור ומה לא. סליחה תכנון ושימור זה היינו הך.

אחמד אבו-חסין:

בסדר, טוב. אז גם מספר הקומות אני לא מבין למה 6 קומות, ולא, ולא כפי שהגשנו. עכשיו בעניין תוספת מעל במבנה לשימור. נמצא אותנו, משה הוא אחד מאדריכלי השימור הוותיקים בירושלים, ומעורב בהרבה תוכניות, ואתם יכולים גם ללכת ברגל לרחוב יפו, ולראות את התוספות מעל בניינים לשימור. אני נותן כמה דוגמאות קטנות.

איציק שוויקי:

בדרך כלל אבל בתי מלון שלא הוסיפו עליהם.

אחמד אבו-חסין:

מלון חבצלת לדוגמה.

איציק שוויקי:

לא, אני אתן לך דוגמאות של בתים ישנים.

אחמד אבו-חסין:

מלון רון, איפה נמצאת, נמצאת ארומה עכשיו ולהיפך, אנחנו, אנחנו לא משנים את החזית של הבניין, משמרים את הבניין בשלמותו.

איציק שוויקי:

איך לא הוסיפו.

אחמד אבו-חסין:

אנחנו לא סתם קובעים שמירה של חזית ותוספת של 10 או, לא יודע כמה מבנים זה לא דוגמה של מלון פאלאס לדוגמה, שמה מלון פאלאס קרעו לו את הצורה, ריקנו אותו מבפנים והוסיפו שהוסיפו אותו דבר שמלון אחר.

ציפי רון:

אבל הסיירו את זה, אבל החזירו את המלון.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור),

איציק שוויקי:

בית השער.

אחמד אבו-חסין:

סליחה,

יוחנן וייצמן:

אדריכל חוסיין שאלה, אני אומר לך משהו,

אחמד אבו-חסין:

רגע, תן לי לסיים ואחר כך, אני עונה לכל. כאן, מהצד השני של הרחוב, אתם יכולים לראות את הבניין שלנו. זה הבניין ממול. בסדר? בדיוק ממול, אני חוצה את הרחוב ונפגש עם הבניין הזה. עכשיו כאן זה היה בניין בן קומה אחת פחות או יותר באותה תקופה. אפילו זה בניין העות'מאני השני. הוא השאירו חצי חזית מהבניין המקורי חצי חזית, והוסיפו מעליו 6 קומות. ועכשיו יש עוד תוכנית שמוסיפה עוד 2 קומות, זה מה שנשאר מהבניין המקורי. תסתכלו איזה בניין יפה היה. הרסו אותו, שברו חצי חזית, או רבע אולי, ותקעו 6 קומות ועכשיו יש תב"ע מאושרת, שמוסיפה עוד שתי קומות אז זה הופך ל - 10. אז על פי מדיניות הרק"ל, אז אנחנו בדיוק ממול, בדיוק ממול. הנה,

שרון דינור:

כן,

אחמד אבו-חסין:

זה הבניין שלנו, זה הבניין השני וכאן תחנת הרכבת. אתם יכולים לראות את זה היטב. עכשיו עוד דבר, בעניין המרחקים, המלצת הוועדה אומרת להתרחק 10 מטר מהבניין לשימור. אז היא אומרת לי בעצם אל תבנה. 10 מטר, זה אני מגיע לרחוב. העיצוב, העיצוב שאנחנו קובעים כאן זה, זה תב"ע עדיין לא מעוצב ולא כלום. אבל אני גם מסתכל על, על, כי אומרים כאן זה עיצוב יותר, יותר מדי מודרני, אז אני לא יודע אם הוועדה לשימור אישרה את בית מלון חבצלת. אבל שמה זה עיצוב אקסטרה מודרני, כלומר כולו זכוכית, ואתם יכולים ממש ללכת לשתות קפה בארומה. זה לפני ארומה בבניין אחד.

אינאס מוסא:

אבל אחמד פה, אנחנו גם אנחנו, אנחנו עדיין בשלבי תב"ע וזה תכנון נפחי, אנחנו, אף אחד לא דיבר פה על עיצוב.

אחמד אבו-חסיין:

עכשיו אם מאמצים את המלצת הוועדה שנכתבה על ידי שחר, חברי שחר, שאני מכיר המון שנים מאז שעבדנו עד כמה פרויקטים ב - .

שרון דינור:

מה זה רלוונטי? זה מחלקה, זה לא בן אדם, זה לא פרסונאלי.

יוחנן וייצמן:

כעת אתם בוועדה, כן.

אחמד אבו-חסיין:

לא, לא לא, בסדר, אני לא. אני לא אומר שזה, בסדר.

יוחנן וייצמן:

ונגיד שאין לו.

אחמד אבו-חסיין:

אבל לשמור, לשמור מרחק עשרה מטרים, עשרה מטרים מהבניין, למרות שאנחנו עשינו את הכול ואתם ראייתם בהדמיות, עשינו את הכול על מנת לשמר אותו. הנה זה נשמר היטב. הבניין המוצע מרוחק כמה מטרים טובים ממנו, ועשינו את הכול. אני אראה לכם עוד הפעם. הנה, אתם יכולים לראות את זה טוב כאן, את החצר שעוטפת את הבניין, שומרת עליו, מטפחת אותו. למה להתרחק עשרה מטרים, אני לא מבין. אז זה בעצם, הנה אתם יכולים לראות כאן כמה אני מתרחק מהבניין. מה שאתם רואים כאן מספר ארבע זה בניין שאתם כאן, קוראים לו סככה. לא, זו לא סככה, זה תהיה מסעדה, שהיא עם אלמנטים קלים שהם אלמנטים קלים, זכוכית ש - , כן, מי שיושב שם יכול לראות גם את הבניין, ולא מפריעה לבניין. זו לא סככה, זה זה, זה זה. זאת לא סככה, זה חלק מהבית המלון יכול לשמש כמסעדה או משהו, או לובי לבית מלון או דברים אחרים שהם פונקציות משותפת של בית המלון וגם המשרדים. אז להתרחק באמת, להתרחק עשרה מטרים זה להגיד לי, אל תעשה את הפרויקט, תמשוך את התוכנית. זה מה שאתם רוצים? אני לא מבין. בבקשה.

יוחנן וייצמן:

אז אדריכל חוסיין, שאלה כל הבניינים שאתה הצגת עד, עד לרגע זה, הם אולי נפלאים והיה להם איזה מעמד לשימור, אבל לא היה להם סטטוטורית על השימור. פה יש לנו תוכנית שכבר 40 שנה

אולי שקובעת את הבניין הזה לשימור קובעת שלא יבנו מעליו. אתה, אתה בעולם אחר, מכל הבניינים שדיברנו, אנחנו בסוף,

אחמד אבו-חסין:

רגע, רגע אדוני, רגע אדוני, תן לי לענות, המעמד של הבניין הזה והבניין ממולו זה אותו דבר. אותו דרגת שימור אותה דרגה. לך תבדוק,

יוחנן וייצמן:

לא, זה סעיף 296, לא, לא, ממש לא.

אחמד אבו-חסין:

אפילו הבניין השני ממול יותר עתיק.

יוחנן וייצמן:

לא, היא תיכנס. אז אולי אני לא מבין, תיכנס לתשריט של 2969, היא קובעת דווקא את הבניין שלך, אחד משלושת הבניינים היחידים לשימור, לשימור אמיתי, אני מדבר שימור סטטוטורי לא על נקודות אדומות, ולא כל הבולשיטים שעושים.

אחמד אבו-חסין:

אפשר לשאול שאלה?

יוחנן וייצמן:

כן.

אחמד אבו-חסין:

זה מונומנט?

יוחנן וייצמן:

כן.

אחמד אבו-חסין:

לא, זה לא ברשימת המונומנטים.

יוחנן וייצמן:

כן, זה לא ברשימה 2097,

שרון דינור:

לא, לא,

יוחנן וייצמן:

נכון,

אחמד אבו-חסין:

משה יענה לך, משה יענה לו בבקשה.

יוחנן וייצמן:

משה,

משה שפירא:

זה, לא, זה ברור,

ציפי רון:

האם זה נכלל בעמ/9?

יוחנן וייצמן:

הנקודה החומה הזאתי שאתה מקיף פה כעת בריבוע האדום,

איציק שוויקי:

זה העיר המזרחית,

יוחנן וייצמן:

היא הייתה לשימור, ויש לך הוראות לשימור שאומרות בפירוש, לא לבנות מעליו. אז כל ההשוואה, הוא בדיוק 2097, הוא סוג של 2097. או 3423, או שאתה רוצה להגדיל את זה,

ציפי רון:

רגע, זה נכלל במע"ר מזרח?

יוחנן וייצמן:

לא, יש תוכנית עתיקה יותר, יש תוכנית מלפני (לא ברור) שנה.

ציפי רון:

זה בעמ/9?

איציק שוויקי:

לא,

יוחנן וייצמן:

יש תוכנית, לפני 2969,

איציק שוויקי:

2969,

יוחנן וייצמן:

תוכנית לפני,

אחמד אבו-חסין:

משה, לא,

איציק שוויקי:

69,

יוחנן וייצמן:

שנתנה הוראה דווקא,

אחמד אבו-חסין:

משה בבקשה,

יוחנן וייצמן:

התוכנית שזה,

משה שפירא:

עוד פעם,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) של אתמול בבוקר, שביל האופניים גחמה של איזה פקיד שסימן לך נקודה אדומה, זה יכול להיות שצריכים לשלוח את הפקיד הזה לבית סוהר. זה בניין לשימור.

משה שפירא:

אוקי, הבניין מסומן לשימור, גם נחלת שמעון גם מסומן למגדלים שמה, נחלת שמעון, גם הולך לקבל מגדלים,

יוחנן וייצמן:

לא, נחלת שמעון, זה לא חום. תגלול את התשריט של 2969, איפה החום פה? יש קטע חום, יש לך את התשריט, התשריט מולנו,

משה שפירא:

לא, אני מסכים, לא, אני מסכים,

יוחנן וייצמן:

זה מעמד אחר, מכל מה שאתה מדבר אתה, אתה בא ומרגיש,

משה שפירא:

לא,

יוחנן וייצמן:

כאילו קיפוח על המגרש הזה, משה, לא נכון,

משה שפירא:

לא,

יוחנן וייצמן:

המגרש הזה המצב הנכנס שלו, הוא המצב הכי מחמיר בירושלים. יש עליו הוראות מגבילות (לא ברור),

משה שפירא:

בגלל את זה, יוחנן, אתה צודק לחלוטין, אבל אני אומר זה הסיפור של תוכנית.

ציפי רון:

זה זה,

משה שפירא:

תוכנית יכולה, תוכנית יכולה לבטל, תוכנית יכולה לבטל תוכנית ולהציע הצעה אחרת. עכשיו הצעה הזאתי התוכנית שקבעה אותו לשימור. היה לה איזה ויז'ין מסוים על מה שאמור להיות שמה לא היה אמור להיות מגדלים בנחלת שמעון,

עו"ד דני ליבמן:

בסדר.

משה שפירא:

לא היה אמור להיות כל המבנה,

שרון דינור:

וייצמן, אני לא,

עו"ד דני ליבמן:

זה חוס זה לא,

משה שפירא:

בעצם מה שהתוכנית הזאת, מה שהתוכנית הזאת רוצה לעשות עכשיו, זה לתקן את זה, שכמו שמסביב יש את כל את כל הבניינים,

יוחנן וייצמן:

בינוי גדול, תסתכל דני שב,

עו"ד דני ליבמן:

לא,

יוחנן וייצמן:

זה אדום,

עו"ד דני ליבמן:

זה אדום?

יוחנן וייצמן:

כן, זה אדום, אבל על התב"ע,

עו"ד דני ליבמן:

תסתכל זה אדום,

שרון דינור:

לי יש את זה מוגדל יותר,

יוחנן וייצמן:

לא, מגדירים פה את בניין האו"ם, זה כן אדום.

עו"ד דני ליבמן:

כן?

יוחנן וייצמן:

תסתכל,

עו"ד דני ליבמן:

גוש חלקה? הבניין ההוא,

יוחנן וייצמן:

הבניין ההוא, הוא נותן לך, הוא מציין את זה, אנחנו, זה לא,

עו"ד דני ליבמן:

חלקה 120.

יוחנן וייצמן:

אני לא יודע אם ה - , משה,

משה שפירא:

כן,

יוחנן וייצמן:

אני לא יודע אם הדיירים שדיבר פה, הוא בעלים פה של 100 שנה של המגרש, או שהוא קנה את זה אתמול,

חיים כהן:

הוא אמר,

יוחנן וייצמן:

אבל אם הוא קנה את זה אתמול, אז,

חיים כהן:

אמר 10 שנים.

יוחנן וייצמן:

שיסלח לי,

חיים כהן:

יוחנן,

יוחנן וייצמן:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

תקנון (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

אז הוא לא, הוא ממש לא צודק. הוא נכנס פה, לחלקה אחת מהחלקות הכי,

עו"ד דני ליבמן:

זה לא כתוב,

יוחנן וייצמן:

אני מדבר בשפה של ציפי רון, הכי אסטרטגי בירושלים.

שרון דינור:

נכון,

יוחנן וייצמן:

יש פה 2097, כן, איך שאתה רוצה תגדיר את זה,

עו"ד דני ליבמן:

בסדר, הוא רוצה עכשיו לשנות את התב"ע, להוסיף,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

אחמד אבו-חסין:

כן,

יוחנן וייצמן:

אבל בואו נזכור שהמצב הנכנס שלו, הוא לא איזה בניין סתם עם נקודה אדומה.

עו"ד דני ליבמן:

(לא ברור) משהו שלא היה,

אחמד אבו-חסין:

אני, אני רוצה לשאול שאלה, בבקשה. הבניינים ברחוב יפו, הם סתם בניינים?

יוחנן וייצמן:

כן, כן,

שרון דינור:

לא, זה לא סתם בניינים סליחה,

אחמד אבו-חסין:

זה לא נכון מה שאתה אומר,

שרון דינור:

סליחה, יש הרבה,

אחמד אבו-חסין:

זה לא נכון מה שאתה אומר,

שרון דינור:

יש הרבה בניינים,

אחמד אבו-חסין:

אפילו, את יודעת מה?

שרון דינור:

מגרש מספיק,

אחמד אבו-חסין:

מלון פאלאס, זה סתם?

ציפי רון:

זה מלון,

יוחנן וייצמן:

פאלאס, פאלאס.

אחמד אבו-חסין:

(לא ברור) הזה,

ציפי רון:

אתה יודע איזה מלחמות היו עם מלון פאלאס?

אחמד אבו-חסין:

מישהו יכול להסביר, משה בבקשה. מלון פאלאס, זה סתם בניין?

משה שפירא:

לא, מלון פאלאס זה מונומנט, מלון פאלאס זה מונומנט, זה היה זה.

ציפי רון:

ב – 2097 הוא היה מונומנט לשימור,

אחמד אבו-חסין:

הבניין ממול,

משה שפירא:

לא, אבל אני חושב, אני חושב, שהשאלה היא פה, היא לא באמת,

איציק שוויקי:

30 שנה,

ציפי רון:

וזה פצע, וזה פצע כואב.

איציק שוויקי:

היה תקלה, וזה נגמר. עכשיו שאנחנו ב – 2025.

משה שפירא:

לא, בסדר, נכון, נכון, אני אומר,

איציק שוויקי:

משה, אנחנו ב – 2025, והשימור השתנה מאז,

משה שפירא:

איציק,

איציק שוויקי:

מקצה לקצה,

משה שפירא:

לא,

איציק שוויקי:

ואתה בעצמך יודע,

משה שפירא:

נכון, אני מסכים איתך צריך את זה, אני אומר, אני אומר צריך לבחון, צריך לבחון את זה, לא לפי (לא ברור), וגם לא לפי איך שהמצב הנכנס, כי (לא ברור) לבחון את זה כמדיניות, לפי המדיניות, מדיניות השימור שקיימת בשכונה, המדיניות השימור שקיימת, כמו שמקודמות על כל התוכניות מסביב, וזה בניין, זה לא מדובר בבניין ש - , כמו שאמרנו שלא זה, זה בניין שכבר הוסיפו עליו, זה בניין שכבר קיבל תוספות , זה לא בניין שהוא נשאר במתכונתו המקורית. את כל מה שהיה, לא הולכים לפגוע בו. התוספת שמוצעת על הבניין עצמו, הבניין, הבניין הוא עצמו היא תוספת מתונה. המבנים האחרים שמופיעים שם הם לשימור. אני לא מדבר על מה שקרה באמת בצד השני של הכביש, בבית ישראל, יש שמה מבנים כמו במבנה הזה. אפשר לראות את הישיבה של הרב הרוש מהצד השני של הכביש. מבנה מאוד, גם כן ליוואן מרשים, הרסו אותו, אבל.

איציק שוויקי:

קנה מידה, קנה מידה של הריבוע והוסיף עליו עוד ריבוע. הוא קטסטרופאלי, הוא מוציא את הבית מהקשרו בכלל, תסתכל, אתה,

משה שפירא:

הוא לא,

איציק שוויקי:

אתה בתור אדריכל שימור, או לבד אתה רואה שזה לא יכול להיות,

משה שפירא:

תראה הבית,

איציק שוויקי:

ותדע לך,

משה שפירא:

זה בית שלא, זה לא בית, עוד הפעם הבית כבר הוסיפו לו כבר קומה וחצי,

איציק שוויקי:

יפה, אז זה הסביבה, אז הוסיפו לו אז נגמר, אי-אפשר להוסיף עליו,

משה שפירא:

אז עוד פעם, לא, אבל אני אומר לדעתי צריך להסתכל מה המדיניות, מה מתקבל בכל בניין אחר, (לא ברור) שיש, לאיזה גבהים מגיעים אליהם, ולפי זה, זה המדיניות שהיא צריכה להיות אחידה, עם כל האזור שצופה מכיוון העיר העתיקה, צריך, צריך להשתמש באותו, באותם סרגל באותם משקפיים. מה שקורה בצד ימין ובצד שמאל של הכביש, מאחורה ומקדימה, זה הכול, זה מדיניות אחת, זה לא מדיניות.

איציק שוויקי:

אני, אתה יודע שאני לא מקבל את זה,

אחמד אבו-חסיין:

רגע רגע, סליחה. סליחה שאני מתערב. מישהו אמר שהוסיפו מעליו וזה נגמר. אני אומר שזה הוסיפו עליו בשנות לפני 67, 67. כן, הוסיפו עליו. אני לא יודע באיזו שנה בדיוק, אבל זה, זה תוספת מאוד מאוד מאוד מאוד ישנה.

שרון דינור:

בתקנון,

אחמד אבו-חסיין:

זה לא שהוסיפו כשהבעלים קנה, הוסיפו מעליו, אתם יכולים לראות היטב את תוספת. כמה היא ישנה.

שרון דינור:

לא, לא, כתוב ב', כתוב,

איציק שוויקי:

גם שהירדנים הוסיפו עליו, הם הוסיפו עליו קומה ולא 10 קומות.

אחמד אבו-חסיין:

אנחנו לא מוסיפים מעליו 10 קומות, מוסיפים מעליו שתי קומות.

איציק שוויקי:

לא,

אחמד אבו-חסיין:

10 קומות זה לידם. לא מעליו.

איציק שוויקי:

הוא כפול ממנו,

משה שפירא:

הוא מגיע, הוא מגיע בסופו של דבר למופע של הרבה מבנים שימור שאנחנו מכירים בכל רחבי העיר. לא איזה משהו.

אחמד אבו-חסיין:

ברחביה, אז כמה, כמה יש תוספת מעל בניינים לשימור, נכון או לא?

איציק שוויקי:

ברחביה אסור להוסיף מעל, מעל 4 קומות, כל רחביה היא עד 4 קומות,

חיים כהן:

טוב, הבנו, בואו בבקשה,

יוחנן וייצמן:

טוב, בסדר, חברים בוא ניכנס לדיון פנימי,

חיים כהן:

תודה רבה.

שרון דינור:

תודה.

עו"ד דני ליבמן:

היה מעניין,

אחמד אבו-חסין:

תודה.

חיים כהן:

מי מוריד אותם? מהזום, מי מוריד?

יוחנן וייצמן:

אני רוצה לומר את דעתי אפילו,

חיים כהן:

שנייה, שנייה,

איציק שוויקי:

הם עדיין.

לורה ורטון:

קשה.

יוחנן וייצמן:

אני מבין שאני במיעוט,

חיים כהן:

רגע, רגע,

עו"ד דני ליבמן:

שנייה יוחנן,

אחמד אבו-חסין:

רגע, רגע, אני בזום, אני יוצא עכשיו, לא, לא. אני יוצא ממנו עכשיו, דווקא אני בוועדת שימור.

שרון דינור:

רגע, רגע, הוא לא בוועדת שימור הזאת.

יוחנן וייצמן:

יופי,

איציק שוויקי:

עכשיו אתה יכול,

יוחנן וייצמן:

חברים, אני מבין שאני בדעת מיעוט אני אומר את דעתי,

חיים כהן:

אני, אני, אני נגד המפלצת הזאת.

איציק שוויקי:

גם אני נגד,

יוחנן וייצמן:

אז אני בעד,

חיים כהן:

לא,

איציק שוויקי:

אתה בעד?

יוחנן וייצמן:

אני אומר, דקה, אני רוצה לומר את דעתי, זכותכם להחליט אחרת, אתם הרוב פה, זה בסדר גמור. לדעתי מעל המבנה לשימור אסור לאשר לו לבנות כלום. ואת ה - 10 קומות אחרים כן לתת לו.

איציק שוויקי:

לא,

חיים כהן:

אני מתנגד.

יוחנן וייצמן:

אתם רוב פה מתנגדים, אז זה בסדר, אין בעיות.

איציק שוויקי:

אני אסביר לך, אתה, קודם כל אתה,

עו"ד דני ליבמן:

(לא ברור) איציק,

יוחנן וייצמן:

מה?

איציק שוויקי:

בניין לשימור, אתה איתנו בבניין לשימור,

יוחנן וייצמן:

ברור.

איציק שוויקי:

למודרני,

חיים כהן:

זה מה שאני (לא ברור),

איציק שוויקי:

גם בוועדה המחוזית היא אמרה לי לא,

חיים כהן:

ההחלטה היא כמו שהיא מתקבלת, זהו.

איציק שוויקי:

לא,

חיים כהן:

רגע צריך לעשות הצבעה,

יוחנן וייצמן:

כן, בסדר. אז דקה, בוא, שאר הדברים, את בעד המלצת המחלקה, את בעד,

חיים כהן:

כן, וגם אני,

יוחנן וייצמן:

אז הרוב פה נגדי, אז 1 – 3 מבלי שהיה הצבעה,

חיים כהן:

בדיוק,

לורה ורטון:

אני רק אגיד ש - , חלק גדול מהדברים שנאמרו כאן, ולגבי הנצפות מהעיר העתיקה והתוכניות אני חושב,

שרון דינור:

ואיזה מדיניות חלה פה, ואיזה מדיניות לא חלה פה. כאילו,

יוחנן וייצמן:

הוא טעה, לדעתי הוא טעה.

לורה ורטון:

הם דברים, הם דברים ש - , כמו שהחלטנו בדברים קודמים, וכל התוכנית בשייח – ג'ראח, היו צריכים, צר לי שלא, ההמלצות שלנו לא התקבלו שם. אני מקווה שלפחות כאן הם כן יתקבלו. ושעוד אפשר לתקן את מה ש - , מה שעשו תוך כדי עקיפה של הדברים שלנו.

יוחנן וייצמן:

בסדר, אז את המלצת המחלקה התקבלה. אני רק רוצה לומר, רק תוספת,

איציק שוויקי:

חצי, היית אומר, אני בעד, נגד הבנייה לשימור מוחלט,

יוחנן וייצמן:

אני נגד נגיעה בבניין לשימור,

איציק שוויקי:

יש תב"ע,

יוחנן וייצמן:

אתה שמעת אותי בדיון הפנימי,

איציק שוויקי:

כן, אני אומר לך, הגובה, אם אתה שואל אותי זה לא מתאים, זה לא מתאים.

יוחנן וייצמן:

אני רק רוצה לומר לוועדה שוב, מהנדס העיר בא לוועדה המקומית, במרחק זה לעיר העתיקה, והוא התחנן שנאשר 40 קומות, לא אישרנו, הוועדה המחוזית כן אישרה.

איציק שוויקי:

איפה?

יוחנן וייצמן:

בקוקייה,

שרון דינור:

נו אז למה ש - ? אז למה שאנחנו?

יוחנן וייצמן:

אבל ה - 10, הוועדה המקומית רצתה לאשר שמה 10. היא אומרת אותם,

חיים כהן:

בסדר, אבל אתה מדבר, אבל 10,

יוחנן וייצמן:

דקה תן לי לסיים,

חיים כהן:

אתה מדבר 10 ברחוב יפו,

יוחנן וייצמן:

נכון,

חיים כהן:

אז שמה, אין לך את הבעיה של נצפה נראות,

יוחנן וייצמן:

למה?

חיים כהן:

כי אין לך,

איציק שוויקי:

אין,

חיים כהן:

10 קומות, אל תגיד לי,

איציק שוויקי:

אין, אין,

יוחנן וייצמן:

זה אותו דבר,

חיים כהן:

לא, יש לך פה,

יוחנן וייצמן:

מתחים חסבון אישרנו,

חיים כהן:

לא,

יוחנן וייצמן:

הוועדה פה אישרה,

חיים כהן:

לא,

יוחנן וייצמן:

לא הוועדה פה, סליחה, הוועדה המקומית, אישרה 55 קומות,

חיים כהן:

לא,

יוחנן וייצמן:

אז בסדר, לא, זה בסדר, היה רוב נגדי.

חיים כהן:

יוחנן, יוחנן,

יוחנן וייצמן:

הכול טוב.

איציק שוויקי:

יוחנן,

חיים כהן:

לפני שבכלל (לא ברור),

איציק שוויקי:

הבניין הזה,

חיים כהן:

שנייה,

ציפי רון:

מתחם חסבון זה הכי גרוע.

חיים כהן:

בסדר,

ציפי רון:

גם פרשת המים של ירושלים, ורואים את זה מהר הזיתים,

חיים כהן:

אני מדבר,

ציפי רון:

מה זה, זה משהו,

יוחנן וייצמן:

הוועדה המקומית אישרה 55 קומות,

חיים כהן:

אני מדבר, מהרגע שהציגו את התוכנית,

שרון דינור:

יש לי את ההתנגדויות עכשיו.

חיים כהן:

וראיתי את ה - ,

ציפי רון:

הלוואי, הלוואי,

חיים כהן:

את הזה,

עו"ד דני ליבמן:

זה יהפוך לקו פרשת מים תכנונית,

יוחנן וייצמן:

כן,

חיים כהן:

אז אני אומר שמהרגע שהציגו את התוכנית,

לורה ורטון:

מוסרית,

חיים כהן:

מוסרית, ראיתי את המבנה הזה, מיד אמרתי זה דופק בנושא של הנצפות, זה גועל נפש. סתם ככה.

איציק שוויקי:

זה לא יפה,

חיים כהן:

לא, בדרך כלל לא, לא זה, זה על ההחלטה בלט בצורה,

יוחנן וייצמן:

טוב, אני שאלתי,

איציק שוויקי:

וועדה מחוזית שינתה אותו, נתנה לו, תעשה,

חיים כהן:

אגב זה יגיע לוועדה המחוזית,

איציק שוויקי:

לא,

חיים כהן:

ואני אשב שמה, ואני מתחייב לך בלי נדר, זה רשום שגם שמה אני (לא ברור).

עו"ד דני ליבמן:

אבל אתה לא מתכוון לתוצאה.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) לתוצאה, מה?

שרון דינור:

אגב הם לא עשו איתי כלום, אני אומרת את זה לחיים, כי חיים תמיד אומר, תמיד אומר בוועדות,

חיים כהן:

אבל למה שיעשו תיאום? אני, אין לי ספק שיד ישראל באמצע פה, מה? בסדר. שלא נהיה מוקלטים,

יוחנן וייצמן:

אני לא רוצה לעשות איפה ואיפה,

חיים כהן:

לא איפה ואיפה.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) במרקוס, וסיימנו?

חיים כהן:

כל זה,

יוחנן וייצמן:

רשימת שימור גם,

שרון דינור:

אתה רוצה לעבור על הרשימות שימור.

ציפי רון:

אפשר?

יוחנן וייצמן:

אני רוצה לעבור על הרשימת שימור,

ציפי רון:

סתם שאלה, סתם שאלה, שאלת (לא ברור) אפשר לשאול?

לורה ורטון:

כן,

יוחנן וייצמן:

כן,

ציפי רון:

האם יש אפשרות ליזום, ליזום דיון רציני מקיף, ואמיתי על מדיניות גובה הבנייה בירושלים.

איציק שוויקי:

לא יהיה דבר כזה,

לורה ורטון:

לצער,

ציפי רון:

אין תוכנית מתאר, שנייה, בהעדר תוכנית מתאר מאושרת, עכשווי וכן הלאה, זה נראה כאילו שכל אחד הישר בעיני יחטוף ויקבל, יש פה בעיה,

איציק שוויקי:

(לא ברור),

ציפי רון:

האם, איציק, תן לגמור משפט, אתה קוטע את חוט המחשבה. את התשובות שלך, אני גם מכירה. האם אפשר ליזום דיון רציני מקיף, עם מסקנות שמחייב. אנחנו מאבדים את הרקיע של העיר.

איציק שוויקי:

איבדנו, לא מאבדים.

לורה ורטון:

העניין הוא, ציפי,

ציפי רון:

אולי עוד אפשר,

לורה ורטון:

זה שהיו דיונים כאלה עם מהנדס העיר, ובכל מיני מקומות, היה כנס באוניברסיטה העברית,

איציק שוויקי:

הוא נסע לחו"ל,

לורה ורטון:

ויש דעת מומחים, ודעת נבחר ציבור שונים, ויש דעת הוועדה המחוזית שמאפשר כל דבר גם אם זה 55 קומות, וגם בניגוד לדברים שהבטיחו לנו, למשל מהנדס העיר הבטיח שלא תהיה בנייה לגובה, מזרחה מהמלך ג'ורג'. מה קרה? חסבון 55 קומות והוא ניסה להסביר לנו, איך זה מתאים וזה אז כמה חודשים אחרי סדרה של ישיבות על העניין הזה והבטיח שזה הקו. והפר את זה מיד,

איציק שוויקי:

עכשיו ה - ,

לורה ורטון:

ואז יש קוקייה, ויש את שייח – ג'ראח, ויש את הדברים האלה, שהם כולם עומדים בסתירה למה שנאמר לנו.

חיים כהן:

יש לך בתחילת, שני בניינים של הרל"י של 20 ומשהו קומות,

לורה ורטון:

איזה?

חיים כהן:

100 מטר מפה,

שרון דינור:

כן, כן,

חיים כהן:

100 מטר מפה.

ציפי רון:

איפה? איפה?

חיים כהן:

שני מגדלים,

ציפי רון:

איפה?

חיים כהן:

תחנת דלק פז. זה 100 מטר משמה, פחות אפילו,

איציק שוויקי:

למטה.

חיים כהן:

3 מגדלים שהרל"י מקדמת.

ציפי רון:

איפה?

חיים כהן:

לא יזם פרטי, הרל"י.

ציפי רון:

איפה? פז? פז פה?

חיים כהן:

פה, פה,

עו"ד דני ליבמן:

מנדלבאום זה נקרא,

חיים כהן:

מול המלון.

עו"ד דני ליבמן:

פז מנדלבאום זה נקרא,

חיים כהן:

פז מנדלבאום,

ציפי רון:

על מנדלבאוס?

חיים כהן:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

כן. שקרוב לכביש 1?

חיים כהן:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

או שיותר,

ציפי רון:

זה בשמעון הצדיק?

חיים כהן:

לשמעון הצדיק, כן, את כל האזור הזה שמה,

ציפי רון:

אנחנו התנגדנו,

חיים כהן:

אתם התנגדתם,

לורה ורטון:

זה מה שאני,

חיים כהן:

הרל"י הגיעה,

לורה ורטון:

לפי מה שאני אומרת,

חיים כהן:

וראש העיר דחף ו - ,

איציק שוויקי:

וזה (לא ברור),

לורה ורטון:

זה מה שאמרתי שיח – ג'ראח.

איציק שוויקי:

אבל (לא ברור), הסיפור, בא לפה חביליו, ואני אומר ותקשיב,

חיים כהן:

זה לא יזם פרטי, אפשר לעשות פה, הרל"י זה עיריית ירושלים.

איציק שוויקי:

זה מוקלט.

חיים כהן:

אגב אני חבר דירקטוריון בהרל"י, ואמרתי אני באמת לא יודע איך לעמוד, מצד אחד, כחבר דירקטוריון אני צריך לאשר תוכנית, שאני בוועדה התנגדתי.

איציק שוויקי:

לא, המצחיק הוא, שגם בא לפה חביליו, והוציא מכתב לראש העיר, הוא ביקש להוריד את התוכנית, וראש העיר קרא לו ואמר לו - תשמע, אתה מוריד את המכתב שלך, אם אתה, אתה לא סגן ראש העיר, הוא הוריד את זה, באותה ישיבה, זה באותו יום.

לורה ורטון:

מה פתאום,

ציפי רון:

כן, כן, זה מה שקרה, זה מה שהיה, זה מה שהיה. תקשיבו,

חיים כהן:

זה מעניין, לא שמעתי את הסיפור.

איציק שוויקי:

כן,

לורה ורטון:

אני הייתי בזה,

ציפי רון:

לא, לא,

לורה ורטון:

כשאני (לא ברור), אני קראתי לו,

ציפי רון:

אני שמעתי, אבל,

(מדברים ביחד)

ציפי רון:

לורה, גם אני שמעתי,

לורה ורטון:

אני לא יודעת ממי שמעת,

יוחנן וייצמן:

מה?

לורה ורטון:

אבל אני,

איציק שוויקי:

ראש העיר קרא לו, אמר לו אתה,

לורה ורטון:

אני הצבעתי עם הוועדה נגד, וגם יוסי גם בוועדה המחוזית, סליחה,

איציק שוויקי:

בטח זה היה (לא ברור),

לורה ורטון:

מקומית הצביע,

איציק שוויקי:

נכון, אבל הוא כתב,

לורה ורטון:

גם לי, וזה לא,

איציק שוויקי:

לא, הוא כתב,

לורה ורטון:

המכתב הזה לא השפיע עליו כנראה, כי הוא היחידי שהצביע נגד.

יוחנן וייצמן:

ברור שהוא איים עליו,

איציק שוויקי:

לא, את לא מבינה,

לורה ורטון:

אדיר שוורץ ברח,

איציק שוויקי:

הוא אומר לו - תוריד את הפוסט, הוא כתב פוסט,

עו"ד דני ליבמן:

אתה מתכוון לפוסט,

לורה ורטון:

הפוסט לא, זה משהו אחר.

עו"ד דני ליבמן:

פוסט בפייסבוק,

לורה ורטון:

עם הפוסט היה, מה שהוא כתב פוסט,

ציפי רון:

(לא ברור),

לורה ורטון:

לגבי עמדה, גם אני,

איציק שוויקי:

זה העמדה.

לורה ורטון:

(לא ברור) שלי, היינו נגד פה, היינו נגד בכל מקום, בכמה מקומות,

איציק שוויקי:

הוא אומר לראש העיר אני רוצה,

לורה ורטון:

אז אל תגיד שהוא הוריד את ההתנגדות,

איציק שוויקי:

לא, הוא אמר,

לורה ורטון:

בגלל ראש העיר,

עו"ד דני ליבמן:

במכתב הוא אמר, לו,

לורה ורטון:

הוא הוריד, הוא הוריד את הפוסט,

עו"ד דני ליבמן:

נכון,

לורה ורטון:

שנוסח בצורה לא מוצלחת, הוא לא הוריד את ההתנגדות,

איציק שוויקי:

אני דיברתי על הפוסט,

לורה ורטון:

חשוב מאוד להבדיל,

עו"ד דני ליבמן:

הוא לא אמר התנגדות,

לורה ורטון:

הוא לא הוריד,

עו"ד דני ליבמן:

הוא אמר מכתב, הוא התכוון לפוסט.

שרון דינור:

יכול להיות,

לורה ורטון:

יכול להיות שלא זה, ההצבעה הייתה נגד התוכנית הזאת באופן עקבי, זה משהו קטן,

חיים כהן:

מה זה התיק הבא? שרון.

ציפי רון:

רק שנייה, אני בכל זאת,

שרון דינור:

וייצמן ביקש להעלות,

ציפי רון:

שנייה, שנייה, רק רגע אחד,

יוחנן וייצמן:

כי רוצים,

ציפי רון:

אני בכל זאת,

יוחנן וייצמן:

אם הוא לא, הם לא יגענו את זה, אני גם לא (לא ברור) על זה.

ציפי רון:

וייצמן, רק שנייה, אני בכל זאת חושבת, תראו, אני יודעת שהמצב קשה, אולי הוא אפילו אנוש, אולי אנחנו כבר איבדנו את כל מה ש - , אני חושבת שאנחנו כוועדה, ויושבים כאן אנשים שבאמת אכפת להם מהעיר, ומגלים קצת אחריות, ואפילו כשזה מאוד קשה. ואפילו שאולי כבר איחרנו עגלה, הסוסים כבר ברחו מהחצר, אני לא יודעת, מהאורווה. אני בכל זאת חושבת שאנחנו צריכים ליזום איזה שהוא דיון על זה, לא יכול להיות, שוועדה מחוזית תחליט לבד, מה קורה כאן,

יוחנן וייצמן:

מה לעשות? זה החוק.

ציפי רון:

ולא, לא,

יוחנן וייצמן:

לדעתי יושבים שם פראי אדם, בסדר? מה אני יכול לעשות?

ציפי רון:

היו שנים, היו שנים,

איציק שוויקי:

אתה יודע מה?

ציפי רון:

היו ניסיונות, איציק תן לגמור משפט, נו,

איציק שוויקי:

אני רוצה לעצור אותך,

ציפי רון:

כבר היו דברים כאלה מעולם, והצלחנו לעצור אותם, בהרבה מאוד מקרים. לא מקרה אחד, ולא מקרה שני, אז אני מבקשת,

עו"ד דני ליבמן:

אז תבקשי את זה מהוועדה המחוזית,

ציפי רון:

לא, לא, אני למשל, אני אתן לכם דוגמא רק רגע אחד,

יוחנן וייצמן:

לקרוא את הסעיפים,

ציפי רון:

איציק, אני אתן לכם דוגמא מפעם.

איציק שוויקי:

את שירה אמרת,

ציפי רון:

שנייה, אני אתן לכם דוגמא מפעם.

שרון דינור:

מסתכל על זה,

ציפי רון:

אבל אני לא יכולה כשכולם מדברים,

יוחנן וייצמן:

מה?

ציפי רון:

אני רוצה לתת לכם דוגמא מפעם,

יוחנן וייצמן:

בסדר, בוא נכניס את התיק הבא,

ציפי רון:

התוכנית,

יוחנן וייצמן:

נדבר אחרי זה,

ציפי רון:

רק שנייה,

יוחנן וייצמן:

נדבר על זה,

ציפי רון:

רק שנייה, נגמור משפט,

יוחנן וייצמן:

כן,

ציפי רון:

בתוכנית של ממילא, למשל, התוכנית הייתה (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

תסתכל אם הם בחוץ התיק הבא.

ציפי רון:

רק שנייה, הם רחוב שלמה המלך,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) כבר.

ציפי רון:

הלכתי עם חברי הוועדה מחוזית אחד אחד,

יוחנן וייצמן:

אבל עשרה פעמים כבר שמעתי את זה,

ציפי רון:

לא משנה,

לורה ורטון:

הבעיה היא,

ציפי רון:

אבל אני אומרת שאנחנו צריכים לעשות משהו,

איציק שוויקי:

לא ה – 20 מגדלים, זה לא יעזור לך, יש 20 (לא ברור),

לורה ורטון:

לא יכולה להסביר לך,

איציק שוויקי:

זהו, נגמר.

לורה ורטון:

הם אנשים,

מורן בן זיו:

נראה לי שפירא אמור לעלות לזום,

לורה ורטון:

ועד בנייה לגובה בכל מקום, בצורה חסרת אחריות, אבל רגע,

ציפי רון:

צריך (לא ברור) אותם,

לורה ורטון:

אז השאלה היא,

איציק שוויקי:

את יודעת מה הסיבה הייתה מה הסיבה,

לורה ורטון:

צריכים לצאת נגדם, אבל סיכוי לשכנע אותם אפס, זאת המדיניות שלהם.

ציפי רון:

אז צריך למצוא דרך לעשות את זה, זה לא יכול להיות.

איציק שוויקי:

את יודעת מה הסירה שהיא אמרה, למה בונים מגדלים בירושלים ברחוב יפו? אני רוצה לעצור את החרדים, זה התשובה של, שהיא אמרה.

לורה ורטון:

לא, זה לא,

איציק שוויקי:

זה נכון,

יוחנן וייצמן:

זה נכון,

איציק שוויקי:

אני שמעתי היא אמרה את זה, לי, לי את אומרת לי - לא? בשיחת סיכום שלי איתה, דיברנו על מגדלים, היא אמרה - איציק,

לורה ורטון:

אני חושבת (לא ברור),

איציק שוויקי:

היא אמרה את זה במפורש,

לורה ורטון:

בונים לרצות את כל הקבלנים ויזמים,

איציק שוויקי:

לא,

לורה ורטון:

ויש שם,

שרון דינור:

אז למה בכניסה לעיר לא מצליחים למכור?

לורה ורטון:

בלי שום ספק,

יוחנן וייצמן:

נכון,

שרון דינור:

למה?

יוחנן וייצמן:

מה?

שרון דינור:

למה לא מצליחים למכור?

יוחנן וייצמן:

כי זה תוכנית דפוקה, שאף אחד לא רוצה, אף אחד לא רוצה את זה,

שרון דינור:

למה אבל,

יוחנן וייצמן:

המכרזים יוצאים כמו (לא ברור),

שרון דינור:

למה כאילו מזרח זה כן עומד,

איציק שוויקי:

כי זה לא מגורים, זה לא מגורים, זה לא מגורים,

יוחנן וייצמן:

מי שתכנן את זה היה, הכוונה היה איך אמר שוויקי היה לחסום חרדים, התוצאה היא כישלון של מכרז אחרי מכרז.

איציק שוויקי:

זה היא אמרה את זה מפורשות,

שרון דינור:

טוב, חבר'ה מה אתם אומרים? נתחיל.

יוחנן וייצמן:

מרקוס יללה,

שרון דינור:

הנה,

יוחנן וייצמן:

את רוצה להעלות?

שרון דינור:

אני מנסה לראות אם הוא עולה, אני בינתיים רק אגיד, ש - ,

חיים כהן:

מקום מיוחד (לא ברור).

שרון דינור:

מבחינתנו זה לא תיק שהיה צריך לעלות לוועדת שימור, כי מדובר פה בדיון על תוספת על גבי תוספת, אוקי, שזה כאילו, יש פה מבנה לשימור בבסיס שלו, אבל הטיעון עכשיו הוא על תוספת על תוספת חדשה כבר שנבנתה ואושרה. עכשיו התוספת הזאת היא תוספת שנבנתה לא לפי תב"ע, שיש לה סטייה ניכרת, והיא עבירת בנייה,

איציק שוויקי:

הנה את שומעת,

שרון דינור:

באזור שהוא, לא, היום זה כבר לא ככה, הם הרסו את הגג רעפים ואישרו את זה ובנו שם קומה מלא ופרגולה. אז יש לו תיק פיקוח על הדבר הזה, הם הגישו בקשה לתב"ע להכשיר את זה, התב"ע המאושרת היא כולה מלפני 5 שנים, שקבעה את הסטייה ניכרת וזה, אנחנו לא רואים סיבה לאשר את זה, זה,

יוחנן וייצמן:

בואי נראה, הוא מסביר למה כן לאשר, אם לא, זה,

שרון דינור:

להכשיר, לאשר את זה רק בגלל שזה ככה זה נבנה.

עו"ד דני ליבמן:

זה תב"ע להכשרת בנייה,

שרון דינור:

זה מישחו שעשה,

לורה ורטון:

אסור, לדעתי אסור לאשר, זה מה שנקרא פרס לעבריינות ואסור לנו.

יוחנן וייצמן:

בסדר, בואי נראה, תראי אם יש מישחו שיסביר למה כן.

מורן בו זיו:

שפירא היו צריכים לעלות בזום, לא יודעת למה הוא לא עלה.

איציק שוויקי:

בוא נעשה בלעדיהם.

יוחנן וייצמן:

אם בלעדיהם, אז אנחנו מקבלים את המלצת המחלקה.

איציק שוויקי:

אם הם לא עולים לזום, אז בלעדיהם.

שרון דינור:

אנחנו בזמנים או ש - , שיש? אנחנו היינו?

איציק שוויקי:

אם לא בזום, ולא, אנחנו מחליטים.

לורה ורטון:

בינתיים, יוחנן,

יוחנן וייצמן:

מה?

לורה ורטון:

בעקבות מה שציפי אמרה, למרות שאני כמעט חסרת תקווה בעניין הזה, אם אתה חושב שאפשר להזמין את שירה תלמי, או כל מישהו אחר לפה, לתת להם לחייב אותנו, לשמוע אותם או לנסות לגרום לה להקשיב,

יוחנן וייצמן:

יש לה פה מקום,

לורה ורטון:

אני בעד,

יוחנן וייצמן:

יש לה פה כיסא במקום, כיסא לפי חוק התכנון והבנייה,

איציק שוויקי:

והיא לא מגיעה,

יוחנן וייצמן:

היא מעדיפה לא לנצל אותו, אין לי מה להגיד לכם.

לורה ורטון:

אז אולי נזמין אותה ב - , לאיזה מדיניות,

יוחנן וייצמן:

הם החליטו,

ציפי רון:

אפשר להזמין אותנו אליה? אותנו אליה לפגישה איתה אצלה?

יוחנן וייצמן:

מאה אחוז, כן,

ציפי רון:

ואנחנו נכין אותה טוב טוב.

יוחנן וייצמן:

התיק הבא, הוא עולה שפירא? או לא?

ציפי רון:

אז רגע דקה, תיזום דבר כזה? וייצמן,

חיים כהן:

הוא כל יום, וכל יום,

ציפי רון:

לא, לא,

לורה ורטון:

אני מבקשת,

ציפי רון:

שכולנו שהוועדה תבוא,

לורה ורטון:

שתקבל את חברי וועדת שימור לשיחה,

איציק שוויקי:

האמת היא, האמת שאני אגיד לכם מה הסיפור של המגדלים, יש איזה מישהו בית משפט עליון
חייב את עיריית ירושלים להקים מגדל שהוא, לא לבנות, והם ככה פרצה את זה, זה לא,

לורה ורטון:

לא, לא משנה, אני לא חושבת, זה לא,

ציפי רון:

איזה מגדל?

איציק שוויקי:

אני לא זוכר את היזם, זה היה, אני בדקתי את זה,

לורה ורטון:

אתה מוכן (לא ברור),

איציק שוויקי:

התחילו המגדלים בירושלים,

לורה ורטון:

מה?

ציפי רון:

איפה?

לורה ורטון:

שאני אבקש משרון שנקיים ישיבה איתה,

יוחנן וייצמן:

כן.

לורה ורטון:

טוב.

איציק שוויקי:

כי אני צריך, זה נכון, זה נכון, זה בית משפט עליון צריך לחפש בפסיקות,

שרון דינור:

אתם רוצים בינתיים את הרשימת שימור,

איציק שוויקי:

נגד עיריית ירושלים,

יוחנן וייצמן:

כן, בוא נתחיל לרוץ,

שרון דינור:

אתה רוצה להתחיל במשהו מסוים? יש לנו,

יוחנן וייצמן:

לא, תראי, רשימת שימור לא נאשר היום כלום, את תעלי בניינים,

שרון דינור:

אוקי, בסדר.

יוחנן וייצמן:

המטרה היא לא לאשר היום, את תציגי, עכשיו אני כבר אומר שיש כמה בניינים שקיבלתי פניות לא להכניס אותם.

חיים כהן:

רגע, מה אתה עושה? אתה לא עושה את התיק הבא שום דבר?

יוחנן וייצמן:

אם הוא לא עולה, אז,

איציק שוויקי:

הוא לא עולה, אישרנו את זה, שלא,

יוחנן וייצמן:

אם הוא לא עולה, אז מאשרים את המלצת המחלקה.

שרון דינור:

בוא, אנחנו עוברים, אנחנו עוברים רגע לרשימות שימור להציג, לא לאשר כאילו, וייצמן אמר.

איציק שוויקי:

רגע, אז למה אנחנו מעלים,

שרון דינור:

יש לנו,

איציק שוויקי:

אם לא לאשר?

מורן בן זיו:

כן,

איציק שוויקי:

בשביל מה אנחנו?

יוחנן וייצמן:

אנחנו ביום אחד נאשר,

חיים כהן:

מצטרף לשימור אתרים,

איציק שוויקי:

אין מה להעלות, אם לא מאשרים, לא מעלים,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, אני אגיד לך, יהיה יום, נעשה אולי איזה יום אחד חגיגי ביחד עם מע"ר צפון, עם ראש העיר
נאשר 500, 700 יום אחד ביחד,

איציק שוויקי:

מה הבעיה עכשיו?

חיים כהן:

למה אתה חושב שנזכור מה שהעלית?

יוחנן וייצמן:

לא, אנחנו נרשום לעצמנו, בוודאי.

איציק שוויקי:

לא, לא, לא ילך. לא הולך.

יוחנן וייצמן:

לא מצאת אותם? אין אותם?

מורן בן זיו:

אני מנסה להשיג אותו.

איציק שוויקי:

אין, לאשר,

חיים כהן:

את התיק כמו שהוא, וזהו.

איציק שוויקי:

אתה יכול לעשות,

יוחנן וייצמן:

טוב, סיימנו את הוועדה, אתה לא רוצה, אז לא להגיד,

חיים כהן:

זה בדיחה מה?

יוחנן וייצמן:

מקבל,

חיים כהן:

להציג ולא,

יוחנן וייצמן:

אם אתה הולך אין קוורום.

ציפי רון:

אתה לא הולך.

לורה ורטון:

יש קוורים.

יוחנן וייצמן:

יש קוורים, כן,

איציק שוויקי:

מה קרה לך?

לורה ורטון:

יש לנו קוורים.

יוחנן וייצמן:

בסדר, בוא,

עו"ד דני ליבמן:

יש לך קוורים, תגבור של איציק וציפי,

איציק שוויקי:

מה? אנחנו,

עו"ד דני ליבמן:

יש תגבור לקוורים.

איציק שוויקי:

לא, לא, הורידו אותנו,

עו"ד דני ליבמן:

אבל פה אתם מתגברים את הקוורים. אני יודע שהורידו.

איציק שוויקי:

זה טעות שלו, תדע לך שלא, הוא אמר בוא נעשה את זה חצי שנה, במקום לעשות את זה,

מורן בן זיו:

רגע, רגע,

איציק שוויקי:

בפעם הראשונה זה טעות שלו, כל זה, תדע לך.

עו"ד דני ליבמן:

אני לא מאשים,

איציק שוויקי:

אתה יודע שזה היה (לא ברור) של חיים כהן.

עו"ד דני ליבמן:

אני לא מאשים נבחרי ציבור.

איציק שוויקי:

ואז בגלל הוועדה שאני רציתי ביחד, (לא ברור) הוא אמר, הוא לא אמר שזה קבוע. הוא אמר לחצי שנה, זה ההצעה שלו הייתה,

יוחנן וייצמן:

גם מינוי של שני החדשים לחצי שנה.

איציק שוויקי:

כן?

יוחנן וייצמן:

כן,

ציפי רון:

כן, זה מינוי לחצי שנה בסדר היום, אבל זה לא משנה, זה,

איציק שוויקי:

אתה יודע זה, זה מוקלט.

עו"ד דני ליבמן:

סטפני היא,

ציפי רון:

ראש העיר מה,

איציק שוויקי:

בבחירות הבאות שיהיו כנראה באפריל, יהיו בחירות יהיה (לא ברור).

שרון דינור:

אני שואלת אם משהו פנה אליך ושאל אותך.

עו"ד דני ליבמן:

לא פנו אלי משהו, אבל זה, יש לנו צוות, אחד מהצוות עושה, או יניב בעצמו, סטפני היא היועצת הראשונה.

(מדברים ביחד ברקע)

מורן בן זיו:

טוב, הוא נכנס לפגישה אחרת, הוא לא יצליח לעלות.

איציק שוויקי:

זה אותו יום, שהיה וועדת שימור, ביום שהייתה וועדת שימור.

לורה ורטון:

מה?

עו"ד דני ליבמן:

אחרי יום העצמאות, אני רוצה (לא ברור),

שרון דינור:

חשבתי אולי מלא אורחים, כולנו רוצים שימור.

לורה ורטון:

כן.

איציק שוויקי:

טוב, יללה הדיון נגמר?

מורן בן זיו:

מה עושים?

איציק שוויקי:

מה עכשיו?

לורה ורטון:

רגע, אנחנו,

איציק שוויקי:

אישרנו את זה שהוא לא נמצא.

מורן בן זיו:

כן, כן, הם לא הגיעו,

שרון דינור:

בוא נראה מה וייצמן אומר,

איציק שוויקי:

וייצמן,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, אפשר להתחיל, מה?

איציק שוויקי:

וייצמן הם לא מגיעים,

יוחנן וייצמן:

הם לא מגיעים, אז,

איציק שוויקי:

החלטה שלך, זהו, החלטה שלך.

שרון דינור:

טוב, יופי,

לורה ורטון:

אז אנחנו,

שרון דינור:

לא, עכשיו יש רק את ה – ,

איציק שוויקי:

רשימה לא לעשות,

יוחנן וייצמן:

תראה,

איציק שוויקי:

לא, סתם,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, אם אתה חושב שלא, לא, כרגע לא הצגנו.

שרון דינור:

כאילו את מזכרת משה, כן הצגנו, נכון?

מורן בן זיו:

כן,

יוחנן וייצמן:

מזכרת הצגנו, (לא ברור).

עו"ד דני ליבמן:

אבל מה קורה עם (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

נניח שאתה מחליט, תחליט אתה.

מורן בן זיו:

נשאר כמו שזה, כי הם לא עולים,

איציק שוויקי:

טוב יללה.

עו"ד דני ליבמן:

ניתנה החלטה?

איציק שוויקי:

כן,

שרון דינור:

כמו המלצה.

עו"ד דני ליבמן:

כמו המלצה.

איציק שוויקי:

כמו המלצה, בסדר.

יוחנן וייצמן:

החלטה כמו המלצה, הם החליטו לא לבוא?

לורה ורטון:

רק שנייה,

מורן בן זיו:

הוא לא יכול, הוא כבר נכנס לפגישה אחרת,

לורה ורטון:

רגע, אז אין, אנחנו לא דנים בזה האחרון? או שנחליט בלעדיו?

עו"ד דני ליבמן:

לא, יש החלטה,

איציק שוויקי:

יש החלטה,

יוחנן וייצמן:

קיבלנו החלטה, כמו בהמלצה.

לורה ורטון:

אוקי,

ציפי רון:

שמה?

יוחנן וייצמן:

לא לאשר,

עו"ד דני ליבמן:

לקבל,

ציפי רון:

מה לא לאשר?

איציק שוויקי:

לקבל את ה - , את, לקבל את,

עו"ד דני ליבמן:

המלצה,

איציק שוויקי:

המלצת ה - ,

עו"ד דני ליבמן:

מחלקה,

איציק שוויקי:

זהו, לקבל,

ציפי רון:

לקבל את המלצות המחלקה,

איציק שוויקי:

מחלקה,

עו"ד דני ליבמן:

כשפירושה לדחות את הבקשה המוצעת.

יוחנן וייצמן:

כן.

איציק שוויקי:

אוקי,

לורה ורטון:

מה לגבי הרשימה? אני לא הבנתי.

ציפי רון:

זה בדבר האחרון, זה ברור,

יוחנן וייצמן:

הרשימה אנחנו סיכמנו שלא נאשר היום כלום, רק, זאת אומרת גם לא נדחה,

עו"ד דני ליבמן:

ומתי כן נאשר משהו?

יוחנן וייצמן:

אני אמרתי, אנחנו יום אחד נעשה את זה עם מע"ר צפון עם ראש העיר, ישיבה חגיגית, נאשר את הכול.

ציפי רון:

אני מציעה אבל שלפני זה נעבור על זה ונדע בדיוק מה אנחנו מאשרים ואיך, שזה יהיה (לא ברור) עלינו עם ראש העיר בתור, (לא ברור),

יוחנן וייצמן:

גם פה, תראי, גם פה,

איציק שוויקי:

לא, לא, אם רוצים לאשר את זה, זה לא,

ציפי רון:

אני יודעת גם פה אם יש לך הערות, אז עדיף שנעבור על זה, ונסדר.

איציק שוויקי:

לא, לא,

ציפי רון:

מה שרון אומרת?

איציק שוויקי:

לא כדאי, לא כדאי להעלות את זה, אם לא מאשרים את זה, כי אז, יצא,

שרון דינור:

אני יודעת שהדברות של עיריית ירושלים כל פעם מתקשרים אלי, הם לא, הם לא קוראים את האותיות הקטנות, עכשיו אני מעלה את זה כל פעם לסדר יום, אני מחכה שתאשרו את זה, אז אומרים לי - אפשר לפרסם שאושרו כמה שנה לא אישרתם רשימות שימור, אז אפשר לפרסם את זה? אז אני אומרת להם - לא, היה כתוב לשוב ולדון זה, מה שיש,

ציפי רון:

אתם יודעים איזה בתים נהדרים יש ברוממה, איזה אוצרות,

שרון דינור:

מדהים,

ציפי רון:

איזה אוצרות,

שרון דינור:

רוממה מהמם, מהמם, האמת היא שזה רשימה קטנה.

איציק שוויקי:

יש תב"ע, יש תב"ע מאשרת את זה,

שרון דינור:

אני אם אתה שואל אותי, וייצמן שאלת את זה, אם אפשר,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

אתה אמרת לי בזמנו ברחביה, ואני גם מסכימה איתך, שיש שכונות (לא ברור) המצב חירומי בהם,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

ויש שכונות בפחות, רחביה באמת יש בה המון המון פיתוח, כל מה שלא מסומן לשימור, הוא להריסה, זאת אומרת שגם בניינים שהם חלק מה – DNA של השכונה, הם הולכים לפח בעקבות פיתוח, עכשיו את הדבר הזה, אני חושבת שאם אני צריכה להסתכל על השכונות כמו שיש לנו מחנה יהודה, או רוממה ומזכרת משה, אז אני אומרת אוקי מזכרת משה ושוק מחנה יהודה, הם כאילו פחות או יותר בקונצנזוס, אני לא מרגישה שיש עליהם איום מידי, אבל ברוממה יש כמה מבנים שאני, יש אצלי יזמים שעושים כמו נשרים כזה מעל הזה,

ציפי רון:

כן,

שרון דינור:

בחלק מהם הם ב - , הם צריכים להיות,

יוחנן וייצמן:

אז תביאי אותם לוועדה, ונדבר,

שרון דינור:

הם פה כאילו, אז אני אומרת אם אתה רוצה לראות אותם,

יוחנן וייצמן:

לא, יש פה, לא, אז אני אגיד, אז אם ככה בוא ניקח נקודתי,

שרון דינור:

שרון דינור:

כאילו אני לא רוצה שיקרה את המקרה שתגיד לי, ואתם אומרים לפעמים בוועדה - אה, לא שמת אותם ברשימת שימור, עכשיו תשימי כשיש פרויקט, אני רוצה עכשיו לשים אותם,

ציפי רון:

צודקת.

שרון דינור:

כי, וזה בניינים באמת, אני,

יוחנן וייצמן:

לא, כל הבניינים סביב התחנה המרכזית,

שרון דינור:

סביב התחנה המרכזית, אלה בניינים,

יוחנן וייצמן:

כן,

שרון דינור:

מבחוץ שלהם,

ציפי רון:

גם ברחוב שאחרי,

יוחנן וייצמן:

לא, לא,

ציפי רון:

רגע, גם ברחוב שמעל התחנה המרכזית, גם ברחוב שמעל התחנה המרכזית,

יוחנן וייצמן:

לא, מעל התחנה המרכזית הם לשימור, ליד התחנה המרכזית הם לא לשימור,

ציפי רון:

לא, אז יש, שתי שורות של בניינים שם, אלה שצמודים לרחוב של התחנה מרכזית, ואלה שבהחלט מהרחוב שמעל, אני לא זוכרת כרגע את שמו, בגלל בית (לא ברור), וגם בצד, לא משנה,

איציק שוויקי:

הוא היה מונומנט והוא נהרס,

ציפי רון:

אבל לא משנה, יש שם בניינים שהם פשוט,

איציק שוויקי:

הוא היה מונומנט, הוא היה מונומנט,

לורה ורטון:

רגע,

ציפי רון:

יש שם מונומנט,

יוחנן וייצמן:

גם על הבניינים האלה,

לורה ורטון:

אני לא מבינה למה אנחנו לא מאשרים,

איציק שוויקי:

אבל הם מופיעים במונומנטים.

יוחנן וייצמן:

לאשר, נדון, (לא ברור).

לורה ורטון:

אבל אנחנו לא דנים,

יוחנן וייצמן:

לא,

לורה ורטון:

כל שבוע, דוחים ודוחים,

איציק שוויקי:

רגע,

לורה ורטון:

אני לא מבינה,

יוחנן וייצמן:

היום סיכמנו שלא נאשר, זה ברור, אבל לא אכפת לי של להעלות אותם.

ציפי רון:

שלחתי אותך לראות את הזה,

לורה ורטון:

אז אני מבקשת, אז אני מבקשת שנדבר עליהם, בישיבה הבאה.

שרון דינור:

יש כאלה שלא, נו, איציק, כל אלה,

לורה ורטון:

אנחנו כל פעם דוחים ודוחים.

ציפי רון:

הבית של הרב (לא ברור),

לורה ורטון:

ובינתיים, רגע,

יוחנן וייצמן:

כן,

לורה ורטון:

אנחנו כל פעם דוחים ודוחים, ויש פה רשימות, ואני רוצה להגן על ה - , על המבנים האלה, לפני שיזמים מגיעים, שלא יגידו למה אתם דווקא לא מאשרים לנו, ודווקא מתנפלים, צריכים ללכת, יש רשימות, כמעט כל שבוע זה יורד,

איציק שוויקי:

הכי טוב זה סיור בשטח, ואז מאשרים.

לורה ורטון:

לא, אני לא חושבת שצריכים, יש פה רשימות שלמות,

ציפי רון:

לא צריך סיור,

לורה ורטון:

לא נגיע לכולם, אני חושבת שלא צריכים,

איציק שוויקי:

לא, רוממה זה 10 דקות, רבע שעה.

לורה ורטון:

אם יש סיבות אחרות לא לאשר אותם,

יוחנן וייצמן:

לא, יכול להיות,

לורה ורטון:

אבל אני חושבת,

יוחנן וייצמן:

שבניינים ה – ,

לורה ורטון:

מדיניות שלא מאשרים רשימת שימור,

יוחנן וייצמן:

אז אני אומר, רגע, אז אני אומר המדיניות היא כן לאשר רשימות שימור, ואישרנו הרבה רשימות שימור, באזורים האלה שלדעתי, ואני אומר את זה בפירוש ראויים להרבה מאוד ביטוח, השימור יהיה, ההחלטה, ההחלטה להכניס בניינים לרשימת שימור תהיה מאוד מושכלת, מאוד במשורה, אנחנו (לא ברור) בניינים לשימור, כאלה שמגיע להם להיות בשימור, ולא איזה סתם הנה יש פה איזה סורג, אז לכן,

שרון דינור:

אל תזלזל,

לורה ורטון:

אני לא חושבת שיש,

יוחנן וייצמן:

או אם איזה בניין ישן שמתקופת הטורקים.

לורה ורטון:

אני חושבת שאנחנו,

יוחנן וייצמן:

בניין ישן מתקופת הטורקים,

לורה ורטון:

בדיוק, מה שמתסכל אותי בוועדה הזאת, היא שאנחנו כל הזמן מנסים להתגונן, ולהציל עוד איזה בית, עוד איזה (לא ברור), אני חושבת שאנחנו צריכים להיות,

איציק שוויקי:

לא, (לא ברור),

לורה ורטון:

וליוזם דיון על רשימות שלמות, ו - , שכונות שלמות, שאנחנו רוצים להגן עליהם לפני שבאים להתנפל עליהם.

איציק שוויקי:

מתחם רכב כן אושר לשימור בתב"עות.

שרון דינור:

אתה דיברת על מונומנטים,

איציק שוויקי:

לא,

ציפי רון:

יש שם בניינים,

יוחנן וייצמן:

מתחם רכב החליטו להרוס בניינים,

שרון דינור:

מתחם הרכב לא פה?

ציפי רון:

יש שם בניינים,

יוחנן וייצמן:

לא, (לא ברור).

איציק שוויקי:

שהוא מאשר את הבתים,

שרון דינור:

בגלל זה הוא לא ברשימה של רוממה, אני מסבירה לך.

ציפי רון:

ועם כל כך הרבה מסורת וארכיטקטורה,

יוחנן וייצמן:

מתחם הרכב הוא לשימור,

איציק שוויקי:

כן,

עו"ד דני ליבמן:

כן, כן,

שרון דינור:

אנחנו מדברים על השורה הזאתי שהיא פנומנאלי, אלה,

ציפי רון:

יש את רוממה היהודית, יש את רוממה היהודית, רגע,

איציק שוויקי:

היא במונומנטים.

ציפי רון:

לא כולם, לא כולם, יש שם בתים שהם לא במונומנטים,

יוחנן וייצמן:

על הבניינים האלה, אם את רוצה שניתן אמירה היום בוועדה, דווקא וזה מה שדחוף,

שרון דינור:

כן,

יוחנן וייצמן:

אז אני מוכן לומר,

שרון דינור:

אם יש קונצנזוס אז בוא ניתן,

יוחנן וייצמן:

לא, אני מוכן כולם לומר, שמצידי החזית היא לשימור,

שרון דינור:

אי-אפשר,

ציפי רון:

נכון, יש בניינים,

יוחנן וייצמן:

לא, אז החוק, החוק מחייב אותנו לפרט בדיוק באיזה רמה לשמר.

שרון דינור:

אז תקשיבו,

יוחנן וייצמן:

אני מוכן לדבר, ולהגיד כעת בשלב זה.

שרון דינור:

אלה ספציפית לא אכפת לי שהם,

יוחנן וייצמן:

את חמשת האלה,

שרון דינור:

שנייה רגע, לא אכפת לי לקחת, נכנסתי לכל אחד מהם.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) הזה הוא נקודתי,

שרון דינור:

כולם הם לשימור פנים וחוף, ואתם תראו את זה, הם פשוט משהו מטורף,

איציק שוויקי:

רואים, רואים,

שרון דינור:

וחלק מהם נשמרו במתכונת המקורית שלהם,

יוחנן וייצמן:

כן, כן, אני מכיר אותם,

איציק שוויקי:

ראינו,

יוחנן וייצמן:

אני מכיר אותם,

איציק שוויקי:

כן,

יוחנן וייצמן:

כולם לדעתי לשימור חזית,

איציק שוויקי:

גם דרך אגב יש להם שילוט, שמתני להם שילוט,

ציפי רון:

לא, יש פה בתים שהם ייחודיים, שיש להם סיפור,

יוחנן וייצמן:

ברור,

ציפי רון:

שיש להם אומנות,

יוחנן וייצמן:

אז אני אומר, לדעתי כולם,

ציפי רון:

(לא ברור),

יוחנן וייצמן:

אם את רוצה להכניס הרגע לרשימה, מצידי כולם, הוועדה תחליט בדיוק כמו החוק, לשימור גוש חזית,

ציפי רון:

יש בתים,

יוחנן וייצמן:

שאר הדברים נדבר.

שרון דינור:

אני רק רוצה להגיד,

ציפי רון:

יש מקום,

יוחנן וייצמן:

כל בניין ידונו נקודתית,

ציפי רון:

לא, לא,

שרון דינור:

ואז המדיניות דוחפת אותם להריסה, זה דבר לא,

ציפי רון:

לא, לא,

שרון דינור:

עכשיו יש, יש הסכמה אפילו עם מהנדס העיר שהיזמים הגיעו שבהם אנחנו לא הורסים אותם,

יוחנן וייצמן:

אז בואי נדבר נקודתי, אני רגע יושב עם מהנדס העיר, כי לא ישבו איתי,

איציק שוויקי:

בוא נעשה סיור,

ציפי רון:

רק שנייה, רק שנייה,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) לסיור.

איציק שוויקי:

לא, נראה אותם, במקום עושים, במקום,

יוחנן וייצמן:

אז אני אומר כל חמשת אלה, להבדיל מבניינים אלה של אחרים שאני חושב שגם גוש חזית, אני חושב שגוש חזית פה,

ציפי רון:

לא גוש חזית,

איציק שוויקי:

זה זה גם בניין לשימור,

ציפי רון:

שהפנים שלהם הוא מיוחד במינו,

איציק שוויקי:

זה גם, תסתכל,

יוחנן וייצמן:

לא, אבל יש כאן שצריכים היום חיזוק, אנחנו,

איציק שוויקי:

רגע, זה זה זה זה.

יוחנן וייצמן:

מה?

איציק שוויקי:

זה גם,

יוחנן וייצמן:

אני מכיר אותו, אני מכיר אותו בעל פה,

איציק שוויקי:

זה וזה, צריכים להיות לשימור,

יוחנן וייצמן:

גרתי פה, מכיר פה, הכול.

איציק שוויקי:

אלה שימור מלא, וזה חצי קומה, זה לא, אבל זה לשימור, זה לשימור, זה לשימור,

ציפי רון:

איפה הבית של הרב מימון? איפה הבית של הרב מימון?

איציק שוויקי:

איפה הרב מימון גר,

שרון דינור:

לא, הוא לא גר בשדרות בן מימון, זה לא תקין,

ציפי רון:

זה לא תקין, בגלל (לא ברור) זכר לחורבן שהוא חריג, הוא יחיד, אין עוד אחד כזה בעולם.

שרון דינור:

זה ששעיה רוט לא ראה, זה גם,

איציק שוויקי:

יש רמב"ן, ויש רמב"ם, בן מימון זה רמב"ם, זה כאילו השדרות בן מימון זה רחוב רמב"ם.

ציפי רון:

זהו סיימנו את הישיבה?

יוחנן וייצמן:

סיימנו, כן.

איציק שוויקי:

כן, כן,

ציפי רון:

אז בואו עכשיו אחרי הזמן, אני רוצה לספר לכם סיפור שסיפרתי בחסבון בקבלת פנים לכמה אנשים. הקבלת פנים, שתוק רגע, בבניין שהיה של עפרת, הבית שהיה של גדעון עפרת, נכון? הוא גר שם בבניין של עפרת, את מכירה את הסיפור שלו?

שרון דינור:

לא יודעת, לא, לא,

ציפי רון:

אז אני אגיד,

רפאל:

לסגור הקלטה?

יוחנן וייצמן:

כן, אתה יכול לסגור.

ציפי רון:

תסגרו הקלטה.

איציק שוויקי:

כן,

ציפי רון:

אז בואו אני אספר לכם את הסיפור הכי קצר אפשר.

סיום הדיון